



Nr. 3 – 2015
Side 305–461

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 3
Utgitt 20. mai 2015

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2015		
Mars	27. Lov nr. 15 om endr. i straffeprosessloven (besøksforbud).....	305
Mars	27. Lov nr. 16 om endr. i straffeloven (fjerning av foreldelsesfristen for brudd på straffeloven § 148)	305
April	10. Lov nr. 17 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven)	305
Mars	20. Ikrafts. av lov 20. mars 2015 nr. 14 om endringer i studentsamskipnadsloven (Nr. 247) .	404
Mars	27. Deleg. av myndighet til Nærings- og fiskeridepartementet etter lov om internasjonalt skipsregister § 4 annet ledd (Nr. 310).....	422
Mars	27. Ikrafts. av lov 27. mars 2015 nr. 15 om endringer i straffeprosessloven (besøksforbud) (Nr. 311)	423
Forskrifter		
2015		
Mars	17. Forskrift om bruksklasse, tillatt totalvekt og tillatt vogntoglengde for normaltransport, tømmertransport og kjøring med modulvogntog på riksveg (Vegliste riksveg) (Nr. 242)	375
Mars	17. Forskrift om bruksklasse, tillatt vogntoglengde og veggruppe for spesialtransport på riksveg (Vegliste spesialtransport) (Nr. 243)	392
Mars	25. Forskrift om regulering av fangst av hval i 2015 (Nr. 282)	414
Mars	27. Forskrift om maksimalkvoter i fisket etter tobis i 2015 (Nr. 331)	451
Mars	30. Forskrift om gjennomføring av det første fellesprosjektet som støtter gjennomføringen av ATM-masterplan (Nr. 335)	459
Endringsforskrifter		
2014		
Des.	18. Endr. i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk (Nr. 1949)	374
2015		
Mars	16. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 (Nr. 241)	375
Mars	17. Endr. i forskrift om bruk av sorteringsristsystem i fiske med stormasket trål (Nr. 244) ...	399
Mars	18. Endr. i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 (Nr. 245)	402
Mars	18. Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 246).....	402
Mars	13. Endr. i tjenesteordning for menighetsprester (Nr. 266)	404
Mars	13. Endr. i tjenesteordning for biskoper (Nr. 267)	404
Mars	16. Endr. i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 (Nr. 268)	404
Mars	18. Endr. i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2015 (Nr. 269)	405
Mars	19. Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (Nr. 270)	405
Mars	19. Endr. i forskrift om førerkort m.m. (Nr. 271).....	406
Mars	20. Endr. i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer (Nr. 272)	406
Mars	20. Endr. i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil (Nr. 273)	407
Mars	20. Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater (Nr. 274)	407
Mars	20. Endr. i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 (Nr. 275)	408
Mars	22. Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 276)	409
Mars	23. Endr. i animaliehygieneforskriften og animaliekontrollforskriften (Nr. 277)	409
Mars	23. Endr. i forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag (Nr. 278)	411
Mars	23. Endr. i forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen (Nr. 279)	412
Mars	23. Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 280).....	412
Mars	23. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) og forskrift om krav til sykkel (Nr. 281)	413
Mars	26. Endr. i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy m.m. (Nr. 283)	415
Mars	10. Endr. i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (Nr. 301).....	415
Mars	19. Endr. i forskrift om fastsettelse av opplag i nyhets- og aktualitetsmedier (Nr. 302).....	417

Mars	20.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (Nr. 303).....	419
Mars	21.	Endr. i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 (Nr. 304)	419
Mars	24.	Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet (Nr. 305)	420
Mars	25.	Endr. i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr (Nr. 306)	420
Mars	25.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 307)	421
Mars	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 (Nr. 308)	421
Mars	27.	Endr. i forskrift 9. juli 1993 nr. 596 om fartsområde for passasjerskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister (NIS) (Nr. 309)	421
Mars	20.	Endr. i forskrift om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten (Nr. 312)	423
Mars	25.	Endr. i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (Nr. 313)	424
Mars	30.	Endr. i forskrift om sertifisering av besetningsmedlemmer (Nr. 314)	442
Mars	4.	Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Nordland (Nr. 322)	443
Mars	23.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler (Nr. 323)	443
Mars	23.	Endr. i forskrift om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aroma forskriften) (Nr. 324).....	446
Mars	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 (Nr. 325)	448
Mars	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2015 (Nr. 326)	448
Mars	26.	Endr. i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 327)	449
Mars	26.	Endr. forskrift om kvotefaktorer i fisket etter makrell i 2015 (Nr. 328).....	450
Mars	27.	Endr. i REACH-forskriften (godkjenning for bruk av DEHP og DBP) (Nr. 329)	450
Mars	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 330)	451
Mars	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 (Nr. 332)	452
Mars	27.	Endr. i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 (Nr. 333)	453
Mars	30.	Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 334)	453
Mars	31.	Endr. i forskrift om kvoter i fisket etter kolmule i 2015 (Nr. 336)	459
Mars	31.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 337)	459
Mars	31.	Endr. i forskrift om fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 (Nr. 338)	460
April	10.	Endr. i forskrift 1. desember 2000 nr. 1208 om prioritering av helsetjenester, rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, rett til behandling i utlandet og om klagenemnd (prioriterings forskriften) (Nr. 339).....	460
Rettelser			
Nr. 2/2015 s. 260 (i forskrift 4. mars 2015 nr. 184 om endring i forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kos metikk og kroppspleieprodukter)			461
Oversikt over rettelser			3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.			4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 20. mai 2015

Nr. 3

27. mars. Lov nr. 15 2015

Lov om endringer i straffeprosessloven (besøksforbud)

Prop.43 L (2014–2015), Innst.189 L (2014–2015), Lovvedtak 49 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. og 24. mars 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

Endringer i følgende lov:

Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).

I

Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (straffeprosessloven) § 222 a første ledd skal lyde:

Påtalemyndigheten kan nedlegge besøksforbud dersom det er grunn til å tro at en person ellers vil

- a) begå en straffbar handling overfor en annen person,
- b) forfølge en annen person,
- c) på annet vis krenke en annens fred, eller
- d) begå ordensforstyrrelser som er særlig belastende for en annen person.

Slikt forbud kan også nedlegges til beskyttelse for en nærmere avgrenset krets av personer. Forbudet kan nedlegges dersom den som forbudet skal beskytte, har begjært det, eller allmenne hensyn krever det. § 170 a gjelder tilsvarende.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

27. mars. Lov nr. 16 2015

Lov om endring i straffeloven (fjerning av foreldelsesfristen for brudd på straffeloven § 148)

Dok.nr.8:04 L (2014–2015), Innst.172 L (2014–2015), Lovvedtak 52 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. og 24. mars 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

Endring i følgende lov:

Lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven).

I

I lov 22. mai 1902 nr. 10 om Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) skal § 66 tredje ledd nytt tredje punktum lyde:

Straffansvar etter § 148 første ledd første handlingsalternativ foreldes heller ikke såfremt noen omkommer på grunn av forbrytelsen.

II

- 1. Denne lov trer i kraft straks.
- 2. Endringen i straffeloven § 66 får virkning i tilfeller der straffansvaret ikke er foreldet ved ikrafttreddelsen.

10. april. Lov nr. 17 2015**Lov om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven)**

Prop.125 L (2013–2014), Innst.165 L (2014–2015), Lovvedtak 57 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. mars og 7. april 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

Følgende lover oppheves:

- 1 Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker.
- 2 Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker.
- 3 Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven).
- 4 Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finanstilsynsloven).
- 2 Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.
- 3 Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven).
- 4 Lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven).
- 5 Lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven).
- 6 Lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkeova).

Kapittel 1. Formål og virkeområde, definisjoner mv.**§ 1–1. Formål**

Formålet med loven er å bidra til finansiell stabilitet, herunder at finansforetak virker på en hensiktsmessig og betryggende måte. Med finansiell stabilitet menes at det finansielle systemet er robust nok til å motta og utbetale innskudd og andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten, formidle finansiering, utføre betalinger og omfordele risiko på en tilfredsstillende måte.

§ 1–2. Virkeområde

- (1) Loven gjelder virksomhet som drives eller skal drives i Norge, samt norske finansforetaks virksomhet i utlandet.
- (2) Loven gjelder for utenlandske finansforetak som driver eller skal drive virksomhet gjennom filial her i riket, eller ved grensekryssende virksomhet i den utstrekning det følger av bestemmelsene i kapittel 5.
- (3) Kongen avgjør i hvilken utstrekning loven skal gjøres gjeldende for Norges økonomiske sone og for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 1–3. Finansforetak

- (1) Som finansforetak regnes foretak som driver virksomhet som:
 - a) bank,
 - b) kredittforetak,
 - c) finansieringsforetak,
 - d) forsikringsforetak,
 - e) pensjonsforetak,
 - f) holdingforetak i finanskonsern.
- (2) Som finansforetak regnes også foretak som er gitt tillatelse til å drive virksomhet som betalingsforetak eller e-pengeforetak, når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven.

§ 1–4. Finanskonsern

- (1) Som finanskonsern regnes et konsern der minst ett foretak som ikke er morselskapet, er et finansforetak.
- (2) Som finanskonsern regnes også konserngruppe som er etablert ved samarbeidsavtale mellom gjensidige forsikringsforetak eller mellom sparebank og gjensidig forsikringsforetak om at foretakene skal ha et felles styre og i tilfelle andre felles foretaksorganer.

§ 1–5. Definisjoner

- (1) Med EØS menes Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
- (2) Som hjemstat regnes i denne lov den stat der et finansforetak har sitt hovedsete og er gitt tillatelse til å utøve virksomhet som finansforetak.
- (3) Som vertsstat regnes annen stat enn hjemstaten der et finansforetak yter tjenester gjennom filial eller ved grensekryssende virksomhet.
- (4) Som kredittinstitusjon regnes bank og kredittforetak.
- (5) Som pensjonsforetak regnes pensjonskasse og innskuddspensjonsforetak.
- (6) Som filial regnes et forretningssted som etableres av finansforetak, og som kan utføre forretninger for foretaket.
- (7) Som representasjonskontor regnes markedsføringskontor her i riket som er etablert av utenlandsk finansforetak, og som ikke er filial.

§ 1–6. Unntak fra loven

(1) Loven gjelder ikke Norges Bank, Statens Pensjonskasse eller foretak eiet av staten som er finansiert over statsbudsjettet, og som er undergitt særskilte regler fastsatt ved annen lov, når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om et foretak eller den virksomhet som drives av et foretak, krever tillatelse etter denne loven.

(3) Departementet kan i særlige tilfelle unnta finansforetak og grupper av finansforetak, samt enkelte typer av virksomhet som drives av finansforetak, fra en eller flere bestemmelser i loven og kan sette vilkår for slikt unntak. Departementet kan bestemme at foretak som etter bestemmelsen i denne paragraf er eller blir unntatt fra visse av lovens bestemmelser, skal være undergitt tilsyn av Finanstilsynet.

§ 1–7. Forskrifter

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, utfylling og avgrensning av loven, og om nærmere krav til finansforetak ut fra hensynet til å fremme finansiell stabilitet.

Kapittel 2. Krav om tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak**I. Adgang og enerett til å drive virksomhet her i riket****§ 2–1. Finansieringsvirksomhet**

(1) Finansieringsvirksomhet kan bare drives av banker, kredittforetak og finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket, med mindre annet følger av lovgivningen om verdipapirforetak, forsikringsformidlingsforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond og eiendomsmeglerforetak. Finansieringsvirksomhet kan også drives av utenlandske kredittinstitusjoner som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Som finansieringsvirksomhet regnes:

- a) å yte kreditt og stille garantier for egen regning, herunder finansiell leasing,
- b) å formidle kreditt og garantier, samt annen medvirkning ved finansiering av annet enn egen virksomhet.

(3) Som finansieringsvirksomhet regnes ikke:

- a) virksomhet i offentlig institusjon eller fond som er opprettet for særlige kredittformål,
- b) virksomhet i stiftelse som ikke har til formål å drive næringsvirksomhet, eller fylkesmannens forvaltning av finansielle eiendeler etter vergemålsloven,
- c) å yte kreditt til, eller stille garantier for, ansatte i foretaket eller foretak i samme konsern som kredittgiver eller garantistiller,
- d) å yte kreditt som selger av en vare eller tjeneste. Det samme gjelder kreditt til kjøperen som etter avtale skal ytes av et foretak i samme konsern som selgeren, dersom foretaket finansierer sin kredittvirksomhet ved lån fra finansforetak eller lån fra foretak som inngår i konsernet, med mindre foretaket som yter selgerkreditten også driver annen finansieringsvirksomhet,
- e) virksomhet som finansagent eller finansrådgiver,
- f) finansiering som bare ytes i enkeltstående tilfeller.

(4) Unntakene i tredje ledd bokstav d og f gjelder ikke dersom en selger som ikke er forbruker, yter kreditt i forbindelse med salg av bolig som er knyttet til eller skal knyttes til andel i borettslag. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første punktum.

(5) Departementet kan gi nærmere regler som gjør unntak fra, avgrenser eller utfyller bestemmelsene i paragrafen her, herunder fastsette plikter for og regler om tilsyn med foretak som er unntatt fra forbudet i første ledd.

§ 2–2. Innskuddsvirksomhet mv.

(1) Innskudd fra en ubestemt krets av innskytere kan bare mottas av banker som etter denne lov har tillatelse til å ta imot innskudd og av utenlandske kredittinstitusjoner som etter denne loven har adgang til å ta imot innskudd her i riket. Departementet kan gi nærmere regler om hva som skal regnes som innskudd fra en ubestemt krets av innskytere.

(2) Mottak av betalingsmidler for å utstede elektroniske penger regnes ikke som innskudd fra en ubestemt krets av innskytere. Det samme gjelder betalingsmidler mottatt av betalingsforetak eller e-pengeforetak i forbindelse med oppdrag om betalingstjenester. Departementet kan fastsette regler om adgangen for betalingsforetak og e-pengeforetak til å motta betalingsmidler i tilknytning til oppdrag fra kunder.

(3) Første ledd er ikke til hinder for at samvirkeforetak mottar innskudd fra medlemmer i samsvar med melding til Finanstilsynet om ordningens omfang og disponeringen av innskuddsmidlene. Finanstilsynet skal kreve at det etableres betryggende sikkerhet for innskuddene dersom det mottas innskudd fra en ubestemt krets, og kan fastsette regler om slik sikkerhet. Departementet kan gi forskrift om tilsyn med samvirkeforetak som mottar innskudd, og om sikringsordninger for innskuddene. Departementet kan også bestemme at bestemmelsene i leddet her skal gjelde tilsvarende for andre foreninger eller foretak som mottar innskudd fra medlemmer.

(4) Departementet kan bestemme at innskuddsordning som omfattes av tredje ledd, skal organiseres og drives som egen bank og kan fastsette frist for søknad om konsesjon til bank etter reglene i § 2–7.

§ 2–3. Betalingstjenester mv.

(1) Betalingstjenester kan bare utføres av banker, betalingsforetak og e-pengeforetak, og av finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket. Pengeoverføringer kan også utføres av foretak med tillatelse etter § 2–10 tredje ledd.

(2) Betalingstjenester kan også utføres av utenlandske kredittinstitusjoner, betalingsforetak og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(3) Som betalingstjenester regnes i denne loven tjenester som angitt i finansavtaleloven § 11. Med pengeoverføringer menes betalingstjeneste som angitt i finansavtaleloven § 12 bokstav k.

(4) Tillatelse til å utføre betalingstjenester omfatter, når ikke annet er fastsatt, også omsetning av valuta i forbindelse med pengeoverføringer med utlandet og kreditttyting innenfor fastsatte kredittgrenser ved gjennomføringen av oppdrag om betalingsoverføring dersom kreditten ikke ytes av midler mottatt for å utføre betalingsoverføringer, og er kortsiktig og skal tilbakebetales senest innen 12 måneder.

(5) Departementet kan fastsette nærmere regler om betalingstjenestevirksomhet og hva som skal regnes som betalingstjenester.

§ 2–4. Utstedelse av elektroniske penger

(1) Elektroniske penger kan bare utstedes av banker og e-pengeforetak, og av finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket. Elektroniske penger kan også utstedes av utenlandske kredittinstitusjoner og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Med elektroniske penger menes en elektronisk lagret pengeverdi representert ved en fordring på utstederen, som er utstedt etter mottak av midler for å utføre betalingstransaksjoner, og som er anerkjent som betalingsmiddel av andre foretak enn utstederen. Med betalingstransaksjoner menes transaksjoner som angitt i finansavtaleloven § 12 bokstav a.

(3) En elektronisk lagret pengeverdi som benyttes til å gjennomføre betalingstransaksjoner som nevnt i finansavtaleloven § 11 annet ledd bokstav m, eller som er oppbevart på instrument som nevnt i finansavtaleloven § 11 annet ledd bokstav n, regnes ikke som elektroniske penger.

(4) Departementet kan fastsette nærmere regler om utstedelse av elektroniske penger, herunder unnta visse e-pengeforetak helt eller delvis fra bestemmelser om e-pengeforetak gitt i eller i medhold av denne loven.

§ 2–5. Valutavirksomhet

(1) Valutavirksomhet kan bare drives av banker og av betalingsforetak, e-pengeforetak og finansieringsforetak som har tillatelse til å drive slik virksomhet. Valutavirksomhet kan også drives av utenlandske kredittinstitusjoner, betalingsforetak og e-pengeforetak som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

(2) Som valutavirksomhet regnes virksomhet som består i omsetning av valuta.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om valutavirksomhet. Når særlige grunner tilsier det, kan departementet også gjøre unntak fra første og annet ledd.

§ 2–6. Forsikringsvirksomhet mv.

(1) Forsikringsvirksomhet kan bare drives av forsikringsforetak og pensjonskasser som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet, og av utenlandske forsikrings- og pensjonsforetak som etter denne loven har adgang til å drive forsikringsvirksomhet her i riket.

(2) Som forsikringsvirksomhet regnes livsforsikringsvirksomhet, skadeforsikringsvirksomhet, kredittforsikringsvirksomhet og gjenforsikringsvirksomhet. Som livsforsikring regnes overtakelse av døds- eller uførerisiko og forsikring i form av avgivelse av avkastningsgaranti. Som skadeforsikring regnes forsikring mot skade eller tap av ting, rettigheter eller andre fordringer og forsikring mot erstatningsansvar eller kostnader, samt ulykkesforsikring, sykeforsikring og annen personforsikring som ikke er livsforsikring. Som kredittforsikring regnes overtakelse av risiko for rett oppgjør av fordring, herunder kundekredittforsikring og kausjonsforsikring.

(3) Forsikringsforetak har ikke adgang til å markedsføre eller tilby forsikringer mot strafferettslige sanksjoner dersom forsikringen vil være i strid med rettsordenen.

(4) Finanstilsynet kan avgjøre om en virksomhet skal anses som forsikringsvirksomhet og om en forsikring kan eller skal regnes som livsforsikring, skadeforsikring eller kredittforsikring, eller om en pensjonsordning kan eller må overtas av en pensjonskasse eller et innskuddspensjonsforetak.

II. De enkelte typer av konsesjoner**§ 2–7. Konsesjon som bank**

Tillatelse til å drive virksomhet som bank gir adgang til å motta innskudd og andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten, å yte kreditt og stille garantier for egen regning og til å yte betalingstjenester. Tillatelsen kan også omfatte følgende typer virksomhet:

- a) annen finansieringsvirksomhet,
- b) utstedelse av elektroniske penger,
- c) forretninger for foretakets eller kundenes regning i penge-, valuta- og verdipapirmarkedet
- d) andre banktjenester.

§ 2–8. Konsesjon som kredittforetak

Tillatelse til å drive virksomhet som kredittforetak gir adgang til å motta andre tilbakebetalingspliktige midler enn innskudd fra allmennheten og å yte kreditt og stille garantier for egen regning. Tillatelsen kan også omfatte følgende typer virksomhet:

- a) annen finansieringsvirksomhet,
- b) forretninger for foretakets regning i penge-, valuta- og verdipapirmarkedet,
- c) andre særlige tjenester.

§ 2–9. Konsesjon som finansieringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak kan omfatte en eller flere av følgende virksomheter:

- a) leasing, factoring og annen finansieringsvirksomhet,
- b) forretninger for foretakets eller kunders regning i penge- eller valutamarkedet,
- c) omsetning av valuta eller andre særlige tjenester.

(2) Et finansieringsforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak eller som betalingsforetak, med mindre hensyn til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Finansieringsforetak kan ikke ta imot tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten.

§ 2–10. Konsesjon som betalingsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som betalingsforetak gir adgang til å utføre betalingstjenester og til å motta betalingsmidler fra kunder til bruk ved utførelsen av slike tjenester. Tillatelsen kan avgrenses til å gjelde én eller flere av de tjenester som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd.

(2) Et betalingsforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak, med mindre hensynet til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Tillatelse som er begrenset til å gjennomføre pengeoverføringer her i riket, kan gis til foretak med hovedkontor og forretningskontor i Norge eller til filial av foretak hjemmehørende i annen EØS-stat med begrenset tillatelse fra sitt hjemlands myndigheter til å gjennomføre pengeoverføringer. Bestemmelsene i § 3–1, § 3–2 med unntak av annet ledd bokstav b og §§ 3–5 til 3–7 gjelder tilsvarende. For virksomhet i henhold til tillatelsen gjelder følgende:

- a) Foretaket eller filialen skal ha systemer og retningslinjer for kontroll og avdekking av risiko for å påse at forpliktelsene på alle vesentlige aktivitetsområder vil bli oppfylt, herunder sikring av midler mottatt i forbindelse med pengeoverføringer.
- b) Foretaket skal ha startkapital, samt ansvarlig kapital i samsvar med krav fastsett i tillatelsen.
- c) Det samlede beløpet for betalingstransaksjoner utført av virksomheten, inkludert eventuell agent som handler på vegne av virksomheten, i gjennomsnitt over de 12 foregående måneder skal ikke overstige et beløp på fem millioner kroner per måned. Departementet kan ved enkeltvedtak fastsette et annet maksimalbeløp, men ikke et beløp i norske kroner som overstiger tilsvarende tre millioner euro per måned.
- d) Virksomheten er revisjonspliktig.

(4) Departementet kan fastsette nærmere regler om betalingsforetak og foretak med begrenset tillatelse etter tredje ledd, herunder gjøre unntak fra reglene som gjelder for finansforetak, og fastsette regler om organisering, virksomhet, kapitalkrav, eierforhold, sikring av midler, bruk av agenter og oppdragstakere, vilkår for tillatelse, tilbakekall av tillatelse, nemndbehandling av tvister og tilsyn. Departementet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak for virksomhet som omfattes av tredje ledd.

§ 2–11. Konsesjon som e-pengeforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak gir adgang til å utstede elektroniske penger og utføre betalingstjenester, og til å motta betalingsmidler fra kunder til bruk ved utførelsen av slike tjenester. Tillatelsen kan avgrenses til å gjelde én eller flere av de tjenester som nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd.

(2) Et e-pengeforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak, med mindre hensyn til foretakets risikostyring og soliditet eller andre tilsynsmessige hensyn tilsier at slik virksomhet drives i eget foretak.

(3) Departementet kan gi forskrift om e-pengeforetak, herunder gjøre unntak fra reglene som gjelder for finansforetak, og fastsette regler om organisering, virksomhet, kapitalkrav, eierforhold, sikring av midler, innløsning av elektroniske penger, bruk av agenter og oppdragstakere, vilkår for tillatelse, tilbakekall av tillatelse, nemndbehandling av tvister og tilsyn.

§ 2–12. Konsesjoner som forsikringsforetak

(1) Et forsikringsforetak kan gis tillatelse til å drive virksomhet som enten livsforsikringsforetak, skadeforsikringsforetak, kredittforsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak. Når ikke annet er fastsett, kan et forsikringsforetak også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til forsikringsvirksomheten.

(2) Tillatelse gis for én eller flere forsikringsklasser, eller for en del av en forsikringsklasse. Departementet kan fastsette nærmere regler om inndeling i forsikringsklasser.

(3) Tillatelsen kan begrenses til et bestemt geografisk område, til bestemte kundegrupper eller på annen måte.

(4) Gjenforsikringsforetak kan bare overta gjenforsikring. Departementet kan gi forskrift om spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko fra et forsikringsforetak, herunder bestemme i hvilken utstrekning reglene i loven skal gjelde for slike foretak.

§ 2–13. Konesjon som livsforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som livsforsikringsforetak gir adgang til å overta forsikringer som regnes som livsforsikring, samt andre personforsikringer som angitt i tillatelsen.

(2) Livsforsikringsforetak som har overtatt pensjonsordning med foretakspensjon for et foretak eller et konsernforetak som inngår i en konsernpensjonsordning, kan også overta pensjonsordning med innskuddspensjon uten forsikringselement for samme foretak eller for foretak som inngår i samme konsernforhold.

(3) Livsforsikringsforetak kan som en begrenset del av sin virksomhet overta gjenforsikring innenfor de klasser tillatelsen omfatter.

§ 2–14. Konesjon som skadeforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som skadeforsikringsforetak gir adgang til å overta forsikringer som regnes som skadeforsikring.

(2) Skadeforsikringsforetak med tillatelse til å overta personforsikringer som ikke er livsforsikring kan, når annet ikke er fastsatt i tillatelsen, også overta livsforsikringer i form av rene risikoforsikringer som etter avtalen er av høyest ett års varighet og gir rett til utbetaling av erstatning som engangsbeløp, eller som oppfyller andre produktkrav fastsatt i forskrift gitt av departementet. Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om kollektive forsikringer (gruppeforsikringer) knyttet til dødelighetsrisiko eller uførerisiko som omfattes av første punktum.

(3) Skadeforsikringsforetak kan som en begrenset del av sin virksomhet overta gjenforsikring innenfor de klasser tillatelsen omfatter.

(4) Forsikringsforetak med tillatelse til å overta skadeforsikringer, kan ikke overta kredittforsikringer, med mindre foretaket har adgang til dette etter §§ 5–1 eller 5–5.

§ 2–15. Konesjon som kredittforsikringsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som kredittforsikringsforetak gir adgang til å overta kredittforsikringer og gjenforsikring innen kredittforsikring.

(2) Finanstilsynet kan gi nærmere regler om hvilke forsikringer som skal regnes som kredittforsikringer.

(3) I denne loven regnes kredittforsikringsforetak som skadeforsikringsforetak når annet ikke er bestemt.

§ 2–16. Konesjon som pensjonskasse

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som pensjonskasse gir adgang til å overta kollektive pensjonsordninger for foretak og kommune som har opprettet og deltar i pensjonskassen. Tillatelsen kan også gi en pensjonskasse adgang til å drive virksomhet som konsernpensjonskasse, interkommunal pensjonskasse eller fellespensjonskasse etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven § 2–2.

(2) Som kollektiv pensjonsordning regnes kommunale pensjonsordninger og pensjonsordninger opprettet i samsvar med foretakspensjonsloven, innskuddspensjonsloven og tjenestepensjonsloven, samt andre kollektive pensjonsordninger. Som kollektiv pensjonsordning regnes også pensjonsordning opprettet av medlemmer i en forening av selvstendige næringsdrivende og i tilfelle deres arbeidstakere (foreningspensjonsordning).

(3) Tillatelsen kan gi en pensjonskasse adgang til enten å overta pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, eller til å overta pensjonsordninger uten forsikringselement. Tillatelsen gir også adgang til å overta pensjonsordninger etter lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning for medlemmer av en kollektiv pensjonsordning i pensjonskassen.

(4) Pensjonskasse med tillatelse til å overta pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, kan ikke overta pensjonsordninger uten forsikringselement. Har pensjonskassen overtatt pensjonsordning med foretakspensjon for et foretak eller et konsernforetak som har felles pensjonsordning i pensjonskassen, kan pensjonskassen overta pensjonsordning med innskuddspensjon uten forsikringselement for samme foretak eller for et foretak som inngår i samme konsern.

(5) Når ikke annet er fastsatt, kan en pensjonskasse også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til virksomheten.

(6) Pensjonskasser kan, med mindre annet er fastsatt i tillatelsen, også utstede fripoliser, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis til arbeidstakere som er fratrådt sin stilling og opphørt å være medlem av en kollektiv pensjonsordning i pensjonskassen, samt tilleggsavtaler til slik rett til pensjon. Pensjonskasser som overtar kollektive pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, kan, med mindre annet er fastsatt i tillatelsen, også overta forsikring av risiko for uførhet eller død knyttet til medlemmene i slik pensjonsordning.

(7) Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om pensjonskasser og pensjonsordninger som omfattes av paragrafen her, herunder om pensjonskassers adgang til å overta pensjonsordning fra flere kommuner (interkommunal pensjonskasse) eller fra flere foretak (fellespensjonskasse).

§ 2–17. Konesjon som innskuddspensjonsforetak

(1) Tillatelse til å drive virksomhet som innskuddspensjonsforetak gir adgang til å overta kollektive pensjonsordninger uten forsikringselement og individuelle pensjonsavtaler uten forsikringselement.

(2) Når ikke annet er fastsatt, kan et innskuddspensjonsforetak også drive finansieringsvirksomhet i tilknytning til virksomheten.

(3) Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om innskuddspensjonsforetak.

§ 2–18. Låneformidlingsforetak

(1) Foretak kan drive virksomhet som består i ervervsmessig formidling av lån eller garanti for lån (låneformidlingsforetak) etter at melding er sendt til Finanstilsynet.

(2) Et låneformidlingsforetak skal på betryggende måte ivareta både låntakernes og långivernes interesser. Foretaket skal gi partene i låneforholdet opplysning om den effektive renten og andre forhold av betydning, herunder tilbakebetalingsvilkårene og eventuell adgang til å regulere renten. Ved beregningen av den effektive renten skal det tas hensyn til enhver ytelse fra låntakerens side, herunder formidlingsprovisjon, garantiprovisjon, annen provisjon og utgifter til administrasjon av lånet samt eventuell underkurs ved utbetaling av lånet. Opplysningen om den effektive renten skal gis tydelig og i skriftlig form med en nøyaktighet av minst en fjerdedels prosent årlig rente.

III. Foretaksnavn

§ 2–19. Foretaksnavn for banker

(1) En bank skal bruke ordet «bank», med eller uten tillegg, i sitt foretaksnavn.

(2) En bank stiftet som sparebank skal bruke ordet «sparebank» eller lignende sammensetninger med ordet «spare» i sitt foretaksnavn. Etter omdanning av en sparebank kan banken fortsatt bruke «sparebank» eller «spare» i sitt foretaksnavn dersom sparebankstiftelsen som er opprettet ved omdanningen, eier minst ti prosent av aksjene i banken eller bankens morselskap.

(3) Andre foretak enn banker kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke ordet «bank» i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring av sin virksomhet. Andre foretak enn banker som nevnt i annet ledd kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke ordet «sparebank» eller lignende sammensetninger med ordet «spare» i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring av sin virksomhet.

§ 2–20. Foretaksnavn for forsikringsforetak

(1) Forsikringsforetak skal bruke ordet «forsikring» eller annen betegnelse med samme betydningsinnhold, med eller uten tillegg, i sitt foretaksnavn.

(2) Andre foretak enn forsikringsforetak kan ikke uten hjemmel i eller i medhold av lov eller med samtykke fra departementet bruke slike betegnelser i sitt foretaksnavn eller ved omtale eller markedsføring, med mindre foretaket driver næringsvirksomhet som er knyttet til forsikringsvirksomhet.

§ 2–21. Alminnelige krav til navnebruk

(1) Finansforetak skal bruke foretaksnavn og andre kjennetegn som gjør det klart for kunder og andre hvilket foretak de forholder seg til, og hva slags virksomhet foretaket driver.

(2) Finansforetak skal ikke bruke foretaksnavn eller betegnelse som:

- a) fører til at foretaket lett kan forveksles med et annet finansforetak, eller gir et misvisende inntrykk av hva slags virksomhet foretaket driver,
- b) gir inntrykk av at en del av finansforetaket er et eget finansforetak,
- c) gir inntrykk av at finansforetak som inngår i norsk finanskonsern, er frittstående.

(3) Departementet kan gi forskrift om finansforetaks navnebruk, og ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra første og annet ledd.

§ 2–22. Filial av utenlandsk finansforetak

Utenlandsk finansforetak som har adgang til å drive virksomhet her i riket, kan bruke det samme foretaksnavnet som det bruker i hjemstaten.

Kapittel 3. Konesjonsbehandling

§ 3–1. Søknad om konsesjon mv.

(1) Søknad om tillatelse, godkjenning eller samtykke etter denne loven sendes Finanstilsynet.

(2) Søknaden skal inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for behandling av søknaden, herunder dokumentasjon som viser at foretaket er stiftet i tråd med kravene i kapittel 7. Finanstilsynet kan kreve at søkeren gir ytterligere opplysninger.

(3) Søknad om tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak skal inneholde foretakets vedtekter og en organisasjons- og driftsplan for de tre første driftsårene. Planen skal redegjøre for organiseringen av de sentrale deler av konsesjonspiktig virksomhet, og skal som hovedregel også redegjøre for:

- a) foretakets eier- og ledelsesforhold etter etableringen,
- b) foretakets styrings- og kontrollsystemer,
- c) hvordan foretaket skal skaffe til veie kapital til dekning av kapitalkrav for den virksomhet driftsplanen omfatter,
- d) foretakets kapital- og soliditetsforhold og prognose for finansiell stilling i hvert av de tre første år,
- e) budsjetter for etablerings- og administrasjonskostnader,
- f) budsjetter med resultatregnskap, balanseregnskap og finansieringsanalyse for hvert av de tre første driftsårene,

- g) foretakets konserntilknytning,
- h) finansielle tjenester som foretaket vil tilby med tilhørende driftsopplegg,
- i) foretakets tiltak for å oppfylle krav fastsatt i eller i medhold av hvitvaskingsloven,
- j) hvordan betalingsforetak og e-pengeforetak skal sikre kundemidler.

Forsikringsforetak skal i tillegg gi opplysninger om hvilke forsikringer foretaket vil tilby, og redegjøre for prinsippene for premieberegning og gjenforsikring. Skal foretaket dekke risiko innen forsikringsklassen ansvar for landkjøretøy, som ikke bare omfatter fraktføreransvar, skal det gis opplysninger om navn og adresse på de skadebehandlingsrepresentanter som skal være utpekt i hvert av de øvrige EØS-landene.

(4) Søknad etter tredje ledd skal inneholde opplysninger om kvalifikasjoner, yrkeserfaring og forhold nevnt i §§ 9–1 til 9–3, samt ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40, for hvert enkelt styremedlem, varamedlem og observatør i styret, daglig leder, andre personer som skal inngå i den faktiske ledelsen av virksomheten eller deler av denne, samt andre personer med nøkkelfunksjoner i foretaket.

§ 3-2. Tildeling, vilkår mv.

(1) Tillatelse, godkjenning eller samtykke etter denne loven gis av departementet. Det kan settes vilkår for tillatelsen, godkjenningen eller samtykket, herunder at virksomheten drives på en bestemt måte eller innenfor visse rammer, eller andre vilkår i samsvar med de formål som lovgivningen om finansforetak skal ivareta.

(2) Tillatelse til å etablere og drive virksomhet som finansforetak skal nektes dersom:

- a) finansforetaket ikke har hovedsete og forretningskontor her i riket, med mindre finansforetaket søker tillatelse etter kapittel 5,
- b) vilkårene i §§ 3–3 til 3–5 ikke er oppfylt,
- c) det ikke er godtgjort at finansforetaket vil være i stand til å oppfylle krav til forsvarlig virksomhet som følger av §§ 8–16 til 8–20, §§ 13–4 til 13–7, § 13–13, kapittel 14 og § 16–1,
- d) det er grunn til å anta at foretaket ikke vil oppfylle de krav som stilles i lov eller i medhold av lov, eller at virksomheten vil være i strid med rettsordenen.

(3) Ved vurdering av om tillatelse skal gis, skal det legges vesentlig vekt på om foretakets kapital- og soliditetsforhold er betryggende, herunder om startkapitalen står i rimelig forhold til den planlagte virksomhet, og om organisasjons- og driftsplanen er betryggende for den virksomhet som skal drives. Det skal også legges vesentlig vekt på om tillatelsen på annen måte kan få uheldige virkninger for finansforetakets kunder eller grupper av kunder.

(4) Avgjørelse av en søknad skal meddeles søkeren innen seks måneder etter at søknaden er mottatt. For søknad om tillatelse som betalingsforetak eller e-pengeforetak er fristen tre måneder. Dersom søknaden ikke inneholder de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om tillatelse skal gis, regnes fristen fra det tidspunkt slike opplysninger ble mottatt, likevel slik at søknaden i alle tilfelle skal være avgjort innen tolv måneder etter at den er mottatt.

§ 3-3. Eierforhold

(1) Departementet skal kjenne identiteten til eierne i foretaket og være overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i foretaket som eierandelene gir grunnlag for. Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som nevnt i § 6–1 første ledd, jf. § 6–1 fjerde og femte ledd.

(2) Tre firedeler av aksjekapitalen i bank eller forsikringsforetak skal være tegnet ved kapitalforhøyelse uten fortrinnsrett for aksjeeiere eller andre. Når det i stiftelsesdokumentet er opplyst at stifterne eller andre har ervervet eller skal erverve et antall aksjer, kan slike aksjer ikke avhendes før foretaket har offentliggjort årsregnskapet for det første hele driftsåret.

(3) Departementet kan gjøre unntak fra kravet om offentlig tegning av aksjekapitalen ved kapitalforhøyelse som nevnt i annet ledd. Departementet kan også samtykke i at hele aksjekapitalen blir tegnet av foretak i et finanskonsern som banken eller forsikringsforetaket skal inngå i, eller av tre eller flere banker som i fellesskap har stiftet banken.

§ 3-4. Minstekrav til startkapital

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak skal ha aksjekapital, grunnfondskapital og annen egenkapital (samlet startkapital) som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til 5 millioner euro.

(2) E-pengeforetak skal ha samlet startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til 350 000 euro. Betalingsforetak skal samlet ha en startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til:

- a) 20 000 euro dersom betalingsforetaket bare yter slik betalingstjeneste som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav d,
- b) 50 000 euro når betalingsforetaket yter betalingstjenesten som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav e,
- c) 125 000 euro når betalingsforetaket yter én eller flere av betalingstjenestene som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav a til c.

(3) Forsikringsforetak skal ha en samlet startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som minst svarer til:

- a) for livsforsikringsforetak 3,7 millioner euro,
- b) for andre forsikringsforetak 2,5 millioner euro, men 3,7 millioner euro hvis foretaket har overtatt ansvarsforsikringer knyttet til motorvogn, luftfartøy eller skip eller andre ansvarsforsikringer, eller kreditt- eller garantiforsikringer,
- c) for gjenforsikringsforetak 3,6 millioner euro, men 1,2 millioner euro for gjenforsikringsforetak som etter sine vedtekter bare kan overta gjenforsikringer for en bestemt krets av forsikringstakere.

- (4) Pensjonsforetak skal ha en samlet startkapital som minst svarer til 10 ganger folketrygdens grunnbeløp.
- (5) Departementet kan ved forskrift justere minstekravene i samsvar med prisutviklingen og fastsette krav om høyere minstebeløp enn nevnt. For foretak som nevnt i første ledd kan departementet i særlige tilfelle samtykke til lavere samlet startkapital. Er minstekravene i første til femte ledd ikke oppfylt, kan tillatelse likevel gis dersom den inneholder vilkår om at tillatelsen ikke trer i kraft før kapital lik minstekravet er registrert innbetalt.

§ 3–5. Krav til ledelsen av foretaket

- (1) Foretaket kan ikke ha styremedlemmer, daglig leder eller andre personer i den faktiske ledelse av virksomheten eller deler av denne som:
- a) ikke kan antas å ha de nødvendige kvalifikasjoner og yrkeserfaring til å utøve stillingen eller vervet,
 - b) er dømt for straffbart forhold, og det straffbare forholdet gir grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på en forsvarlig måte,
 - c) i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik adferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på en forsvarlig måte.
- (2) En person kan nektes godkjent som varamedlem eller observatør i styret, dersom det foreligger forhold som nevnt i første ledd.
- (3) Første ledd gjelder tilsvarende for andre personer med nøkkelfunksjoner i foretaket.

§ 3–6. Igangsetting av virksomhet

- (1) Virksomhet som finansforetak kan ikke settes i gang før foretaket er registrert i Foretaksregisteret.
- (2) Dersom organisasjons- og driftsplanen etter § 3–1 tredje ledd ikke lenger er dekkende, skal foretaket forelegge en oppdatert plan for Finanstilsynet før virksomheten settes i gang.
- (3) Ved endringer i organisasjons- og driftsplanen, kan Finanstilsynet stille de vilkår som anses påkrevd for å sikre at virksomheten blir drevet på en forsvarlig måte.

§ 3–7. Endring og tilbakekall

- (1) Departementet kan helt eller delvis tilbakekalle, endre eller sette nye vilkår for en tillatelse etter denne loven dersom:
- a) finansforetaket ikke har begynt sin virksomhet innen ett år fra den dag tillatelsen ble gitt, eller ikke lenger driver aktiv virksomhet,
 - b) styret eller andre organer i foretaket har gjort seg skyldig i grov eller vedvarende overtredelse av plikter gitt i eller i medhold av lov, eller i henhold til konsesjonsvilkår eller vedtekter,
 - c) styremedlemmer, daglig leder eller annen person som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten eller deler av denne, har handlet på en slik måte at kravene til ledelsen etter § 3–5 ikke lenger er oppfylt, herunder at personer i styret eller ledelsen slutter i løpet av det første hele driftsår etter at virksomheten er satt i gang,
 - d) eierforholdene i foretaket er endret ved erverv i strid med reglene i kapittel 6,
 - e) foretaket ikke oppfyller kapitalkrav fastsatt i eller i medhold av denne loven, eller unnlater å etterkomme pålegg av Finanstilsynet.
- (2) Tilbakekalles tillatelsen, skal foretaket og dets virksomhet avvikles etter reglene i kapittel 12 avsnitt II. Departementet kan gjøre unntak fraplikten til å avvikle foretaket slik at deler av virksomheten kan videreføres.
- (3) Tilbakekalles tillatelsen til et finansforetak med hovedsete her i riket som også driver virksomhet i fremmed stat, skal Finanstilsynet underrette tilsynsmyndighetene i vertsstaten.

§ 3–8. Endring av konsesjonsvilkår

- (1) Et finansforetak kan søke om endring av konsesjonsvilkårene. Søknaden skal inneholde de opplysninger som må antas å være av betydning for behandlingen av søknaden. Bestemmelsene i § 3–1 første og annet ledd og § 3–2 gjelder tilsvarende.
- (2) Dersom erverv etter kapittel 6 av eierandeler i et finansforetak med tillatelse etter § 3–2, jf. § 3–3, medfører at det etableres et konsernforhold mellom foretaket og erververen, kan det fastsettes nye eller endrede vilkår for tillatelsen.

Kapittel 4. Norske finansforetaks virksomhet i utlandet

§ 4–1. Etablering av datterforetak i annen EØS-stat mv.

- (1) Et norsk finansforetak kan ikke etablere eller erverve finansforetak som datterforetak i annen EØS-stat uten tillatelse etter § 17–1. Saksbehandlingsreglene i § 17–5 og kapittel 3, unntatt § 3–2 annet ledd, § 3–3 og § 3–4, gjelder tilsvarende. For konsernforholdet mellom datterforetaket og finansforetaket og det finanskonsern finansforetaket inngår i, gjelder §§ 17–7 til 17–9 og kapittel 18 tilsvarende.
- (2) Et norsk finansforetak skal gi melding til Finanstilsynet dersom foretaket erverver en eierandel på ti prosent eller mer i finansforetak i annen EØS-stat. Bestemmelsene i § 6–1 fjerde og femte ledd og § 6–5 gjelder tilsvarende ved beregning av eierandelene. Bestemmelsene i § 17–9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende ved erverv eller avhendelse av slik eierandel.

§ 4–2. Etablering av filial i annen EØS-stat

- (1) Før banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak betalingsforetak eller e-pengeforetak etablerer filial i en annen EØS-stat, skal foretaket gi Finanstilsynet melding med opplysninger om:

- a) hvilken stat filialen ønskes etablert, og filialens adresse,
- b) de personer som skal forestå ledelsen av filialen,
- c) størrelsen av foretakets ansvarlige kapital og oppfyllelsen av krav til ansvarlig kapital og soliditet.

I tillegg skal foretaket gi Finanstilsynet en virksomhetsplan med opplysninger om hvilke typer finansielle tjenester virksomheten skal omfatte og om filialens organisatoriske oppbygging. Departementet kan gi forskrift om hvilke øvrige opplysninger meldingen skal inneholde for ulike typer finansforetak.

(2) Finanstilsynet skal sende melding om filialetablering til vertsstatens tilsynsmyndigheter senest innen tre måneder etter at melding som nevnt i første ledd er mottatt. Dette gjelder likevel ikke hvis Finanstilsynet har grunn til å anta at foretakets organisatoriske og administrative forhold eller finansielle situasjon ikke gir et forsvarlig grunnlag for etablering av filialen, eller at filialens ledelse ikke er egnet etter § 3–5. Finanstilsynet skal i så fall uten ugrunnet opphold underrette foretaket.

(3) I meldingen til vertsstatens tilsynsmyndigheter skal Finanstilsynet bekrefte at den planlagte virksomheten omfattes av foretakets tillatelse, og at foretaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket etter reglene i kapittel 14. Det skal angis hvilken garantiordning som i tilfelle vil gjelde for filialens virksomhet. Finanstilsynet skal samtidig underrette foretaket om oversendelsen.

(4) Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet og vertsstatens tilsynsmyndigheter om enhver endring i forhold som omfattes av første ledd, senest en måned før endringen gjennomføres. Det samme gjelder endringer i den garantiordningen som gjelder for filialen.

(5) Et finansieringsforetak kan ikke etablere filial i annen EØS-stat uten tillatelse gitt av departementet. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3–3 og 3–4, gjelder tilsvarende.

(6) Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak.

§ 4-3. Grensekryssende virksomhet i annen EØS-stat

(1) Før banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak betalingsforetak eller e-pengeforetak tilbyr grensekryssende tjenester i en annen EØS-stat skal foretaket gi Finanstilsynet melding som angir hvilken stat dette gjelder, og hvilke tjenester virksomheten vil omfatte. Departementet kan gi forskrift om hvilke øvrige opplysninger meldingen skal inneholde for de ulike typer finansforetak. Departementet kan fastsette at meldeplikten også skal gjelde dersom finansforetaket skal drive slik virksomhet fra filial i en annen EØS-stat.

(2) Finanstilsynet skal senest innen én måned etter at meldingen er mottatt, sende den til vertsstatens tilsynsmyndigheter og opplyse om hvilken virksomhet som kan drives i henhold til foretakets tillatelse. Finanstilsynet skal også bekrefte at den planlagte virksomheten omfattes av foretakets tillatelse, og at foretaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket etter reglene i kapittel 14. Det skal angis hvilken garantiordning som i tilfelle vil gjelde for virksomheten. For øvrig gjelder § 4–2 annet ledd annet og tredje punktum tilsvarende så langt de passer. Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i dette ledd for ulike typer finansforetak.

§ 4-4. Etableringer utenfor EØS mv.

(1) Et norsk finansforetak kan ikke etablere eller erverve finansforetak som datterforetak i stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, uten tillatelse etter § 17–1. Saksbehandlingsreglene i § 17–5 og kapittel 3, unntatt § 3–2 annet ledd, § 3–3 og § 3–4, gjelder tilsvarende. For konsernforholdet mellom datterforetaket og finansforetaket og det finanskonsern finansforetaket inngår i, gjelder §§ 17–7 til 17–9 og kapittel 18 tilsvarende.

(2) Et finansforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet etablere filial i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3–3 og 3–4, gjelder tilsvarende.

(3) Et finansforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet erverve en eierandel på ti prosent eller mer i et finansforetak i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen. Bestemmelsene i § 6–1 fjerde og femte ledd og § 6–5 gjelder tilsvarende ved beregning av eierandelene. Bestemmelsene i § 17–9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende ved erverv eller avhendelse av slik eierandel.

§ 4-5. Nærmere regler om norske finansforetaks virksomhet i utlandet

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om virksomhet som norske finansforetak driver i utlandet.

Kapittel 5. Utenlandske finansforetaks virksomhet her i riket

§ 5-1. Datterforetak av utenlandsk finansforetak

(1) Finansforetak som er hjemmehørende utenfor Norge kan etablere datterforetak her i riket etter reglene i kapittel 7 og drive virksomhet i henhold til tillatelse etter reglene i §§ 2–7 til 2–18, § 17–3 og kapittel 3. Erverv som medfører at finansforetak etablert her i riket blir datterforetak av finansforetak hjemmehørende utenfor Norge, kan bare skje etter tillatelse gitt etter reglene i § 17–1 første og annet ledd og § 17–5.

(2) Det utenlandske finansforetaket regnes som morselskap for det norske datterforetaket og bestemmelsene i §§ 18–3 til 18–5 gjelder tilsvarende for datterforetaket.

(3) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet som drives av datterforetak av finansforetak hjemmehørende i fremmed stat her i riket, herunder gjøre unntak fra bestemmelser i denne loven.

§ 5-2. Filial av kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) Kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat som har tillatelse og er undergitt tilsyn fra myndighetene i hjemstaten, kan drive virksomhet som foretaket kan drive etter tillatelsen i hjemstaten, gjennom filial her i riket. Filialen kan etableres to måneder etter at Finanstilsynet har mottatt følgende opplysninger fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat:

- a) en virksomhetsplan som angir hvilke typer av finansielle tjenester virksomheten skal omfatte og filialens organisatoriske oppbygning,
- b) en erklæring om at planlagt virksomhet er omfattet av foretakets tillatelse i hjemstaten,
- c) filialens adresse,
- d) hvem som skal forestå ledelsen av filialen og ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket, og en bekreftelse på at denne personen oppfyller egnethetskravene,
- e) hvem som skal inngå i ledelsen av virksomheten ved filialen, og en bekreftelse på at disse personene oppfyller egnethetskravene,
- f) en erklæring om at finansforetaket oppfyller de krav til ansvarlig kapital som gjelder for foretaket,
- g) den garantiordningen som i tilfelle skal gjelde for filialens virksomhet,
- h) ytterligere opplysninger som fastsatt i forskrift gitt i medhold av femte ledd.

(2) Finanstilsynet skal innen to måneder etter at opplysningene er mottatt fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat, gi foretaket melding om at filialen kan etableres, og gi filialen en oversikt over hvilke regler som vil gjelde for virksomheten her i riket. Foretaket skal registrere filialen i Foretaksregisteret før filialen begynner sin virksomhet.

(3) Personen som forestår ledelsen av filialen skal ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket og til å reise og motta søksmål som gjelder filialens virksomhet her i riket.

(4) Dersom det foretas endringer i noen av de forhold som er opplyst etter første ledd, skal foretaket skriftlig melde fra om endringene til Finanstilsynet senest innen én måned før endringene trer i kraft.

(5) Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak. Departementet kan herunder gi regler om hva slags virksomhet som er omfattet av retten til å drive virksomhet gjennom filial og om hvilke opplysninger Finanstilsynet skal motta fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat.

§ 5-3. Filial av finansieringsforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) Et finansieringsforetak som er etablert i en annen EØS-stat, kan drive virksomhet gjennom filial her i riket dersom:

- a) finansieringsforetaket har tillatelse til å drive og driver tilsvarende virksomhet i hjemstaten,
- b) én eller flere kredittinstitusjoner etablert i samme stat som finansieringsforetaket, som har rett til å drive virksomhet her i riket etter § 5-2, eier aksjer som til sammen representerer minst 90 prosent av stemmene i finansieringsforetaket,
- c) kredittinstitusjonen, eller kredittinstitusjonene, med samtykke fra tilsynsmyndigheten i hjemstaten har påtatt seg solidarisk ansvar for finansieringsforetakets forpliktelser her i riket, og
- d) finansieringsforetaket og kredittinstitusjonen, eller kredittinstitusjonene, omfattes av konsolidert tilsyn etter regler tilsvarende reglene i kapittel 15.

(2) Tilsynsmyndigheten i hjemstaten skal bekrefte at vilkårene etter første ledd er oppfylt. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 5-2 tilsvarende.

§ 5-4. Virksomhet i filial av finansforetak med hovedsete i en annen EØS-stat

(1) For filial som etter reglene i §§ 5-2 og 5-3 driver virksomhet her i riket, gjelder kapittel 1 samt bestemmelsene i §§ 2-19 til 2-22, § 9-1 annet og tredje ledd, § 9-2, §§ 9-4 til 9-6, § 12-27, § 13-5 fjerde ledd, § 13-7 første ledd, § 13-17, kapittel 16, § 17-11 sjette ledd, § 17-12, § 17-13 første og tredje ledd, § 19-2, § 20-3 annet ledd, § 21-7 annet ledd og §§ 22-1 til 22-3. Revisorloven § 2-3 første og annet ledd gjelder tilsvarende for møter mellom daglig leder av filialen og revisor.

(2) I tillegg til bestemmelsene angitt i første ledd, skal følgende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven gjelde tilsvarende for virksomhet ved filial av forsikringsforetak med hovedsete i annen EØS-stat: § 2-7, § 3-4, § 3-5 første ledd, § 3-6 tredje ledd, § 3-24, § 3-25, § 4-16, § 7-3 annet ledd, § 7-6 første og tredje ledd, § 7-7 første ledd annet punktum og § 7-8, samt kapittel 6. Forsikringsvirksomhetsloven § 3-13, § 3-14 tredje ledd, §§ 3-16 til 3-18 og § 3-22 skal gjelde dersom ikke annet følger av lovgivningen i hjemstaten. Det skal i alle tilfelle fremgå av forsikringsvilkårene hvilke regler som skal gjelde om retten til overskudd, herunder reglene om beregning, ufordelt overskudd og tidspunkt for utbetaling eller annen disponering av overskuddsmidler.

(3) For virksomhet i filial av pensjonsforetak med hovedsete i en annen EØS-stat gjelder bestemmelsene angitt i annet ledd i den utstrekning bestemmelsene gjelder for norske pensjonsforetak etter forsikringsvirksomhetsloven §§ 2-6 og 2-11.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet i filial av finansforetak med hovedsete i en annen EØS-stat. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra denne paragrafen når virksomheten er underlagt regler i hjemstaten som regulerer samme forhold.

§ 5-5. Grensekryssende virksomhet fra en annen EØS-stat

(1) Kredittinstitusjon, forsikringsforetak, pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak med hovedsete i en annen EØS-stat kan drive grensekryssende virksomhet her i riket i den utstrekning foretaket har tillatelse fra, og er undergitt tilsyn fra, myndighetene i hjemstaten. Foretaket kan starte virksomheten her i riket én måned etter at Finanstilsynet har mottatt melding fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat med opplysninger om hvilke finansielle tjenester foretaket vil tilby her i riket. Meldingen skal også inneholde opplysninger som nevnt i § 5-2 første ledd bokstavene b, f, g og h. Finanstilsynet skal innen én måned etter at meldingen er mottatt, gi foretaket en oversikt over hvilke regler som vil gjelde for virksomheten. § 5-2 fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(2) Første ledd gjelder tilsvarende for finansieringsforetak som oppfyller vilkårene i § 5-3 for å kunne drive virksomhet her i riket gjennom filial.

(3) For grensekryssende virksomhet her i riket fra en annen EØS-stat gjelder kapittel 1 samt bestemmelsene i § 9-1 annet og tredje ledd, § 9-2, §§ 9-4 til 9-6, § 12-27, §§ 16-5 til 16-9, § 22-1 og § 22-2, tilsvarende.

(4) For grensekryssende virksomhet som drives av forsikrings- eller pensjonsforetak, gjelder også bestemmelsene i § 5-4 annet og tredje ledd tilsvarende.

(5) Departementet kan fastsette nærmere regler for virksomhet som omfattes av første og annet ledd, herunder om hva slags virksomhet som er omfattet av retten til å drive grensekryssende virksomhet. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsene i tredje og fjerde ledd når virksomheten er underlagt regler i hjemstaten som regulerer samme forhold. Departementet kan gi forskrift som utfyller eller gjør unntak fra reglene i paragrafen her for ulike typer finansforetak.

§ 5-6. Filial av utenlandske finansforetak som ikke er omfattet av §§ 5-2 og 5-3

(1) Et finansforetak som har hovedsete i fremmed stat, og som ikke oppfyller vilkårene for å drive virksomhet her i riket etter §§ 5-2 og 5-3, kan etter tillatelse gitt av departementet etter reglene i §§ 2-7 til 2-18 etablere og drive virksomhet gjennom filial her i riket. Reglene i kapittel 3, unntatt §§ 3-3 og 3-4, gjelder tilsvarende.

(2) Tillatelse etter første ledd kan bare gis til å drive virksomhet som tilsvarer virksomheten foretaket har tillatelse til å drive i hjemstaten, og bare dersom foretaket er undergitt betryggende tilsyn i hjemstaten. Før et utenlandsk finansforetak starter sin virksomhet her i riket skal det være etablert et tilfredsstillende samarbeid om tilsyn mellom tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat og Finanstilsynet.

(3) Finansforetaket skal deponere kapital her i riket som skal forvaltes på betryggende måte av en norsk bank. Departementet kan gi regler om minstekrav til, og beregning av, kapital. For forsikringsforetak og pensjonskasser som driver livsforsikring, skal kapitalen minst tilsvare avsetninger beregnet etter reglene i §§ 14-7 til 14-11 eller § 14-16. Kapitalen kan ikke frigis eller utbetales av banken uten etter samtykke av Finanstilsynet.

(4) Kommer det utenlandske finansforetaket under insolvensbehandling i hjemstaten, eller har Finanstilsynet ellers grunn til å anta at forpliktelser inngått gjennom filialen her i riket ikke vil bli oppfylt, gjelder kapittel 21 tilsvarende.

(5) Foretaket skal registrere filialen i Foretaksregisteret før filialen begynner sin virksomhet. Personen som forestår ledelsen av filialen, skal ha fullmakt til å handle på vegne av foretaket og til å reise og motta søksmål som gjelder filialens virksomhet her i riket.

§ 5-7. Virksomhet i filial av utenlandske finansforetak som ikke er omfattet av §§ 5-2 og 5-3

(1) For finansforetak som driver virksomhet gjennom filial her i riket etter tillatelse etter § 5-6, gjelder kapittel 2 til 3 og kapittel 17, samt de bestemmelsene som angitt i eller gitt i medhold av § 5-4 første og fjerde ledd.

(2) I tillegg til bestemmelsene angitt i første ledd, skal følgende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven med tilhørende forskrifter gjelde tilsvarende for virksomheten ved filial av forsikringsforetak i henhold til tillatelse etter § 5-6 første ledd: § 2-7, § 3-1 fjerde ledd, §§ 3-3 til 3-7, § 3-11 første, sjette og syvende ledd, §§ 3-12 til 3-14, §§ 3-16 til 3-18, § 3-22, § 3-24, § 3-25, § 4-6 og § 4-16, samt kapitlene 5, 6 og 7. Når ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov, skal det utenlandske finansforetaket i alle rettsforhold som utspringer av filialens virksomhet, være undergitt norsk rett.

(3) For filial av utenlandsk pensjonsforetak gjelder bestemmelsene som angitt i annet ledd i den utstrekning bestemmelsene gjelder for norske pensjonsforetak etter forsikringsvirksomhetsloven §§ 2-6 og 2-11.

(4) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for virksomhet i filial av utenlandsk finansforetak. Departementet kan ved forskrift og enkeltvedtak gjøre unntak fra denne paragrafen når det etter lovgivningen i hjemstaten gjelder tilsvarende regler for virksomheten.

§ 5-8. Representasjonskontor for utenlandsk finansforetak

Utenlandske finansforetak skal registrere representasjonskontor i Norge hos Finanstilsynet før representasjonskontoret kan starte virksomhet. Departementet kan fastsette nærmere regler om utenlandsk representasjonskontor.

§ 5-9. Megling til utenlandsk forsikringsforetak

Bestemmelsene i forsikringsformidlingsloven § 5-3 om megling av forsikring til utenlandsk forsikringsforetak gjelder tilsvarende for forsikringsforetak.

Kapittel 6. Kontroll med eiere av kvalifiserte eierandeler i finansforetak

§ 6-1. Erverv av eierandeler i finansforetak mv.

(1) Den som vil gjennomføre erverv som vil medføre at vedkommende blir eier av en kvalifisert eierandel i et finansforetak, må på forhånd sende melding om dette til Finanstilsynet. Det samme gjelder erverv som vil medføre at en kvalifisert eierandel økes slik at den vil utgjøre eller overstige henholdsvis 20, 30 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i finansforetaket, eller slik at eierandelen gir bestemmende innflytelse som nevnt i allmennaksjeloven § 1-3 i finansforetaket. Som kvalifisert eierandel regnes en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetaket, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av foretaket og dets virksomhet. Ved beregning av kvalifisert eierandel i foretak som har utstedt egenkapitalbevis, regnes eierandel som andel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av stemmene i generalforsamlingen. Erverv som foretas av to eller flere erververe etter samråd, regnes som ett erverv.

(2) Erverv som omfattes av første ledd, kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(3) Enhver som vil avhende en kvalifisert eierandel, eller redusere den slik at eierandelen blir mindre enn en av grensene som nevnt i første ledd, skal gi melding om dette til Finanstilsynet.

(4) En eiers samlede eierandel beregnes ut fra de eierandeler vedkommende direkte eller indirekte eier og vil bli eier av ved ervervet, og i tillegg:

- eierandeler som vedkommende etter avtale har rett til å erverve på eget initiativ,
- eierandeler som vedkommende etter avtale har rett til å utøve stemmerett for, unntatt stemmerettsfullmakt som nevnt i aksjeloven § 5-2 og allmennaksjeloven § 5-2 når det ikke er gitt vederlag for fullmakten, og
- eierandeler som en person som omfattes av § 6-5 eier eller har rett til å erverve eller utøve stemmeretten for.

(5) Ved beregning av eierandeler omfattes ikke eierandeler eller stemmeretter som er overtatt av en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som følge av fulltegningssgaranti, forutsatt at disse ikke brukes til å utøve innflytelse i foretaket og blir avhendet innen ett år etter overtagelsen. Heller ikke eierandeler eller stemmeretter ervervet ved avtale som er betinget av tillatelse etter finanslovgivningen omfattes, med mindre avtalen innebærer at:

- eierne gis rett til vederlag på mer enn fem prosent av markedsverdien av eierandelene på tilbudstidspunktet,
- eierne gis rett til lån fra tilbyder, eller
- eierens rett til å utøve stemmerettigheter knyttet til aksjene begrenses.

(6) Departementet kan gi forskrift til utfylling, gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i kapittel 6, herunder regler om egnethetsvurderingen etter § 3-3. Departementet kan også gi forskrift om plikt for finansforetak til å gi melding om eiere som har kvalifiserte eierandeler i foretaket, og om plikt for juridiske personer som har kvalifiserte eierandeler i et finansforetak, til å gi melding om hvem som inngår i styret og ledelsen.

§ 6-2. Saksbehandlingsregler

(1) Melding etter § 6-1 første ledd skal angi størrelsen på den eierandelen det tas sikte på å erverve, og størrelsen av den samlede eierandelen i finansforetaket etter ervervet. Meldingen skal opplyse om de forhold som vil være av betydning ved beregningen av eierens samlede eierandel etter reglene i § 6-1.

(2) Meldingen skal også inneholde de opplysninger som vil være av betydning ved vurderingen av om tillatelse skal gis.

(3) Spørsmålet om det skal gis tillatelse etter § 6-1 annet ledd, skal avgjøres innen en periode på 60 arbeidsdager, regnet fra det tidspunkt Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt meldingen. Har departementet eller Finanstilsynet før det er gått 50 arbeidsdager fremsatt skriftlig krav om ytterligere opplysninger, avbrytes fristen inntil svaret fra erververen er mottatt, men ikke i mer enn 20 arbeidsdager hvis erververen er undergitt tilsyn i eller er hjemmehørende i en EØS-stat.

(4) Har to eller flere erververe gitt melding etter § 6-1 første ledd om erverv av eierandeler i samme finansforetak, skal det ikke skje ugrunnet forskjellsbehandling.

§ 6-3. Egnethetsvurdering mv.

(1) Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis etter § 6-1 annet ledd, skal departementet ut fra behovet for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av finansforetaket og dets virksomhet, og i betraktning av den grad av innflytelse som erververen som eier vil kunne utøve i foretaket etter ervervet, vurdere erververens egnethet som innehaver av vedkommendes samlede eierandel etter ervervet, og om ervervet av eierandelen er finansielt betryggende.

(2) Ved vurdering etter første ledd skal departementet særlig ta i betraktning:

- erververens alminnelige omdømme, faglige kompetanse, erfaring og tidligere handlemåte i forretningsforhold,
- alminnelige omdømme, faglige kompetanse, erfaring og tidligere handlemåte i forretningsforhold hos personer som etter ervervet vil inngå i styret eller ledelsen av finansforetakets virksomhet,
- om erververen vil kunne bruke den innflytelse eierandelen gir, til å oppnå fordeler for egen eller tilknyttet virksomhet, eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet, samt om ervervet vil kunne føre til at foretakets uavhengighet blir svekket,
- om erververens økonomiske situasjon og tilgjengelige ressurser er betryggende i lys av de former for virksomhet som foretaket driver eller må antas å engasjere seg i etter ervervet, samt om erververen og dennes virksomhet er undergitt finansielt tilsyn,
- om finansforetaket er og fortsatt vil være i stand til å oppfylle soliditets- og sikkerhetskrav og andre tilsynskrav som følger av finanslovgivningen,

- f) om eierforholdene i foretaket etter ervervet eller særlige bindinger mellom erververen og en tredjemann vil vanskeliggjøre effektivt tilsyn med foretaket, særlig om den gruppe foretaket vil inngå i etter ervervet, er organisert på en slik måte at det ikke vanskeliggjør forsvarlig tilsyn, herunder effektiv utveksling av informasjon og fordeling av tilsynsoppgaver mellom berørte tilsynsmyndigheter,
- g) om det er grunn til å anta at det i forbindelse med ervervet foregår eller blir gjort forsøk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorvirksomhet, eller at ervervet vil øke risikoen for dette.

§ 6-4. Tillatelse til erverv av kvalifisert eierandel

(1) Departementet gir tillatelse etter § 6-1 annet ledd i den utstrekning departementet finner at erververen tilfredsstiller kriteriene som nevnt i § 6-3. Tillatelsen skal angi størrelsen av den eierandelen som kan erverves i henhold til tillatelsen.

(2) Departementet skal ikke gi tillatelse til ervervet dersom departementet finner at det er rimelig grunnlag for tvil om erververens egnethet som innehaver av den samlede eierandelen etter ervervet, eller at det er grunnlag for tvil om de finansielle forhold etter ervervet vil være betryggende. Departementet skal heller ikke gi tillatelse til ervervet dersom plikten til å gi melding ikke er oppfylt, eller dersom opplysninger fremlagt av erververen er ufullstendige eller viser seg å være uriktige.

(3) Det kan settes vilkår for tillatelsen, herunder tidsfrist for gjennomføringen av ervervet. Det kan ikke settes som vilkår at en eierandel av en fastsatt minstepørrelse må være ervervet før fristens utløp.

(4) Er spørsmålet om tillatelse ikke avgjort innen utløpet av fristen etter § 6-2 tredje ledd, skal tillatelse anses gitt til erverv av den eierandelen som er angitt i meldingen til Finanstilsynet etter § 6-1 første ledd.

(5) Departementet kan tilbakekalle en tillatelse dersom det er grunn til å anta at innehaveren utviser slik handlemåte at forutsetningene for tillatelsen ikke lenger er til stede.

§ 6-5. Konsolidering av eierandeler

(1) Like med en eiers egne eierandeler regnes eierandeler som direkte eller indirekte eies eller overtas av:

- a) eierens ektefelle, registrert partner eller person som eieren har felles husholdning med,
- b) eierens mindreårige barn, samt mindreårige barn til person omfattet av bokstav a som eieren bor sammen med,
- c) selskap innen samme konsern som eieren,
- d) selskap hvor eieren alene eller sammen med personer som nevnt i bokstavene a, b og e har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3 og allmennaksjeloven § 1-3, og
- e) noen som det må antas eieren har forpliktende samarbeid med, når det gjelder å gjøre bruk av rettighetene som aksjeeier.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om eierandeler som eieren ikke selv eier, skal likestilles med egne eierandeler etter reglene i første ledd.

Kapittel 7. Etablering av finansforetak

I. Organisasjonsform

§ 7-1. Organisasjonsform for banker

- (1) Banker skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller som sparebank.
- (2) En bank som skal være datterforetak i finanskonsern, kan stiftes og organiseres som aksjeselskap.

§ 7-2. Organisasjonsform for forsikringsforetak og pensjonsforetak

(1) Forsikringsforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller gjensidig forsikringsforetak, med mindre annet følger av lov.

(2) Et forsikringsforetak som skal være datterforetak i finanskonsern, kan stiftes og organiseres som aksjeselskap. Tilsvarende gjelder for forsikringsforetak som etter sine vedtekter bare kan overta direkte forsikringer for foretak i det konsernet som forsikringsforetaket skal inngå i, eller gjenforsikring av forsikringer for foretak i samme konsern.

(3) En pensjonskasse skal stiftes og organiseres som en selveiende institusjon for å forvalte en eller flere kollektive pensjonsordninger som er etablert av foretak eller kommune som deltar i pensjonskassen, med mindre annet følger av forsikringsvirksomhetsloven § 2-2.

(4) Et innskuddspensjonsforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller aksjeselskap.

§ 7-3. Organisasjonsform for andre finansforetak

(1) Kredittforetak og finansieringsforetak kan ikke uten samtykke fra departementet stiftes og organiseres på annen måte enn som allmennaksjeselskap, aksjeselskap eller samvirkeforetak. Departementet kan fastsette vilkår med krav til organiseringen av foretaket.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at betalingsforetak og e-pengeforetak skal stiftes og organiseres som allmennaksjeselskap eller aksjeselskap.

(3) Et holdingforetak i et finanskonsern skal være organisert i samsvar med § 17-3 annet eller tredje ledd. Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, skal holdingforetak som er organisert som sparebank, gjensidig forsikringsforetak eller kredittforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, være undergitt reglene om henholdsvis sparebanker, forsikringsforetak eller kredittforetak som er samvirkeforetak av låntakere.

§ 7-4. Forholdet til aksjelovgivningen og samvirke-lova

- (1) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene i allmennaksjeloven for finansforetak organisert som allmennaksjeselskap, og bestemmelsene i aksjeloven for finansforetak organisert som aksjeselskap.
- (2) Når det er fastsatt i bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelser i aksjelovgivningen tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.
- (3) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene i samvirke-lova for finansforetak som er samvirkeforetak av låntakere.

II. Stiftelse**§ 7-5. Krav til stifterne**

- (1) Et finansforetak kan stiftes av én eller flere stiftere. Stifterne skal opprette, datere og skrive under et stiftelsesdokument som inneholder foretakets vedtekter og oppfyller kravene i §§ 7-6 til 7-8.
- (2) Ved stiftelse av finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal minst halvparten av stifterne være bosatt i riket og ha bodd her i de siste to år, med mindre departementet gjør unntak i det enkelte tilfellet. Like med personer som er bosatt i riket, regnes staten og norske kommuner, samt selskaper med begrenset ansvar, foreninger og stiftelser som har sitt vedtektsbestemte sete (forretningskontor) her i riket.
- (3) Annet ledd første punktum gjelder ikke for statsborgere i stater som er part i EØS-avtalen når de er bosatt i en slik stat, og heller ikke for juridiske personer som nevnt i EØS-avtalen artikkel 34 annet ledd, som er opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen EØS-stat, og som har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon eller sitt hovedkontor i slik stat.

§ 7-6. Stiftelse av finansforetak som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

- (1) Finansforetak som skal organiseres som aksjeselskap, stiftes etter reglene i aksjeloven. Finansforetak som skal organiseres som allmennaksjeselskap stiftes etter reglene i allmennaksjeloven. Det kan i vedtektene fastsettes at valg av styremedlemmer skal forberedes av en valgkomité.
- (2) Dersom det ikke fremgår av stiftelsesdokumentet at stifterne har forpliktet seg til å tegne aksjer og innbetale aksjekapital som til sammen er tilstrekkelig til å oppfylle minstekravet til startkapital, skal det i dokumentet redegjøres for hvordan nødvendig kapital skal skaffes til veie.

§ 7-7. Stiftelse av finansforetak som ikke skal organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

- (1) Ved stiftelse av finansforetak som ikke skal organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal stiftelsesdokumentet minst inneholde:
- a) stifternes navn eller foretaksnavn, adresse og fødselsnummer eller organisasjonsnummer,
 - b) det eller de beløp hver av stifterne påtar seg å betale inn til finansforetakets grunnfond eller annen egenkapital (grunnfondskapital), og tidspunktet for innbetaling,
 - c) opplysning om utgifter ved stiftelsen av foretaket som skal dekkes av foretaket,
 - d) hvem som skal være medlemmer av finansforetakets styre, og hvem som skal være foretakets revisor,
 - e) foretakets vedtekter.
- (2) Stiftelsesdokumentet skal vedlegges en åpningsbalanse. Allmennaksjeloven § 2-8 om åpningsbalanse gjelder tilsvarende.
- (3) Dersom det ikke fremgår av stiftelsesdokumentet at stifterne har påtatt seg forpliktelser som til sammen er tilstrekkelig til å oppfylle minstekravet til startkapital, skal det i dokumentet redegjøres for hvordan nødvendig egenkapital skal skaffes til veie.

§ 7-8. Vedtekter for finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

- (1) Vedtektene i finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal minst angi:
- a) foretakets foretaksnavn,
 - b) kommunen hvor foretaket skal ha sitt forretningskontor,
 - c) foretakets formål og den virksomhet foretaket skal drive,
 - d) størrelsen av foretakets grunnfond, og i tilfelle de regler om tilbakebetaling og avkastning av tilskudd til grunnfondet som skal gjelde,
 - e) sammensetningen av generalforsamlingen, valg av leder og medlemmer, hvilke saker som skal behandles av generalforsamlingen, samt de regler om stemmerett og flertallskrav som skal gjelde for beslutninger,
 - f) antallet eller laveste og høyeste antall styremedlemmer, og regler for valg av styremedlemmer,
 - g) om foretaket skal ha adgang til å utstede omsettelige egenkapitalbevis,
 - h) hvordan overskudd skal anvendes og underskudd skal dekkes, samt regler for fastsettelse av utbytte dersom foretaket skal kunne gi utbytte på kapitalen i grunnfondet,
 - i) hvordan foretaket skal avvikles og foretakets kapital disponeres ved avvikling.
- (2) I vedtektene for gjensidig forsikringsforetak skal det også angis:
- a) det antall forsikringer og den samlede forsikringssum som skal være tegnet for at foretaket skal kunne starte virksomhet,
 - b) reglene for medlemskap og medlemmenes innbyrdes ansvar for foretakets forpliktelser,
 - c) medlemmenes forpliktelser til å innbetale medlemsinnskudd og fremtidige innbetalinger til grunnfondskapitalen.

(3) Vedtektene for kredittforening skal også inneholde reglene for medlemskap og i tilfelle reglene om medlemsinnskudd, medlemmenes ansvar for foretakets forpliktelser og deres ansvar innbyrdes.

§ 7–9. Innbetaling, registrering mv. for foretak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Ved stiftelse av finansforetak som ikke organiseres som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder allmennaksjeloven §§ 2–4 til 2–7 og §§ 2–10 til 2–17 tilsvarende for stiftelsen av foretaket og tegning og innbetaling av tilskudd til foretakets grunnfondskapital. Tilskudd til grunnfondskapitalen skal innbetales i penger med mindre annet følger av § 10–3.

(2) Når alle stifterne har undertegnet stiftelsesdokumentet, er innskuddene til foretakets kapital tegnet og finansforetaket stiftet.

(3) Før meldingen til Foretaksregisteret sendes skal tilskuddene til foretakets grunnfond være innbetalt. Foretaksregisteret kan kreve bekreftelse fra revisor på at tilskuddene til foretakets grunnfond er innbetalt. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 2–18 til 2–20 tilsvarende.

III. Øvrige bestemmelser

§ 7–10. Godkjenning av vedtekter

(1) Et finansforetaks vedtekter skal være godkjent av departementet. Det samme gjelder vedtektsendringer.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innholdet og godkjenningen av vedtekter, samt gjøre unntak fra kravet til godkjenning for nærmere angitte typer vedtektsendringer.

§ 7–11. Registrering av konsesjon

(1) Finansforetak skal meldes til Foretaksregisteret etter at tillatelsen er gitt og vedtektene godkjent. Meldefrist til Foretaksregisteret etter andre lover regnes fra tillatelsen er gitt. Finansforetak som ikke meldes innen meldefristen, må stiftes på nytt.

(2) Foretaksregisteret skal kontrollere at tillatelsen foreligger, og at foretakets vedtekter er godkjent.

§ 7–12. Forhøyelse av grunnfondet

(1) Har et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, vedtatt vedtektsendring om forhøyelse av foretakets grunnfond, gjelder § 7–9 tilsvarende for tegning, innbetaling og registrering av nye tilskudd til grunnfondskapitalen.

(2) Har foretaket eierandelskapital, gjelder bestemmelsene i § 10–22 tilsvarende for forhøyelsen av grunnfondet. Overkurs fordeles etter reglene i § 10–14.

Kapittel 8. Generalforsamling, styrings- og kontrollorganer mv.

I. Generalforsamlingen

§ 8–1. Øverste myndighet

(1) Et finansforetak skal ha en generalforsamling. Generalforsamlingen er finansforetakets øverste myndighet. Årsmøtet etter reglene i samvirkelova er likevel øverste myndighet i samvirkeforetak av låntakere. Pensjonskasser kan unnlate å ha generalforsamling med mindre annet følger av vedtekter eller konsesjonsvilkår. For pensjonskasser som ikke har generalforsamling, skal det i vedtektene angis hvem som utøver kompetanse som ellers ligger til generalforsamlingen.

(2) For generalforsamlingen i finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder reglene i henholdsvis aksjeloven eller allmennaksjeloven. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i aksjeloven § 5–9 annet ledd, § 5–12 første ledd tredje punktum, § 5–25 annet ledd og § 5–28 annet ledd og allmennaksjeloven § 5–9 annet ledd, § 5–12 annet ledd, § 5–25 annet ledd og § 5–28 annet ledd.

(3) For finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan det i vedtektene fastsettes annet navn enn generalforsamling.

§ 8–2. Generalforsamling i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) I finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, sammensettes og velges medlemmene til generalforsamlingen etter nærmere bestemmelser i vedtektene. Minst tre firedeler av medlemmene skal være personer som ikke er ansatt i foretaket. Det skal legges vekt på at de valgte medlemmene samlet avspeiler finansforetakets kundestruktur og andre interessegrupper samt samfunnsfunksjon, med mindre slike interesser ivaretas av annet overordnet foretaksorgan.

(2) Vedtektene kan ha bestemmelser om at valg av ansatte som medlem av generalforsamlingen foretas av og blant de ansatte i finansforetaket.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om valg av medlemmer og varamedlemmer til generalforsamlingen, herunder om stemmerett, valgbarhet, funksjonstid og bortfall av verv, valg måte og tvister om valget. Departementet kan i forskrift også gi nærmere regler om valg til, og sammensetning av, årsmøte i samvirkeforetak av låntakere, herunder gjøre unntak fra første ledd tredje punktum og reglene i samvirkelova.

§ 8-3. Møter og vedtak i generalforsamlingen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap

(1) Generalforsamlingen i foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, innkalles av styret. Reglene om innkalling og møter i generalforsamlingen i allmennaksjeloven §§ 5-5 til 5-16 gjelder tilsvarende.

(2) Hvert medlem av generalforsamlingen har én stemme med mindre annet følger av loven eller vedtektene. En beslutning krever flertall av de avgitte stemmer. Bestemmelsene i allmennaksjeloven § 5-2, § 5-3, § 5-4 første ledd første og annet punktum, tredje og fjerde ledd og § 5-17 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Beslutning om å endre vedtektene i finansforetaket krever tilslutning fra minst to tredeler av de avgitte stemmene. Det kan i vedtektene fastsettes strengere flertallskrav.

(4) Allmennaksjeloven §§ 5-21 til 5-28 om ugyldige beslutninger og granskning gjelder tilsvarende. Et medlem av generalforsamlingen kan utøve den rett som tilkommer aksjeeier etter allmennaksjeloven §§ 5-22 og 5-25.

(5) Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i allmennaksjeloven § 5-9 annet ledd, § 5-12 annet ledd, § 5-25 annet ledd og § 5-28 annet ledd.

II. Styret

§ 8-4. Styrets sammensetning mv.

(1) Et finansforetak skal ha et allsidig sammensatt styre på minst fem medlemmer. Daglig leder kan ikke være medlem av styret. Styreleder og til sammen minst to tredeler av styret skal ikke være ansatt i foretaket eller i foretak i samme konsern. Styret i en pensjonskasse skal ha minst ett medlem uten annen tilknytning til arbeidsgiver, foretak eller forening med pensjonsordning i pensjonskassen, samt ett medlem som representerer medlemmer, herunder pensjonister, i pensjonsordningen i pensjonskassen.

(2) Styrets leder og de øvrige medlemmene velges av generalforsamlingen når annet ikke følger av tredje eller fjerde ledd eller av § 8-15. Departementet kan i forskrift fastsette krav om at generalforsamlingen i nærmere angitte foretak skal oppnevne en valgkomité som skal forberede valget, hvem som kan oppnevnes, og nærmere regler om valgkomiteens arbeid. Vedtektene skal inneholde regler om valget.

(3) I foretak med minst 15 ansatte kan et flertall av de ansatte kreve at ett styremedlem og én observatør med varamedlemmer velges av og blant de ansatte.

(4) I foretak med flere enn 50 ansatte som ikke har foretaksforsamling, kan et flertall av de ansatte kreve at inntil en tredel og minst to av styrets medlemmer med varamedlemmer velges av og blant de ansatte. Tilhører et foretak et konsern eller en annen gruppe foretak som er knyttet sammen gjennom eierinteresser eller felles ledelse, kan ansatte i konsernet her regnes som ansatt i foretaket.

(5) Allmennaksjeloven §§ 6-6 til 6-11 a gjelder for øvrig tilsvarende for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(6) Departementet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra minstekravet til antall styremedlemmer.

§ 8-5. Styret i finansforetak som er datterforetak i finanskonsern

(1) I finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, skal styret ha minst tre medlemmer. Bestemmelsen i § 8-4 fjerde ledd gjelder ikke datterforetak i finanskonsern dersom de ansatte er representert i morselskapets styre.

(2) I finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, kan inntil tre firedeler av styrets medlemmer være ansatt i foretak i konsernet eller medlem av styre i annet foretak i konsernet. Styrelederen i datterforetak i finanskonsern kan være ansatt i morselskapet.

(3) Styrelederen i morselskap til finansforetaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet være medlem av styret i finansforetaket.

§ 8-6. Styrets oppgaver og tilsynsansvar

(1) Forvaltningen av foretaket hører under styret. Styret skal sørge for forsvarlig organisering av virksomheten, herunder påse at kravene til organisering av foretaket og etablering av forsvarlige styrings- og kontrollsystemer blir etterkommet.

(2) Styret skal fastsette planer og budsjetter for foretakets virksomhet. Styret skal også fastsette retningslinjer for virksomheten, herunder regler om taushetsplikt for opplysninger om foretaket og dets virksomhet.

(3) Styret skal holde seg orientert om foretakets økonomiske stilling og plikter, og påse at dets virksomhet, regnskap og formuesforvaltning er gjenstand for betryggende kontroll. Styret skal minst én gang hvert kvartal ha møte med revisor uten at daglig leder eller andre fra den daglige ledelsen er til stede, med mindre annet fastsettes i instruks for styret. Revisorloven § 2-3 annet ledd, tredje ledd nr. 1 til 3 og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(4) Styret skal føre tilsyn med den daglige ledelse og foretakets virksomhet for øvrig. Styret skal fastsette instruks for den daglige ledelse, og sørge for at daglig leder regelmessig gir styret underretning om foretakets virksomhet, stilling og resultatutvikling.

(5) Styret iverksetter de undersøkelser det finner nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver. Styret skal iverksette slike undersøkelser dersom dette kreves av ett eller flere av styremedlemmene.

§ 8-7. Forholdet til reglene om styrets oppgaver i aksjelovgivningen

(1) Styret i finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, har for øvrig de oppgaver som følger av aksjelovgivningen. Reglene i allmennaksjeloven § 3-5 og aksjeloven § 3-5 gjelder ikke for finansforetak.

(2) Allmennaksjeloven § 6-13 tredje ledd, § 6-16, §§ 6-18 til 6-26 og §§ 6-28 til 6-34 gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 8-8. Avtaler med eiere av egenkapitalbevis og medlemmer av foretakets ledelse

(1) Styret i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal sørge for at avtale mellom foretaket og et styremedlem, daglig leder, en eier av egenkapitalbevis eller dennes morselskap blir forelagt generalforsamlingen til godkjenning dersom foretakets ytelse har en virkelig verdi som utgjør mer enn en tiendedel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen i foretaket. Dette gjelder ikke:

- avtale i forbindelse med utstedelse av egenkapitalbevis som omfattes av reglene i § 10-13 første ledd,
- avtale som etter § 8-4 femte ledd eller § 15-6 omfattes av allmennaksjeloven § 6-10 eller § 6-16 a,
- avtale om overdragelse av verdipapir til pris i henhold til offentlig kursnotering,
- avtale som inngås som ledd i foretakets vanlige virksomhet og inneholder pris og andre vilkår som er vanlig for slike avtaler.

(2) Avtale som omfattes av første ledd og som ikke er godkjent av generalforsamlingen, er ikke bindende for foretaket. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 3-8 annet til fjerde ledd tilsvarende.

§ 8-9. Endringer i styrets sammensetning

(1) Finansforetak skal gi Finanstilsynet melding når styrets sammensetning endres.

(2) Meldingen skal inneholde opplysninger som nevnt i § 3-1 fjerde ledd.

(3) Finanstilsynet kan gi pålegg om endringer dersom det foreligger forhold som nevnt i § 3-5, eller fastsette vilkår etter § 3-2 første ledd for å sikre at de krav som følger av § 3-5, er oppfylt.

III. Daglig leder**§ 8-10. Daglig ledelse**

(1) Et finansforetak skal ha daglig leder. Daglig leder tilsettes av styret.

(2) Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og til å uttale seg, med mindre annet følger av reglene om inhabilitet i § 9-5 eller er bestemt av styret i den enkelte sak. Daglig leder kan kreve at styret behandler en bestemt sak.

(3) Allmennaksjeloven § 6-28 og §§ 6-30 til 6-34 gjelder tilsvarende for daglig leder i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(4) Uten Finanstilsynets samtykke kan daglig leder i morselskapet i et finanskonsern ikke også være daglig leder i et datterforetak i konsernet.

§ 8-11. Daglig leders oppgaver

(1) Daglig leder står for den daglige ledelse av foretakets virksomhet og skal følge de retningslinjer og pålegg styret har gitt.

(2) Den daglige ledelse omfatter ikke saker som etter foretakets forhold er av uvanlig art eller stor betydning. Daglig leder kan ellers avgjøre en sak etter fullmakt fra styret i det enkelte tilfellet eller når styrets beslutning ikke kan avvendes uten vesentlig ulempe for foretaket. Styret skal snarest underrettes om avgjørelsen.

(3) Daglig leder skal sørge for at foretaket har ansatte som samlet har kvalifikasjoner og erfaringer som trengs for at virksomheten i foretaket drives på en forsvarlig måte, og at det etableres forsvarlige styrings- og kontrollsystemer, jf. kapittel 13. Daglig leder skal sørge for at det blir fastsatt instruksjoner som angir de ansattes arbeidsoppgaver og ansvarsforhold, samt rapporterings- og saksbehandlingsregler.

(4) Daglig leder skal sørge for at foretakets regnskap er i samsvar med lov og forskrifter, og at forvaltning av aktiva og risikostyring er ordnet på en betryggende måte.

(5) Daglig leder har for øvrig de oppgaver som følger av aksjelovgivningen. Det samme gjelder daglig leder i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 8-12. Daglig leders plikter overfor styret

(1) Daglig leder skal minst hver måned, i møte eller skriftlig, gi styret underretning om foretakets virksomhet, stilling og resultatutvikling.

(2) Styret kan til enhver tid kreve at daglig leder gir styret en nærmere redegjørelse om bestemte saker. Slik redegjørelse kan også kreves av det enkelte styremedlem.

§ 8-13. Direksjon

(1) Vedtektene i et finansforetak kan angi at den daglige ledelse skal være et kollektivt organ. Direksjonen skal bestå av minst tre medlemmer som tilsettes av styret. Daglig leder skal være direksjonens leder. § 8-10 annet ledd og § 8-14, samt allmennaksjeloven §§ 6-27 og 6-28 gjelder tilsvarende også for de øvrige medlemmer av direksjonen.

(2) Direksjonen har de plikter som følger av §§ 8-11 og 8-12. Direksjonen utarbeider regler for fordeling av arbeidsoppgaver mellom direksjonens medlemmer, som forelegges styret til godkjenning. Direksjonen kan gi et medlem myndighet til å treffe avgjørelser i bestemte saker eller typer av saker innenfor sitt ansvarsområde.

(3) Som direksjonens beslutning gjelder det flertallet har stemt for. Ved stemmelikhet regnes det direksjonens leder har stemt for som direksjonens beslutning. Minst halvparten av direksjonens medlemmer må delta i beslutningen.

(4) Saksbehandling og møter ledes av direksjonens leder. Direksjonen fører skriftlig og paginert protokoll over sine beslutninger. Med mindre det fattes en enstemmig beslutning, skal det fremgå av protokollen hva det enkelte medlem har stemt. Allmennaksjeloven § 6–19 første ledd første punktum og annet ledd gjelder tilsvarende for direksjonens saksbehandling.

§ 8–14. Endringer i daglig ledelse

(1) Finansforetak skal, så vidt mulig på forhånd, gi Finanstilsynet melding når daglig ledelse eller faktiske ledelse av virksomheten eller deler av denne endres. § 8–9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om slik melding.

IV. Foretaksforsamling

§ 8–15. Foretaksforsamling

(1) I finansforetak med flere enn 200 ansatte kan det avtales mellom foretaket og et flertall av de ansatte eller fagforeninger som omfatter minst to tredeler av de ansatte, at foretaket skal ha foretaksforsamling etter nærmere regler fastsatt i vedtektene.

(2) To tredeler av medlemmene med varamedlemmer velges av generalforsamlingen. De valgte medlemmer skal til sammen avspeile finansforetakets kundestruktur og andre interessegrupper, samt samfunnsfunksjon.

(3) En tredel av medlemmene med varamedlemmer velges av og blant de ansatte.

(4) Foretaksforsamlingen skal ha de oppgaver som påligger en bedriftsforsamling etter aksjelovgivningen, med mindre foretakets vedtekter gir foretaksforsamlingen en videre kompetanse.

(5) Allmennaksjeloven § 6–35 sjette ledd annet og tredje punktum og §§ 6–36 til 6–39 gjelder tilsvarende. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i allmennaksjeloven § 6–39.

(6) Tilhører et foretak et konsern eller en annen gruppe foretak som er knyttet sammen gjennom eierinteresser eller felles ledelse, kan de ansatte i konsernet ved anvendelse av paragrafen her regnes som ansatt i foretaket. Morselskapet og foretak i konsernet kan ha identisk foretaksforsamling. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 6–40 tilsvarende.

V. Kontrollorganer

§ 8–16. Internrevisjon

(1) Et finansforetak skal ha internrevisjon. Internrevisjonen skal kontrollere at finansforetaket er organisert og drives på en forsvarlig måte og i samsvar med gjeldende krav til virksomheten. Forhold som vurderes som utilfredsstillende, skal rapporteres til styret og daglig leder.

(2) Styret skal organisere og fastsette retningslinjer for internrevisjonen. Det tilligger styret å ansette og avskjedige leder av internrevisjonen og å fastsette dennes betingelser. Internrevisjonen skal minst én gang i året avgi rapport til styret om risikostyringen og internkontrollen samt sin virksomhet.

(3) Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler om organisering og gjennomføring av internrevisjon i finansforetak, samt gjøre unntak fra første ledd for bestemte grupper av finansforetak.

§ 8–17. Revisor

(1) Et finansforetak skal ha registrert eller statsautorisert revisor. Generalforsamlingen velger én eller flere revisorer og godkjenner deres godtgjørelse. Dersom foretaket plikter å ha revisjonsutvalg, skal revisjonsutvalgets uttalelse innhentes før valget av revisor. Allmennaksjeloven §§ 7–2 til 7–5 gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet etter allmennaksjeloven § 7–3 og aksjeloven § 7–3.

(2) Finanstilsynet kan fastsette særlige regler om revisors arbeidsoppgaver i finansforetak. Finansforetak skal ikke gi revisor arbeidsoppgaver som kan skape tvil om revisors uavhengighet og objektivitet. Finanstilsynet kan gi foretaket pålegg om å avslutte en revisors oppdrag dersom Finanstilsynet finner at oppdraget er egnet til å svekke revisors uavhengighet eller objektivitet.

(3) Et finansforetak som inngår i et finanskonsern, skal ha samme revisor som morselskapet i finanskonsernet når annet ikke følger av bestemmelser i eller i medhold av lov. Finanstilsynet kan samtykke i at et datterforetak har annen revisor.

§ 8–18. Plikt til å ha revisjonsutvalg

(1) Banker, kredittforetak og forsikringsforetak, samt finansieringsforetak som har utstedt verdipapirer notert på regulert marked, skal ha et revisjonsutvalg. Det samme gjelder holdingforetak i konsern hvor slike finansforetak inngår.

(2) Med mindre Finanstilsynet bestemmer noe annet, gjelder første ledd ikke for:

- a) finansforetak som er heleid datterforetak i finanskonsern hvor morselskapet har revisjonsutvalg,
- b) kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett,
- c) finansieringsforetak som ikke har utstedt aksjer eller egenkapitalbevis notert på regulert marked, ikke har utestående obligasjoner eller sertifikater med samlet pålydende på 100 millioner euro eller mer, og ikke har offentliggjort prospekt.

(3) Finanstilsynet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra finansforetaks plikt til å ha revisjonsutvalg og kan gi utfyllende regler om revisjonsutvalgets sammensetning og oppgaver.

§ 8–19. Revisjonsutvalgets oppgaver

(1) Revisjonsutvalget er et forberedende og rådgivende utvalg for styret.

(2) Revisjonsutvalget skal:

- a) forberede styrets oppfølging av regnskapsrapporteringsprosessen,
- b) overvåke systemene for internkontroll og risikostyring samt foretakets internrevisjon,
- c) avgi uttalelse om valg av revisor,
- d) ha løpende kontakt med foretakets valgte revisor om revisjonen av årsregnskapet,
- e) vurdere og overvåke revisors uavhengighet og objektivitet, herunder særlig i hvilken grad andre tjenester enn revisjon som er levert av revisor, kan ha betydning for revisors uavhengighet og objektivitet.

§ 8–20. Valg av revisjonsutvalg og dets sammensetning

(1) Revisjonsutvalgets medlemmer velges av og blant styrets medlemmer. Et styremedlem som er ansatt i foretaket og som inngår i den faktiske ledelsen, kan ikke være medlem av revisjonsutvalget.

(2) Revisjonsutvalget skal samlet ha den kompetanse som er nødvendig ut fra foretakets organisasjon og virksomhet. Minst ett av medlemmene skal ikke være ansatt i foretaket eller i foretak i samme konsern og skal ha kvalifikasjoner innen regnskap og revisjon.

(3) Med mindre Finanstilsynet ved enkeltvedtak bestemmer noe annet, kan det i vedtektene fastsettes at det samlede styret skal fungere som foretakets revisjonsutvalg.

§ 8–21. Særlige undersøkelser

(1) Dersom det er grunn til å tro at foretaket ikke er forsvarlig organisert eller ikke er forsvarlig drevet, herunder at foretaket ikke har betryggende rutiner for risikostyring eller internkontroll, eller for finansiell rapportering til børs, autorisert markedsplass eller allmennheten, kan Finanstilsynet kreve at foretaket engasjerer én eller flere revisorer eller andre sakkyndige personer til å undersøke forholdene. Finanstilsynsloven § 2 sjette ledd gjelder tilsvarende.

(2) Rapport fra undersøkelsen skal oversendes Finanstilsynet. Rapporten skal behandles av foretakets styre og generalforsamling. Foretaket skal orientere Finanstilsynet om styrets og generalforsamlingens behandling av rapporten.

Kapittel 9. Tillitsvalgte og ansatte

I. Alminnelige regler

§ 9–1. Verv eller stilling i annet finansforetak

(1) Medlem av styret i et finansforetak kan ikke samtidig være medlem av styret i et annet finansforetak, med mindre dette må anses ubetenkelig ut fra de hensyn loven skal ivareta.

(2) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten i et finansforetak, kan ikke samtidig være medlem av styret i et annet finansforetak eller inngå i den faktiske ledelsen av virksomhet i et annet finansforetak, med mindre dette må anses ubetenkelig ut fra de hensyn loven skal ivareta.

(3) Forbudene i første og annet ledd er ikke til hinder for at tillitsvalgte eller ansatte i et finansforetak kan være ansatt i foretak i samme konsern eller medlem av styre i et annet foretak i konsernet.

(4) Forbudene i første og annet ledd er ikke til hinder for at tillitsvalgte eller ansatte i finansforetak som deltar i en samarbeidende gruppe, utgjør inntil tre firedeler av medlemmene i styret i et finansforetak som driver virksomhet som omfattes av samarbeidet, eller i styret i morselskap for slikt foretak.

(5) Finanstilsynet kan gi pålegg om at verv eller stilling i strid med første eller annet ledd skal bringes til opphør. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i denne paragraf, herunder regler om dispensasjon.

§ 9–2. Verv eller stilling i foretak med forretningsforbindelse med finansforetaket

(1) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomhet i et finansforetak, kan ikke være ansatt i eller medlem av styret i et foretak som driver annen næringsvirksomhet, og som har et kundeforhold til eller annen forretningsforbindelse med finansforetaket.

(2) Forbudet i første ledd er ikke til hinder for at ansatte kan ha:

- a) stilling eller verv knyttet til virksomhet som foretaket kan delta i eller drive i medhold av § 13–2,
- b) verv eller stilling som nevnt i første ledd dersom forretningsforbindelsen er av begrenset omfang og styret i finansforetaket har godkjent at den ansatte innehar vervet eller stillingen.

(3) Departementet kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak i særlige tilfelle gjøre unntak fra første ledd.

§ 9–3. Deltakelse i næringsvirksomhet

(1) Daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomhet i et finansforetak, kan ikke drive eller være ansvarlig deltaker i næringsvirksomhet, eller være agent eller kommisjonær for noen som driver slik virksomhet.

(2) Forbudet i første ledd er ikke til hinder for at den ansatte driver, deltar i eller er agent eller kommisjonær for virksomhet av begrenset omfang dersom styret i finansforetaket har godkjent dette

(3) Departementet kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak i særlige tilfelle gjøre unntak fra første ledd.

§ 9-4. Godtgjørelse fra andre enn finansforetaket

(1) Styremedlemmer, daglig leder og andre ansatte i et finansforetak må ikke i anledning av sitt arbeid for foretaket ta imot godtgjørelse fra andre enn foretaket. Person som nevnt må heller ikke motta godtgjørelse som en medkontrahent eller dennes representant har betinget seg hos foretaket.

(2) Godtgjørelse som styremedlem, daglig leder og andre ansatte i et finansforetak ikke kan motta, kan heller ikke mottas av noen som vil være vedkommendes nærstående etter allmennaksjeloven § 1–5.

(3) Godtgjørelse som er avtalt eller mottatt i strid med forbudet i første eller annet ledd, tilfaller foretaket. Det samme gjelder avkastning av og eiendeler som er kommet i stedet for godtgjørelsen.

(4) Styremedlemmer kan likevel motta vanlig mellommannsgodtgjørelse dersom styret i finansforetaket tillater dette og har fastsatt regler om slik virksomhet.

§ 9-5. Inhabilitet

(1) Reglene om inhabilitet i allmennaksjeloven § 6–27 gjelder tilsvarende for styremedlemmer, daglig leder og andre personer som inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten i finansforetak. Som inhabilitetsgrunn regnes her også særlig tilknytning til en offentlig eller privat institusjon som har fremtredende særinteresse i det spørsmålet som behandles.

(2) Den som ikke har adgang til å ta del i behandlingen eller avgjørelsen av en sak, skal før saken blir behandlet si fra om dette, og avstå fra den videre behandling av saken.

(3) Første og annet ledd gjelder tilsvarende for personer som inngår i et finansforetaks internrevisjon og godtgjørelsesutvalg.

§ 9-6. Taushetsplikt om kundeforhold mv.

(1) Ansatte og tillitsvalgte i et finansforetak plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til opplysninger om kunders og andres forretningsmessige eller personlige forhold som de under utførelsen av sitt arbeid eller verv for foretaket blir kjent med, med mindre de etter lov eller forskrifter gitt med hjemmel i lov enten har plikt til å gi opplysninger eller er gitt adgang til å gi ellers taushetspliktbelagte opplysninger. Tilsvarende gjelder enhver som utfører oppdrag for et finansforetak, selv om vedkommende ikke er ansatt i foretaket. Når særlige hensyn tilsier det, kan Finanstilsynet helt eller delvis oppheve taushetsplikten.

(2) Taushetsplikt etter første ledd er ikke til hinder for at opplysninger utleveres etter skriftlig samtykke fra de som har krav på taushet.

§ 9-7. Taushetsplikt om finansforetaket

(1) Ansatte, tillitsvalgte og enhver annen som utfører oppdrag for foretaket, plikter å følge styrets retningslinjer om taushetsplikt for opplysninger om foretaket og dets virksomhet. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak helt eller delvis oppheve taushetsplikten i enkelttilfeller.

(2) Taushetsplikten medfører ingen begrensning i den plikt til å gi opplysninger som følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

§ 9-8. Behandling av personopplysninger i tilknytning til autorisasjonsordninger for ansatte

(1) Næringsorganisasjon eller tilknyttet juridisk enhet som gir opplæring til og autoriserer ansatte i finansforetak, foretak som opptre som agent eller annen formidler for finansforetak, og utenlandsk finansforetak som skal drive eller driver virksomhet gjennom filial her i riket, kan behandle opplysninger som nevnt i personopplysningsloven § 2 nr. 8 bokstav b som ledd i vurderingen av om en ansatt skal gis autorisasjon, fratas autorisasjon eller gis advarsel.

(2) Departementet kan gi forskrift om at første ledd også skal gjelde for autorisasjon av ansatte i andre typer foretak.

II. Lån og garantier

§ 9-9. Kreditt til ansatte og tillitsvalgte mv.

(1) Et finansforetak kan bare gi lån til eller stille garanti for styremedlem når dette skjer på vanlige kundevilkår. Foretaket kan bare gi lån til eller stille garanti for daglig leder og andre ansatte på vanlige kundevilkår eller i samsvar med foretakets regler for finansiell bistand til sine ansatte. For øvrig kan lån og garanti til tillitsvalgte og ansatte gis i henhold til vedtak av finansforetakets styre dersom internrevisjonen eller revisor har bekreftet at engasjementet vil være betryggende sikret ved pant eller annen sikkerhet.

(2) Begrensningene i første ledd gjelder ikke lån og garanti gitt før den tillitsvalgte eller ansatte tiltrådte sin stilling, og er heller ikke til hinder for at foretaket viderefører eller rutinemessig fornyer slike lån eller garantier.

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for lån og garanti som er sikret ved kausjon eller annen garanti fra person som omfattes av første ledd.

(4) Første til tredje ledd gjelder tilsvarende for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for personlig nærstående av tillitsvalgt eller ansatt og for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for en tillitsvalgt eller ansatt i annet finansforetak i samme konsern eller noen av deres personlig nærstående. Som nærstående regnes person eller selskap som nevnt i allmennaksjeloven § 1–5 annet ledd.

(5) Et finansforetak kan ikke gi lån til eller stille garanti for revisor. Tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 9–10. Kreditt til foretak hvor tillitsvalgte eller ansatte er ansvarlig deltaker eller styremedlem

(1) Et finansforetak kan ikke gi lån til eller stille garanti for et foretak hvor person som nevnt i § 9–9 første ledd er ansvarlig deltaker eller styremedlem, med mindre internrevisjonen eller revisor har bekreftet overfor styret eller daglig leder at lånet eller garantien vil være betryggende sikret. Finanstilsynet kan i særlige tilfelle samtykke til at lån eller garanti gis til foretak hvor styremedlem deltar som styremedlem.

(2) Forbudet i første ledd gjelder ikke lån eller garanti når:

- a) lånet eller garantien er gitt i samsvar med vanlige vilkår for kredittordninger som finansforetaket tilbyr tilsvarende foretakskunder,
- b) personen representerer finansforetakets interesser i foretaket, og foretaket enten har direkte tilknytning til finansforetakets drift eller driver en virksomhet som finansforetaket selv kan drive,
- c) lånet eller garantien gis for å sikre innfrielsen av krav som finansforetaket har på foretaket,
- d) lånet eller garantien er gitt før den tillitsvalgte eller ansatte tiltrådte som ansvarlig deltaker eller styremedlem, og er senere blitt videreført eller rutinemessig fornyet,
- e) lånet eller garantien er gitt som del av et syndikert lån eller en syndikert garanti.

(3) Styret skal påse at det ved utgangen av hvert kvartal blir utferdiget oppgaver som viser saldo og eventuell sikkerhet for lån og garantier som er gitt etter annet ledd. Oppgavene skal forelegges internrevisjonen.

(4) Paragrafen her gjelder ikke et finansforetaks adgang til å gi lån til eller stille garanti for annet foretak i samme finanskonsern.

§ 9–11. Forholdet til aksjelovgivningen

Aksjeloven §§ 8–8 og 8–9 og allmennaksjeloven §§ 8–8 og 8–9 gjelder ikke for finansforetak.

Kapittel 10. Egenkapital**I. Egenkapital****§ 10–1. Egenkapital**

(1) Egenkapitalen i et finansforetak organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter kapital som i samsvar med vedtektene er innbetalt som aksjekapital og overkurs samt egenkapital som er opptjent.

(2) Egenkapitalen i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter kapital som i samsvar med vedtektene er innbetalt som grunnfondskapital og eventuelt eierandelskapital, samt egenkapital som er opptjent. Departementet kan i forskrift fastsette om og på hvilke vilkår medlemsinnskudd kan regnes som egenkapital.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om finansforetaks adgang til å opprette flere klasser av aksjekapital eller eierandelskapital, og herunder fastsette om og i hvilken grad det skal være adgang til å knytte ulike eierbeføyelser og økonomiske rettigheter og plikter til de ulike klassene, inkludert regler om rett til avkastning og prioritet ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet samt ved innløsning og avvikling av foretaket.

§ 10–2. Eierbrøken i finansforetak som har utstedt egenkapitalbevis

(1) Grunnfondskapitalen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter innbetalt kapital som ikke er eierandelskapital (grunnfondet), senere tilført avkastning eller overskudd, og annen kapital tilordnet grunnfondskapitalen, herunder gavefond og kompensasjonsfond.

(2) Eierandelskapitalen i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, omfatter innbetalt kapital som etter vedtektene er knyttet til egenkapitalbevis som gir eierbeføyelser i foretaket, senere tilført avkastning eller overskudd, samt utjevningsfond og overkursfond.

§ 10–3. Innbetaling av egenkapital

(1) Aksjekapital, kapital til grunnfondet, eierandelskapital og medlemsinnskudd som skal være egenkapital i finansforetak, skal innbetales i penger med mindre annet følger av annet eller tredje ledd. Departementet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet om innbetaling i penger ved kapitalforhøyelse.

(2) Aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes ved sammenslåing eller deling av finansforetak eller av virksomheten i finansforetak, kan likevel helt eller delvis innbetales i annet enn penger. Det samme gjelder aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes som vederlag for helt eller delvis erverv av finansforetak eller annet foretak som kan inngå i finanskonsern, eller av virksomhet i slikt foretak.

(3) Eierandelskapital kan også innbetales ved konvertering av grunnfondskapital og innbetalt medlemsinnskudd i kredittforetak eller gjensidig forsikringsforetak.

§ 10–4. Endring av finansforetaks vedtektsfestede egenkapital

(1) Vedtak om nedsettelse, tilbakebetaling eller forhøyelse av et finansforetaks vedtektsfestede egenkapital treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

(2) Foretakets vedtektsfestede egenkapital kan ikke settes ned under det lovfastsatte minstekrav til egenkapital, med mindre nedsettelsen foretas uten utbetaling til aksjeeierne, eiere av egenkapitalbevis eller andre.

(3) Et finansforetaks vedtektsfestede egenkapital kan ikke vedtas nedsatt, tilbakebetalt eller forhøyet uten samtykke fra Finanstilsynet. Det kan knyttes slike vilkår til samtykket som er egnet til å ivareta de interesser som skal beskyttes ved finanslovgivningen.

(4) Vedtaket er ikke gyldig og kan ikke registreres uten samtykke av Finanstilsynet. Eventuell frist i annen lov for å melde endring til Foretaksregisteret regnes fra Finanstilsynet har gitt samtykke. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

§ 10-5. Erverv av egne aksjer eller egenkapitalbevis. Kreditt til aksjeeier mv.

(1) Et finansforetak som er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan erverve egne aksjer hvis ervervet er i samsvar med reglene i allmennaksjeloven §§ 9-2 til 9-8.

(2) Et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan erverve egne egenkapitalbevis dersom samlet pålydende verdi av egne egenkapitalbevis etter ervervet ikke overstiger 10 prosent av vedtektsfestet eierandelskapital. For øvrig gjelder allmennaksjeloven § 9-2 annet og tredje ledd, § 9-3 annet punktum og §§ 9-4 til 9-8 tilsvarende.

(3) Fullmakt for styret til å beslutte erverv av egne aksjer eller egenkapitalbevis kan ikke benyttes før den er godkjent av Finanstilsynet. Godkjennelsen gjelder i seks måneder med mindre annet er fastsatt, eller inntil Finanstilsynet ut fra hensynet til foretakets soliditet tilbakekaller godkjennelsen.

(4) Ved beregningen av et finansforetaks egenkapital skal det gjøres fradrag for bokført verdi av egne aksjer eller egenkapitalbevis til enhver tid.

(5) Aksjeloven §§ 8-7 og 8-10 og allmennaksjeloven §§ 8-7 og 8-10 gjelder ikke for lån, sikkerhet og annen kreditt som et finansforetak yter som ledd i finansforetakets vanlige virksomhet. Et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, har en tilsvarende adgang til å yte lån eller annen kreditt ved erverv av egenkapitalbevis utstedt av foretaket.

§ 10-6. Utdeling av utbytte mv.

(1) Utbytte på aksjekapital, utbytte på eierandelskapital og grunnfondskapital etter § 10-17, eller utbyttedmidler etter § 10-7 annet ledd skal ikke settes høyere enn det som er forsvarlig og forenlig med forsiktig og god forretningsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter regnskapsårets avslutning, eller som må påregnes å ville inntreffe, samt ut fra behovet for oppbygging av egenkapital i finansforetaket. Aksjeloven § 8-1 annet ledd og allmennaksjeloven § 8-1 annet ledd gjelder ikke for finansforetak.

(2) Generalforsamlingen fastsetter, etter at styret har lagt frem forslag om anvendelse av årets overskudd, hvor stor del av årets samlede overskudd som skal disponeres som utbyttedmidler for året. Det kan ikke besluttes utdelt høyere utbytte enn styret har foreslått eller godtar.

(3) Dersom styret beslutter å fremme forslag om utdeling som innebærer at det samlede utbyttet i et enkelt år vil overstige halvparten av resultatet etter det godkjente resultatregnskapet for siste regnskapsår, skal styret gi melding om forslaget til Finanstilsynet.

(4) Finanstilsynet kan, når hensynet til finansforetakets soliditet tilsier det, gi foretaket pålegg om ikke å dele ut utbytte eller om å dele ut mindre enn det som er foreslått av styret eller vedtatt av generalforsamlingen.

§ 10-7. Disponering av overskudd i finansforetak som ikke har utstedt aksjer eller egenkapitalbevis

(1) Årets overskudd i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og som ikke har utstedt egenkapitalbevis, tilordnes foretakets grunnfondskapital, med mindre det i vedtektene er fastsatt at overskuddsmidler skal disponeres som utbyttedmidler. Det kan i vedtektene fastsettes at utbyttedmidler kan benyttes til utbytte på innskutt grunnfond, til gaver til allmennyttige formål eller et fond for slike gaver, til gave til en stiftelse med allmennyttig formål, eller utdeles til forsikringstakere eller andre kunder.

(2) Ved beregningen av årets overskudd gjelder § 10-17 første ledd tilsvarende.

(3) Departementet kan gi forskrift om utdeling av gaver etter første ledd.

§ 10-8. Tilbakebetaling og nedskrivning av egenkapital

Egenkapitalen i et finansforetak kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet reduseres på annen måte enn ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet som ikke kan dekkes på annen måte.

II. Egenkapitalbevis mv.

§ 10-9. Utstedelse av egenkapitalbevis

(1) Sparebanker og andre finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan ikke uten samtykke fra departementet utstede egenkapitalbevis. Alle egenkapitalbevis gir lik rett i foretaket. I vedtektene kan det likevel bestemmes at det skal være egenkapitalbevis av ulike slag (flere egenkapitalbevisklasser).

(2) Egenkapitalbevis kan utstedes ved nytegning eller utstedes ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital for så vidt grunnfondskapitalen fortsatt oppfyller det lovfastsatte minstekrav etter § 3-4.

(3) Egenkapitalbevis utstedt ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital skal vederlagsfritt overføres til en finansstiftelse, med mindre egenkapitalbevis blir tegnet eller avhendet mot vederlag som nevnt i § 10-3 annet ledd. Reglene om eierforhold i finansforetak i kapittel 6 gjelder ikke ved overføring av egenkapitalbevis som overtas av en finansstiftelse.

(4) Eierandelskapital kan ikke kreves tilbakebetalt av eierne av de egenkapitalbevis som er utstedt, med mindre annet følger av reglene i §§ 10-20 eller 10-21.

(5) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om eierandelskapital og egenkapitalbevis. Departementet kan i særlige tilfeller gi forskrift om preferanseegenkapitalbevis med regler som fraviker bestemmelsene i §§ 10–9 til 10–24.

§ 10–10. Vedtak om utstedelse av egenkapitalbevis og om forhøyelse av eierandelskapital

(1) Utstedelse av egenkapitalbevis vedtas av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Allmennaksjeloven §§ 10–1 til 10–3 og §§ 10–6 til 10–13 gjelder tilsvarende.

(2) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring gi styret fullmakt til å utstede egenkapitalbevis. Vedtaket skal angi størrelsen av den eierandelskapitalen fullmakten gjelder og fastsette en periode på inntil to år som fullmakten skal gjelde for. Allmennaksjeloven § 10–14 annet og tredje ledd og §§ 10–15 til 10–17 gjelder tilsvarende.

(3) Ved forhøyelse av eierandelskapitalen har eierne av egenkapitalbevis fortrinnsrett til å tegne de nye egenkapitalbevisene i samme forhold som de fra før eier egenkapitalbevis utstedt av foretaket. Allmennaksjeloven § 10–5 gjelder tilsvarende. Fortrinnsretten gjelder ikke når egenkapitalbevis utstedes ved konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital eller tegnes eller avhendes ved sammenslåing eller deling av finansforetak eller erverv av annet foretak.

§ 10–11. Vedtektsbestemmelser om stemmerett og rett til representasjon

(1) Vedtektene for finansforetak som utsteder egenkapitalbevis, skal inneholde bestemmelser som gir eierne av egenkapitalbevis rett til enten selv eller ved valgte representanter å utøve minst en femdel og ikke mer enn to femdelers av stemmene i generalforsamlingen. Hvert egenkapitalbevis gir én stemme.

(2) Dersom eierne av egenkapitalbevis utgjør mer enn den vedtektsfastsatte prosentandelen av det antallet stemmer som er til stede i generalforsamlingen, skal stemmetyngden for det enkelte egenkapitalbevis nedsettes forholdsmessig.

(3) I finansforetak hvor eierne av egenkapitalbevis velger medlemmer til generalforsamlingen, skal nærmere regler om valget, herunder om stemmerett, valgbarhet, funksjonstid og bortfall av verv, varamedlemmer, valg måte og avgjørelse av tvister om valget fastsettes i vedtektene.

(4) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om egenkapitalbeviserers stemmerett og rett til representasjon i foretaket.

§ 10–12. Tegning, registrering mv. av egenkapitalbevis

(1) Allmennaksjeloven §§ 10–7 til 10–13 og §§ 10–18 til 10–19 om tegning, tildeling, innbetaling og melding til Foretaksregisteret gjelder tilsvarende ved utstedelsen av egenkapitalbevis. Fristen for melding til Foretaksregisteret etter allmennaksjeloven § 10–9 regnes fra departementet har gitt sitt samtykke etter finansforetaksloven § 10–9. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

(2) Finansforetaket skal sørge for at det uten opphold opprettes et register over egenkapitalbeviserne i et verdipapirregister. Allmennaksjeloven §§ 4–1 til 4–11 gjelder tilsvarende.

§ 10–13. Innbetaling av egenkapital i annet enn penger ved utstedelse av egenkapitalbevis

(1) Ved utstedelse av egenkapitalbevis som helt eller delvis innbetales i annet enn penger, gjelder allmennaksjeloven §§ 2–4, 2–6 og 2–7 tilsvarende.

(2) Utstedes egenkapitalbevis av finansforetak som har eierandelskapital fra før, fordeles overkurs på egenkapitalbevisene etter § 10–14. Det samme gjelder ved forhøyelse av grunnfondet i finansforetak med eierandelskapital.

§ 10–14. Overkurs og anvendelse av overkursfond og kompensasjonsfond

(1) Overkurs ved tegning av egenkapitalbevis skal etter fradrag for kostnader i forbindelse med tegningen fordeles mellom overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Den del av overkursen som skal tilføres overkursfondet, beregnes ut fra forholdet mellom bokført eierandelskapital etter nytegningen og summen av bokført grunnfondskapital og eierandelskapital etter nytegningen, med mindre annet er fastsatt i vedtaket om utstedelse av nye egenkapitalbevis. Resten av overkursen tilføres kompensasjonsfondet. Departementet kan gi forskrift om fordeling av overkurs i foretak som har eierandelskapital fra før.

(3) Overkursfondet og kompensasjonsfondet kan bare brukes til:

- a) forholdsmessig dekning av kostnadene ved forhøyelse av eierandelskapitalen,
- b) forholdsmessig dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter § 10–19,
- c) forholdsmessig dekning av utdeling til eierne av egenkapitalbevis ved nedsettelse av eierandelskapitalen, herunder nedsettelse ved sletting av foretakets egne egenkapitalbevis,
- d) tilføring til henholdsvis eierandelskapitalen og grunnfondskapitalen ved avvikling.

(4) Overkursfondet kan også benyttes til fondsemisjon, forutsatt at foretaket ikke har udekket underskudd.

§ 10–15. Overdragelse. Pantsettelse

(1) Egenkapitalbevis kan skifte eier ved overdragelse eller på annen måte om ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov, eller er fastsatt i vedtektene. Det samme gjelder tegningsrett til egenkapitalbevis. Allmennaksjeloven §§ 4–12 til 4–14 gjelder tilsvarende.

(2) I vedtektene kan retten til å overdra eller erverve egenkapitalbevis eller tegningsrett bare innskrenkes ved bestemmelse som nevnt i allmennaksjeloven § 4–15 annet ledd. Reglene i allmennaksjeloven § 4–15 tredje ledd og §§ 4–16 til 4–18 gjelder tilsvarende.

(3) Egenkapitalbevis kan pantsettes når annet ikke er fastsatt i vedtektene. Allmennaksjeloven § 4–15 a gjelder tilsvarende.

§ 10–16. Tegning og erverv av egne egenkapitalbevis

(1) Forbudet mot tegning av egne aksjer i allmennaksjeloven § 9–1 gjelder tilsvarende for egenkapitalbevis. Dette er ikke til hinder for at foretaket overtar egenkapitalbevis som utstedes ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital etter reglene i § 10–9 annet ledd eller erverver egne egenkapitalbevis etter reglene i § 10–5.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om erverv av egne egenkapitalbevis må ha tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10–17. Overskudd, utbytte mv.

(1) Årets overskudd tilordnes eierne av egenkapitalbevis og finansforetaket etter forholdet mellom eierandelskapitalen med tillegg av overkursfondet og grunnfondskapitalen med tillegg av kompensasjonsfondet. Årets utbyttedmidler skal fordeles mellom eierandelskapitalen og finansforetaket etter samme forhold.

(2) Med årets overskudd menes årets overskudd etter det sist godkjente resultatregnskapet etter at det er korrigert for overføringer til eller fra fond for vurderingsforskjeller, samt for avsetninger til fond for realiserte gevinster og overføringer fra fond for realiserte gevinster som tidligere er resultatført. Allmennaksjeloven § 3–2 gjelder tilsvarende.

(3) Utbyttedmidler tilordnet eierandelskapitalen utbetales som utbytte til eierne av egenkapitalbevis. Resten av årets overskudd tilordnet eierandelskapitalen skal tilføres utjevningsfondet eller utgjøre annen eierandelskapital.

(4) Den del av årets overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen, legges til denne. Det kan likevel i vedtektene fastsettes at utbyttedmidler kan benyttes til utbytte på innskutt grunnfondskapital, til gaver til allmennyttige formål eller overføres til et fond for slike gaver (gavefondet), overføres til en stiftelse med allmennyttig formål, eller benyttes til utbytte til forsikringstakere eller andre kunder. Ved disponeringen av utbyttedmidler bør foretaket legge vekt på at forholdet mellom grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen ikke endres vesentlig. Finanstilsynet kan godkjenne at foretaket kan treffe særlige tiltak for å motvirke eller rette på slik endring.

(5) Departementet kan gi forskrift om utdeling av gaver etter fjerde ledd.

§ 10–18. Utjevningsfondet

(1) Midler i utjevningsfondet kan benyttes for å opprettholde utbytte på eierandelskapitalen.

(2) Overføringer fra fond for realiserte gevinster som tidligere er resultatført, kan avsettes i utjevningsfondet.

(3) Utdeling av utbytte fra utjevningsfondet kan bare foretas når dette er forsvarlig ut fra egenkapitalsituasjonen i foretaket.

(4) Departementet kan i forskrift sette grenser for adgangen til å overføre midler fra utjevningsfondet ved en fondsemissjon.

§ 10–19. Underskudd

(1) Underskudd etter resultatregnskapet for siste regnskapsår skal først søkes dekket ved forholdsmessig overføring fra grunnfondskapitalen, herunder gavefondet, og den eierandelskapitalen som overstiger vedtektsfestet eierandelskapital, herunder utjevningsfondet. I kredittforening eller gjensidig forsikringsforetak skal likevel underskudd utlignes på medlemmene, med mindre annet er fastsatt i vedtektene.

(2) Underskudd som ikke er dekket ved overføring etter første ledd, dekkes ved forholdsmessig overføring fra overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(3) Underskudd som ikke er dekket ved nedskrivning etter første og annet ledd, dekkes ved nedsettelse av vedtektsfestet eierandelskapital, og eventuelt ved nedsettelse av annen kapital når dette følger av vedtekter eller avtalevilkår.

(4) Departementet kan gi forskrift om prioritet ved nedskrivning for å dekke underskudd.

§ 10–20. Fordeling av kapital ved avvikling av foretaket

Ved avvikling av finansforetaket skal den del av eierandelskapitalen og overkursfondet som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør, fordeles forholdsmessig mellom eierne av egenkapitalbevis.

§ 10–21. Nedsettelse av eierandelskapitalen

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring treffe vedtak om å nedsette vedtektsfastsatt eierandelskapital helt eller delvis. Allmennaksjeloven § 12–1 annet ledd til fjerde ledd og §§ 12–2 til 12–7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløpet nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- a) dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter reglene i eller i medhold av § 10–19,
- b) utdeling til eierne av egenkapitalbevis,
- c) sletting av egenkapitalbevis eiet av finansforetaket,
- d) avsetning til overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om å nedsette eierandelskapitalen helt eller delvis med utdeling til eierne av egenkapitalbevis krever tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-22. Forhøyelse av eierandelskapitalen

(1) Eierandelskapitalen kan forhøyes ved nytegning, ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital eller ved fondsemisjon ved overføring av midler som kan utdeles som utbytte til eierandelskapitalen eller midler i overkursfondet. Ved nytegning og konvertering gjelder allmennaksjeloven §§ 10-1 til 10-3 og §§ 10-6 til 10-13 tilsvarende. Ved fondsemisjon gjelder allmennaksjeloven § 10-20 tredje ledd og §§ 10-21 til 10-23 tilsvarende.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om forhøyelse av eierandelskapitalen ved utstedelse av nye egenkapitalbevis eller om fullmakt til styret til å utstede nye egenkapitalbevis, herunder beslutninger om kursforhold eller fravikelse av eller unntak fra fortrinnsrett som nevnt i tredje ledd, krever tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 10-23. Tegningsretter

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at foretaket skal utstede tegningsretter som gir eierne rett til senere å kreve utstedt egenkapitalbevis. Vedtaket kan ikke registreres i Foretaksregisteret før det er godkjent av Finanstilsynet. § 10-10 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende. Utøves slike tegningsretter, forhøyes eierandelskapitalen uten ny beslutning fra generalforsamlingen.

(2) § 10-12 om tegning og registrering av egenkapitalbevis gjelder tilsvarende. Det beløp som betales for tegningsrettene, fordeles etter regelen i § 10-14 om fordeling av overkurs ved tegning av egenkapitalbevis. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 11-12 og 11-13 tilsvarende.

§ 10-24. Lån med rett til å kreve egenkapitalbevis utstedt

(1) Foretaket kan ved avtale om lån gi långiver rett til å kreve utstedt egenkapitalbevis mot innskudd i penger eller konvertering av lånekapital. Allmennaksjeloven §§ 11-2 til 11-7 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(2) Vedtak om eller fullmakt til å oppta lån etter første ledd treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. For foretak som har eierandelskapital, gjelder § 10-10 annet og tredje ledd tilsvarende. Vedtaket kan ikke registreres i Foretaksregisteret før det er godkjent av Finanstilsynet.

Kapittel 11. Fremmedkapital mv.

I. Fremmedkapital

§ 11-1. Fremmedkapital

Med fremmedkapitalen menes i denne lov kapital som ikke er egenkapital. Innskudd i bank regnes som fremmedkapital.

§ 11-2. Opptak, nedskriving og konvertering av fremmedkapital

(1) Fremgangsmåten for et finansforetaks opptak av ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital, skal fastsettes i vedtektene. Vedtak om eller fullmakt til å oppta ansvarlig lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Departementet kan i forskrift gi regler om finansforetaks adgang til å oppta ulike former for fremmedkapital og herunder hvilke økonomiske rettigheter og plikter som kan knyttes til de ulike formene.

(2) Finansforetaket skal påse at avtalevilkårene for lån angir lånets prioritet ved avvikling av foretaket, og i hvilken grad lånet kan nedskrives under løpende drift for å dekke resultatført underskudd.

(3) Departementet kan gi forskrift om nedskriving av fremmedkapital og prioritet ved nedskriving. Departementet kan treffe enkeltvedtak eller gi forskrift om konvertering av fremmedkapital i finansforetak til egenkapital.

§ 11-3. Medlemsansvar i kredittforeninger og gjensidige forsikringsforetak

(1) Medlemmenes ansvar for en kredittforenings eller et gjensidig forsikringsforetaks forpliktelser kan bare gjøres gjeldende av finansforetaket.

(2) Underskudd i en kredittforening eller et gjensidig forsikringsforetak utlignes på medlemmene i den regnskapsterminen det gjelder, med mindre noe annet er fastsatt i forskrift eller i vedtektene. Foretakets krav på bidrag fra medlemmer ved utligning av underskudd kan ikke overdras, pantsettes eller tas til utlegg for gjeld.

(3) I vedtektene for gjensidige livsforsikringsforetak kan det bestemmes at underskudd i stedet skal utlignes ved forholdsmessig reduksjon av forsikringskravene.

§ 11-4. Tilbakebetaling og nedskrivning av ansvarlig kapital

Annen ansvarlig kapital enn egenkapital kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet reduseres på annen måte enn ved tilbakebetaling ved avtalt forfall eller ved nedskrivning for å dekke underskudd etter årsregnskapet som ikke kan dekkes på annen måte.

II. Obligasjoner med fortrinnsrett

§ 11-5. Virkeområde

§§ 11-5 til 11-15 gjelder kredittforetaks rett til å ta opp lån ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Med obligasjoner med fortrinnsrett menes ihendehaverobligasjoner utstedt som mengdegjeldsbrev med fortrinnsrett til dekning i kredittforetakets sikkerhetsmasse.

§ 11-6. Beskyttet betegnelse

Betegnelsen obligasjoner med fortrinnsrett kan bare benyttes om obligasjoner som er omfattet av reglene i §§ 11-5 til 11-15.

§ 11-7. Virksomhetsbegrensning og meldeplikt ved oppstart

(1) Et kredittforetak kan oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett når kredittforetakets vedtektsfastsatte formål er:

- å yte eller erverve bolighypoteklån, eiendomshypoteklån, lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder eller offentlige lån, og
- å finansiere utlånsvirksomheten hovedsakelig ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett.

(2) Kredittforetaket skal gi melding til Finanstilsynet senest 30 dager før det første gang usteder obligasjoner med fortrinnsrett.

(3) Når hensynet til kredittforetakets soliditet tilsier det, kan Finanstilsynet gi pålegg til kredittforetaket om at det ikke skal utstedes obligasjoner med fortrinnsrett.

(4) Finanstilsynet kan samtykke til at kredittforetak i en overgangsperiode kan drive virksomhet som består i å oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett parallelt med annen virksomhet. Virksomhetene skal i så fall holdes atskilt fra hverandre. Finanstilsynet kan sette vilkår for å sikre slik atskillelse. Finanstilsynets samtykke kan gis for en periode på inntil ett år med mulighet til forlengelse for ytterligere ett år.

§ 11-8. Krav til sikkerhetsmassens sammensetning

(1) Sikkerhetsmassen kan bare bestå av følgende typer fordringer:

- lån sikret ved pant i bolig, atkomstdokument til bolig eller borettslagsandel (bolighypoteklån),
- lån sikret ved pant i annen fast eiendom (eiendomshypoteklån),
- lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder,
- lån til, eller lån garantert av, stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater (offentlige lån),
- fordringer i form av derivatavtaler som tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i forskrift,
- fordringer som utgjør fyllingssikkerhet etter bestemmelsene i fjerde ledd.

(2) Ved innføringen i sikkerhetsmassen skal lån som nevnt i første ledd bokstav a til c ikke overstige en nærmere angitt prosent av verdien av det formuesgodet fordringen er sikret ved pant i (belåningsgrad). Departementet fastsetter forskrift om belåningsgrader for ulike typer formuesgoder.

(3) Lån som nevnt i første ledd bokstav a til c skal ha pantesikkerhet i et formuesgode som ligger innenfor EØS eller OECD-området. Offentlige lån må være ytt til eller garantert av et offentlig organ som nevnt i første ledd bokstav d innenfor EØS eller OECD-området.

(4) Som fyllingssikkerhet kan bare benyttes særlig likvide og sikre fordringer. Sikkerhetsmassen kan til enhver tid inneholde inntil 20 prosent fyllingssikkerhet. Dersom det foreligger særlige forhold, kan Finanstilsynet gi tillatelse til at andelen for en begrenset tidsperiode kan utgjøre inntil 30 prosent. Departementet kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om krav til de fordringene som kan inngå i sikkerhetsmassen, herunder innføre begrensninger i sammensetningen av sikkerhetsmassen.

§ 11-9. Beregning av verdi på underliggende formuesgoder

(1) Ved innføring av fordringer som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav a til c i sikkerhetsmassen, skal det fastsettes et forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet som stilles som sikkerhet for hver enkelt fordring. Verdigrunnlaget kan ikke være høyere enn markedsverdi fastsatt ut fra en forsiktig vurdering.

(2) Verdigrunnlaget skal fastsettes gjennom en individuell vurdering av det aktuelle realregistrerte formuesgodet. Verdivurderingen skal utføres etter anerkjente prinsipper av en kompetent og uavhengig person. Vurderingen skal dokumenteres, og det skal fremgå av vurderingen hvem som har foretatt den, når den er foretatt og hvilke forutsetninger som er lagt til grunn for den. Verdivurdering av boliger kan likevel bygge på generelle prisnivåer så fremt det må anses forsvarlig ut fra markedsforholdene.

(3) Kredittforetaket skal etablere systemer for etterfølgende kontroll med verdiutviklingen. Kredittforetaket skal også overvåke markedsutviklingen og verdirelevante forhold ved de enkelte realregistrerte formuesgodene. Dersom markedsforholdene eller forhold ved det enkelte formuesgodet tilsier at det kan ha skjedd en ikke ubetydelig verdiforringelse, skal kredittforetaket sørge for at det fastsettes et nytt forsvarlig verdigrunnlag etter første og annet ledd.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om verdiberegningen og om krav til kredittforetakets systemer. Departementet kan i forskrift også fastsette regler om endret belåningsgrad som følge av etterfølgende verdifall for formuesgoder som nevnt i § 11-8 første ledd bokstav a til c.

§ 11–10. Pantsettelse og tvangsforfølgning

Fordringer som inngår i sikkerhetsmassen, kan ikke pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av kredittforetakets kreditorer. Det kan heller ikke erklæres eller avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Departementet kan i forskrift gi særregler og gjøre unntak fra reglene i denne paragrafen for fordringer som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e.

§ 11–11. Krav til stadig beløpsmessig balanse

(1) Sikkerhetsmassens verdi skal til enhver tid overstige verdien av obligasjonene med fortrinnsrett til dekning i sikkerhetsmassen. Det skal tas hensyn til kredittforetakets derivatavtaler som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e ved beregningen av verdiene. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til hvordan verdiene skal beregnes og stille krav til hvor mye høyere enn verdien av obligasjonene sikkerhetsmassens verdi skal være. Departementet kan i forskrift fastsette regler for kredittforetak som ikke oppfyller kravet til stadig beløpsmessig balanse i første punktum.

(2) Ved vurderingen av om kravet i første ledd er oppfylt, kan lån til samme låntaker og lån som har sikkerhet i samme formuesgode, ikke medregnes med større del enn fem prosent av samlet sikkerhetsmasse. Departementet kan i forskrift fastsette at lån ut over grensen på fem prosent medregnes dersom det foreligger tilleggssikkerhet, og regler om slik tilleggssikkerhet.

§ 11–12. Likviditetskrav

(1) Kredittforetaket skal påse at betalingsstrømmene fra sikkerhetsmassen til enhver tid gjør kredittforetaket i stand til å innfri sine betalingsforpliktelser overfor eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e. Kredittforetaket kan inngå rente- og valutakontrakter for å oppfylle dette kravet.

(2) Kredittforetaket skal opprette en likviditetsreserve som inngår i sikkerhetsmassen som fyllingssikkerhet. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om likviditetsreserve, herunder om tillatt avvik mellom fremtidige inn- og utbetalinger og om tillatt avvik mellom innfrielsesvilkårene for obligasjoner med fortrinnsrett og for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Departementet kan i forskrift gi regler om tillatt rente- og valutarisiko og om adgangen til å inngå rente- og valutakontrakter.

§ 11–13. Krav til registrering

(1) Kredittforetaket skal føre register over obligasjonene med fortrinnsrett det utsteder, og sikkerhetsmassen som er tilordnet disse, herunder derivatavtaler som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e. Registeret skal til enhver tid inneholde opplysninger om verdien av obligasjonene og sikkerhetsmassen.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til registerets innhold, utforming og tilgjengelighet, samt regler om føring av registeret.

§ 11–14. Uavhengig gransker

(1) Før et kredittforetak utsteder obligasjoner med fortrinnsrett skal det være oppnevnt en uavhengig gransker for kredittforetaket. Granskeren oppnevnes av Finanstilsynet. Finanstilsynet kan når som helst tilbakekalle oppnevningen og oppnevne en ny gransker.

(2) Granskeren skal overvåke at registeret føres korrekt, og regelmessig foreta en vurdering av om kravene i §§ 11–11 og 11–13 overholdes. Granskeren skal regelmessig underrette Finanstilsynet om sine iakttagelser og vurderinger.

(3) Kredittforetaket har plikt til å gi granskeren alle relevante opplysninger om virksomheten. Granskeren skal ha full adgang til kredittforetakets register og kan kreve ytterligere opplysninger av kredittforetaket. Granskeren har også rett til å gjennomføre undersøkelser hos kredittforetaket.

(4) Granskeren har krav på rimelig vederlag fra kredittforetaket for sitt arbeid. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om oppnevning av og vederlag til granskere og om granskeres oppgaver, rettigheter og plikter.

§ 11–15. Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsforfølgning mv.

(1) I tilfelle offentlig administrasjon eller avvikling av kredittforetaket har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Denne fortrinnsretten i sikkerhetsmassen går foran fortrinnsrett som nevnt i dekningsloven §§ 9–2 til 9–4. Ved konkurs gjelder bestemmelsen i panteloven § 6–4 om lovbestemt pant for boet tilsvarende for boets rett til dekning i sikkerhetsmassen. Boets lovbestemte pant utgjør da maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hver enkel sikkerhetsmasse.

(2) Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til gjeldende avtalevilkår for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Slike midler skal fortløpende registreres etter reglene i § 11–13.

(3) Ved offentlig administrasjon eller avvikling av kredittforetaket har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 11–8 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten, så lenge bobehandlingen pågår, så fremt sikkerhetsmassen i all hovedsak oppfyller lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktsmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

(4) Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke obligasjonseierens eller derivatmotpartenes krav, inngår det overskytende i bomassen.

(5) Departementet kan gi forskrift om administrasjonsstyrets eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over utlån og andre eiendeler som inngår i sikkerhetsmassen, når dette kan gjøres uten å svekke de øvrige kreditorers dekningsmulighet. Slike forskrifter kan fravike reglene i kapittel 21, og reglene i konkursloven og tvangsfullbyrdsloven.

Kapittel 12. Foretaksendringer, avvikling og omdanning

I. Sammenslåing og deling av finansforetak

§ 12–1. Tillatelse

(1) Sammenslåing og deling av finansforetak og opprettelse av finansstiftelse i forbindelse med sammenslåing og deling kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(2) Likt med sammenslåing og deling regnes overtagelse og avhendelse av hele eller en stor del av virksomheten med tilhørende eiendeler og forpliktelser. Departementet avgjør i tvilstilfelle om avhendelsen eller overtagelsen omfatter en stor del av virksomheten.

(3) Vedtektsendringer i forbindelse med sammenslåingen eller delingen skal godkjennes av departementet. Det samme gjelder vedtekter for finansforetak som opprettes som følge av sammenslåingen eller delingen.

(4) Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om sammenslåing og deling av finansforetak.

§ 12–2. Ulike selskapsformer

(1) Bestemmelsene om sammenslåing og deling av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder tilsvarende ved sammenslåing av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, med et finansforetak som er organisert etter aksjelovgivningen.

(2) Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til sammenslåing eller deling som innebærer at virksomhet i en sparebank skal overdras til en bank organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjelder § 12–13 tredje ledd tilsvarende.

§ 12–3. Vedtak om sammenslåing eller deling

(1) Vedtak om sammenslåing eller deling av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om sammenslåing eller deling av finansforetaket krever at flertallet i generalforsamlingen omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

(2) Finansforetak som skal slås sammen, skal utarbeide en felles plan for sammenslåingen som skal meldes til Foretaksregisteret. I det enkelte foretak treffes vedtaket om sammenslåing ved at generalforsamlingen godkjenner planen. Allmennaksjeloven §§ 13–3, 13–4, 13–6 til 13–11 og 13–13 gjelder tilsvarende så langt de passer for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(3) Ved deling av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal det utarbeides en delingsplan som skal meldes til Foretaksregisteret. Allmennaksjeloven §§ 14–3 til 14–5 gjelder tilsvarende så langt de passer. Vedtak om deling treffes ved at generalforsamlingen godkjenner planen.

(4) Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for finansforetak og finansstiftelse som skal opprettes ved sammenslåingen eller delingen, skal fremlegges for generalforsamlingen ved behandlingen av planen som nevnt i annet eller tredje ledd. Utkastet til stiftelsesdokument som skal legges frem for generalforsamlingen, skal angi hvem som skal være, eller fremgangsmåte for valg av, styremedlemmer og angi hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Stiftelsesdokumentet skal angi hvem som skal være styremedlemmer og hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Åpningsbalanse utarbeidet etter regler som nevnt i allmennaksjeloven § 2–8 skal legges ved stiftelsesdokumentene.

(5) Finansforetak som skal slås sammen eller deles, skal uten ugrunnet opphold gi kundene informasjon om vedtaket og hva dette betyr for kundenes rettigheter og sikkerhet. Medfører vedtaket endringer av betydning for kundene, skal kunden ha rett til å si opp kundeforholdet. Foretaket skal gi opplysninger om kundenes rett til å avslutte kundeforholdet.

§ 12–4. Opprettelse av finansstiftelse. Disponering av utbyttemidler mv.

(1) Er det i planen for sammenslåing eller deling fastsatt at et foretak skal utstede egenkapitalbevis ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital, skal egenkapitalbevis som ikke skal avhendes som vederlag etter § 10–3 annet ledd, overføres til en finansstiftelse opprettet av foretaket. Egenkapitalbevis som et finansforetak skal motta etter tegning eller som vederlag ved overdragelse av sin virksomhet helt eller delvis, skal overføres til en finansstiftelse opprettet av foretaket. Reglene om eierforhold i finansforetak i kapittel 6 gjelder ikke ved overføring av egenkapitalbevis til finansstiftelsen.

(2) Dersom én eller flere av de finansforetak som deltar ved sammenslåingen eller delingen har eierandelskapital, skal planen for sammenslåingen eller delingen angi bytteforholdet mellom utstedte egenkapitalbevis og de egenkapitalbevis eller aksjer som skal utstedes av det overtagende foretaket.

(3) Når to eller flere sparebanker slås sammen til en sparebank uten utstedelse av egenkapitalbevis, kan det i planen for sammenslåingen i stedet fastsettes at vedtektene for den sammenslåtte banken skal inneholde bestemmelser som angir hvor stor del av utbyttedmidlene i et år som skal disponeres til allmennyttige formål innenfor de enkelte områder hvor hver av bankene som omfattes av sammenslåingen, har drevet det vesentligste av sin virksomhet. Planen for sammenslåing kan også fastsette at den samme fordelingsnøkkelen skal legges til grunn ved disponeringen av egenkapitalen i den sammenslåtte banken dersom denne senere besluttet avviklet.

(4) I tilfelle av sammenslåing som innebærer at virksomheten i et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, overdras til et finansforetak organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, disponeres vederlaget og annen gjenværende kapital etter reglene i §§ 12–11 eller 12–12.

§ 12–5. *Melding om sammenslåing eller deling. Kreditorvarsel*

(1) Senest én måned etter at planen for sammenslåing eller deling er godkjent etter § 12–3, skal Foretaksregisteret gis melding om sammenslåingen eller delingen.

(2) Bestemmelsene om melding, følgene av fristoversittelse, kunngjøring og kreditorvarsel i allmennaksjeloven §§ 13–14 til 13–16 og 14–7 gjelder tilsvarende.

§ 12–6. *Melding om ikrafttreden. Gjennomføring*

(1) Når fristen fastsatt i kreditorvarselet er utløpt, og forholdet til de kreditorer som i tilfelle har fremsatt innsigelse er avklart, skal det gis melding til Foretaksregisteret om at sammenslåingen eller delingen skal tre i kraft, herunder også melding om registrering av finansforetak eller finansstiftelse som skal opprettes som følge av vedtak om sammenslåing eller deling. Foretaksregisteret skal kontrollere at det er gitt tillatelse, og at vedtektene er godkjent.

(2) Når sammenslåingen eller delingen er registrert i Foretaksregisteret, trer sammenslåingen eller delingen i kraft og kan gjennomføres. Allmennaksjeloven §§ 13–17 til 13–19, 14–8 og 14–9 gjelder tilsvarende.

§ 12–7. *Søksmål om ugyldig sammenslåing eller deling*

Bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 13–20 til 13–23 og 14–10 om søksmålsfrist, virkningene av ugyldighet mv. gjelder tilsvarende.

II. *Avvikling av finansforetak*

§ 12–8. *Vedtak om avvikling*

(1) Vedtak om avvikling av et finansforetak treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre annet følger av lov. Styret skal forelegge generalforsamlingen en avviklingsplan. Forutsetter planen opprettelse av en finansstiftelse, gjelder § 12–3 fjerde ledd tilsvarende.

(2) Avvikling av et finansforetak og opprettelse av en finansstiftelse i forbindelse med avviklingen kan bare gjennomføres etter tillatelse fra departementet. Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Treffes det vedtak om tilbakekall av et finansforetaks tillatelse, skal foretakets styre straks treffe nødvendige tiltak for å iverksette avvikling. Det samme gjelder dersom foretaket skal oppløses og avvikles etter bestemmelse gitt i eller i medhold av lov.

(4) Synker forsikringsbestanden i et gjensidig forsikringsforetak under det antall forsikringer og samlet forsikringssum som etter vedtektene minst skal være tegnet for at foretaket skal kunne starte sin virksomhet, skal styret med høyst 14 dagers varsel sammenkalle generalforsamlingen for å behandle spørsmålet om foretaket skal avvikles. Blir avvikling ikke vedtatt, og bestanden fortsatt er for lav tre måneder etter møtet i generalforsamlingen, skal foretakets styre straks treffe nødvendige tiltak for å iverksette avvikling. § 21–18 første ledd gjelder tilsvarende.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om avvikling av finansforetak.

§ 12–9. *Melding om avvikling. Kreditorvarsel*

(1) Vedtak om avvikling av finansforetak skal meldes til Foretaksregisteret.

(2) Foretaksregisteret skal kunngjøre vedtaket med kreditorvarsel. Allmennaksjeloven § 16–4 gjelder tilsvarende for foretak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

(3) § 12–3 femte ledd om informasjon til kundene gjelder tilsvarende.

§ 12–10. *Avviklingsstyre mv.*

(1) Skal et finansforetak avvikles, oppnevner Finanstilsynet et avviklingsstyre som trer i stedet for foretakets styre og daglig leder. For avviklingsstyret gjelder bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 6–12 til 6–34 tilsvarende. Departementet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første punktum.

(2) Allmennaksjeloven §§ 16–5 til 16–14 gjelder tilsvarende så langt de passer. Finanstilsynet trer i tingrettens sted ved anvendelsen av allmennaksjeloven § 16–14.

(3) Ved avvikling av forsikringsforetak skal fordringer som følger av avtale om direkte forsikring, herunder renter, dekkes før alle andre krav unntatt massekrav. Finanstilsynet kan gi tillatelse til overdragelse av forsikringsbestanden eller deler av denne til annet forsikringsforetak. Ved overføring av livsforsikringsbestand gjelder bestemmelsene i § 21–20 tilsvarende.

(4) Finanstilsynet fører tilsyn med foretak under avvikling etter reglene i denne loven.

§ 12–11. Disponering av formue etter avvikling

Ved avvikling av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, skal den del av grunnfondskapitalen som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør og eierandelskapitalen er fordelt etter § 10–20, disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre annet følger av § 12–12 eller departementet ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til foretakets kunder fastsetter noe annet.

§ 12–12. Avvikling av sparebank, sparebankstiftelse

Når en sparebank avvikles, skal overskytende midler etter at alle forpliktelser er dekket, overføres til én eller flere sparebankstiftelser.

III. Omdanning av finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap**§ 12–13. Tillatelse mv.**

(1) Omdanning av et finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og opprettelse av en finansstiftelse i forbindelse med omdanningen, kan bare gjennomføres etter tillatelse gitt av departementet.

(2) Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til omdanning av en sparebank, skal det blant annet legges vekt på at en sparebank som hovedregel bør være organisert som vanlig sparebank eller som sparebank med eierandelskapital. Det skal også legges vekt på virksomheten sparebanken har drevet i vedkommende kommune og i tilfelle om eller hvordan virksomheten vil bli videreført.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om omdanning som nevnt i første ledd, herunder om virksomheten til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som stiftes ved omdanningen, og om organisering og virksomhet til finansstiftelse som opprettes ved omdanningen.

§ 12–14. Vedtak om omdanning

(1) Vedtak om omdanning av et finansforetak treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Det kan i vedtektene fastsettes strengere flertallskrav eller at vedtak om omdanning krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 8–3 tilsvarende.

(2) Styret skal forelegge generalforsamlingen en plan for omdanningen som blant annet redegjør for formålet med omdanningen og angir retningslinjer for virksomheten i det omdannede finansforetaket. Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for finansstiftelse som skal opprettes ved omdanningen, skal fremlegges for generalforsamlingen ved behandlingen av spørsmålet om omdanning. Utkastet til stiftelsesdokument som skal legges frem for generalforsamlingen, skal angi hvem som skal være, eller fremgangsmåte for valg av, styremedlemmer og hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Stiftelsesdokumentene skal angi hvem som skal være styremedlemmer og hvem som skal være revisor inntil generalforsamlingen har valgt revisor. Åpningsbalanse utarbeidet etter regler som nevnt i allmennaksjeloven § 2–8 skal legges ved stiftelsesdokumentene.

(3) Generalforsamlingens vedtak skal fastsette bytteforholdet mellom egenkapitalbevis og de aksjer som skal utstedes ved omdanningen, og andre forhold som gjelder fordelingen av aksjer etter reglene i § 12–17. Det samme gjelder i tilfelle retningslinjer for deling av aksjer mellom finansforetakets kunder etter § 12–15 fjerde ledd.

§ 12–15. Gjennomføring av omdanningen

(1) Omdanning av finansforetak til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap registreres i Foretaksregisteret ved navneendring. Finansforetakets virksomhet videreføres. Omdanningen har følgende virkninger:

- a) finansforetaket blir aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, med samme konsesjon, eiendeler og forpliktelser,
- b) eiere av egenkapitalbevis i finansforetaket og finansstiftelse som opprettes ved omregistreringen, blir aksjeeiere i aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet,
- c) andre virkninger som fastsatt i omdanningsplanen.

(2) Kreditorer etter de overførte forpliktelser og eiere av egenkapitalbevis kan ikke kreve utløsning på grunn av omdanningen eller motsette seg omdanningen.

(3) Ved omdanning av sparebank, gjensidig forsikringsforetak eller kredittforening skal det opprettes en finansstiftelse som skal være eier av alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 12–17 første ledd. Har finansforetaket som omdannes, tidligere opprettet en finansstiftelse, kan departementet samtykke i at alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 12–17 første ledd, i stedet blir overført til denne finansstiftelsen. Reglene i kapittel 6 om eierforhold i finansforetak gjelder ikke ved overføringen av de aksjer som etter vedtaket skal overtas av finansstiftelsen og eiere av egenkapitalbevis.

(4) Ved omdanning av gjensidig forsikringsforetak eller kredittforening kan departementet i særlige tilfelle samtykke i at aksjer som ellers skulle overføres til finansstiftelsen, i stedet skal fordeles blant foretakets kunder ut fra kundeforholdenes art, omfang og varighet. I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at kunder med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Departementet kan gi nærmere regler om fordelingen av aksjer mellom kundene. Reglene om prospektkrav ved offentlig tilbud i verdipapirhandelloven kapittel 7 gjelder tilsvarende.

(5) Medlemsansvar for tap ved virksomheten i forsikringsforetak eller kredittforening kan også gjøres gjeldende etter omdanningen. Nytt tilleggsansvar kan ikke pålegges etter omdanningen.

(6) Ved omdanning av samvirkeforetak av låntakere til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap gjelder reglene om fordeling av aksjene i samvirkelova kapittel 11.

§ 12–16. Omdanning til datterforetak eid av nytt holdingforetak

(1) Omdanning kan også gjennomføres ved at det opprettes et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap i form av et holdingforetak som skal være morselskap i et nytt finanskonsern. Finansforetaket omdannes til et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og virksomheten videreføres som et datterforetak i konsernet.

(2) Ved omdanning etter første ledd fordeles aksjene i holdingforetaket etter reglene i § 12–15 tredje, fjerde og sjette ledd og § 12–17.

(3) Er en sparebank omdannet etter første ledd, kan holdingforetaket ikke selge aksjer i banken som viderefører virksomheten, uten samtykke fra sparebankstiftelsen som er opprettet ved omdanningen. Slikt samtykke krever vedtak i stiftelsens generalforsamling med flertall som for vedtektsendring.

§ 12–17. Fordeling av aksjekapital og aksjer

(1) Ved omdanning av finansforetak som har eierandelskapital, skal aksjekapitalen i det nye selskapet eller morselskapet fordeles mellom finansstiftelsen og eierne av egenkapitalbevis etter forholdet mellom grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen.

(2) I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at eiere av egenkapitalbevis med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Ved fordelingen av aksjer etter første ledd skal det i så fall gjøres et fradrag i eierandelskapitalen tilsvarende det beløpet som skal utbetales til slike eiere av egenkapitalbevis.

§ 12–18. Vedtekter. Registrering

(1) Vedtekter for det omdannede foretaket samt for aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som opprettes ved omdanningen, skal være godkjent av departementet.

(2) Foretaket skal innen tre måneder etter tillatelse til omdanning er gitt, sende melding om omdanningsvedtaket til Foretaksregisteret. Det samme gjelder melding om stiftelse av finansforetak og finansstiftelse som opprettes ved omdanningen. Foretaksregisteret skal kontrollere at tillatelse er gitt, og at vedtekter er godkjent. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

IV. Alminnelige regler for finansstiftelser

§ 12–19. Opprettelse. Tilsyn mv.

(1) En finansstiftelse anses opprettet når generalforsamlingen i et finansforetak har godkjent stiftelsesdokumentet med vedtekter og truffet vedtak om overføring av egenkapitalbevis til finansstiftelsen etter konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital eller vedtak om opprettelse av en stiftelse i forbindelse med sammenslåing, deling, avvikling eller omdanning av finansforetaket. Styremedlemmene i finansforetaket regnes som stiftere.

(2) Når annet ikke følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven, gjelder bestemmelsene om næringsdrivende stiftelser i stiftelsesloven for finansstiftelser. Finanstilsynet skal føre tilsyn med finansstiftelser og deres virksomhet etter reglene i finanstilsynsloven. Utgiftene ved tilsynet utlignes etter samme lov.

(3) Dersom en finansstiftelses eierandel er mindre enn en tidel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av aksjene i finansforetaket eller morselskapet i det finanskonsernet foretaket inngår, kan departementet vedta at finansstiftelsen ikke skal være undergitt reglene om finansstiftelser, og ikke være under tilsyn av Finanstilsynet. Ved beregningen av finansstiftelsens samlede eierandel skal det også tas hensyn til aksjer eller egenkapitalbevis som eies av andre finansstiftelser som stiftelsen har vedtektsfestet samarbeid med.

(4) Departementet kan samtykke i at en stiftelse som er opprettet før 1. juli 2009, og som ved opprettelsen vederlagsfritt mottok egenkapitalbevis ved konvertering av grunnfondskapital, omdannes til finansstiftelse.

(5) Ved endring som nevnt i tredje og fjerde ledd skal stiftelsen gi melding om endringen til Finanstilsynet, Foretaksregisteret og Stiftelsestilsynet.

§ 12–20. Vedtekter

(1) Vedtektene for en finansstiftelse skal minst angi:

- a) stiftelsens foretaksnavn,
- b) kommunen hvor stiftelsen skal ha sitt forretningskontor,
- c) stiftelsens formål og den virksomhet stiftelsen skal drive,
- d) stiftelsens grunnfondskapital og hvordan stiftelsens midler skal plasseres,
- e) sammensetningen av generalforsamlingen og valg av medlemmer, samt reglene om stemmerett, inhabilitet og i tilfelle det høyeste antall stemmer som kan avgis av et medlem,
- f) når generalforsamling skal holdes, hvilke saker som skal behandles, og flertallskrav som skal gjelde for beslutninger,
- g) antallet eller laveste og høyeste antall styremedlemmer, og regler for valg av styremedlemmer,
- h) hvilke andre organer stiftelsen skal ha og hvilken oppgave og myndighet disse skal ha,
- i) hvordan overskudd skal anvendes og underskudd skal dekkes,
- j) om stiftelsen skal ha adgang til å utstede egenkapitalbevis,
- k) regler om vedtektsendringer,
- l) hvordan stiftelsen skal avvikles og stiftelsens formue skal disponeres ved avvikling.

(2) Vedtektene skal være godkjent av departementet. Vedtektsendringer skal godkjennes av Finanstilsynet.

§ 12–21. Organer

(1) En finansstiftelse skal ha en generalforsamling som sammensettes og velges etter nærmere bestemmelser i vedtektene. Det skal legges vekt på at medlemmene av generalforsamlingen samlet avspeiler kundestrukturen i finansforetaket som har opprettet stiftelsen, andre interessegrupper og samfunnsmessige interesser knyttet til stiftelsens virksomhet.

(2) Generalforsamlingen innkalles av styret. Et medlem har rett til å få behandlet en sak meldt skriftlig til styret innen én uke før møtet i generalforsamlingen holdes. Bestemmelsene om generalforsamlingen i § 8–3 gjelder tilsvarende. Generalforsamlingen velger revisor og godkjenner revisors godtgjørelse.

(3) Stiftelsen skal ha et styre som er valgt av generalforsamlingen i samsvar med de grupper som er representert i generalforsamlingen. Stiftelsen kan ha daglig leder tilsatt av styret. Allmennaksjeloven §§ 6–27 til 6–34 gjelder tilsvarende.

(4) Ansatte og tillitsvalgte i stiftelsen kan ikke samtidig være ansatt eller tillitsvalgt i det finansforetaket som har etablert stiftelsen, eller annet selskap i samme konsern. Stiftelsen kan likevel, i samsvar med omfanget av sine eierinteresser i finansforetaket, foreslå og få valgt personer som skal representere stiftelsen i generalforsamlingen, styret og andre organer i finansforetaket. Personer som er ansatt eller tillitsvalgt i finansstiftelsen, kan ikke utgjøre mer enn en tredel av medlemmene i generalforsamlingen og styret i finansforetaket. Finanstilsynet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra dette.

§ 12–22. Finansstiftelsens virksomhet

(1) Finansstiftelsen forvalter egenkapitalbevis eller aksjer som ble tilført stiftelsen i forbindelse med opprettelsen, og midler som mottas som utbetaling på egenkapitalbevis eller aksjer, herunder eierandeler ervervet ved ombytting av slike eierandeler. Stiftelsen kan utøve tegningsrettigheter og tegne, kjøpe og selge egenkapitalbevis og aksjer utstedt av foretak som har etablert stiftelsen. Stiftelsen skal forvalte sin kapital på forsvarlig måte.

(2) Bestemmelsene om disponering av overskudd og utdeling av utbytte midler i §§ 10–6 og 10–7 gjelder tilsvarende for finansstiftelser. Har stiftelsen utstedt egne egenkapitalbevis, gjelder første punktum bare overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen etter § 10–17.

(3) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Finanstilsynet treffe vedtak om nedsetting av grunnfondskapitalen. Bestemmelsene i allmennaksjeloven § 12–1 annet til fjerde ledd og §§ 12–2 til 12–7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløpet nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- a) dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte, eller
- b) utdeling av utbytte midler i samsvar med bestemmelser i vedtektene.

(4) Stiftelsen kan etter vedtak med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Finanstilsynet utstede egenkapitalbevis etter reglene i §§ 10–3 og 10–9 for å tegne eller kjøpe egenkapitalbevis eller aksjer som nevnt i første ledd. Bestemmelsene i §§ 10–4 og 10–5, samt §§ 10–10 til 10–24 gjelder tilsvarende.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om finansstiftelser og deres virksomhet.

§ 12–23. Sammenslåing, avvikling mv.

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring vedta avvikling av finansstiftelsen eller at stiftelsen skal slå sammen med en annen finansstiftelse. Vedtaket krever godkjenning av departementet. Departementet kan beslutte at stiftelsen skal avvikles dersom forutsetningene for dens virksomhet er vesentlig endret.

(2) Ved avvikling skal formuen disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre departementet ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til det omdannede finansforetaket eller dets kunder fastsetter noe annet.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om sammenslåing og avvikling av finansstiftelser.

V. Særlige regler for sparebankstiftelser

§ 12–24. Sparebankstiftelser

(1) Som sparebankstiftelse regnes finansstiftelse som er opprettet av en sparebank.

(2) Sparebankstiftelser skal benytte ordet «sparebankstiftelse» i sitt foretaksnavn. For sparebankstiftelser gjelder reglene om finansstiftelser med mindre noe annet følger av §§ 12–25 og 12–26.

(3) Departementet kan gi nærmere regler om sparebankstiftelser og deres virksomhet.

§ 12–25. Videreføring av sparebanktradisjonene

I vedtektene for en sparebankstiftelse skal det fastsettes at stiftelsen skal videreføre sparebanktradisjonene og ha som formål et langsiktig og stabilt eierskap i sparebanken eller den omdannede banken, eller i det holdingforetaket som er morselskap i det finanskonsernet banken inngår i.

§ 12–26. Særlige regler om sparebankstiftelsers virksomhet

(1) Sparebankstiftelser kan ta opp lån tilsvarende inntil ti prosent av stiftelsens egenkapital. Vedtak om opptak av lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

(2) En sparebankstiftelse kan bare selge egenkapitalbevis eller aksjer som ble tilført sparebankstiftelsen da den ble opprettet, etter vedtak av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Vedtektene kan fastsette strengere flertallskrav. Det samme gjelder egenkapitalbevis eller aksjer ervervet ved ombytting av slike aksjer og

egenkapitalbevis i tilfelle av sammenslåing av finansforetak. Midler som frigjøres ved salget, kan etter vedtektsendring om nedsettelse av grunnfondskapitalen disponeres som overskuddsmidler etter tredje ledd.

(3) En sparebankstiftelse som benytter årets overskudd til gaver til allmennyttige formål, skal legge vekt på å fremme utviklingen i områder hvor den kapitalen som er tilført stiftelsen da den ble opprettet, er frembrakt, eller til avsetning til et gavefond med samme formål.

VI. Porteføljeoverdragelse

§ 12–27. Overdragelse av forsikrings- og låneporteføljer mv.

(1) Avtale om overdragelse av en forsikringsportefølje, låneportefølje eller annen fordringsmasse av vesentlig omfang sett hen til foretakenes virksomhet krever godkjenning av departementet.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om overdragelser, herunder regler om:

- a) avhenderens og erververens opplysningsplikter overfor kundene,
- b) kundenes rett til å si opp avtalen,
- c) offentliggjøring av overdragelsen,
- d) nødvendige bekreftelser og samtykke mv. fra tilsynsmyndigheter i andre EØS-stater.

(3) Departementet kan gi forskrift om overdragelse av forsikringsportefølje som er tegnet etter reglene om etableringsadgang eller adgang til å yte tjenester som følger av EØS-avtalen. Departementet kan også gi forskrift om overdragelse av forsikringsportefølje fra filial her i riket av forsikringsforetak med hovedsete i stat utenfor EØS til forsikringsforetak etablert i Norge eller annen EØS-stat. Forskrift gitt i medhold av første og annet punktum kan også inneholde regler om forhold som nevnt i annet ledd.

Kapittel 13. Krav til virksomheten i finansforetak

I. Virksomhetsbegrensninger og tilknyttet virksomhet

§ 13–1. Forbud mot å drive annen virksomhet

(1) Finansforetak kan ikke drive annen virksomhet enn det som følger av regler gitt i eller i medhold av lov for den enkelte type foretak, foretakets tillatelse og dets vedtekter.

(2) Finansforetak kan heller ikke gjennom datterforetak drive annen virksomhet enn tillatt etter første ledd, med mindre annet følger av tillatelsen.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilken virksomhet de enkelte typer av finansforetak kan drive, og kan fastsette regler for virksomheten, herunder bestemme at visse former for virksomhet skal drives i eget foretak.

§ 13–2. Tilknyttet virksomhet mv.

(1) Finansforetak kan drive virksomhet som har naturlig tilknytning til den virksomhet tillatelsen omfatter. Departementet avgjør i tvilstilfelle om slik tilknytning foreligger.

(2) Finansforetak kan midlertidig drive eller delta i annen virksomhet enn nevnt i første ledd, i den utstrekning dette er nødvendig som ledd i en økonomisk sanerings- eller redningsaksjon, for å få dekket krav, for å få avviklet forsikringsskadeoppgjør eller som ledd i en ordinær fulltjeningsgaranti. Finanstilsynet kan gi pålegg om at denne virksomheten skal opphøre.

§ 13–3. Formidling av finansielle tjenester for andre finansforetak

(1) Et finansforetak kan ved samarbeidsavtale med et annet finansforetak påta seg å utføre markedsføring og formidling av andre finansielle tjenester enn de tjenester som omfattes av finansforetakets egen virksomhet.

(2) Ved formidling av finansielle tjenester som omfattes av samarbeidsavtalen, skal finansforetaket sørge for at avtaler med kunder inngås på vegne av det finansforetaket som skal levere den finansielle tjeneste det gjelder, likevel slik at finansforetaket også kan påta seg et eget ansvar overfor kunder dersom foretaket har adgang til å yte tjenester av den type avtalen gjelder. Krav fra en kunde mot leverandøren av tjenesten skal også anses fremsatt den dagen foretaket som har formidlet avtalen, har mottatt melding om kravet.

§ 13–4. Utkontraktering mv.

(1) Et finansforetak kan gi et annet foretak i oppdrag å forestå utførelsen av deler av virksomheten som ikke er kjerneoppgaver, med mindre dette skjer i et omfang eller på en måte som ikke kan anses som forsvarlig eller som gjør at tilsynet med den utkontrakterte virksomhet eller foretakets samlede virksomhet blir vanskeliggjort. Kjerneoppgaver kan ikke utkontrakteres med mindre annet følger av bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

(2) Bestemmelsene i første ledd gjelder også oppdrag som et finansforetak gir til annet finansforetak eller leverandør av bestemte varer eller tjenester, og som gjelder markedsføring, formidling eller salg av finansforetakets finansielle tjenester. Bestemmelsene i § 13–3 annet ledd gjelder tilsvarende.

(3) Bruk av oppdragstaker er uten innvirkning på finansforetaks plikter og ansvar overfor kunder, offentlig myndighet og andre.

(4) Departementet kan gi forskrift om utkontraktering, herunder fastsette forbud mot utkontraktering til nærmere angitte jurisdiksjoner utenfor EØS eller at slik utkontraktering kun kan skje med tillatelse fra Finanstilsynet.

II. Krav til forsvarlig virksomhet, kapitalforvaltning mv.

§ 13–5. *Forsvarlig virksomhet. God forretningsskikk*

(1) Et finansforetak skal organiseres og drives på en forsvarlig måte. Foretaket skal ha en klar organisasjonsstruktur og ansvarsfordeling samt klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger. Foretaket skal ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere risiko foretaket er, eller kan bli, eksponert for. Foretaket skal også ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for gjennomføring, overvåkning og regelmessig vurdering av godtgjørelsesordninger.

(2) Et finansforetak skal ha uavhengige kontrollfunksjoner med ansvar for internrevisjon, risikostyring og etterlevelse av krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Et forsikringsforetak skal i tillegg ha uavhengige kontrollfunksjoner med ansvar for aktuarfaglige oppgaver. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra kravet til uavhengige kontrollfunksjoner for pensjonsforetak og foretak som omfattes av § 14–15.

(3) Finansforetakets styrings- og kontrollordninger samt retningslinjer og rutiner skal være tilpasset risikoen ved og omfanget av virksomheten i foretaket.

(4) Et finansforetak skal utøve sin virksomhet i samsvar med redelighet og god forretningsskikk.

(5) Finansforetaket skal legge til rette for at ansatte i foretaket kan varsle internt eller til myndighetene om overtredelser av bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

(6) Departementet kan gi forskrift som utfyller reglene i første til tredje ledd og gi nærmere regler om varsling.

§ 13–6. *Vurdering av risiko og samlet kapitalbehov*

(1) Et finansforetak skal til enhver tid ha oversikt over, og med jevne mellomrom vurdere, hvilke enkelte risikoer og samlet risiko, herunder systemrisiko, som er knyttet til virksomheten. Et finansforetak skal til enhver tid ha ansvarlig kapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av den virksomhet institusjonen driver.

(2) Ved vurderingen av risiko knyttet til virksomheten og samlet risikoeksponering skal det tas hensyn til kredittrisiko, likviditetsrisiko, finansieringsrisiko, forsikringsrisiko, markeds- og valutarisiko, operasjonell risiko, systemrisiko og annen risiko knyttet til de enkelte virksomhetsområdene. Vurderingen skal omfatte risikoeksponering som følge av at foretakets eiendeler blir overdratt til eller stilt som sikkerhet overfor andre finansforetak.

(3) Et finansforetak skal vurdere kapitalbehovet på kort og lengre sikt og hvordan dette kapitalbehovet kan tilfredsstilles. Vurderingen av kapitalbehov skal omfatte størrelsen på, og sammensetningen og fordelingen av, kapitalen sammenholdt med arten og omfanget av den risiko som til enhver tid er knyttet til virksomheten, og til den risiko som vil kunne oppstå.

(4) Styret skal overvåke og styre finansforetakets samlede risiko og jevnlig vurdere om finansforetakets styrings- og kontrollordninger er tilpasset risikonivå og omfang av virksomheten. Foretaket skal ha et risikoutvalg oppnevnt av styret som skal forberede styrebehandlingen. Bare styremedlemmer som ikke inngår i den faktiske ledelsen av virksomheten, kan være medlem av risikoutvalget. Departementet kan i forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til å ha risikoutvalg.

(5) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal jevnlig beregne foretakets kjernekapital som andel av verdien av dets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovektning.

(6) Et forsikringsforetak skal jevnlig vurdere foretakets risikoprofil og ansvarlige kapital, herunder samlet kapitalbehov, ut fra risiko foretaket er eller kan bli utsatt for på kortere og lengre sikt, foretakets løpende etterlevelse av kapitalkravene og krav til forsikringstekniske avsetninger, samt avvik mellom foretakets risikoprofil og de forutsetninger som er lagt til grunn ved beregning av solvenskapitalkravet.

(7) Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov. Departementet kan fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med institusjonens risikoeksponering. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra reglene i denne paragrafen for pensjonsforetak og foretak som omfattes av § 14–15.

§ 13–7. *Likviditetsstyring, likviditetsreserve og stabil finansiering*

(1) Et finansforetak skal sørge for at det til enhver tid har tilstrekkelige likvide eiendeler til at det kan dekke sine forpliktelser ved forfall.

(2) Et finansforetak skal sørge for forsvarlig likviditetsstyring etter retningslinjer fastsatt av styret. Finanstilsynet kan fastsette rapporteringskrav.

(3) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak skal rapportere gjenstående løpetid for poster i balansen og ikke-balanseførte finansielle instrumenter til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsette nærmere krav til slik rapportering.

(4) Finner Finanstilsynet at likviditetsrisikoen knyttet til virksomheten ikke er forsvarlig, kan Finanstilsynet gi finansforetaket pålegg som begrenser adgangen til å gi nye lån eller kreditter, eller kreve at andre tiltak blir satt i verk for å rette på forholdet.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette minstekrav til finansforetaks beholdning av likvide eiendeler (likviditetsreserve). Departementet kan i forskrift også fastsette minstekrav til finansforetaks sammensetning av finansieringskilder for å sikre stabil finansiering av virksomheten og motvirke risiko knyttet til inndekning av fremtidig innlånsbehov (stabil finansiering). Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i paragrafen her.

§ 13–8. Rapportering til Finanstilsynet

Finansforetak skal rapportere til Finanstilsynet om ansvarlig kapital, kapitalkrav og andre forhold som er nødvendige for å vurdere risikoen i virksomheten. Departementet kan fastsette nærmere regler om slik rapportering i forskrift.

§ 13–9. Eierandeler i foretak som driver annen virksomhet

(1) Banker og kredittforetak kan uten hinder av § 13–1 ha kvalifiserte eierandeler i foretak som ikke kan inngå i finanskonsern dersom den bokførte verdien av eierandelen ikke overstiger 15 prosent av foretakets ansvarlige kapital etter siste års- eller delårsregnskap. Den samlede beholdningen av slike eierandeler skal ikke i noe tilfelle overstige 60 prosent av foretakets ansvarlige kapital. Med kvalifisert eierandel menes eierandel som representerer mer enn ti prosent av kapitalen eller stemmene, eller som gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av foretaket og dets virksomhet.

(2) Forsikringsforetak og pensjonsforetak kan uten hinder av § 13–1 ha eierandeler med begrenset ansvar som representerer inntil 15 prosent av kapitalen eller stemmene i foretak som driver virksomhet som ikke kan drives av et forsikringsforetak eller pensjonsforetak, og som ikke kan inngå i finanskonsern. Forbudet i § 13–1 gjelder ikke for eierandeler som i sin helhet inngår i foretakets selskapsportefølje når den økonomiske risikoen knyttet til eierandelene er begrenset til verdien av den enkelte investering.

(3) Departementet kan gi utfyllende regler i forskrift om eierandeler i foretak som driver annen virksomhet. Departementet kan i særlige tilfelle ved enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsene i paragrafen her og sette vilkår for unntaket.

§ 13–10. Kapitalforvaltning

(1) Et finansforetak skal forvalte sine eiendeler på en forsvarlig måte i samsvar med foretakets formål. Foretaket skal vektlegge forsvarlig likviditet, sikkerhet, risikospredning og inntjening, og tilpasse kapitalforvaltningen til endringer i foretakets risikoeksponering og endringer i risiko knyttet til de ulike virksomhetsområdene.

(2) Foretaket skal fastsette og regelmessig gjennomgå retningslinjer for kapitalforvaltningen samt rammer og fullmakter for de enkelte enheter og ansattes adgang til å handle for foretaket.

(3) Departementet kan gi forskrift om kapitalforvaltningen.

§ 13–11. Samlet beholdning av eierandeler mv.

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal påse at forholdet mellom markedsrisiko og annen risiko knyttet til foretakets beholdning av aksjer, egenkapitalbevis og andre eierandeler, herunder eierandeler i fast eiendom, og foretakets kjernekapital til enhver tid er forsvarlig.

(2) Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet dersom samlet verdi av dets beholdning av eierandeler overstiger foretakets kjernekapital etter siste års- eller delårsregnskap. Eierandeler i datterforetak som omfattes av konsolidering etter § 18–2 første ledd bokstav a, medregnes ikke.

§ 13–12. Høyeste engasjement med en enkelt motpart

(1) Et finansforetak kan ikke ha høyere samlet engasjement med en enkelt motpart enn det som til enhver tid er forsvarlig.

(2) Departementet kan gi forskrift om høyeste samlede engasjement med en enkelt motpart, herunder om beregningsmåte for engasjement i og utenfor balansen og andre forhold vedrørende gjennomføringen av kravet. Departementet kan gi bestemmelser om anvendelsen av grense for høyeste engasjement med en enkelt motpart også på engasjementer med to eller flere motparter når bestemmende innflytelse eller økonomiske forbindelser mellom disse er slik at økonomiske problemer hos den ene kan medføre betalingsvanskeligheter for den andre.

§ 13–13. Kredittengasjementer. Risikoklassifisering

(1) Et finansforetak skal minst en gang i året risikoklassifisere kredittengasjementer og andre engasjementer etter retningslinjer fastsatt av styret.

(2) Et finansforetak skal organisere behandlingen av kredittengasjementer slik at den som treffer avgjørelsen har tilstrekkelig grunnlag for å bedømme kredittrisikoen, og slik at saksgangen og grunnlaget for avgjørelsen kan dokumenteres.

(3) Departementet kan gi forskrift om kredittprøving og risikoklassifisering av engasjementer.

§ 13–14. Avsetninger til dekning av tap

(1) Et finansforetak skal ha retningslinjer fastsatt av styret for vurderingen av behovet for avsetninger til dekning av tap på engasjementer som er misligholdt eller for øvrig antas å være tapsutsatte, og av andre tap som følge av risiko som for øvrig må antas å knytte seg til porteføljer av engasjementer til enhver tid.

(2) Foretakets avsetninger til dekning av tap skal på kort og lengre sikt være forsvarlige ut fra den samlede risiko for tap som må antas å knytte seg til foretakets engasjementer.

(3) Departementet kan gi forskrift om avsetninger til dekning av tap.

§ 13–15. Egne eiendeler som sikkerhet

(1) Et finansforetak kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet stille egne eiendeler til sikkerhet for forpliktelser som til sammen overstiger ti prosent av foretakets kjernekapital. Et finansforetak kan likevel gi pant i fast eiendom som foretaket benytter i sin virksomhet.

(2) Første ledd er ikke til hinder for at finansforetak stiller sikkerhet overfor motpart ved rentebytteavtaler, lån av finansielle instrumenter og andre ordinære markedsdisposisjoner i samsvar med markedspraksis. Som sikkerhet regnes også overdragelse av eiendeler med avtale om at finansforetaket skal eller kan kjøpe eiendelene tilbake i henhold til de vilkår avtalen fastsetter.

(3) Et finansforetak kan uten samtykke fra Finanstilsynet stille egne eiendeler til sikkerhet for forpliktelser overfor staten, Norges Bank, Bankenes sikringsfond, en avregningssentral eller deltaker i et interbanksystem eller verdipapiroppkjørssystem.

(4) Finanstilsynet kan gi forskrift om finansforetaks plikt til å gi Finanstilsynet melding om sikkerhetsstillelse, om beregning av grensen i første ledd for forsikringsforetak, og om unntak fra krav til samtykke etter første ledd.

§ 13–16. Låneopptak i forsikringsforetak og pensjonsforetak

Forsikringsforetak og pensjonsforetak kan bare ta opp lån for å sikre foretakets likviditet og lån sikret med pant i fast eiendom som foretaket benytter i sin virksomhet. Finanstilsynet kan samtykke til at foretaket tar opp ansvarlige lån og kan i særlige tilfelle også samtykke til at foretaket tar opp andre lån.

§ 13–17. Provisjon og annet vederlag for forsikringsformidling

(1) Et forsikringsforetak har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anledning formidling av forsikringsavtale til foretaket dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon ville handle i strid med reglene i lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 5–2 a.

(2) Departementet kan fastsette nærmere regler om gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i første ledd, herunder regler om forsikringsforetaks adgang til å ha særlige pristariffer for administrative tjenester for forsikringer som kommer til et forsikringsforetak fra forsikringsmeglingsforetak.

III. Betalingstjenestevirksomhet og e-pengevirksomhet**§ 13–18. Sikring av midler**

(1) Betalingsmidler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder, skal holdes atskilt og være identifisert på en slik måte at de ikke kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse for dekning av krav fra andre av betalingsforetakets fordringshavere, eller være garantert av et forsikringsforetak eller en bank som ikke tilhører samme konsern som betalingsforetaket.

(2) Midler som et e-pengeforetak har mottatt i form av en betaling via et betalingsinstrument, behøver ikke sikres før de er kreditert en betalingskonto hos et e-pengeforetak, eller på annen måte gjort tilgjengelige for e-pengeforetaket. Midlene skal likevel sikres senest fem bankdager etter at e-pengene som betalingen gjaldt, er mottatt.

(3) Departementet kan gi forskrift om sikring av midler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder.

§ 13–19. Omgjøring av betalingsmidler til e-penger. Forbud mot renter

(1) Betalingsmidler som et e-pengeforetak har mottatt fra kunder som betaling for elektroniske penger, skal uten ugrunnet opphold omgjøres til elektroniske penger.

(2) E-pengeforetak har ikke adgang til å svare renter av elektroniske penger.

§ 13–20. Innløsning av e-penger

(1) Foretak som har utstedt elektroniske penger skal når ihendehaveren krever det, innløse elektroniske penger til pålydende verdi. Krav på innløsning av utstedte elektroniske penger foreldes ikke. Avtalen mellom utstederen og ihendehaveren skal klart angi vilkårene for innløsning.

(2) Foretak som har utstedt elektroniske penger, kan bare ta betalt for innløsning hvis det er avtalt en tidsbegrenset gyldighetsperiode for de elektroniske pengene, og innløsning kreves før, eller mer enn ett år etter, utløpet av gyldighetsperioden.

(3) Betaling for innløsning etter annet ledd må være avtalt ved utstedelsen, og innløsningskostnaden kan maksimalt svare til foretakets faktiske omkostninger ved innløsningen.

(4) Utstederen av elektroniske penger skal opplyse om avtalevilkårene før avtale inngås.

(5) Utenfor forbrukerforhold kan det avtales vilkår som avviker fra bestemmelsene i denne paragrafen.

§ 13–21. Adgang til behandling og utveksling av betalingsinformasjon

(1) Foretak som yter betalingstjenester, kan samle inn, bearbeide og utveksle seg imellom transaksjonsopplysninger og annen betalingsinformasjon når dette er nødvendig for å sikre forebygging, etterforskning eller avsløring av betalingsbedragerier.

(2) Departementet kan gi forskrift om behandling av betalingsinformasjon.

Kapittel 14. Kapital- og soliditetskrav

I. Kapitalkrav for banker, kredittforetak og finansieringsforetak

§ 14-1. Minstekrav til ansvarlig kapital

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal til enhver tid ha en ren kjernekapital som utgjør minst fire og en halv prosent av et beregningsgrunnlag etter § 14-2. Slike foretaks kjernekapital skal til enhver tid utgjøre minst seks prosent av det samme beregningsgrunnlaget. Slike foretaks ansvarlige kapital skal til enhver tid utgjøre minst åtte prosent av det samme beregningsgrunnlaget.

(2) Den ansvarlige kapitalen består av kjernekapital og tilleggskapital. Kjernekapitalen består av egenkapital og annen godkjent kjernekapital. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om hva som skal anses som ren kjernekapital, kjernekapital og tilleggskapital, samt sammensetningen av ansvarlig kapital.

§ 14-2. Beregningsgrunnlag

(1) Beregningsgrunnlaget for minstekravet til ansvarlig kapital skal tilsvare summen av beregningsgrunnlagene for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko.

(2) Beregningsgrunnlaget for kredittrisiko skal fastsettes med utgangspunkt i risikovekter etter standardmetoden fastsatt i forskrift, eller med utgangspunkt i risikoparametere helt eller delvis fastsatt av foretaket selv på bakgrunn av interne målemetoder for klassifisering og kvantifisering av kredittrisiko.

(3) Beregningsgrunnlaget for markedsrisiko skal fastsettes med utgangspunkt i regler etter standardmetoden fastsatt i forskrift, eller med utgangspunkt i interne målemetoder for markedsrisiko.

(4) Beregningsgrunnlaget for operasjonell risiko skal fastsettes som en andel av gjennomsnittlig inntekt (basis metode), en andel av inntekten innenfor de ulike forretningsområder multiplisert med en indikator på tapserfaring fastsatt i forskrift (sjablongmetode), eller på bakgrunn av interne målemetoder for operasjonell risiko (avansert metode).

(5) Foretaket kan ikke uten tillatelse fra Finanstilsynet bruke interne målemetoder for kredittrisiko, markedsrisiko eller operasjonell risiko for beregning av kravet til ansvarlig kapital.

(6) Departementet kan gi forskrift om:

- a) beregningsgrunnlaget for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko, herunder regler som sikrer at beregningsgrunnlaget i tilstrekkelig grad reflekterer risikoen i finansforetakets eiendeler,
- b) bruk av interne målemetoder for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko,
- c) hvilke sikkerheter det kan tas hensyn til ved beregningen av minstekrav til ansvarlig kapital.

§ 14-3. Bufferkrav

(1) Et finansforetak skal ha en bevaringsbuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre to og et halvt prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital.

(2) Et finansforetak skal ha en systemrisikobuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre tre prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital og bevaringsbuffer. Departementet kan i forskrift fastsette at kravet skal være høyere eller lavere enn tre prosentpoeng.

(3) Et finansforetak som er systemviktig, skal ha en buffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre to prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital, bevaringsbuffer og systemrisikobuffer. Departementet kan i forskrift fastsette kriterier for og treffe beslutning om hvilke foretak som skal regnes som systemviktige, og fastsette særlige virksomhetsregler og soliditetskrav for slike institusjoner og fastsette at kravet skal være høyere eller lavere enn to prosentpoeng.

(4) Et finansforetak skal ha en motsyklisk kapitalbuffer bestående av ren kjernekapital som skal utgjøre mellom 0 og 2,5 prosentpoeng i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital, bevaringsbuffer, systemrisikobuffer og buffer for systemviktige foretak. Departementet fastsetter i forskrift kravet til den motsykliske kapitalbufferen. Kravet kan i særlige tilfeller settes høyere enn to og et halvt prosentpoeng.

(5) Hvis et finansforetak ikke oppfyller bufferkravene, skal foretaket utarbeide en plan for økning av ren kjernekapitaldekning, og foretaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte til aksjeeierne eller egenkapitalbevisiere, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital.

(6) Departementet kan gi forskrift om bevaringsbuffer, systemrisikobuffer, buffer for systemviktige foretak og motsyklisk kapitalbuffer, om beregningen av bufferkravene og om konsekvenser dersom kravene ikke er oppfylt.

§ 14-4. Krav til uvektet kjernekapitalandel

Departementet kan i forskrift fastsette at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal ha ren kjernekapital eller kjernekapital som minst utgjør en bestemt prosent av verdien av foretakets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting, og regler for slike beregninger.

§ 14-5. Informasjonsplikt

(1) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, skal offentliggjøre informasjon om virksomheten, risikoen knyttet til foretaket og ansvarlig kapital etter bestemmelser fastsatt i forskrift. Slike foretak skal også offentliggjøre informasjon om størrelsen på kjernekapital som andel av

verdien av foretakets eiendeler og ikke balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting. Morselskap i finanskonsern skal i tillegg offentliggjøre informasjon om uvektet kjernekapitalandel på konsolidert grunnlag.

(2) Departementet kan gi forskrift om foretakets offentliggjøring av informasjon og krav til dokumentasjon, herunder bestemmelser som gjør unntak fra personopplysningsloven.

§ 14-6. Tilsynsmessig oppfølging, retting og pålegg

(1) Finanstilsynet skal se til at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, har hensiktsmessige og klare retningslinjer og rutiner i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov, for overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov.

(2) Finanstilsynet skal vurdere alle risikoer som foretak nevnt i første ledd er og kan bli eksponert for, og den risikoen som foretakene representerer for det finansielle systemet.

(3) Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, som ikke oppfyller krav i denne loven eller forskrifter fastsatt i medhold av loven, skal straks iverksette nødvendige tiltak for å rette opp dette. Ved manglende etterlevelse av kravene kan Finanstilsynet pålegge foretaket:

- a) å endre organiseringen, styringen og kontrollen av virksomheten og de strategier, prosesser, retningslinjer og rutiner som virksomheten drives etter,
- b) å ha mer ren kjernekapital, kjernekapital, og annen ansvarlig kapital enn summen av minstekrav som gjelder for foretaket etter lov og forskrift,
- c) å endre eller begrense virksomheten,
- d) å redusere risikoen knyttet til virksomheten, herunder produkter og systemer,
- e) å redusere forskjellen i løpetid mellom foretakets forpliktelser og eiendeler,
- f) å begrense omfanget av prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- g) å benytte årets resultat til å øke kjernekapitaldekningen og ikke å utbetale utbytte og rente på kjernekapital.

Finanstilsynet kan gi felles pålegg for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko, eller som medfører samme type risiko for det finansielle systemet.

(4) Finanstilsynet kan i særlige tilfeller og for en tidsbegrenset periode samtykke i at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, kan ha lavere ansvarlig kapital enn minstekravene og bufferkravene.

II. Kapitalkrav for forsikringsforetak

§ 14-7. Krav til avsetninger for forsikringsforpliktelser

(1) Et forsikringsforetak skal til enhver tid ha forsikringstekniske avsetninger til dekning av samtlige foreliggende forsikringsforpliktelser. Avsetningene skal tilsvare verdien av forsikringsforpliktelsene beregnet etter regler gitt i eller i medhold av § 14-8.

(2) Et forsikringsforetak skal til enhver tid ha eiendeler til dekning av de forsikringstekniske avsetningene.

§ 14-8. Verdivurdering av eiendeler og forpliktelser

(1) Verdien av eiendeler og forpliktelser ut over forsikringstekniske avsetninger skal settes til omsetningsverdien ved forretningsmessige transaksjoner mellom uavhengige parter.

(2) Ved anvendelsen av bestemmelsene i §§ 14-7 til 14-14, skal verdien av forsikringstekniske avsetninger settes til det beløpet forsikringsforetaket vil måtte betale ved umiddelbar overdragelse av forsikringsforpliktelsene til et annet forsikringsforetak. Beregningen av de forsikringstekniske avsetningene skal baseres på markedsinformasjon og allment tilgjengelige opplysninger om forsikringsrisikoer.

(3) De forsikringstekniske avsetningene skal beregnes på en forsiktig, pålitelig og objektiv måte.

(4) Verdien av de forsikringstekniske avsetningene skal være summen av:

- a) beste estimat som tilsvare det sannsynlighetsvektede gjennomsnitt av fremtidige kontantstrømmer der det tas hensyn til tidsverdien av penger beregnet ved hjelp av den relevante risikofrie rentekurven, og
- b) risikomarginen som tilsvare kostnadene forbundet med å stille til rådighet tellende ansvarlig kapital svarende til det solvenskapitalkravet som er nødvendig for å dekke forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene i løpet av disse forpliktelsesens levetid.

Beste estimat skal beregnes brutto uten fradrag for de beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko.

(5) Ved beregningen av de forsikringstekniske avsetningene skal foretaket ta hensyn til alle inngående og utgående kontantstrømmer som er nødvendige for å gjøre opp forsikringsforpliktelsene i forpliktelsesens levetid. Ved beregningen skal foretaket inndele forsikringsforpliktelsene i likeartede risikogrupper og som et minimum i forsikringsklasser.

(6) Ved beregningen av de beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko, gjelder annet og tredje ledd, fjerde ledd bokstav a og femte ledd tilsvarende. Beløpene skal justeres for forventet tap som følge av mislighold fra motpartens side.

(7) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om verdivurdering og beregning av eiendeler, forsikringstekniske avsetninger og forpliktelser ut over forsikringstekniske avsetninger.

§ 14-9. Ansvarlig kapital

(1) Forsikringsforetak skal til enhver tid ha ansvarlig kapital som minst er tilstrekkelig til å dekke et solvenskapitalkrav og et minstekapitalkrav.

(2) Ansvarlig kapital kan bestå av basiskapital og supplerende kapital. Som basiskapital regnes differansen mellom verdien av eiendeler og forsikringsforpliktelser med tillegg av ansvarlig lånekapital. Annen kapital enn basiskapital som foretaket har rett til å innkalle til dekning av tap, og som er godkjent av Finanstilsynet, regnes som supplerende kapital.

(3) Departementet kan gi nærmere regler i forskrift om ansvarlig kapital, herunder om godkjenning av supplerende kapital og om inndeling av ansvarlig kapital i kapitalgrupper.

§ 14-10. Solvenskapitalkrav

(1) Solvenskapitalkravet skal dekke risikoen for tap av foretakets ansvarlige kapital.

(2) Solvenskapitalkravet skal beregnes slik at sannsynligheten er 99,5 prosent for at samlet tap, herunder forsikringsmessig og finansielt tap, over en periode på 12 måneder ikke overstiger det beregnede kapitalkravet. Ved beregningen skal det tas hensyn til risikoreduserende tiltak og ordninger.

(3) Ved beregning av solvenskapitalkravet skal all kvantifiserbar tapsrisiko knyttet til forsikringsforetakets samlede virksomhet tas i betraktning, herunder risiko knyttet til forsikringer som forventes å ville bli overtatt i løpet av de neste 12 månedene. Beregningen skal minst dekke forsikringsrisiko, markedsrisiko og kredittrisiko samt operasjonell risiko, herunder juridisk risiko, men ikke omdømmerisiko eller risiko som følge av strategibeslutninger.

(4) Solvenskapitalkravet skal beregnes etter en standardmetode eller etter interne modeller. Departementet kan gi forskrift om beregning av solvenskapitalkrav etter standardmetoden og om godkjenning av interne modeller og beregning av solvenskapitalkrav etter interne modeller.

§ 14-11. Minstekapitalkrav

(1) Minstekapitalkravet skal dekke risikoen for tap av foretakets basiskapital.

(2) Minstekravet skal beregnes slik at sannsynligheten er 85 prosent for at samlet tap over en periode på 12 måneder ikke overstiger det beregnede kapitalkravet. Minstekapitalkravet skal ikke være lavere enn 25 prosent eller høyere enn 45 prosent av foretakets solvenskapitalkrav medregnet eventuelt kapitalkravstillegg fastsatt i medhold av § 14-13 tredje ledd.

(3) Uavhengig av bestemmelsene i annet ledd skal minstekapitalkravet ikke være mindre enn kravet til startkapital for foretaket etter § 3-4 tredje ledd.

(4) Beløpene som nevnt i tredje ledd indeksreguleres med utgangspunkt i utviklingen av den europeiske konsumprisindeksen.

(5) Departementet kan gi forskrift om beregning av minstekapitalkravet.

§ 14-12. Informasjonsplikt

(1) Et forsikringsforetak skal minst én gang i året offentliggjøre en rapport om sin solvens og finansielle stilling. Ved endringer som vesentlig påvirker informasjonen som er offentliggjort, skal foretaket offentliggjøre oppdatert informasjon.

(2) Departementet kan gi forskrift om foretakets offentliggjøring av informasjon og krav til dokumentasjon, herunder bestemmelser som gjør unntak fra personopplysningsloven.

§ 14-13. Tilsynsmessig oppfølging, retting og pålegg

(1) Finanstilsynet skal se til at forsikringsforetak det har tilsyn med, har et hensiktsmessig system for risikostyring og internkontroll, forsvarlige forsikringstekniske avsetninger til sikring av sine forsikringsforpliktelser og ansvarlig kapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten.

(2) Finanstilsynet kan pålegge forsikringsforetak som ikke oppfyller krav fastsatt i eller i medhold av bestemmelsene i kapitlene 13 og 14, å iverksette nødvendige tiltak for å rette på dette. Finanstilsynet kan herunder pålegge forsikringsforetaket:

a) å øke de forsikringstekniske avsetningene,

b) å benytte parametere som er spesifikke for foretaket i beregningen av forsikringsrisiko ved fastsettelse av solvenskapitalkravet etter standardmetoden dersom risikoprofilen avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for beregningen etter standardmetoden,

c) å benytte en intern modell for å beregne solvenskapitalkravet dersom risikoprofilen avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for beregningen etter standardmetoden,

d) å endre systemet for risikostyring og internkontroll.

(3) Finanstilsynet kan i tilfeller som nevnt i annet ledd første punktum også pålegge forsikringsforetak å ha høyere ansvarlig kapital dersom:

a) foretakets risikoprofil avviker vesentlig fra forutsetningene lagt til grunn i solvenskapitalkravet beregnet etter standardmetoden, og pålegg om å benytte en intern modell ikke er hensiktsmessig eller ikke har vært effektivt, eller mens en intern modell er i ferd med å utvikles,

b) foretakets risikoprofil avviker vesentlig fra forutsetningene lagt til grunn i solvenskapitalkravet beregnet med en intern modell, fordi enkelte kvantifiserbare risikoer ikke er tilstrekkelig grad fanges opp av modellen og

tilpasninger i modellen for bedre å fange opp den faktiske risikoprofilen ikke har bedret situasjonen innenfor en hensiktsmessig tidsramme, eller

- c) foretakets system for risikostyring og internkontroll avviker vesentlig fra kravene i kapittel 13, at disse avvikene hindrer foretaket i å identifisere, måle, overvåke, styre og rapportere de risikoer som det er eller kan bli eksponert for, og at andre tiltak trolig ikke vil kunne forbedre svakhetene innenfor en hensiktsmessig tidsramme.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om kapitalkravstillegg.

§ 14–14. Forsikringsforetak med svekket finansiell stilling

(1) Et forsikringsforetak som ikke oppfyller solvenskapitalkravet eller minstekapitalkravet eller mener at det foreligger risiko for underoppfyllelse, skal straks underrette Finanstilsynet. Foretaket skal fremlegge en plan for å rette på forholdene. Finanstilsynet kan gi forsikringsforetaket pålegg om å endre, avgrense eller begrense virksomheten, redusere foretakets risikoprofil eller treffe andre nødvendige tiltak, herunder sette grenser for foretakets rådighet over sine eiendeler, og om nødvendig tilbakekalle foretakets konsesjon.

(2) Finanstilsynet skal tilbakekalle konsesjonen dersom foretaket ikke oppfyller minstekapitalkravet, og Finanstilsynet anser at planen for å oppfylle kravet ikke er tilfredsstillende eller foretaket ikke etterlever kravet innen tre måneder etter at manglende oppfyllelse av kravet er avdekket.

(3) Dersom et forsikringsforetak ikke oppfyller kravet om eiendeler til dekning av avsetningene, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om å bringe forholdet i orden, og fastsette grenser for foretakets rådighet over sine eiendeler eller dets adgang til å overta nye forsikringer.

(4) Departementet kan gi forskrift om plan og frist for oppfyllelse av kapitalkravene, og om tilsynets adgang til å gi pålegg og ilegge andre sanksjoner.

§ 14–15. Små forsikringsforetak

Departementet kan i forskrift gjøre helt eller delvis unntak fra bestemmelsene i §§ 14–7 til 14–14 for små forsikringsforetak som oppfyller nærmere vilkår fastsatt i forskriften.

III. Kapitalkrav for pensjonsforetak

§ 14–16. Kapitalkrav for pensjonsforetak

(1) Pensjonskasser som driver livsforsikringsvirksomhet, skal til enhver tid ha kapital som er tilstrekkelig til å dekke solvensmarginkravet for pensjonskassens samlede virksomhet. Departementet kan fastsette regler om beregningsmåten for solvensmarginkravet, den kapital som kan dekke kravet, og andre forhold vedrørende gjennomføringen av solvensmarginkravet.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i §§ 14–7 til 14–14 med tilhørende forskrifter helt eller delvis skal legges til grunn ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital i pensjonskasser som driver livsforsikringsvirksomhet.

(3) Pensjonskasser som ikke driver livsforsikringsvirksomhet samt innskuddspensjonsforetak, skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som utgjør minst to prosent av pensjonskassens eller innskuddspensjonsforetakets forvaltningskapital. Departementet kan i forskrift fastsette regler om hva som skal anses som ansvarlig kapital og hva som kan inngå i forvaltningskapitalen.

(4) Bestemmelsene i § 14–6 fjerde ledd gjelder tilsvarende for pensjonsforetak.

IV. Kapitalkrav for betalingsforetak og e-pengeforetak

§ 14–17. Kapitalkrav for betalingsforetak og e-pengeforetak

Departementet kan gi forskrift om minstekrav til ansvarlig kapital for betalingsforetak og e-pengeforetak.

Kapittel 15. Godtgjørelsesordninger i finansforetak

§ 15–1. Etablering av godtgjørelsesordning

(1) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler for å sikre at finansforetak fastsetter og til enhver tid har og praktiserer en godtgjørelsesordning for hele foretaket som omfatter alle ansatte og tillitsvalgte. En slik godtgjørelsesordning skal ha særskilte regler for ledende ansatte, for andre ansatte og tillitsvalgte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte og tillitsvalgte med kontrolloppgaver. Godtgjørelsesordningen skal være i samsvar med foretakets overordnede mål, risikotoleranse og langsiktige interesser. Godtgjørelsesordningen skal bidra til å fremme god styring av og kontroll med foretakets risiko, og ikke oppfordre til å ta for høy risiko.

(2) Forskriften kan inneholde forskjellige regler om gjennomføring av kravene til godtgjørelsesordninger avhengig av det enkelte foretaks størrelse, organisasjon og virksomhetsområde.

§ 15–2. Krav til godtgjørelsesordninger

I forskrift gitt med hjemmel i § 15–1 kan det fastsettes nærmere krav til godtgjørelsesordning for tillitsvalgte, for ledende ansatte, for andre ansatte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte med kontrolloppgaver, som blant annet omfatter:

- a) hvilke grupper av ansatte og tillitsvalgte i foretaket som skal omfattes av ordningen,

- b) forholdet mellom fast godtgjørelse og prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- c) kriterier for fastsettelse av prestasjonsbetinget godtgjørelse som bygger på en kombinasjon av resultater oppnådd over tid av den enkelte ansatte, det forretningsområdet denne er tilknyttet, og foretakets samlede resultater,
- d) forholdsmessig opptjening av prestasjonsbetinget godtgjørelse over et fastsatt antall år,
- e) hvor stor del av prestasjonsbetinget godtgjørelse som skal kunne bestå av aksjer, egenkapitalbevis eller rett til annen godtgjørelse som ikke utbetales kontant,
- f) vilkår om at prestasjonsbetinget godtgjørelse bare opptjenes eller utbetales for så vidt dette er forsvarlig ut fra foretakets finansielle stilling, og vil bli redusert eller bortfalle dersom foretakets økonomiske stilling vesentlig forverres,
- g) at garantert prestasjonsbetinget godtgjørelse bare kan benyttes i særlige tilfelle,
- h) ansattes og tillitsvalgte plikt til å avstå fra transaksjoner til sikring av prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- i) at sluttvederlag ved opphør av arbeidsforholdet skal tilpasses de resultater som er oppnådd over tid, og utformes slik at utilfredsstillende resultater ikke blir belønnet.

§ 15-3. Pålegg og sanksjoner

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes regler om at det kan treffes vedtak om:

- a) pålegg om endringer i godtgjørelsesordninger som ikke er i samsvar med kravene i forskriften,
- b) grense for foretakets omfang av prestasjonsbetinget godtgjørelse fastsatt i prosent av nettoresultatet, for å sikre at foretaket har et forsvarlig kapitalgrunnlag,
- c) sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i forskriften.

§ 15-4. Styrets rolle, godtgjørelsesutvalg, intern kontroll

(1) Det kan i forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 fastsettes regler om styrets plikt til å fastsette og regelmessig gjennomgå godtgjørelsesordningen og overvåke praktiseringen og virkningene av ordningen.

(2) I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes krav om at styret i foretak som ut fra størrelse og virksomhetsområder har en vesentlig betydning på finansområdet, oppnevner et utvalg som på fritt grunnlag kan vurdere foretakets godtgjørelsesordning, og som skal forberede alle saker om godtgjørelsesordningen som skal behandles av styret.

(3) Det kan i forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 også fastsettes regler om uavhengig intern kontroll med overholdelsen av regelverket.

(4) Det kan i forskrift fastsettes særlige regler om godtgjørelsesutvalg for finanskonsern.

§ 15-5. Informasjonsplikt

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes regler om plikt for foretaket til å offentliggjøre informasjon om foretakets godtgjørelsesordning, om hvilke forhold det skal gis opplysninger om, og om hvordan informasjonen skal offentliggjøres.

§ 15-6. Erklæring om fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse til ledende ansatte

Allmennaksjeloven § 5-6 tredje ledd og § 6-16 a gjelder tilsvarende for finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og som har utstedt egenkapitalbevis som er notert på regulert marked.

Kapittel 16. Forholdet til kunder, markedsføring mv.

§ 16-1. Organisering av kundebehandling

(1) Finansforetak skal organisere sin kundebehandling slik at kundene blir behandlet av ansatte som har nødvendig kompetanse og fagkyndighet, og som kan gi kundene forsvarlig rådgivning og veiledning ved valg av produkter ut fra kundens opplysninger og det finansforetaket for øvrig kjenner til om kundens situasjon.

(2) Finansforetak skal ha systemer og rutiner for å sikre etterlevelse av regler om opplysningsplikt og om utforming av kundeavtaler gitt i eller i medhold av finansavtaleloven og forsikringsavtaleloven.

(3) Finansforetak som tilbyr spare- og kapitalprodukter, skal sikre at kundene på betryggende måte blir gjort kjent med graden av risiko, kostnadsansvar og forventet netto avkastning knyttet til produktene, samt de regler om bindingstid, oppsigelse og inn- og utbetalingsordninger som skal gjelde.

(4) Finansforetak skal innrette sin virksomhet på en slik måte at det er liten risiko for interessekonflikter mellom foretaket og dets kunder eller mellom foretakets kunder, eller for kundebehandling i strid med kravene til god forretningsskikk. Finansforetak skal ha betryggende ordninger og rutiner for å identifisere og i tilfelle motvirke slike risikoforhold innenfor de ulike områder av virksomheten.

(5) Departementet kan gi forskrift om organisering av kundebehandling og krav til fagkyndighet for kundebehandlere.

§ 16-2. Finansforetaks taushetsplikt, behandling av kundeopplysninger mv.

(1) Et finansforetak plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til opplysninger om kunders og andres forretningsmessige eller personlige forhold som foretaket mottar under utøvelsen av virksomheten, med mindre foretaket etter lov eller forskrifter gitt med hjemmel i lov har plikt til å gi opplysninger eller er gitt adgang til å gi ellers taushetspliktbelagte opplysninger. Når særlige hensyn tilsier det, kan Finanstilsynet helt eller delvis oppheve taushetsplikten.

(2) Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at en person som har taushetsplikt etter § 9–6, gis de opplysninger om kunders forhold som den ansatte eller tillitsvalgte har behov for ved utførelsen av sine arbeidsoppgaver for finansforetaket. Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at opplysninger utleveres etter skriftlig samtykke fra den som har krav på taushet.

(3) Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at et finansforetak i særlige tilfelle gir et annet finansforetak opplysninger som foretaket har mottatt under utøvelsen av virksomheten, dersom:

- a) formålet er å avdekke eller motvirke økonomisk kriminalitet eller annen alvorlig kriminalitet,
- b) formålet er å gjennomføre kundeoppdrag og oppgjør av krav fra eller mot kunder, eller annen berettiget ivaretagelse av finansforetakets eller dets kunders interesser, eller
- c) det er nødvendig å meddele opplysninger om kunders helseforhold og andre personopplysninger til annet finansforetak, unntatt når annet følger av bestemmelser i personopplysningsloven.

Utlevering av opplysninger etter første punktum kan bare skje i henhold til styrevedtak.

(4) Et finansforetak skal ha kontrollordninger for å sikre at kundeopplysninger blir behandlet på en betryggende måte, og at uvedkommende ikke får tilgang eller kjennskap til opplysningene.

(5) Departementet kan gi forskrift om utlevering av opplysninger.

§ 16–3. Klagenemnd for behandling av tvister

(1) Kongen kan ved forskrift bestemme at finansforetak skal være tilsluttet en klagenemnd som nevnt i finansavtaleloven § 4 eller forsikringsavtaleloven § 20–1.

(2) Et finansforetak skal, dersom det ikke følger en uttalelse fra en klagenemnd som nevnt i første ledd i tvist med en kunde som er forbruker, dekke egne og motpartens nødvendige sakskostnader ved domstolsbehandling i første instans av samme tvist mellom de samme partene. Første punktum gjelder tilsvarende for behandling i høyere rettsinstanser dersom finansforetaket er den ankende part. Reglene i tvisteloven § 10–5 om sakskostnader i småkravprosess kommer ikke til anvendelse ved beregning av nødvendige sakskostnader.

(3) Departementet kan gi forskrift om nemndbehandling etter annet ledd, herunder om ansvar for kostnader ved nemndbehandlingen.

§ 16–4. Kontanter

(1) Banker skal i samsvar med kundenes forventninger og behov, motta kontanter fra kundene og gjøre innskudd tilgjengelig for kundene i form av kontanter.

(2) Departementet kan gi forskrift om bankers plikt til å ta imot og til å gjøre kontanter tilgjengelig for kundene.

§ 16–5. Opplysningsplikt om garantiordninger mv.

(1) Banker og andre finansforetak som tar imot innskudd her i riket, skal skriftlig informere kundene om hvilken innskuddsgarantiordning som gjelder for virksomheten, og om hvilken garanti for innskudd ordningen gir. Informasjonen skal gis på norsk og på en lett forståelig måte. Informasjonen kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kunden ønsker dette.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette regler som begrenser finansforetaks adgang til å bruke opplysninger om sikringsordninger i sin markedsføring.

(3) Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikt om garantiordninger for andre finansforetak.

§ 16–6. Prisfastsetting mv.

Departementet kan gi forskrifter om prisfastsetting og kostnadsbelastning for tjenester som ytes av finansforetak.

§ 16–7. Produktpakker mv.

Departementet kan gi forskrifter som begrenser et finansforetaks adgang til å tilby en tjeneste på betingelse av at kunden samtidig skaffer seg en annen tjeneste fra foretaket selv eller et annet finansforetak, eller til å gi en kunde gunstige vilkår på betingelser av at dette gjøres.

§ 16–8. Opplysningsplikt om priser og produktpakker

(1) Et finansforetak skal gi kundene opplysning om renter, provisjoner og andre priser på sine tjenester. Foretaket skal også opplyse om tjenester som inngår i en produktpakke, tilbys enkeltvis, og oppgi prisen på de enkelte tjenester som inngår i pakken.

(2) Finanstilsynet kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføringen av opplysningsplikt etter første ledd.

§ 16–9. Forsikringsvilkår

(1) Forsikringsforetak og pensjonskasser skal benytte forsikringsvilkår som er rimelige og betryggende.

(2) Finanstilsynet skal føre kontroll for å påse at de forsikringsvilkår som benyttes, er i samsvar med første ledd. Finanstilsynet kan forby bruk av vilkår som Finanstilsynet finner ikke er i samsvar med første ledd.

Kapittel 17. Finanskonsern og samarbeidsavtaler

I. Etablering av finanskonsern mv.

§ 17-1. Konesjonskrav

(1) Et finanskonsern kan bare etableres etter tillatelse gitt av departementet. Tilsvarende gjelder dersom et finanskonsern utvides ved at det etableres konsernforhold til et annet finansforetak eller til verdipapirforetak, forsikringsmeglerforetak, eiendomsmeglerforetak, eller forvaltningsselskap for verdipapirfond. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om finanskonsern, morselskap i et finanskonsern eller i en del av dette, og deres virksomhet. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra reglene om finanskonsern for visse typer av finansforetak. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilke bestemmelser som skal gjelde for finansforetak som inngår i utenlandsk finanskonsern.

§ 17-2. Omorganisering til finanskonsern med holdingforetak som morselskap

(1) Generalforsamlingen i et finansforetak kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at finansforetaket skal omorganiseres til et finanskonsern med et holdingforetak som morselskap. Slik omorganisering kan ikke gjennomføres uten tillatelse gitt av departementet.

(2) Er finansforetaket organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, gjennomføres beslutning etter første ledd ved at aksjeeierne i finansforetaket får sine aksjer byttet i aksjer i holdingforetaket. Generalforsamlingens beslutning har virkning som tegning av aksjene i holdingforetaket mot innskudd av aksjene i finansforetaket. Når holdingforetaket har truffet slike vedtak som ombyttingen forutsetter, skal aksjeeierne i finansforetaket registreres som aksjeeiere i holdingforetaket eller innføres i aksjeeierboken for foretaket.

(3) Er finansforetaket organisert som gjensidig forsikringsforetak, kredittforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, eller sparebank, gjennomføres beslutningen etter første ledd ved at foretaket ved vedtektsendring omorganiseres til holdingforetaket, og at virksomheten som finansforetak blir overført til foretak som inngår i konsernet.

§ 17-3. Holdingforetak

(1) Holdingforetak i finanskonsern kan ikke etableres her i riket uten tillatelse gitt av departementet.

(2) Som holdingforetak i finanskonsern regnes et foretak etablert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap her i riket som bare skal være morselskap i et finanskonsern, og som etter sine vedtekter ikke skal drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i finansforetak og i tilfelle andre foretak som inngår i konsernet.

(3) Som holdingforetak regnes også et gjensidig forsikringsforetak, kredittforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, og sparebank, når foretaket etter endring av sine vedtekter ikke har adgang til å drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i foretak i finanskonsernet, og har overført sin øvrige virksomhet som finansforetak til foretak som inngår i konsernet, samt samvirkeforetak av låntakere som ikke har adgang til å drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i foretak i finanskonsernet.

§ 17-4. Konserngruppe etablert av gjensidige forsikringsforetak og sparebanker

(1) Gjensidige forsikringsforetak eller en sparebank og et gjensidig forsikringsforetak, kan med tillatelse gitt av departementet inngå samarbeidsavtale om å opprette en konserngruppe med felles styre (konsernstyre) for foretakene. Beslutning om å inngå samarbeidsavtalen treffes med flertall som for vedtektsendring av det organ som velger styret i foretaket. Beslutning om å si opp avtalen treffes av samme organ med flertall av de avgitte stemmer.

(2) Konsernstyret står for forvaltningen av de foretak som inngår i konserngruppen. Konsernstyret skal velges ved likelydende vedtak fattet av de organer som velger styre i de enkelte foretakene. Sammensetningen av konsernstyret skal være i samsvar med kravene i § 8-4 i denne loven. Konsernstyret har den kompetansen og det ansvar som tilligger styret etter denne loven og annet regelverk. Det skal føres egen styreprotokoll for hvert av de foretak som inngår i konserngruppen.

(3) Hvert av foretakene i konserngruppen skal ha et virksomhetsstyre på minst tre medlemmer. Virksomhetsstyret skal bidra til at forvaltningen av konserngruppen ikke utøves slik at den kommer i strid med vedkommende foretaks interesser. Virksomhetsstyret velges av det organ som velger styre i foretaket. I saker av vesentlig betydning for det enkelte foretak skal konsernstyret innhente virksomhetsstyrets uttalelse før konsernstyret treffer en beslutning. Virksomhetsstyret kan uttale seg om andre saker av betydning for foretaket. Konsernstyret skal utarbeide forslag til instruks for virksomhetsstyrene med regler om delegasjon av myndighet. Instruksen skal vedtas av det organ som velger styret. Instruksen er ikke gyldig før den er godkjent av Finanstilsynet.

(4) Konsernstyret ansetter konserndireksjon eller konsernsjef som forestår den daglige ledelse av virksomheten i konserngruppen.

(5) Sparebank og gjensidig forsikringsforetak i konserngruppen anses som datterforetak i samme konsern ved anvendelsen av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven.

(6) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler som utfyller reglene i paragrafen her.

§ 17–5. Søknad

- (1) Søknad om tillatelse etter bestemmelsene i §§ 17–1 til 17–4 skal inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for behandling av søknaden. Det skal gis opplysninger om hvilke foretak som vil inngå i finanskonsernet, og fremlegges en organisasjonsplan for foretakene i finanskonsernet.
- (2) Ved etablering av et finansforetak som skal inngå i finanskonsern, skal søknaden vedlegges vedtekter eller vedtektsutkast og en driftsplan for de tre første driftsårene. § 3–1 annet til fjerde ledd gjelder tilsvarende.
- (3) Ved erverv av et finansforetak som skal inngå i et finanskonsern, gjelder bestemmelsene i første ledd bare opplysninger og vedlegg som må antas å være av betydning for behandlingen av søknaden.
- (4) Ved konsesjonsbehandlingen gjelder for øvrig reglene i kapittel 3 tilsvarende.

II. Organiseringen av finanskonsern**§ 17–6. Morselskap i finanskonsern**

- (1) Foretak som har en så stor eierandel i et finansforetak at det er etablert et konsernforhold mellom foretaket og finansforetaket, regnes som morselskap i finanskonsern.
- (2) Morselskap i finanskonsern kan være:
 - a) holdingforetak,
 - b) annet finansforetak, unntatt pensjonsforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak,
 - c) annet eierforetak som ikke selv er finansforetak og heller ikke er organisert som holdingforetak i finanskonsern.
- (3) Et kredittforsikringsforetak kan ikke være morselskap i finanskonsern som omfatter annet forsikringsforetak eller kredittinstitusjon.

§ 17–7. Konsernforetakene

- (1) I tillegg til morselskapet kan, når ikke annet følger av lov, forskrift eller konsesjonsvilkår, et finanskonsern omfatte:
 - a) finansforetak,
 - b) verdipapirforetak,
 - c) forvaltningsselskap for verdipapirfond,
 - d) eiendoms- og investeringsforetak,
 - e) inkassoforetak,
 - f) foretak som formidler finansielle tjenester,
 - g) foretak med naturlig tilknytning til eller sammenheng med finansierings- eller forsikringsvirksomhet.
- (2) Departementet kan i forskrift eller enkeltvedtak tillate at andre foretak enn nevnt i første ledd kan inngå i finanskonsern.

§ 17–8. Krav til organisering av finanskonsern

- (1) Et finanskonsern skal organiseres slik at det etableres en oversiktlig selskapsstruktur med klare skiller mellom de ulike virksomhetsområder i konsernet. Foretak som formidler finansielle tjenester, skal organiseres slik at stillingen som uavhengig mellommann best mulig sikres.
- (2) Organiseringen av finanskonsernet skal godkjennes av departementet. I særlige tilfelle kan det tillates at lik virksomhet drives i forskjellige foretak. I godkjenningen kan det fastsettes vilkår om at virksomheten i konsernet eller foretak som inngår i dette, er organisert på en bestemt måte eller drives innenfor visse rammer eller at visse typer virksomhet ikke kan drives. Det kan også stilles vilkår om at morselskapet skal ha en eierandel av en fastsatt størrelse, og at foretak som inngår i finanskonsernet, skal være direkte eiet av et morselskap som er holdingforetak.
- (3) I finanskonsern som omfatter både bank og forsikringsforetak (blandet konsern), skal morselskapet være et holdingforetak. Departementet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra kravet i første punktum. Det skal i så fall settes egne krav til uavhengighet mellom foretakene.

§ 17–9. Organisatoriske endringer

- (1) Endring i organiseringen av et finanskonsern som gjelder finansforetak i konsernet, kan bare foretas etter samtykke fra departementet. Morselskapet i finanskonsernet skal gi Finanstillsynet de opplysninger som antas å være av betydning ved vurderingen av om samtykke skal gis.
- (2) Morselskapet i et finanskonsern skal gi Finanstillsynet melding om andre endringer av betydning i organiseringen av finanskonsernet eller dets virksomhet, herunder:
 - a) avhendelse av norsk datterforetak som ikke er finansforetak, eller avhendelse av en vesentlig del av virksomheten i foretaket,
 - b) avhendelse av utenlandsk datterforetak, eller av eierandeler på mer enn ti prosent i utenlandsk finansforetak,
 - c) nedleggelse av filial i utlandet.
- (3) Finanstillsynet kan gi pålegg om at endring som omfattes av melding etter annet ledd, ikke skal gjennomføres eller omgjøres dersom tilsynsmessige hensyn tilsier det.
- (4) Departementet kan ved forskrift gjøre unntak fra første ledd. Departementet kan også gi regler om at endringer som er omfattet av meldeplikt etter annet ledd, krever samtykke etter første ledd.

§ 17–10. Konsernforetaks navnebruk

- (1) Tilknytningen til morselskapet, konsernenheten eller konsernet skal fremgå av navnet eller av et tillegg til navnet til ethvert foretak som inngår i et finanskonsern.
- (2) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om konsernforetaks navnebruk, herunder gjøre unntak fra §§ 2–19 til 2–22.

III. Samarbeid utenfor konsernforhold**§ 17–11. Samarbeidsavtale mellom finansforetak**

- (1) Finansforetak kan bare etablere organisert samarbeid med felles beslutninger med ett eller flere andre finansforetak om produktutvikling, markedsføring av bestemte finansielle tjenester, eller på andre avgrensede virksomhetsområder i henhold til samarbeidsavtale godkjent av departementet. Departementet kan sette vilkår om organisering av samarbeidet og om at reglene i § 17–12 og § 17–13 skal gjelde tilsvarende. Vesentlige endringer av samarbeidet krever ny godkjenning.
- (2) Finansforetak som inngår samarbeidsavtale som ikke omfattes av første ledd, med et eller flere andre finansforetak, herunder avtale og samordnet praksis som finansforetaket deltar i som medlem av bransjeorganisasjon eller på annen måte, skal påse at det blir gitt melding om avtalen til Finanstilsynet. Meldeplikten etter første punktum gjelder ikke avtaler om enkeltprosjekter eller om tekniske eller praktiske forhold uten innvirkning av betydning på konkurranseforholdene. Meldingen til Finanstilsynet skal vedlegges en kopi av avtalen og inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for en vurdering av avtalens virkning for konkurranseforholdene. Finanstilsynet kan innen tre måneder etter at meldingen er mottatt meddele partene at avtalen ikke må settes i verk før den er godkjent av Finanstilsynet, og hvilken frist som gjelder for søknad om godkjenning og fremleggelse av ytterligere opplysninger.
- (3) Som finansforetak regnes her også verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond, forsikringsmeglerforetak, finansmeglerforetak og eiendomsmeglerforetak.
- (4) Krav om godkjenning etter første ledd og meldeplikt etter annet ledd gjelder ikke samarbeidsavtaler mellom finansforetak som inngår i samme finanskonsern og samarbeid innenfor samarbeidende gruppe. Departementet avgjør om en samarbeidsavtale omfattes av første eller annet ledd. Departementet kan i forskrift gi regler om hvilke kategorier av avtaler som krever godkjenning, og hvilke som utløser meldeplikt.
- (5) Finanstilsynet kan gi foretakene pålegg om å avslutte virksomhet i henhold til samarbeidsavtalen eller fastsette særlige vilkår dersom Finanstilsynet finner at virksomheten ikke er organisert eller drives på betryggende måte i samsvar med de hensyn som lovgivningen om finansforetak skal ivareta, eller at tilsynet med foretakenes samlede virksomhet vanskeligliggjøres.
- (6) Paragrafen gjelder tilsvarende for samarbeid eller samordnet praksis mellom norske og utenlandske finansforetak, og mellom utenlandske finansforetak, når dette kan få innvirkninger av betydning på konkurranseforholdene her i riket.

§ 17–12. Samarbeidende gruppe

- (1) Et samarbeid mellom finansforetak på ett eller flere avgrensede virksomhetsområder som er organisert innenfor ett eller flere finansforetak hvor finansforetakene direkte eller indirekte til sammen har mer enn 50 prosent av eierinteressene (samarbeidende gruppe), kan bare etableres i henhold til tillatelse gitt av departementet. Reglene om søknad i § 17–5, samt reglene om organisering av finanskonsern i §§ 17–7 til 17–10 gjelder tilsvarende så langt de passer for samarbeidende grupper.
- (2) Første ledd gjelder tilsvarende ved utvidelse av virkeområdet for samarbeidet og ved vesentlige endringer av samarbeidet eller eierinteressene i finansforetak som samarbeidet er organisert innenfor. Ved andre endringer i samarbeid omfattet av første ledd gjelder reglene om meldeplikt og Finanstilsynets kompetanse i § 17–11 annet ledd tilsvarende.

§ 17–13. Særlige regler for samarbeidende gruppe

- (1) Bestemmelsene i § 18–3 første til tredje ledd om transaksjoner mellom konsernforetak mv., § 18–4 om lån, garantier mv. mellom konsernforetak og § 18–5 første, annet og fjerde til sjette ledd om utveksling av kundeinformasjon mellom konsernforetak gjelder tilsvarende for samarbeidende gruppe med konsesjon etter § 17–12.
- (2) Finansforetak som deltar i samarbeidende gruppe (eierforetakene), skal ved anvendelsen av regler om kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav, foreta forholdsmessig konsolidering av eierandeler i det ene eller de finansforetak som forestår den virksomhet som samarbeidet omfatter, uavhengig av størrelsen av eierandelen. Departementet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet om forholdsmessig konsolidering av eierandeler på mindre enn 10 prosent i andre foretak enn kredittforetak. Kravet til konsolidering omfatter ikke forholdet mellom det enkelte foretak og de øvrige foretakene i samarbeidsgruppen, og heller ikke virksomhet i det enkelte foretak som ikke inngår i det etablerte samarbeidet, med mindre annet er særskilt fastsatt i loven eller ved forskrift gitt av departementet.
- (3) Departementet kan gi nærmere regler om samarbeidende gruppe, herunder fastsette at bestemmelsene i første og annet ledd ikke skal gjelde for forholdet mellom det enkelte foretak og de øvrige foretakene i gruppen.

Kapittel 18. Virksomhet i finanskonsern, konsolidering mv.

§ 18-1. Alminnelige krav til finanskonsern

(1) Holdingforetak og annet morselskap i finanskonsern skal se til at den samlede virksomheten i finanskonsernet organiseres og drives på en forsvarlig måte. Bestemmelsene i §§ 13-5 til 13-8, § 13-14, § 16-1 og kapittel 14 gjelder tilsvarende for den samlede virksomhet i finanskonsernet.

(2) Styret i morselskapet skal påse at det er etablert klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger for den samlede virksomhet i finanskonsernet, og at det er fastsatt retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke, vurdere og rapportere risiko som finanskonsernet eller konsernforetak er eller kan bli eksponert for. Morselskapet skal med jevne mellomrom vurdere soliditeten i finanskonsernet sammenholdt med risikoeksponeringen knyttet til den samlede virksomhet i finanskonsernet.

(3) Internrevisjonen i morselskapet skal se til at internrevisjon som omfatter den samlede virksomhet i finanskonsernet, er organisert og blir gjennomført på en forsvarlig måte. Styret i morselskapet fastsetter nærmere retningslinjer for fordelingen av arbeidsoppgavene mellom internrevisjonen i morselskapet og internrevisjonen i de enkelte konsernforetakene.

(4) Styret i morselskapet skal sørge for at det avgis en felles revisjonsberetning for morselskapet og finanskonsernet. For øvrig gjelder reglene i § 8-17 tilsvarende.

(5) Bestemmelsene om revisjonsutvalg i §§ 8-18 til 8-20 gjelder tilsvarende for holdingforetak med konsesjon til å drive virksomhet som morselskap i finanskonsern som omfatter bank, kredittforetak, finansieringsforetak med verdipapirer notert på regulert marked, eller forsikringsforetak.

(6) Morselskapet skal sørge for gjennomføring av bestemmelser om godtgjørelsesutvalg for finanskonsernet.

(7) Bestemmelsene i første til sjette ledd innebærer ikke at styret, daglig ledelse eller andre styrende organer i morselskapet i finanskonsernet har adgang til å treffe beslutninger med bindende virkning for datterforetak i finanskonsernet.

(8) Bestemmelsene i paragrafen her gjelder ikke eierforetak som nevnt i § 17-6 første ledd bokstav c, med mindre annet fastsettes av departementet i forskrift eller ved enkeltvedtak.

§ 18-2. Konsolideringsregler mv.

(1) Regler om kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav skal anvendes på konsolidert basis etter følgende regler:

- a) Full konsolidering anvendes for datterforetak. Dersom det kan godtgjøres at eierne av eierandeler og annen ansvarlig kapital er finansforetak eller verdipapirforetak med tilstrekkelig soliditet, og at ansvarsforholdet mellom eierne av ansvarlig kapital er tilstrekkelig fastslått, kan Finanstilsynet likevel tillate at et datterforetak konsolideres etter prinsippet om forholdsmessig konsolidering.
- b) Forholdsmessig konsolidering anvendes når foretaket direkte eller indirekte har en eierandel som gir 20 prosent eller mer av stemmene eller kapitalen i et annet foretak som ikke er datterforetak. Finanstilsynet kan gi pålegg om forholdsmessig konsolidering også for eierandeler ned til 10 prosent.

(2) Finanstilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til konsolidering. Finanstilsynet kan for tilfeller hvor det er gjort unntak fra plikten til konsolidering, gi pålegg om avsetning av en kapitaldekningsreserve på 100 prosent av balanseført verdi.

(3) Ved beregningen av om krav til ansvarlig kapital er oppfylt på konsolidert basis, skal det tas hensyn til hvor effektivt den ansvarlige kapitalen kan overføres og gjøres tilgjengelig på tvers av foretakene i gruppen. Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak beslutte at kapitaldekningskrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav skal beregnes på en annen måte enn fastsatt i denne paragrafen.

(4) Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om hvilke foretak som skal omfattes av konsolidering, og om gjennomføringen av konsolideringen og avsetning av kapitaldekningsreserve, herunder særlige regler for deltakerinteresser i forsikringsforetak og særlige regler for finanskonsern hvor morselskapet er et forsikringsforetak eller et holdingforetak, og som for øvrig bare eller i hovedsak omfatter forsikringsforetak eller deltakerinteresser i forsikringsforetak.

§ 18-3. Transaksjoner mellom konsernforetak mv.

(1) Et finanskonsern skal ha regler for virksomheten som sikrer at inntekter, kostnader, tap og gevinst blir fordelt på en mest mulig korrekt måte mellom foretak og virksomhetsområder som omfattes av konsernet.

(2) Transaksjoner og engasjementer mellom foretak i et finanskonsern skal være i samsvar med vanlige forretningsmessige vilkår og prinsipper mellom uavhengige parter. Det samme gjelder transaksjoner og engasjementer mellom et finansforetak og et annet foretak når ett av foretakene har deltakerinteresser i det andre foretaket, eller når foretakene har felles ledelse. Med deltakerinteresser menes rettigheter til kapital i andre foretak som ved å skape en varig tilknytning til disse foretakene skal bidra til foretakets virksomhet eller som utgjør en direkte eller indirekte eierandel på 20 prosent eller mer av stemmerettene eller kapitalen i et foretak.

(3) Konsernbidrag kan sammen med utbytte ikke overstige forsvarlig utdeling av utbytte basert på det enkelte års drift, med mindre departementet, for å sikre soliditeten i et konsernforetak eller konsernet, gir tillatelse til et høyere bidrag. Et finansforetak som er datterforetak i finanskonsern, kan ikke gi konsernbidrag til andre datterforetak i konsernet. Livforsikringsforetak kan heller ikke gi konsernbidrag til andre konsernforetak med mindre annet er fastsatt i foretakets vedtekter.

(4) Meglerforetak som inngår i konsernet, kan utføre oppdrag for et annet foretak i konsernet om ikke annet følger av konsesjonsvilkårene. I tilfeller hvor slik megling utføres, skal foretaket sørge for at det benyttes en motmegler med mindre konsesjonsvilkårene angir at dette ikke er nødvendig.

(5) Finanstilsynet skal føre kontroll med fordelingen av inntekter, kostnader, tap og gevinst og kan gi pålegg om å endre transaksjoner og engasjementer som ikke samsvarer med bestemmelsene i denne paragrafen. Departementet kan gi forskrift om transaksjoner og engasjementer mellom konsernforetak mv.

§ 18-4. Lån, garantier mv. mellom konsernforetak

(1) Et finansforetak kan ikke yte lån til eller stille garanti for et annet foretak i samme konsern som ikke er forsvarlig ut fra finansforetakets kapital og risikoeksponering. Finansforetak som i samsvar med bestemmelsen i første punktum, yter lån eller stiller garanti som overstiger fem prosent av foretakets ansvarlige kapital, skal gi melding til Finanstilsynet.

(2) Et forsikringsforetak kan ikke uten samtykke fra departementet yte lån til eller stille garanti for et annet foretak i samme konsern. Et forsikringsforetak kan likevel gi lån til et heleid datterforetak som bare driver virksomhet som forsikringsforetaket selv kan drive.

(3) Annet ledd er ikke til hinder for at forsikringsforetak har innskudd i bank i samme konsern til bruk ved og i et omfang tilpasset betalingstransaksjoner knyttet til forsikringsvirksomheten. Finanstilsynet kan i forskrift fastsette nærmere regler om slike innskudd, herunder en grense for samlet innskudd, og om bruken av innskuddskonti.

§ 18-5. Utleksling av kundeinformasjon mellom konsernforetak

(1) Et finansforetak kan utlevere opplysninger om kundeforhold til et annet finansforetak i samme finanskonsern når utleveringen er påkrevd for at styrings-, kontroll- eller rapporteringskrav for virksomheten i finanskonsernet fastsatt i eller i medhold av lov, skal kunne oppfylles.

(2) Et finansforetak kan til et annet finansforetak i samme konsern utlevere opplysninger om en bestemt kunde som omfatter kundens navn eller firma, hvordan kunden kan kontaktes, og hvilke typer av finansielle tjenester eller produkter foretakets kundeforhold omfatter, samt fødselsdato for personkunder.

(3) Opplysninger som nevnt i annet ledd kan registreres i et felles kunderegister for finanskonsernet. Kunderegisteret kan utlevere de samme opplysninger om en bestemt kunde til et finansforetak i konsernet, samt opplysninger om konsernforetak som kunden har kundeforhold til.

(4) Et finansforetak kan bare utlevere en personkundes fødselsnummer til et felles kunderegister for finanskonsernet, når formålet med registreringen av fødselsnummeret er foretakets administrasjon av kundeforholdet.

(5) Utlevering av opplysninger etter første til tredje ledd kan skje uten samtykke fra kunden bare dersom også mottakeren av opplysningene er underlagt omfattes av taushetsplikt etter §§ 9-7 eller 16-2.

(6) Utlevering av kundeopplysninger til andre finansforetak i samme finanskonsern kan for øvrig skje etter bestemmelsene i § 16-2.

§ 18-6. Meldeplikt for samarbeidsavtaler i konsern

Departementet kan gi forskrift om godkjenning og meldeplikt for samarbeidsavtaler mellom finansforetak i samme konsern.

§ 18-7. Forskrifter

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til virksomheten i finanskonsern.

Kapittel 19. Bankenes sikringsfond

§ 19-1. Medlemskap mv.

(1) Banker med hovedsete her i riket skal være medlem av Bankenes sikringsfond.

(2) Departementet kan i forskrift bestemme at annet finansforetak med hovedsete her i riket skal være medlem av Bankenes sikringsfond, og kan fastsette nærmere regler for slike medlemmer.

(3) Bestemmelsene i dette kapittel gjelder ikke bank som er opprettet av staten for å yte lån eller stille garanti for kreditt mv. til særlige formål, og som bare låner ut midler bevilget av Stortinget, innlånt fra statskassen, eller innlånt på annen måte godkjent av Kongen.

§ 19-2. Medlemskap for utenlandske filialer

(1) Kredittinstitusjon med hovedsete i annen EØS-stat som mottar innskudd fra allmennheten gjennom filial her i riket, har rett til å bli medlem av innskuddsgarantiordningen dersom innskuddsgarantiordningen i filialens hjemstat ikke kan anses å gi filialens innskytere like god dekning som det som følger av denne loven. Departementet kan fastsette nærmere vilkår for slikt medlemskap.

(2) Departementet kan bestemme at filial av kredittinstitusjon med hovedsete i stat utenfor EØS, skal være medlem av innskuddsgarantiordningen.

(3) Departementet kan gi forskrift om filialers medlemskap i sikringsfondet, herunder regler om at fondet kan granske filialenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning.

§ 19-3. Sikringsfondets formål, vedtekter mv.

(1) Sikringsfondet skal gjennom innskuddsgarantiordningen sikre innskuddsforpliktelsene til medlemmene. Fondet kan også yte støtte etter § 19-11 til medlemmer nevnt i § 19-1 første og annet ledd.

- (2) Fondet er et eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eiendomsrett til noen del av fondet. Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i fondet.
- (3) Fondets øverste myndighet er generalforsamlingen. Fondet ledes av et styre. Fondet skal ha vedtekter godkjent av departementet.
- (4) Fondet kan granske medlemmenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning. I den sammenheng kan fondet kreve at et medlem skal legge frem dokumenter mv. og opplysninger som fondet anser nødvendig.
- (5) Departementet kan gi forskrift om fondet og dets virksomhet.

§ 19-4. Innskudd

- (1) I dette kapittel menes med innskudd enhver kredittsaldo i kredittinstitusjon i henhold til konto som lyder på navn, samt forpliktelser etter innskuddsbevis til navngitt person, unntatt innskudd fra andre finansforetak.
- (2) Med garantert innskudd menes samlet innskudd inntil 2 millioner kroner fra en innskyter i et medlemsforetak.
- (3) Departementet kan gi forskrift om hva som skal regnes som innskudd i filial.

§ 19-5. Sikringsfondets ansvarlige kapital

Sikringsfondets samlede ansvarlige kapital skal til enhver tid minst være lik summen av 1,5 prosent av samlede garanterte innskudd hos medlemmene og 0,5 prosent av summen av beregningsgrunnlagene for kapitaldekningskravene for de foretak som er medlemmer etter § 19-1 første og annet ledd.

§ 19-6. Avgift fra medlemmene

- (1) Medlemmene skal hvert år betale en avgift til sikringsfondet.
- (2) Et medlems årsavgift skal settes til summen av 1 promille av samlet garantert innskudd og 0,5 promille av beregningsgrunnlaget for kapitaldekningskravet, likevel slik at:
 - a) for et medlem som har en kjernekapitaldekning på mindre enn 8 prosent, skal avgiftsbeløpet forhøyes med et prosentvis tillegg på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen er mindre enn 8 prosent,
 - b) for et medlem som har en kjernekapitaldekning som overstiger 8 prosent, skal avgiftsbeløpet reduseres med et prosentvis fradrag på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen overstiger 8 prosent, men ikke i noe tilfelle på mer enn 35 prosent.
- (3) For filial som nevnt i § 19-2 første og annet ledd skal det hvert år betales en avgift til fondet tilsvarende 1 promille av samlet garantert innskudd i filialen. Det skal gjøres et forholdsmessig fradrag for den delen av garantibeløpet etter § 19-10 annet ledd som anses dekket under innskuddsgarantiordningen i hjemstaten. For øvrig gjelder bestemmelsene i denne paragrafen annet ledd bokstavene a og b tilsvarende.
- (4) Departementet kan gi forskrift om beregningen av medlemmenes avgiftsplikt etter paragrafen her og kan samtykke i at avgiften settes lavere enn nevnt i annet og tredje ledd. Dersom det samlede avgiftsbeløpet fra medlemmene ett år utgjør mindre enn en tidel av kravet til sikringsfondets ansvarlige kapital, kan departementet fastsette at årsavgiften skal beregnes på grunnlag av høyere satser enn fastsatt i første til tredje ledd.

§ 19-7. Garanti fra medlemmene

- (1) Dersom fondet ikke oppfyller kravet til ansvarlig kapital, skal det beløpet som mangler, dekkes ved garanti fra medlemmene. Garantibeløpet for hvert medlem beregnes forholdsmessig på samme måte som avgiftsplikten.
- (2) Fondets styre foretar fordelingen av garantibeløpene og fastsetter hvordan garantiansvaret skal sikres. Fordelingen av garantibeløpene skal omberegnes dersom styret bestemmer det, og når departementet krever det.
- (3) Krav på innbetalinger etter garantiansvaret kan for et enkelt år ikke overstige en tidel av kravet til sikringsfondets ansvarlige kapital.

§ 19-8. Endringer i medlemskap

- (1) Et nytt medlem skal svare avgift for første driftsår fra og med tidspunktet for inntreden. Innbetaling skjer sammen med avgiften for neste driftsår og kan ikke overstige avgiften for dette år.
- (2) Har et medlem drevet virksomhet før inntreden, kan departementet fastsette en særlig inntredelsesavgift ut over det som følger av første ledd. Avgiften kan ikke overstige det avgiftsbeløpet medlemmet ville ha betalt i avgift dersom det hadde vært medlem i det foregående året. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om innbetalingen.
- (3) Departementet kan ved enkeltvedtak eller i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om plikt til å svare avgift i tilfelle av avvikling, fusjon og vesentlige endringer i omfanget av virksomheten.

§ 19-9. Innskuddsgaranti

- (1) Sikringsfondet plikter å dekke tap som en innskyter har på innskudd i et medlemsforetak, med mindre noe annet følger av reglene i paragrafen her. Som innskudd regnes i denne paragrafen også tilgodehavende etter oppdrag om betalingsoverføring eller andre vanlige banktjenester, samt ikke forfalte renter.
- (2) Dersom en innskyter har innskudd som samlet overstiger 2 millioner kroner, plikter ikke fondet å dekke tap på den delen av samlede innskudd som overstiger dette beløp. Samlede innskudd skal reduseres med den enkelte innskyters forfalte forpliktelser etter andre avtaleforhold dersom medlemmet har adgang til å motregne innskudd og forpliktelser. Departementet kan gi forskrift om at grensen for pliktig dekning kan settes høyere enn det som følger av første punktum for enkelte spesielle typer innskudd eller for innskudd fra særskilte innskytere.

(3) Fondet plikter ikke å dekke tap på innskudd fra verdipapirfond og andre foretak for kollektiv investering og innskudd som har uvanlig høy rente eller andre økonomiske fordeler, når slike fordeler har bidratt til å forverre medlemmets økonomiske situasjon.

(4) Fondet har ikke adgang til å dekke tap på innskudd fra foretak i samme konsern som medlemmet og innskudd som består av utbytte av en straffbar handling det foreligger rettskraftig dom for i forbindelse med en straffbar handling.

(5) Vedtak om å dekke tap ut over det sikringsfondet plikter å dekke etter annet og tredje ledd, krever tilslutning fra minst fem styremedlemmer.

§ 19–10. Oppgjør

(1) Fondet skal dekke tap på innskudd så snart som mulig og senest én uke etter at:

a) Finanstilsynet har kommet til at et medlem etter tilsynets oppfatning verken er eller vil bli i stand til å tilbakebetale innskudd, og dette har sammenheng med medlemmets økonomiske stilling. Finanstilsynet skal ta standpunkt til spørsmålet senest 21 dager etter at Finanstilsynet har fått kjennskap til at medlemmet ikke har tilbakebetalt innskudd som har forfalt til betaling, og at dette har sammenheng med medlemmets økonomiske stilling, eller

b) det er truffet vedtak om å sette et medlem under offentlig administrasjon eller lignende insolvensbehandling.

I særlige tilfeller kan departementet forlenge fristen.

(2) Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at fondet foretar tidligere utbetaling til dekning av deler av tapet.

(3) Utbetaling fra fondet til innskyter i filial som nevnt i § 19–2 første og annet ledd skal finne sted i den utstrekning innskyterens tap ikke er omfattet av innskuddsgarantiordningen i filialens hjemstat.

(4) Utbetalinger fra fondet for å dekke tap på innskudd i et medlems filial i en annen EØS-stat må ikke overstige den utbetaling som ville blitt foretatt av den nærmest sammenlignbare innskuddsgarantiordningen i filialens vertsstat eller omfatte andre innskytere enn de som er omfattet av denne.

(5) Tvist om fondets avgjørelser etter innskuddsgarantien kan påklages til Finanstilsynet etter forvaltningsloven kapittel VI. Tvist om et krav omfattes av innskuddsgarantien og om retten til dekning under denne, kan prøves av domstolene.

§ 19–11. Støttetiltak

(1) For å sikre at et medlem av fondet som nevnt i § 19–1 første eller annet ledd, kan oppfylle sine forpliktelser eller videreføre virksomheten, eventuelt få overført virksomheten til annet finansforetak, kan fondet yte støtte ved:

a) å stille garanti eller gi annen støtte for å sikre innskudd eller dekke tap på innskudd som ikke blir dekket,

b) å gi støtteinnskudd, lån eller garanti for lån eller oppfyllelse av andre forpliktelser,

c) å tilføre egenkapital eller stille egenkapitalgaranti for at virksomheten kan fortsette eller avvikles,

d) å dekke tap som likviditets- og soliditetssvikt har påført kreditorer eller bestemte grupper av disse,

e) andre tiltak i samsvar med vedtektene.

(2) Styret avgjør etter nærmere bestemmelser i vedtektene om og i hvilken utstrekning et medlem skal gis støtte som nevnt i første ledd. Det kan settes vilkår for støtten. I støtteperioden kan Finanstilsynet treffe vedtak og fastsette retningslinjer som nevnt i § 21–2.

(3) Styret kan ikke treffe vedtak etter annet ledd med mindre fondets gjenværende kapital etter støttetiltaket sammen med fremtidig innbetaling av årsavgift og garantikapital samt annen kapitaltilgang antas å være tilstrekkelig til å sikre fondets forpliktelser etter innskuddsgarantiordningen. Vedtak om støtte krever tilslutning fra minst fem styremedlemmer og begrunnelsen skal fremgå av fondets styreprotokoll.

(4) Støtte etter paragrafen her kan i stedet gis til morselskapet i et finanskonsern. Morselskapet skal i så fall gi støtten direkte til medlemmet.

(5) En medlemsbank som har mottatt støtte eller garanti fra fondet, skal gjennomføre de bestemmelser som fondets styre fastsetter for å sikre mot tap. Banken skal gi regelmessige innberetninger til fondets styre om medlemmets stilling og virksomhet etter fondsstyrets nærmere bestemmelser. Styret har også ellers til enhver tid adgang til å innhente opplysninger om bankens forhold.

(6) Fondet kan ikke uten samtykke fra departementet stille garanti eller påta seg andre forpliktelser i anledning innskuddsgaranti eller støttetiltak etter paragrafen her som til sammen utgjør mer enn to ganger fondets minstekapital etter § 19–5.

(7) Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til fondet ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her.

§ 19–12. Regress

Når fondet har dekket et tap under innskuddsgarantien, trer fondet inn i innskyterens rett for et beløp som svarer til utbetalingen. Tilsvarende gjelder ved tap som innskyteren får dekket av fondet i form av støttetiltak.

§ 19–13. Generalforsamling

(1) På generalforsamlingen har hvert medlem av fondet én representant og én stemme, med mindre departementet bestemmer noe annet.

(2) Generalforsamlingen vedtar vedtekter for fondet, velger medlemmer og varamedlemmer til styret og fastsetter instruks for styret.

(3) Årsmelding og regnskap skal behandles av generalforsamlingen.

§ 19–14. Styre

(1) Fondet skal ha et styre på syv medlemmer. Fem medlemmer og fem varamedlemmer velges av generalforsamlingen. Ved sammensetningen skal det legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra banker av forskjellig størrelse og karakter. Norges Bank og Finanstilsynet oppnevner hver ett medlem med varamedlem.

(2) De valgte medlemmer og varamedlemmer velges for to år. Styret velger leder og nestleder for ett år om gangen.

(3) For gyldig vedtak i styret kreves at minst fire medlemmer stemmer for forslaget, med mindre annet følger av bestemmelser i kapittelet her.

(4) Det skal føres styreprotokoll. Finanstilsynet kan kreve fondets styreprotokoller fremlagt.

Kapittel 20. Garantiordninger for forsikringsvirksomhet

I. Garantiordningen for skadeforsikring

§ 20–1. Virkeområde. Formål

(1) Bestemmelsene i §§ 20–1 til 20–7 gjelder Garantiordningen for skadeforsikring.

(2) Garantiordningen skal bidra til å sikre utbetaling av krav som følger av avtale om direkte skadeforsikring, til sikrede og skadet tredjeperson.

(3) Garantiordningen dekker ikke krav som gjelder en forsikret risiko som ikke består her i riket. Departementet kan gi forskrift om når en forsikret risiko anses å bestå her i riket.

(4) Departementet kan gi forskrift om Garantiordningen for skadeforsikring, herunder om hvilke avtaler om direkte skadeforsikring som faller inn under garantiordningens dekningsområde, hvilke personer garantiordningen gjelder for, grense for maksimalt beløp som dekkes per skadetilfelle, og dekningsgraden for krav mot garantiordningen.

(5) Departementet kan gi forskrift om anvendelsen av forvaltningsloven og offentleglova for garantiordningen.

§ 20–2. Styre og vedtekter mv.

(1) Garantiordningen for skadeforsikring er et eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eiendomsrett til noen del av garantiordningens midler. Garantiordningen skal ha vedtekter godkjent av departementet.

(2) Garantiordningen ledes av et styre bestående av fem medlemmer med personlige varamedlemmer. Departementet oppnevner medlemmene, varamedlemmene og utpeker styrets leder. Oppnevningsperioden er fire år.

(3) Gyldig vedtak i styret krever tilslutning fra minst tre stemmer.

(4) Finanstilsynet kan kalle sammen styret. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om Finanstilsynets adgang og plikt til å kalle sammen styret.

§ 20–3. Medlemskap

(1) Forsikringsforetak som er gitt tillatelse til å drive direkte skadeforsikring her i riket, skal være medlem av garantiordningen.

(2) Når et forsikringsforetak med hovedsete i annen EØS-stat driver direkte skadeforsikring gjennom filial etablert her i riket, skal filialen være medlem av garantiordningen.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om medlemskap i ordningen, herunder fastsette unntak fra plikten til å være medlem.

§ 20–4. Medlemmenes ansvar overfor garantiordningen

(1) Et medlems maksimale ansvar overfor garantiordningen skal hvert år være 1,5 prosent av summen av medlemmets bruttopremie opptjent i de siste tre regnskapsår før innkallingsåret ved direkte skadeforsikring som omfattes av garantiordningen. Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler om hvilke premieinntekter som skal inngå i beregningsgrunnlaget.

(2) Til dekning av ansvaret skal hvert medlem foreta årlige avsetninger etter regler fastsatt av Finanstilsynet.

§ 20–5. Innkalling av kapital

(1) Styret treffer vedtak om innkalling av kapital fra medlemmene for å dekke utbetalinger fra, og omkostninger knyttet til, garantiordningen. Det beløp som innkalles, fordeles forholdsmessig på medlemmene i samsvar med § 20–4 første ledd.

(2) Finanstilsynet kan i de tilfeller det ikke skal foretas utbetaling fra ordningen, bestemme at kostnadene knyttet til driften av garantiordningen skal dekkes av Finanstilsynet og utlignes på skadeforsikringsforetakene i samsvar med finanstilsynsloven § 9.

§ 20–6. Utbetaling fra garantiordningen

(1) Styret avgjør hvordan garantiordningens midler skal nyttes for å hindre eller redusere tap for sikrede eller skadet tredjeperson og kan fastsette vilkår for utbetaling.

(2) Departementet kan gi forskrift om utbetaling under garantiordningen, herunder om reduksjon av dekningsbeløp, delutbetaling, adgang til å sette vilkår for utbetalingen og om dekning av rentekrav.

(3) Garantiordningen trer inn i de sikredes krav mot forsikringsforetaket med samme prioritet i den utstrekning kravene dekkes gjennom garantiordningen. Styret bestemmer om midler som kommer inn ved at krav blir innfridd, skal betales tilbake til medlemmene eller tillegges den innbetalte kapitalen.

§ 20–7. Rapportering, regnskap og revisjon

Departementet kan gi forskrift om styrets plikt til å legge frem rapport om virksomheten, regnskap og revisjon.

II. Andre garantiordninger**§ 20–8. Andre garantiordninger**

Departementet kan bestemme at det skal etableres garantiordninger for kredittforsikringsforetak, livsforsikringsforetak og pensjonsforetak, og fastsette regler for ordningene.

Kapittel 21. Soliditetssvikt og offentlig administrasjon**I. Betalings- og soliditetsvansker****§ 21–1. Melding om betalingsvansker mv.**

(1) Styret og daglig leder i et finansforetak har hver for seg plikt til å melde fra til Finanstilsynet hvis det er grunn til å frykte at:

- a) det vil kunne oppstå svikt i foretakets evne til å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller,
- b) foretaket ikke vil kunne oppfylle minstekravene til ansvarlig kapital eller andre soliditets- og sikkerhetskrav fastsatt i lov eller forskrift,
- c) det er inntrådt forhold som kan medføre alvorlig tillitssvikt eller tap som vesentlig vil svekke eller true soliditeten.

(2) Hvis foretakets revisor blir kjent med forhold som nevnt i første ledd, skal denne gi slik melding til Finanstilsynet som nevnt i første ledd, med mindre Finanstilsynet har bekreftet overfor revisor at melding allerede er gitt etter første ledd.

(3) Meldingen etter første ledd skal inneholde opplysninger om foretakets likviditets- og kapital situasjon og gjøre rede for grunnen til vanskelighetene.

(4) Departementet kan gi forskrift om at bestemmelsene i §§ 21–1 til 21–6 skal gjelde tilsvarende for filial her i riket av utenlandsk finansforetak, og kan fastsette nærmere regler.

§ 21–2. Finanstilsynets myndighet

(1) Når Finanstilsynet har mottatt melding om betalingsvansker, eller har grunn til å tro at vilkårene for meldeplikt er oppfylt, skal Finanstilsynet i samråd med foretaket klarlegge hvilke tiltak som er nødvendige. Norges Bank skal underrettes.

(2) Blir slike tiltak ikke satt i verk av foretaket selv, kan Finanstilsynet:

- a) innkalle generalforsamlingen med kortere frist enn det som følger av foretakets vedtekter,
- b) gi pålegg om å endre sammensetningen av de styrende organer,
- c) fastsette vilkår eller retningslinjer som anses nødvendige for å sikre at den videre virksomhet blir drevet på betryggende økonomisk og for øvrig forsvarlig måte,
- d) kreve at det utarbeides revidert statusoppgjør.

(3) Paragrafen her gjør ingen innskrenkninger i Finanstilsynets myndighet etter finanstilsynsloven.

§ 21–3. Revidert statusoppgjør

(1) Krever Finanstilsynet at det utarbeides et revidert statusoppgjør, skal styret sørge for at det straks blir gjort. Ved utarbeidelsen av oppgjøret gjelder reglene om årsregnskap og årsberetning tilsvarende.

(2) Finanstilsynet kan oppnevne en eller flere revisorer til å gjennomgå foretakets økonomiske stilling. Finanstilsynet fastsetter deres godtgjørelse og kan gi nærmere bestemmelser om revisors arbeid. Godtgjørelsen betales av foretaket.

§ 21–4. Innkalling til generalforsamling

(1) Viser det reviderte statusoppgjøret at en betydelig del av egenkapitalen er tapt etter utarbeidelsen av siste årsregnskap, skal styret straks innkalle generalforsamlingen. Det samme gjelder dersom det reviderte statusoppgjøret viser at mer enn 25 prosent av aksjekapitalen, eller 25 prosent av summen av eierandelskapitalen og grunnfondet i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, er tapt.

(2) Generalforsamlingen skal ta stilling til om foretaket har tilstrekkelig kapital til videre forsvarlig drift og om driften i så fall skal fortsette. Vedtak om videre drift treffes med flertall som for vedtektsendringer.

(3) Vedtaket etter annet ledd skal godkjennes av Finanstilsynet. § 21–2 gjelder tilsvarende.

(4) Blir det ikke truffet vedtak om at foretaket skal fortsette sin virksomhet, kan generalforsamlingen med alminnelig stemmeflertall vedta at foretakets virksomhet i sin helhet skal overdras til andre finansforetak.

(5) Blir det heller ikke gjort vedtak om overdragelse av virksomheten som helhet, skal foretaket avvikles. Dersom det ikke blir vedtatt på generalforsamlingen, skal Finanstilsynet oppnevne et avviklingsstyre til å foreta avvikling på foretakets bekostning. Det samme gjelder hvis vedtak om å fortsette virksomheten ikke blir godkjent av Finanstilsynet, eller vilkår for godkjennelse ikke blir oppfylt i rett tid, eller en vedtatt overdragelse ikke iverksettes innen en frist fastsatt av Finanstilsynet.

§ 21–5. Nedsetting av aksjekapital og eierandelskapital

(1) Viser det reviderte statusoppgjøret at bare 25 prosent eller mindre av aksjekapitalen er i behold, skal styret legge frem for generalforsamlingen en redegjørelse om foretakets økonomiske stilling med forslag om nedskrivning av aksjekapitalen mot tap som fremkommer i det reviderte statusoppgjøret.

(2) Treffer ikke generalforsamlingen vedtak etter foregående ledd innen den tid Finanstilsynet har fastsatt, kan departementet beslutte nedskrivning av aksjekapitalen i den utstrekning det reviderte statusoppgjøret viser at kapitalen er tapt. Dersom det er nødvendig for å sikre videre forsvarlig drift av foretaket, kan departementet også fastsette at aksjekapitalen skal forhøyes ved nytegning av aksjer. Departementet fastsetter de nærmere tegningsvilkårene. I tegningsvilkårene kan aksjeeiernes fortrinnsrett fravikes. I så fall skal det angis hvem som skal kunne tegne aksjene.

(3) Bestemmelsene i paragrafen her gjelder tilsvarende for summen av eierandelskapital og grunnfond i finansforetak som ikke er organisert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

§ 21–6. Nedsetting av ansvarlig lånekapital

(1) Viser revidert statusoppgjør at en vesentlig del av den ansvarlige lånekapitalen er tapt, gjelder bestemmelsene i § 21–5 første ledd og annet ledd første punktum tilsvarende med mindre låneavtalen ikke gir foretaket adgang til å foreta slik nedskrivning.

(2) For ansvarlig lån som opptas etter at loven er trådt i kraft og har en løpetid på mer enn fem år, kan den ansvarlige lånekapital nedskrives etter reglene i første ledd selv om låneavtalen ikke inneholder bestemmelser om dette, med mindre annet er uttrykkelig bestemt i samtykket for låneopptaket.

II. Offentlig administrasjon**§ 21–7. Virkeområde**

(1) Bestemmelsene i §§ 21–7 til 21–16 gjelder banker, kredittforetak, forsikringsforetak, pensjonsforetak, holdingforetak i finanskonsern og andre finansforetak som er medlem av Bankenes sikringsfond.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i §§ 21–7 til 21–20 skal gjelde tilsvarende også for filial her i riket av utenlandsk kredittinstitusjon, forsikringsforetak eller pensjonsforetak. I vedtak om offentlig administrasjon av filial som nevnt i første punktum kan det i tilfelle fastsettes nærmere regler, herunder unntak fra eller anvendelsen av bestemmelser i §§ 21–7 til 21–20.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler til utfylling og gjennomføring av reglene om offentlig administrasjon i §§ 21–7 til 21–16. Slike forskrifter kan fravike regler i §§ 21–7 til 21–16, reglene i konkursloven og tvangsfullbyrdsloven.

§ 21–8. Gjeldsforhandling eller konkurs

Gjeldsforhandling eller konkurs etter konkursloven kan ikke åpnes i foretak som omfattes av § 21–7. Det samme gjelder foretak som settes under offentlig administrasjon etter § 21–11 annet ledd.

§ 21–9. Soliditetssvikt

(1) Har Finanstilsynet grunn til å anta:

- a) at et foretak ikke klarer å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller,
- b) at et foretak ikke er i stand til å oppfylle gjeldende kapitaldekningskrav i samsvar med pålegg fra Finanstilsynet, eller
- c) at et foretaks eiendeler og inntekter til sammen ikke er tilstrekkelige til fullt ut å dekke forpliktelsene, skal det straks gis slik melding som angitt i annet ledd.

(2) Gjelder det en bank eller en annen kredittinstitusjon, skal Finanstilsynet gi melding til Norges Bank og til Bankenes sikringsfond. Gjelder det et forsikrings- eller pensjonsforetak, skal Finanstilsynet gi melding til Norges Bank og til garantiordningen som omfatter foretaket.

(3) De organer som har mottatt melding etter annet ledd, skal gi Finanstilsynet sin vurdering av om foretaket kan sikres tilstrekkelig økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift. Tilbys støtte, skal det gjøres rede for arten og omfanget av denne.

§ 21–10. Melding til departementet

Antar Finanstilsynet at foretaket ikke kan sikres økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift, skal dette straks meldes til departementet. Meldingen skal inneholde en vurdering av om foretaket bør settes under offentlig administrasjon.

§ 21–11. Vedtak om offentlig administrasjon

(1) Må det antas at foretaket ikke kan dekke sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, og at foretaket ikke kan sikres tilstrekkelig økonomisk grunnlag for videre forsvarlig drift, kan departementet treffe vedtak om at foretaket settes under offentlig administrasjon. Det samme gjelder dersom foretaket er ute av stand til å oppfylle kapitaldekningskravene, med mindre det blir gitt samtykke til at foretaket midlertidig har lavere kapitaldekning enn fastsatt. Før vedtak treffes skal styret i foretaket om mulig gis anledning til å uttale seg. Bestemmelsene i § 21–2 gjelder tilsvarende dersom foretaket ikke settes under offentlig administrasjon.

(2) Dersom departementet treffer vedtak om at holdingforetak i finanskonsern skal settes under offentlig administrasjon, kan også øvrige foretak som inngår i finanskonsernet, settes under offentlig administrasjon.

(3) Vedtak om offentlig administrasjon skal kunngjøres snarest mulig. Vedtaket skal meldes til Foretaksregistret og kunngjøres i Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon. Vedtaket skal også registreres i et verdipapirregister og tinglyses hos registerfører for tinglysing i fast eiendom.

(4) Etter at vedtaket om offentlig administrasjon er truffet, skal foretaket føye til sitt foretaksnavn: «Under offentlig administrasjon».

§ 21–12. Virkninger av vedtak om offentlig administrasjon

(1) Når vedtak om offentlig administrasjon er truffet, inntreer følgende virkninger:

- a) Foretakets tidligere organer trer ut av virksomhet. Administrasjonsstyret overtar myndigheten som ligger til disse organene. Det sist fungerende styret skal likevel avgjøre saker som ikke kan utsettes inntil administrasjonsstyret er tiltrådt.
- b) Medlemmene av styret og kontrollkomiteen og revisor skal gi administrasjonsstyret alle opplysninger om foretakets stilling og virksomhet.
- c) En bank eller kredittforetak kan ikke ta imot innskudd, påta seg nye engasjementer eller øke tidligere engasjementer uten Finanstilsynets godkjenning.
- d) Utbetaling til innskytere og andre fordringshavere kan ikke finne sted uten Finanstilsynets godkjenning.
- e) Dekningsloven og lov finansiell sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende. Fristdagen er dagen for vedtaket om å sette foretaket under administrasjon.
- f) Fordringshavere med krav som er stiftet før vedtaket om offentlig administrasjon, kan ikke ta utlegg eller på annen måte få sikkerhet for slike krav i verdier som tilhører foretaket.

(2) Innskudd og andre forpliktelser som er stiftet under administrasjonen, skal anses som massegjeld. Tilsvarende gjelder for godtgjørelse til revisor for oppdrag utført i medhold av § 21–3 annet ledd.

(3) Departementet kan gi administrasjonsstyret tillatelse til å innkalle foretakets fordringshavere ved preklusivt proklama. Proklamaet kan ikke omfatte innskudd i bank eller skattekrav. Fristen og kunngjøringsmåte fastsettes i tillatelsen.

§ 21–13. Administrasjonsstyre og revisor

(1) Administrasjonsstyret skal bestå av minst tre medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnt av Finanstilsynet. Lederen skal som regel være advokat.

(2) Finanstilsynet oppnevner en eller flere revisorer.

(3) Finanstilsynet fastsetter regler for administrasjonsstyrets og revisors arbeid og fastsetter deres godtgjørelse. Finanstilsynet kan kalle tilbake oppnevning av styremedlemmer og revisorer.

§ 21–14. Administrasjonsstyrets og revisors oppgaver og kompetanse

(1) Administrasjonsstyret skal så hurtig som mulig søke å finne ordninger som gjør at foretakets virksomhet kan drives videre med et tilstrekkelig økonomisk grunnlag, eller søke å få foretaket sluttet sammen med eller dens virksomhet overdratt til andre finansforetak, eller foreta avvikling av foretaket.

(2) Administrasjonsstyret skal så snart som mulig utarbeide interne retningslinjer for foretakets drift. Styret skal sørge for at det opprettes et kreditorutvalg som det kan rådføre seg med, og kan engasjere sakkyndige til hjelp i bobehandlingen.

(3) Beslutninger av vesentlig betydning for foretaket skal godkjennes av Finanstilsynet før de iverksettes.

(4) Administrasjonsstyret skal innen tre måneder etter at det er oppnevnt, gi Finanstilsynet en vurdering av foretakets stilling og legge frem en plan for styrets videre arbeid. Finanstilsynet kan forlenge fristen.

(5) Revisor skal revidere finansforetakets forretningsførsel og utarbeide en revisjonsberetning.

§ 21–15. Fri virksomhet

(1) Finner administrasjonsstyret at det foreligger tilstrekkelig økonomisk grunnlag for fortsatt forsvarlig drift, skal styret foreslå at departementet treffer vedtak om at foretaket skal settes i fri virksomhet.

(2) Forslaget kan legge til grunn at krav skal settes ned i den utstrekning det ikke antas å være dekning for dem, og at det skal fastsettes terminer for utbetaling til kreditorer. Forslag til nedsettelse av krav, herunder krav som gjelder ansvarlig lånekapital, skal utarbeides i samsvar med dekningsloven og ellers gjeldende regler. Forslaget skal inneholde bestemmelser om forrentning av krav som dekkes.

(3) Departementet kan treffe vedtak om at foretaket skal settes i fri virksomhet. I vedtaket kan bestemmes at krav, herunder rentekrav, skal settes ned i den utstrekning det ikke antas å være dekning for dem, samt fastsette terminer for utbetaling til kreditorer. Departementet kan bestemme at det skal settes av midler til sikring av tilsvarende dekning av omtvistede krav. Prøving av omtvistede krav foretas av tingretten.

(4) Administrasjonsstyret skal sørge for valg av nye tillitsmenn før foretaket settes i fri virksomhet. Administrasjonsstyret fungerer inntil nyvalg har funnet sted. Finanstilsynet gir nødvendige overgangsregler.

(5) Vedtak om at et foretak skal settes i fri virksomhet, og vilkårene for dette, skal meldes og kunngjøres som bestemt i § 21–11 tredje ledd.

§ 21–16. Avvikling

(1) Hvis det innen ett år etter at et foretak er satt under administrasjon, ikke er sannsynlig at foretaket i nær fremtid kan settes i fri virksomhet, sluttet sammen med en eller flere andre finansforetak eller dets virksomhet overtas av en

eller flere andre finansforetak, skal administrasjonsstyret avvikle foretakets virksomhet og foreta oppgjør til fordringshaverne. Departementet kan fastsette en annen frist.

(2) Ved booppgjør og avvikling gjelder reglene i konkursloven kapittel VIII flg. tilsvarende så langt de passer. Finanstilsynet tar de avgjørelser som skal treffes i medhold av konkursloven med unntak av fordringsprøvelse som foretas av tingretten.

(3) Når avviklingen er gjennomført, legger styret frem sluttregnskap med forslag til utlodning til godkjenning av Finanstilsynet, som gir påbud om kunngjøring av det, og sender melding til Foretaksregistret om at foretaket skal slettes fra registeret.

III. Særskilte regler for forsikrings- og pensjonsforetak

§ 21–17. Virkeområde

Bestemmelsene i §§ 21–17 til 21–20 gjelder forsikringsforetak og pensjonsforetak. For pensjonsforetak gjelder bestemmelsene i §§ 21–17 til 21–20 også for pensjonsavtaler som ikke bygger på forsikringsavtale.

§ 21–18. Forsikringsforpliktelser

(1) Etter at vedtak om offentlig administrasjon er truffet, kan forsikringsforetaket ikke tegne nye eller fornye forsikringer. Når særlige grunner taler for det, kan Finanstilsynet likevel tillate at dette gjøres.

(2) Når et forsikringsforetak er under offentlig administrasjon, skal fordringer som følger av forsikringsavtale knyttet til direkte forsikring, herunder renter, dekkes før andre fordringer, unntatt massefordringer.

(3) Fortrinnsretten for livsforsikringsfordringer gjelder for et samlet beløp som minst svarer til verdien av forsikringstekniske avsetninger i foretaket.

§ 21–19. Skadeforsikringsbestand

(1) Tre måneder etter at vedtak om offentlig administrasjon er truffet, opphører alle skadeforsikringer å gjelde. Administrasjonsstyret skal så tidlig som mulig og i den utstrekning det er mulig, gi forsikringstakerne, de sikrede og andre med økonomiske interesser knyttet til forsikringsdekningen, skriftlig underretning om når forsikringen opphører. Underretning kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom vedkommende uttrykkelig har godtatt dette.

(2) Fordringer som følger av forsikringsavtale om direkte forsikring, og som oppstår i perioden mellom vedtak om offentlig administrasjon og inntil tidspunkt for opphør av forsikringsavtalen, har rett til dekning etter reglene i § 21–18 annet ledd.

(3) Forskuddsbetalt premie (ristorno) for tiden etter at forsikringene opphører, kan ikke kreves refundert for beløp under en grense fastsatt av departementet.

§ 21–20. Disponering av livsforsikringsbestand

(1) Ved avvikling av livsforsikringsforetak skal administrasjonsstyret forsøke å få hele forsikringsbestanden overtatt av ett eller flere livsforsikringsforetak. Administrasjonsstyret skal utarbeide en redegjørelse over de tilbud som har vært vurdert av administrasjonsstyret. Vil overdragelsesavtalen medføre nedsettelse av forsikringsbeløpene, skal dette angis.

(2) Redegjørelsene og forslaget til overdragelsesavtale skal kunngjøres i Norsk Lysingsblad, i den eller de aviser hvor vedtaket om offentlig administrasjon ble kunngjort, og i andre aviser som Finanstilsynet måtte bestemme. Administrasjonsstyret skal dessuten sende kunngjøringen til alle forsikringstakere og forsikrede med kjent oppholdssted. Kunngjøringen kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom forsikringstakeren eller den forsikrede uttrykkelig har godtatt dette. I kunngjøringen skal alle forsikringstakere og forsikrede varsles om at de innen en frist må melde fra dersom de vil gjøre innsigelser mot overdragelsen. Dersom det ikke innen utløpet av fristen kommer innsigelse mot overdragelsen fra minst en femdel av de forsikringstakere og forsikrede som kunngjøringen er sendt til, skal administrasjonsstyret med Finanstilsynets samtykke inngå avtalen om overdragelse. Overdragelsen medfører at forpliktelsene etter forsikringskontraktene går over til det overtagende foretaket.

(3) Lykkes det ikke å overdra forsikringsbestanden, skal departementet fastsette en endelig nedsettelse av forsikringsbeløpene i henhold til det foretatte oppgjøret og sammenkalle en generalforsamling av forsikringstakere til stiftelse av et gjensidig foretak. Generalforsamlingen innkalles med to måneders varsel. Innkallingen kunngjøres og sendes ut som nevnt i annet ledd.

(4) Generalforsamlingen vedtar vedtekter med alminnelig flertall og velger styret og øvrige tillitsmenn i foretaket. Styret skal sende beretning til departementet med søknad om konsesjon.

Kapittel 22. Straff. Sanksjoner

§ 22–1. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne loven eller bestemmelse eller pålegg gitt med hjemmel i loven, eller medvirker til dette, straffes med bøter, eller under særlig skjerpende omstendigheter med fengsel i inntil 1 år, dersom forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse.

§ 22–2. Pålegg og tvangstiltak

(1) Departementet kan gi pålegg om at forhold i strid med denne loven eller bestemmelse gitt med hjemmel i loven skal opphøre. Departementet kan sette en frist for at forholdene bringes i samsvar med pålegget.

(2) Departementet kan ilegge den som ikke etterkommer pålegg etter første ledd, tvangsmulkt til staten. Tvangsmulkten kan ilegges i form av en engangsmulkt eller løpende mulkt. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om fastsettelse av tvangsmulkt, herunder mulktens størrelse.

(3) Eierandel ervervet i strid med reglene om eierkontroll skal umiddelbart tvangsselges. Det samme gjelder dersom en tillatelse er tilbakekalt etter § 6–4 femte ledd. Tvangsfullbyrdsloven § 10–6 jf. § 8–16, kommer ikke til anvendelse. Det kan ikke utøves stemmerett for slike eierandeler. Dersom departementet har grunn til å anta at en eier av en kvalifisert eierandel i et finansforetak utviser eller vil utvise handlemåte som vil være i strid med forsvarlig og betryggende forvaltning av finansforetaket, kan departementet treffe vedtak om pålegg eller forbud etter reglene i første og annet ledd, herunder at det ikke kan utøves stemmerett for eierandelene.

§ 22–3. Opplysningsplikt

Enhver som har eierandel i et finansforetak eller morselskap i finanskonsern plikter på Finanstilsynets forespørsel å gi opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av tilsynet med og overholdelsen av denne loven.

Kapittel 23. Ikrafttreden, overgangsbestemmelser, oppheving og endring av andre lover

§ 23–1. Ikrafttreden

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene i loven til forskjellig tid.

§ 23–2. Overgangsbestemmelser

(1) Finansforetak som driver virksomhet som omfattes av denne loven når den trer i kraft, må oppfylle lovens krav innen ett år etter ikrafttreddelsen, med mindre noe annet er fastsatt i overgangsregler gitt i medhold av denne bestemmelsen.

(2) Forskrifter gitt med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker, lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker og lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner gjelder også etter at loven her har trådt i kraft.

(3) Forsikringsselskaper som har fått konsesjon til å drive virksomhet før lovens ikrafttredelse skal inntil videre oppfylle kravene til solvensmarginkapital og reglene om beregning av kravene, samt om de former for kapital som kan dekke solvensmarginkravet og andre forhold vedrørende gjennomføringen av solvensmarginkravene etter lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. med forskrifter.

(4) Departementet kan gi overgangsregler.

§ 23–3. Oppheving og endring av andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finanstilsynsloven) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om tilsynet med finansforetak mv. (finanstilsynsloven)

§ 1 skal lyde:

§ 1. Tilsyn etter denne lov føres med:

1. banker,
2. kredittforetak,
3. finansieringsforetak,
4. betalingsforetak
5. e-pengeforetak,
6. skadeforsikringsforetak, herunder utenlandske skadeforsikringsforetaks generalagent (hovedagent) i Norge, og gjenforsikringsforetak,
7. livsforsikringsforetak, herunder utenlandske livsforsikringsselskapers generalagent (hovedagent i Norge),
8. kredittforsikringsforetak,
9. innskuddspensjonsforetak,
10. sjøtrygdslag,
11. private, kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser og pensjonsfond samt Norges Banks pensjonskasse,
12. forsikringsformidlingsforetak,
13. låneformidlingsforetak,
14. regulerte markeder,
15. verdipapirregistre,
16. verdipapirforetak og andre foretak som driver virksomhet i forbindelse med verdipapirhandel, samt med overholdelsen av bestemmelser om verdipapirhandel gitt i eller i medhold av lov,
17. revisorer og revisjonsselskaper som er godkjent etter revisorloven,
18. autoriserte regnskapsførere og regnskapsførerselskaper,
19. filial av utenlandsk kredittinstitusjon for såvidt gjelder virksomhet som drives her i riket,

20. utenlandske finansforetaks representasjonskontorer i Norge,
21. andre foretak så langt det følger av bestemmelser i eller i medhold av særskilt lov, og
22. andre foretak, når det besluttet ved enkeltvedtak i medhold av lov.

Når et foretak som nevnt i første ledd er en del av et konsern, skal det føres tilsyn etter denne lov også med andre foretak i konsernet. Når tilsynsmessige hensyn tilsier det, gjelder dette også den del av virksomheten til foretakene i konsernet som ikke ellers omfattes av denne lov.

Tilsyn etter denne lov føres også med utenlandske foretak som tilsvarende foretak som nevnt i første ledd, eller driver virksomhet som tilsvarende virksomhet som nevnt i første ledd, og utenlandsk foretak som tilsvarende forvaltningsselskap for verdipapirfond og foretak som formidler finansielle tjenester i den utstrekning foretaket driver virksomhet her i riket.

Regler om foretakene i denne lov får tilsvarende anvendelse overfor fysiske personer som nevnt i første ledd.

Kongen kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra paragrafen her.

§ 2 sjette ledd annet punktum skal lyde:

Foretak og tillits- og tjenestemenn i finansforetak under tilsyn har samme opplysningsplikt overfor et slikt utvalg som de har overfor tilsynet, jf. § 3 annet og tredje ledd.

§ 2 syvende ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at utgiftene ved oppdrag som nevnt i de to foregående ledd, helt eller delvis skal refunderes av de foretak hvor oppdragene har vært utført.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Tilsynet skal se til at de foretak det har tilsyn med, virker på hensiktsmessig og betryggende måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov samt med den hensikt som ligger til grunn for foretakenes opprettelse, dens formål og vedtekter. Tilsynet skal se til at foretakene under tilsyn i sin virksomhet ivaretar forbrukernes interesser og rettigheter.

Tilsynet skal granske regnskaper og andre oppgaver fra foretakene og skal ellers gjøre de undersøkelser om deres stilling og virksomhet som tilsynet finner nødvendig. Foretaket plikter når som helst å gi alle opplysninger som tilsynet måtte kreve og å la tilsynet få innsyn i og i tilfelle få utlevert til kontroll foretakets protokoller, registrerte regnskapsopplysninger, regnskapsmateriale, bøker, dokumenter, datamaskiner eller annet teknisk hjelpemiddel og materiale som er tilgjengelig ved bruk av slikt hjelpemiddel samt beholdninger av enhver art.

Hvis opplysningsplikten som er pålagt foretaket etter annet ledd ikke oppfylles, kan opplysningsplikten pålegges de enkelte tillits- og tjenestemenn i foretaket. Foretaket skal i slike tilfeller som hovedregel varsles. Revisor kan pålegges å gi opplysninger som fremgår av årsregnskapet, regnskapsskjemaet, følgeskriv A til lønns- og trekkoppgaver, revisjonsprotokoll og revisjonsberetning.

§ 3 a skal lyde:

§ 3 a. Revisor som reviderer årsregnskapet i foretak som nevnt i § 1 første ledd plikter straks å rapportere til Finanstilsynet ethvert forhold vedrørende virksomheten som denne får kjennskap til under utøvelsen av sin revisjonsvirksomhet som kan:

1. innebære en overtredelse av bestemmelser som regulerer foretakets virksomhet, dersom overtredelsen kan medføre tilbakekall av foretakets tillatelse til å drive virksomhet,
2. skade den fortsatte drift av foretaket, eller
3. medføre at regnskapene ikke godkjennes eller at det tas forbehold.

Rapporteringsplikten etter første ledd gjelder tilsvarende for forhold som revisor får kjennskap til under utøvelse av sin revisjonsvirksomhet for foretak som foretaket under tilsyn har nære forbindelser med. Med «nære forbindelser» menes en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer som er knyttet til hverandre ved

- a) deltakerinteresse, dvs. ved å ha eller kontrollere minst 20 prosent av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
- b) kontroll, dvs. ved en forbindelse mellom et hovedforetak og et underforetak eller ved en tilsvarende forbindelse mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak. Kontroll ansees som hovedregel å foreligge der personer eller foretak eier eller kontrollerer minst 20 prosent av aksjene eller stemmene i foretaket under tilsyn, og der foretaket under tilsyn eier eller kontrollerer minst 20 prosent av aksjene eller stemmene i et foretak, eller der foretak inngår i samme konsern som foretaket under tilsyn. Ethvert underforetak av et underforetak anses også som datterforetak av hovedforetaket som står i spissen for foretakene. En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til en person ved kontroll, anses også som en nær forbindelse mellom slike personer. Departementet kan gi nærmere regler om hva som skal regnes som nære forbindelser.

Forhold som revisor rapporterer i aktsom god tro til Finanstilsynet skal ikke anses som brudd på taushetsplikten etter lov, forskrift eller avtale, og ikke medføre ansvar.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Tilsynet kan pålegge de foretak som det har tilsyn med:

1. å innrette revisjon etter de regler som tilsynet fastsetter og å innrette årsregnskap og registrering av regnskapsopplysninger på bestemt måte,

2. å innrette sin internkontroll etter de bestemmelser tilsynet fastsetter,
 3. å sende inn oppgaver og opplysninger på den måten Finanstilsynet bestemmer og som tilsynet mener det trenger for å kunne utføre sitt verv, herunder til statistiske formål, samt å sende slike oppgaver og opplysninger til myndigheter i andre stater som fører tilsyn med tilsvarende foretak som nevnt i § 1 første ledd,
 4. å ha en høyere ansvarlig kapital enn de lovbestemte minstekrav,
 5. å begrense samlet kreditt til en kunde til et lavere beløp enn den lovbestemte høyeste grense,
 6. å endre sammensetningen av kontrollkomiteen,
 7. å rette på forholdet dersom foretakets organer ikke har overholdt sine plikter i henhold til bestemmelser gitt i eller i medhold av lov, eller handlet i strid med konsesjonsvilkår. Det samme gjelder dersom foretakets organer ikke har overholdt vedtekter eller interne retningslinjer fastsatt etter bestemmelser gitt i eller i medhold av lov,
 8. å rette på misforhold i plasseringen av foretakets midler, og å innrette sin virksomhet slik at den blir i samsvar med vedtak som i medhold av lov er gjort av Stortinget, Kongen, et departement eller Norges Bank.
- Ved regler som nevnt i første ledd nr. 1 kan aksjelovens og allmennaksjelovens regler om revisjon fravikes.

§ 4 b skal lyde:

§ 4 b. Finanstilsynet kan pålegge tilknyttet foretak av, deltakende foretak i og tilknyttet foretak av et deltakende foretak i et foretak som nevnt i § 1 første ledd nr. 1–3, 6, 7, 16 eller 19 eller med et tilsvarende utenlandsk foretak, å gi de opplysninger som tilsynet krever og som er nødvendige for å føre tilsyn med slike foretak. Det samme gjelder for foretak som er underlagt felles ledelse med foretaket eller deltakende foretak. Finanstilsynet kan bare rette et slikt pålegg mot foretak som ikke er underlagt tilsyn, dersom Finanstilsynet har bedt foretaket under tilsyn om å få opplysningene, og disse ikke er utlevert.

Som tilknyttet foretak regnes datterselskap og andre foretak der foretaket har en deltakerinteresse. Som deltakende foretak regnes morselskap og andre foretak som har en deltakerinteresse i foretaket.

§ 5 første ledd første punktum skal lyde:

Tilsynet kan kalle sammen styre, kontrollkomité og representantskap eller tilsvarende organer i foretak som står under tilsyn.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Overtredelse av bestemmelser som gjelder for foretak Finanstilsynet har tilsyn med, kan meldes til påtalemyndigheten eller til vedkommende offentlige myndighet som saken særskilt hører under.

Når tilsynet i sitt tilsynsarbeid får mistanke om at det foreligger forhold med tilknytning til utbytte av en straffbar handling eller til forhold som rammes av straffeloven § 147 a eller § 147 b, skal opplysninger om dette oversendes Den sentrale enhet for etterforskning og påtale av økonomisk kriminalitet og miljøkriminalitet, Økokrim.

§ 7 første ledd tredje punktum skal lyde:

Taushetsplikten etter denne bestemmelse og forvaltningslovens bestemmelser gjelder ikke overfor Norges Bank, andre EØS-staters sentralbanker eller tilsynsmyndigheter som fører tilsyn som nevnt i § 1 første ledd nr. 1–4, 6, 7, 14, 16, 17 eller 19, eller tilsyn med forvaltningsselskap for verdipapirfond.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Tilsynets styremedlemmer og tjenestemenn må ikke være ansatt eller ha lønnet arbeid i eller være med i styre, representantskap eller tilsvarende organ i noe foretak som er under tilsyn.

§ 9 første ledd første og annet punktum skal lyde:

Utgiftene ved tilsynet skal utliknes på de foretak som i henhold til § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike grupper av foretak etter omfanget av tilsynsarbeidet.

§ 9 første ledd sjuende punktum skal lyde:

Finanstilsynets utgifter til håndheving av lov om obligatorisk tjenstepensjon utlignes på de foretak som etter foretakspensjonsloven og innskuddspensjonsloven kan tilby obligatoriske tjenstepensjonsordninger.

§ 9 annet ledd skal lyde:

Fordelingen innen de gruppene som er nevnt i § 1 første ledd nr. 1 til 3, 11 og 22 skjer på grunnlag av størrelsen av foretakenes forvaltningskapital ved begynnelsen av året eller på det tidspunkt foretaket kommer under tilsyn, likevel slik at departementet for hvert år fastsetter et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på det enkelte foretak innen hver gruppe. For en bank som inngår i et utenlandsk finanskonsern, kan det fastsettes et særskilt beløp etter omfanget av tilsynsarbeidet. Fordelingen innen de gruppene som er nevnt under § 1 første ledd nr. 6, 7 og 10 skjer på grunnlag av størrelsen av premieinntekt for direkte forsikring avsluttet i Norge. Departementet kan likevel for hvert år fastsette et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på det enkelte foretak innen hver gruppe. Fordelingen innen de grupper som omfattes av § 1 første ledd nr. 12 til 19 skjer etter regler som fastsettes av departementet. Når tilsynet følger av § 1 annet ledd eller annen særskilt lovhjemmel, jf. § 1 første ledd nr. 21, skjer fordelingen innen den enkelte gruppe etter regler som fastsettes av departementet. Utlikningen skal utføres av tilsynet, men skal godkjennes av departementet.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Tillits- eller tjenestemenn i foretak som er under tilsyn fra Finanstilsynet og som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelse eller pålegg gitt med hjemmel i loven eller som medvirker til det, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller begge deler, for så vidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Foreligger det særlig skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil 3 år anvendes. Personer, tillits- eller tjenestemenn i foretak som forsettlig eller uaktsomt overtrer pålegg gitt med hjemmel i § 4 a, straffes på samme måte.

Hvis et pålegg av tilsynet med hjemmel i bestemmelse gitt i eller i medhold av lov ikke blir etterkommet, kan vedkommende departement bestemme at de personer eller det foretak, foretakets morselskap eller morselskapet i det konsern som foretaket er en del av, som skal oppfylle pålegget, skal betale en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

2. Forutsatt at lov om endringer i børsloven og verdipapirhandeloven mv. blir vedtatt, gjøres følgende endring i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv.:

§ 4 c skal lyde:

§ 4 c. Foretak som nevnt i § 1 skal melde fra til Finanstilsynet ved inngåelse av avtale om utkontraktering av virksomhet, ved senere endring av slik avtale og ved bytte av oppdragstaker. Meldingen skal gis minst 60 dager før iverksettelsen av avtalen, avtaleendringen eller byttet av oppdragstaker.

Finanstilsynet kan sette vilkår for utkontrakteringen eller gi foretaket pålegg om ikke å iverksette eller om å avslutte oppdraget, dersom tilsynet finner at utkontraktering skjer i et omfang eller på en måte som ikke kan anses som forsvarlig, vanskeliggjør tilsynet med den utkontrakterte virksomhet eller med foretakets samlede virksomhet, eller er i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av lov.

Finanstilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak fastsette krav til melding etter første ledd og kan gjøre unntak fra meldeplikten.

§ 7 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Tilsynets styremedlemmer og finanstilsynsdirektøren skal gi melding til departementet om lån som er innvilget av et foretak under tilsyn, herunder filialer av utenlandske foretak. Tilsynets styremedlemmer og finanstilsynsdirektøren skal gi melding til departementet om kausjon som de stiller for lån gitt av et foretak under tilsyn, herunder filialer av utenlandske foretak. Tilsynets tjenestemenn skal gi tilsvarende melding om lån og kausjon til direktøren for Finanstilsynet. Styremedlemmene, varamedlemmene og tilsynets direktører skal etter nærmere regler gitt av Kongen i forskrift, gi opplysninger om egen handel med finansielle instrumenter og om de kundeforhold de inngår med foretak som er underlagt tilsynet.

Tilsynets styremedlemmer og tjenestemenn kan ikke eie aksjer i eller andeler utstedt av foretak som er under tilsyn. Det samme gjelder adgangen til å eie derivater og andre rettigheter til finansielle instrumenter utstedt av foretak under tilsyn. Departementet kan dispensere fra forbudet.

3. Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker oppheves.

4. Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker oppheves.

5. Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner oppheves.

6. Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner oppheves.

7. I følgende bestemmelser skal begrepet «en finansinstitusjon» endres til «et finansforetak», begrepet «finansinstitusjon» endres til «finansforetak» og begrepet «ein finansinstitusjon» endres til «eit finansforetak»:

- a) lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 4–4 bokstav e
- b) lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 2–18 annet ledd, § 2–19 første ledd og § 10–9 annet ledd
- c) lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper § 2–18 annet ledd, § 2–19 første ledd og § 10–9 annet ledd
- d) lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak § 12 annet ledd

8. I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven)

Overskriftene til lovens del I, II, III, IV, V og VI oppheves.

§ 1–1 første og annet ledd skal lyde:

Loven gjelder forsikringsforetak og pensjonsforetak som driver virksomhet i henhold til finansforetaksloven, med mindre annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne loven.

Reglene i kapittel 6 om flytting gjelder også for banker og forvaltningsselskaper for verdipapirfond.

§§ 1–2 til 1–7 oppheves. Nåværende § 1–8 blir ny § 1–2.

§ 1–2 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kongen avgjør i hvilken utstrekning loven skal gjøres gjeldende for Norges økonomiske sone og for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

Ny § 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Unntak fra loven

Kongen kan i særlige tilfelle unnta forsikringsforetak eller pensjonsforetak, samt enkelte former for virksomhet som drives av slike foretak, fra en eller flere bestemmelser i loven og kan sette vilkår for slike unntak.

Kapittel 2 oppheves.

Kapittel 3 oppheves.

Kapittel 4 oppheves.

Kapittel 5 oppheves.

Kapittel 6 oppheves.

Kapittel 2 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 2. Pensjonskasser og innskuddspensjonsforetak

Ny § 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Pensjonskasse. Pensjonsordning

En pensjonskasse er en selveid institusjon som nevnt i finansforetaksloven § 7–2 tredje ledd jf. § 2–16.

Som pensjonsordning i dette kapitlet regnes kollektiv pensjonsordning som nevnt i finansforetaksloven § 2–16 annet ledd.

§ 7–1 oppheves. Nåværende § 7–2 blir ny § 2–2.

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Pensjonskasser for flere foretak/arbeidsgivere

Foretak, kommuner og andre arbeidsgivere som har adgang til å opprette felles pensjonsordning etter foretakspensjonsloven kapittel 12, innskuddspensjonsloven kapittel 10 og tjenestepensjonsloven § 7–1 eller denne lovens § 4–2, kan ha slik felles pensjonsordning i en pensjonskasse (konsernpensjonskasse). Kravet om tilknytning i foretakspensjonsloven § 12–1, tjenestepensjonsloven § 7–1 og innskuddspensjonsloven § 10–1 gjelder tilsvarende for opprettelse av pensjonskasse for felles pensjonsordning som ikke omfattes av disse lovene.

To eller flere kommuner kan avtale å ha sine pensjonsordninger i samme pensjonskasse (interkommunal pensjonskasse). Bestemmelsene i § 4–2 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

To eller flere uavhengige foretak kan inngå avtale om å ha sine pensjonsordninger i samme pensjonskasse (fellespensjonskasse). Avtalen skal i samsvar med reglene i § 2–9 angi:

- a) hvilke foretak som omfattes av avtalen,
- b) grunnkapitalen i fellespensjonskassen og hvor stor andel hvert foretak skal skyte inn i fellespensjonskassen, og regler om plikt til senere å skyte inn kapital,
- c) fellespensjonskassens øverste organ med stemmerettsregler,
- d) hvilke former for kollektive pensjonsordninger som fellespensjonskassen skal overta,
- e) nærmere bestemmelser om følgene av oppkjøp og sammenslåing av foretak som har pensjonsordning i fellespensjonskassen,
- f) oppsigelsesfristen for foretak som vil tre ut av avtalen, og regler om adgangen til å utelukke et foretak fra fellespensjonskassen, samt om oppgjøret i samsvar med § 2–9 fjerde ledd når et foretak går ut av fellespensjonskassen. Oppsigelse skal uansett kunne skje med tre måneders varsel med virkning fra det førstkommande årsskifte,
- g) om det skal benyttes samme premietariff eller ulike premietariffer for de forskjellige pensjonsordningene i fellespensjonskassen.

Kongen kan gi nærmere regler om pensjonsordninger og pensjonskasser som omfattes av paragrafen her, herunder forskrift om kommuners adgang til å ha pensjonsordning i interkommunal pensjonskasse og foretaks adgang til å ha pensjonsordning i fellespensjonskasse.

§§ 7–3 til 7–6 oppheves. Nåværende § 7–7 blir ny § 2–3.

§ 2–3 annet ledd skal lyde:

Styret skal sørge for forsvarlig organisering av virksomheten i samsvar med bestemmelsene i finansforetaksloven kapittel 13.

Nåværende § 7–8 blir ny § 2–4.

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Forholdet til pensjonsordningene og arbeidsgiver

Regelverket for en pensjonsordning fastsettes ved avtale mellom pensjonskassen og arbeidsgiver. Som arbeidsgiver regnes her også morselskap i konsern, kommune, forening og styrende organ i en foreningspensjonsordning.

Bestemmelsene om kollektive pensjonsordninger i lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler gjelder tilsvarende så langt de passer. Utkast til regelverket skal forelegges pensjonskassens aktuar til uttalelse før avtalen inngås.

Arbeidsgiver, foretak, forening eller annen institusjon med pensjonsordning i pensjonskassen kan skyte inn ny kapital i pensjonskassen for å sikre at soliditeten til enhver tid er forsvarlig, og at minstekravene til grunnkapital og annen kapital er oppfylt. Det samme gjelder arbeidsgivere tilknyttet en foreningspensjonsordning.

Ny § 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Aktuar

En pensjonskasse skal ha en aktuar til å foreta de nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøkelser. Aktuaren skal godkjennes av Finanstilsynet.

Kongen kan gi nærmere regler om vilkår for godkjenning av aktuar og om aktuarens ansvar, rettigheter og plikter, samt om adgangen til å bruke juridisk person som aktuar.

§ 7–9 oppheves. Nåværende § 7–10 blir ny § 2–6.

§ 2–6 skal lyde:

§ 2–6. Alminnelige regler for virksomheten

Bestemmelsene om livsforsikring i kapittel 3 med tilhørende forskrifter gjelder tilsvarende for pensjonskasser med tillatelse til å overta kollektive pensjonsordninger som regnes som livsforsikring, med mindre annet er fastsett i eller i medhold av lov.

For pensjonskasser med tillatelse til å overta kollektive pensjonsordninger uten forsikringselement gjelder bestemmelsene i §§ 3–3, 3–11 til 3–13, 3–19 til 3–21, og 3–24 tilsvarende så langt de passer.

Skal midler i en pensjonskasse forvaltes som egen investeringsportefølje, skal avtalen fastsette hvordan porteføljen skal være sammensatt, regler om adgang til å endre porteføljen og andre vilkår som er påkrevd.

Kongen kan gi nærmere regler om pensjonskassers virksomhet, herunder regler til gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her.

Nåværende § 7–11 blir ny § 2–7. Nåværende § 7–12 blir ny § 2–8.

§ 2–8 skal lyde:

§ 2–8. Sammenslåing, deling og opphør

Sammenslåing, deling og opphør av en pensjonskasse kan skje etter reglene i finansforetaksloven kapittel 12 avsnitt I eller II. Kongen kan fastsette nærmere regler om sammenslåing, deling og opphør.

Bestemmelsene i foretakspensjonsloven kapitlene 13, 14 og 15, tjenstepensjonsloven kapittel 7 og innskuddspensjonsloven kapitlene 11, 12 og 13 gjelder tilsvarende så langt de passer, med mindre Kongen i sitt samtykke etter første ledd fastsetter andre vilkår.

Nåværende § 7–13 blir ny § 2–9.

§ 2–9 annet til fjerde ledd skal lyde:

Et foretak har rett til å tre ut av fellespensjonskassen i samsvar med bestemmelsene i avtalen, jf. § 2–2 tredje ledd bokstav f.

Dersom et foretak vesentlig misligholder sine forpliktelser i fellespensjonskassen, kan de øvrige foretakene beslutte å utelukke foretaket fra fellespensjonskassen og fastsette opphørstidspunktet, jf. § 2–2 tredje ledd bokstav f.

Når et foretak ikke lenger skal ha sin pensjonsordning i fellespensjonskassen, skal den del av fellespensjonskassens midler som knytter seg til dette foretaket på opphørstidspunktet, tilordnes foretaket. Foretaket skal også tilordnes en del av egenkapitalen i fellespensjonskassen på opphørstidspunktet, beregnet etter forholdet mellom premiereserven eller alderspensjonskapitalen for foretakets medlemmer og premiereserven eller alderspensjonskapitalen for alle medlemmer i fellespensjonskassen. For øvrig gjelder foretakspensjonsloven § 12–7, tjenstepensjonsloven § 7–1 og innskuddspensjonsloven § 10–5 fjerde ledd tilsvarende.

Ny § 2–10 skal lyde:

§ 2–10. Gjenforsikring

En pensjonskasse skal til enhver tid ha gjenforsikring som er betryggende sett i forhold til pensjonskassens risikoeksponering og dens økonomiske stilling.

Styret skal sørge for at det foreligger oppdaterte retningslinjer for arten og omfanget av pensjonskassens gjenforsikringer og for at disse blir fulgt opp.

Ny § 2–11 skal lyde:

§ 2–11. Krav til organisering, virksomhet mv. i innskuddspensjonsforetak

Bestemmelsene i §§ 2–3, 2–4 unntatt annet ledd annet punktum, 2–7 og 2–8 gjelder tilsvarende for innskuddspensjonsforetak så langt de passer.

Bestemmelsene i finansforetaksloven § 16–9 og i denne lovens §§ 3–3, 3–11 til 3–13, 3–20, 3–21, 3–24 og kapittel 6 gjelder tilsvarende så langt de passer.

Kongen kan gi nærmere regler om innskuddspensjonsforetaks organisering og virksomhet, herunder regler til gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her.

Kapittel 8 oppheves.

Kapittel 3 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 3. Kollektiv og individuell livsforsikring

Nåværende §§ 9–1 til 9–6 blir ny §§ 3–1 til 3–7.

§ 3–1 skal lyde:

§ 3–1. Virkeområde og definisjoner

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for foretak som yter kollektiv livsforsikring, individuell livsforsikring eller begge deler, med mindre annet følger av reglene om kommunale pensjonsordninger i kapittel 4 eller av reglene om fellesordning for premieberegning for pensjonsordninger med ytelsesbasert foretakspensjon i kapittel 5.

Som kollektiv livsforsikring regnes kollektive pensjonsordninger etablert i samsvar med foretakspensjonsloven, tjenestepensjonsloven eller innskuddspensjonsloven, kommunale pensjonsordninger, samt kollektive livrenteforsikringer, gruppelivsforsikringer og andre kollektive livsforsikringer.

Som individuell livsforsikring regnes livsforsikring som ikke er kollektiv livsforsikring.

Kongen kan gi nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i kapitlet her, herunder nærmere regler for hva som skal regnes som henholdsvis kollektiv livsforsikring, kommunale pensjonsordninger, individuell livsforsikring, fripoliser, pensjonsbevis, pensjonskapitalbevis, fortsettelsesforsikringer, engangsbetalte forsikringer, kontraktfastsatte forpliktelser og forpliktelser knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje.

§ 3–3 fjerde ledd skal lyde:

For fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis som forvaltes med investeringsvalg kan foretaket hvert år kreve vederlag for administrative tjenester etter egen pristariff. For fortsettelsesforsikringer basert på fripoliser, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis skal pristariffer for personrisiko og for forvaltning svare til de pristariffer som ligger til grunn for den aktuelle fripolisen, pensjonsbeviset eller pensjonskapitalbeviset. Kongen kan gi nærmere regler om pristariffer for fortsettelsesforsikringer, herunder unntak fra regelen i annet punktum.

§ 3–6 første ledd første punktum skal lyde:

Ved beregning av premier skal foretaket benytte de til enhver tid gjeldende pristariffer, med mindre annet følger av § 3–5 annet ledd.

§ 3–7 annet ledd skal lyde:

Finanstilsynet skal føre kontroll for å påse at de pristariffer som benyttes er i samsvar med reglene gitt i eller i medhold av §§ 3–3 til 3–5, og at premieberegningen skjer i samsvar med reglene i § 3–6.

Ny § 3–8 skal lyde:

§ 3–8. Forsikringskapitalen

I livs- og pensjonsforsikring skal foretaket føre eget kunderegnskap for hver kontrakt med oversikt over forsikringskapitalen. Forsikringskapitalen knyttet til en kontrakt skal bestå av premiereserve, pensjonskapital, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond, reguleringsfond og bufferfond.

Ny § 3–9 skal lyde:

§ 3–9. Premiereserve knyttet til kontraktfastsatte forpliktelser

Premiereserven for kontraktfastsatte forpliktelser skal beregnes med utgangspunkt i kontraktens forsikringstekniske premieberegningsgrunnlag. Premiereserven skal utgjøre forskjellen mellom nåverdien av

foretakets fremtidige forpliktelser og nåverdien av foretakets fremtidige nettopremier. Tilleggsytelser som følge av tilført overskudd medregnes. Nettopremier er premie beregnet som angitt i § 3–6, med fradrag for pris for administrative tjenester og pris for forvaltning.

Endres premieberegningensrenten eller de biometriske forutsetningene som ligger til grunn for premieberegningen, beregnes premiereserven for forpliktelser som oppstår etter endringen på grunnlag av den nye beregningsrenten eller det nye biometriske beregningsgrunnlaget.

Premiereserven skal hvert år tilføres et beløp som tilsvarer sparedelen av årets premie, årlig avkastning i samsvar med premieberegningensrenten, og det beløpet som etter beregningsgrunnlaget årlig skal tilføres premiereserven som følge av at foretakets forpliktelse overfor forsikrede som er død i løpet av året, er bortfalt. Premiereserven skal også tilføres overskudd etter reglene i § 3–18. Til fradrag kommer frigjøringer av premiereserven blant annet som følge av utbetalinger.

Dersom det i løpet av året inntreffer forsikringstilfeller som gir rett til utbetaling av uføreytelser eller ytelser til etterlatte, skal premiereserven tilføres et beløp som fullt ut tilsvarer nåverdien av foretakets fremtidige forpliktelser.

Premiereserven skal tilordnes de enkelte kontrakter og de forsikrede på grunnlag av foretakets forpliktelser.

Kongen kan fastsette nærmere regler om beregning av premiereserven, herunder om rentesats til bruk ved beregningen.

Ny § 3–10 skal lyde:

§ 3–10. *Premiereserve for forpliktelser knyttet til særskilt investeringsportefølje*

Pensjonskapitalen der forpliktelsene er knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje, skal til enhver tid motsvare verdien av den investeringsportefølje som er tilordnet kontrakten. Andelen av overskudd på risikoresultatet medregnes.

Dersom en pensjonsordning eller kontrakt uten kontraktfastsatte alderspensjonsytelser gir rett til kontraktfastsatte uføre- eller etterlatteytelser, skal det beregnes premiereserve for slike forpliktelser etter reglene i §§ 3–9 og 3–19.

Nåværende 9–7 blir ny § 3–11.

§ 3–11 skal lyde:

§ 3–11. *Inndeling av forvaltningskapitalen*

Foretakets forvaltningskapital skal deles inn i kollektivporteføljen, investeringsvalgporteføljen og selskapsporteføljen. Hver av porteføljene kan deles inn i flere underporteføljer.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til foretakets kontrakter med kontraktfastsatte forpliktelser skal inngå i kollektivporteføljen. Som kontraktfastsatte forpliktelser regnes forpliktelser som ikke er knyttet til verdien av særskilt investeringsportefølje.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til verdien av særskilte investeringsvalgporteføljer skal inngå i investeringsvalgporteføljen.

Eiendeler som motsvarer forsikringskapital knyttet til kontraktfastsatte uføre- og etterlatteforpliktelser, skal inngå i kollektivporteføljen selv om midler knyttet til alderspensjonsytelser er plassert i særskilt investeringsportefølje. Dette gjelder likevel ikke når forsikringskapital knyttet til kontraktfastsatte uføre- og etterlatteforpliktelser forvaltes i investeringsvalgporteføljen etter reglene i foretakspensjonsloven § 11–1.

Eiendeler som ikke inngår i kollektivporteføljen eller investeringsvalgporteføljen, skal inngå i selskapsporteføljen.

Premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond anses her som del av den portefølje de øvrige midler knyttet til kontrakten inngår i, med mindre det følger av kontrakten at midlene i fondet skal plasseres på annen måte.

Ved valg av eiendeler til de forskjellige porteføljer, og ved endring av sammensetningen av porteføljer, skal foretaket overholde krav til god forretningsskikk og sørge for at det ikke skjer urimelig forskjellsbehandling av kunder. Foretaket skal ha retningslinjer for valg av eiendeler og endring av porteføljer for å unngå at det oppstår interessekonflikter mellom kunder og kundegrupper eller mellom kunder og foretaket. I tilfelle av interessekonflikt mellom kunder og foretaket, skal hensynet til kundene gå foran.

Foretaket skal opprette et system for registrering av hvilke eiendeler som til enhver tid inngår i de ulike porteføljer.

Reglene i paragrafen her er ikke til hinder for at foretaket etablerer en ordning for samlet kapitalforvaltning.

Finanstilsynet kan, i samsvar med bestemmelsene i denne paragrafen, treffe avgjørelse om hvilken portefølje en kontrakt, og midler som motsvarer en avsetning, skal inngå i.

Kongen kan gi forskrift til utfylling av reglene i paragrafen her.

Nåværende § 9–8 blir ny § 3–12.

Ny § 3–12 første ledd annet punktum og tredje ledd oppheves.

Nåværende § 9–9 blir ny § 3–13.

§ 3–13 skal lyde:

§ 3–13. Tilordning av avkastning. Overskudd

Avkastning ved forvaltning av midler plassert i kollektivporteføljen skal årlig fordeles mellom de kontrakter som omfattes. Fordelingen foretas etter forholdet mellom den forsikringskapital som er knyttet til hver av kontraktene.

Avkastning tilordnet en kontrakt skal etter fradrag for tilordning i samsvar med beregningsgrunnlaget for kontrakten og i tilfelle tilleggsavsetninger etter § 3–19 tilordnes kontrakten som overskudd på avkastningsresultatet. Tilsvarende gjelder tilordning av avkastning av midler som svarer til premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond. Avkastning av midler i risikoutjevningsfondet tilordnes dette fondet.

Avkastning ved forvaltning av midler plassert i særskilt investeringsportefølje skal årlig tilordnes den kontrakt porteføljen er knyttet til. Er det knyttet avkastningsgaranti til en investeringsportefølje, skal garantert avkastning som ikke dekkes av oppnådd avkastning, dekkes av forsikringsforetaket. Tilsvarende gjelder tilordning av avkastning av midler i premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond eller reguleringsfond forvaltet i særskilt investeringsportefølje.

Avkastning av midler som omfattes av selskapsporteføljen skal årlig tilordnes foretaket.

Eiendelene skal verdsettes i samsvar med de regler som er gitt i årsregnskapsforskriften for forsikringsforetak.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om verdivurdering av eiendeler.

Nåværende § 9–10 blir ny § 3–14.

§ 3–14 første og annet ledd skal lyde:

Foretaket skal hvert år beregne risikoresultatet særskilt for hver gruppe av pensjonsordninger, andre kollektivordninger eller kontrakter, og individuelle kontrakter inkludert fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis.

Som overskudd regnes de på forhånd beregnede risikopremier etter gjeldende premieberegningssystem for en gruppe med fradrag for de faktiske risikokostnader for gruppen. Det skal ved beregningen ses bort fra den fortjeneste for foretaket som er bygget inn i pristarifene for risiko knyttet til person.

Nåværende § 9–11 blir ny § 3–15.

§ 3–15 skal lyde:

§ 3–15. Styrking av premiereserve

Foretaket kan, med samtykke fra Finanstilsynet, benytte hele eller en del av årets overskudd etter § 3–13 første ledd og § 3–14 til å øke premiereserven for forsikringsforpliktelser knyttet til de kontrakter overskuddet ellers skulle vært tilordnet.

Finanstilsynet kan gi et foretak samtykke til, i et fastsatt antall år, å disponere årlige overskudd i samsvar med første ledd i henhold til en plan som må være meddelt Finanstilsynet. Finanstilsynet kan sette som vilkår for samtykket at selskapet overfører et beløp fra selskapskapitalen til premiereserven.

Når hensynet til soliditeten eller flytteretten tilsier det, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om å benytte hele eller en del av overskuddet som angitt i første og annet ledd.

Overskudd som blir anvendt etter reglene i første til tredje ledd, skal tilføres premiereserven for de enkelte kontrakter.

Nåværende §§ 9–12 til 9–14 blir ny §§ 3–16 til 3–18.

I § 3–16 skal overskriften lyde:

Overskudd tilordnet fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med kontraktfastsatte forpliktelser

§ 3–16 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i paragrafen her gjelder anvendelsen av overskudd etter § 3–13 første og annet ledd tilordnet fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med kontraktfastsatte forpliktelser. Kongen kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i paragrafen her også skal gjelde for andre typer kontrakter.

§ 3–17 skal lyde:

§ 3–17. Negativt risikoresultat for fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis med investeringsvalg

Bestemmelsene i paragrafen her gjelder fripoliser, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis tilordnet egen investeringsportefølje med investeringsvalg. Kongen kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i paragrafen her også skal gjelde for andre typer kontrakter.

Er foretakets risikoresultat negativt for en gruppe av kontrakter, kan kontraktens andel av risikoresultatet dekkes ved fradrag i avkastning tilordnet kontrakten etter § 3–13 tredje ledd eller i verdien av investeringsporteføljen tilordnet kontrakten.

§ 3–18 skal lyde:

§ 3–18. Anvendelse av overskudd tilordnet kontrakten

Når annet ikke følger av §§ 3–15, 3–16 eller 3–17, gjelder følgende:

- a) Overskudd etter § 3–13 første til tredje ledd og § 3–14 tilordnet kontrakter som er regulert av foretakspensjonsloven, tjenestepensjonsloven eller innskuddspensjonsloven skal fordeles etter reglene om fordeling av avkastning i disse lovene.
- b) Overskudd tilordnet andre kontrakter skal anvendes i samsvar med det som er bestemt i kontrakten mellom foretaket og forsikringstakeren.

§ 9–15 og § 9–16 oppheves.

Nåværende § 9–17 blir ny § 3–19.

§ 3–19 skal lyde:

§ 3–19. Tilleggsavsetninger

For å sikre sine forpliktelser under kontrakter med kontraktfastsatte forpliktelser, kan foretaket benytte hele eller deler av overskuddet på avkastningsresultatet for den enkelte kontrakt til tilleggsavsetninger ut over minstekravet til premiereserve. Tilsvarende gjelder for kontrakter i særskilt investeringsportefølje som skal sikre alders-, uføre- og etterlatteytelser etter reglene i foretakspensjonsloven § 11–1. Finanstilsynet kan, når det finner at soliditetshensyn tilsier det, pålegge foretaket å anvende overskuddet på den enkelte kontrakt til tilleggsavsetninger.

Foretakets tilleggsavsetninger skal være fordelt på de enkelte kontraktene. Foretaket fastsetter årets tilleggsavsetninger, jf. § 3–13 første ledd, i prosent av premiereserven knyttet til den enkelte kontrakt. Kongen kan gi forskrift om adgang til å bruke en høyere prosentsats for kontrakter med høy beregningsrente eller lave tilleggsavsetninger.

Dersom avkastningen tilordnet en kontrakt etter § 3–13 første ledd i et år ikke er stor nok til å dekke det årlige kravet til økning i premiereserven etter premieberegningsgrunnlaget, kan kravet oppfylles ved bruk av tilleggsavsetninger tilordnet kontrakten.

Fører tilleggsavsetninger tildelt en kontrakt et år til at de samlede tilleggsavsetninger overstiger et beløp som tilsvarer 12 prosent av premiereserven knyttet til kontrakten, skal det overskytende beløpet tilordnes kontrakten som overskudd. Summen av premiereserve og tilleggsavsetninger knyttet til en kontrakt med kontraktfastsatte forpliktelser kan ellers ikke reduseres på annen måte enn ved utbetaling til forsikrede.

Nåværende § 9–18 oppheves.

Nåværende § 9–19 blir ny § 3–20.

§ 3–20 skal lyde:

§ 3–20. Premie- og innskuddsfond mv.

Foretakets forpliktelser knyttet til premiefond, innskuddsfond, bufferfond, pensjonistenes overskuddsfond, pensjonsreguleringsfond og reguleringsfond skal tilsvare fondets verdi til enhver tid.

§ 3–19 gjelder tilsvarende for slike fond i den grad de skal tilføres avkastning i samsvar med regelen i § 3–13 annet ledd.

Nåværende § 9–20 blir ny § 3–21.

§ 3–21 første ledd skal lyde:

Kursreguleringsfondet skal tilsvare summen av urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler som inngår i kollektivporteføljen, jf. § 3–11 annet ledd.

§ 9–21 oppheves.

Nåværende § 9–22 blir ny § 3–22.

§ 3–22 første ledd skal lyde:

Risikoutjevsningsfondet kan bare benyttes til å dekke det årlige kravet til økning i premiereserven for de enkelte kontrakter når behovet for økningen skyldes risiko knyttet til person.

Nåværende § 9–23 blir ny § 3–23.

§ 3–23 første ledd første punktum skal lyde:

I livs- og pensjonsforsikring skal foretaket opprette og føre en konto for hver forsikring, som skal inneholde kunderegnskapet med oversikt over forsikringskapitalen, endringer i kapitalen sist år og status for forsikringen pr. 31. desember det enkelte året.

§ 9–24 og § 9–25 oppheves.

Nåværende § 9–26 blir ny § 3–24.

Kapittel 4 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 4. Kommunale pensjonsordninger

Nåværende §§ 10–1 til 10–18 blir ny §§ 4–1 til 4–18

§ 4–2 annet ledd skal lyde:

Pensjonsordningen kan i samsvar med bestemmelsene i § 4–6 anses som fellesordning for premieberegning. For øvrig gjelder foretakspensjonsloven §§ 12–3 og 12–4 tilsvarende så langt det passer.

§ 4–4 annet ledd skal lyde:

Premier beregnes etter reglene i § 4–5, jf. §§ 4–7 og 4–8, for så vidt annet ikke følger av reglene i § 4–6 om fellesordning for premieberegning.

§ 4–6 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 4–5 er ikke til hinder for at det opprettes fellesordninger som består av flere pensjonsordninger, for at premie for de enkelte pensjonsordninger som inngår i en fellesordning, skal bli fastsatt ved beregning basert på prinsipper som vil motvirke at pensjonskostnadene for de enkelte medlemmene for tilsvarende pensjonsrettigheter vil variere med medlemmenes kjønn og alder.

§ 4–6 femte og sjette ledd skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om reguleringspremie som nevnt i § 4–5 annet ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning. Ved særskilt beregning skal reguleringspremien beregnes for hver pensjonsordning i fellesordningen ut fra den prosentvise økningen av premiereserven for pensjonsordningen som er påkrevd som følge av oppregulering av medlemmenes opptjente pensjonsrettigheter ut fra lønnsutviklingen. Reguleringspremien for oppregulering av pensjoner under utbetaling og av opptjent rett til arbeidstakere som har fratrådt sin stilling uten rett til utbetaling av pensjon, skal beregnes i forhold til den del av premiereserven som sikrer slike pensjonsrettigheter. Ved gjennomsnittsberegning skal fellesordningen hvert år tilføres reguleringspremier tilsvarende summen av årlige reguleringspremier etter § 4–5 annet ledd for samtlige pensjonsordninger som inngår i fellesordningen. Den enkelte pensjonsordnings andel av samlet reguleringspremie til fellesordningen beregnes ut fra forholdet mellom samlet premiereserve for hver av pensjonsordningene på tidspunktet for oppregulering av pensjonsrettighetene. Kostnader for tjenester kan beregnes og belastes særskilt for hver pensjonsordning.

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om premier som nevnt i § 4–5 tredje ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning som nevnt i annet ledd.

§ 4–7 tredje ledd skal lyde:

Dersom et medlem gjør bruk av rett til å fratre med rett til utbetaling av pensjon før nådd pensjonsalder, skal det kreves tilleggspremie som nevnt i § 4–5 tredje ledd.

§ 4–8 første ledd første punktum skal lyde:

Viser det seg at fradraget i pensjonsytelsene for ytelser utbetalt av folketrygden blir mindre enn lagt til grunn ved premieberegningen, skal det beregnes tilleggspremie etter § 4–5 tredje ledd til dekning av differansen.

Overskriften til § 4–10 skal lyde:

§ 4–10. Minstekrav til premiereserve

§ 4–10 annet til fjerde ledd skal lyde:

Premiereserven for en pensjonsordning skal minst tilsvare summen av de premiereserver som trengs etter beregningsgrunnlaget for å sikre retten til opptjent pensjon for hvert enkelt medlem i pensjonsordningen, herunder premiereserve opptjent av arbeidstakere som har fratrådt sin stilling. Dette gjelder likevel ikke premiereserve for fratrådt arbeidstaker som får medregnet tjenestetiden i annen ordning dersom tilhørende premiereserve er overført. For et medlem som har fått medregnet tjenestetid fra en annen pensjonsordning, jf. § 4–7 første ledd, uten overføring av tilhørende premiereserve, skal det gjøres fradrag tilsvarende den premiereserve som vil være tilstrekkelig for å sikre rett til pensjon opptjent ved slik medregnet tjenestetid.

Ved beregningen av premiereserve skal det gjøres fradrag i pensjonsytelsene for de ytelser som, ut fra de til enhver tid gjeldende regler for folketrygden, kan antas å bli utbetalt av folketrygden, jf. § 4–5 fjerde ledd.

Ved beregningen av premiereserve skal det også gjøres fradrag for forsikringsforpliktelser som er bortfalt etter § 4–9.

Ny § 4–11 skal lyde:

§ 4–11. Pensjonsordningens forsikringskapital

Pensjonsordningens forsikringskapital består av premiereserven, tilleggsavsetninger, premiefond, og eventuelt bufferfond.

§ 4–13 første ledd skal lyde:

Pensjonsordningens midler skal forvaltes i samsvar med de regler for kapitalforvaltningen i livsforsikringsforetak og pensjonskasser som gjelder til enhver tid, men mindre annet følger av § 4–15.

§ 4–13 annet ledd oppheves. Nåværende tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 4–15 første ledd skal lyde:

Forsikringstakeren kan i samsvar med bestemmelser i regelverket for pensjonsordningen avtale at forsikringskapitalen skal forvaltes som en investeringsportefølje tilordnet pensjonsordningen. Avtalen skal angi hvordan porteføljen skal sammensettes og hvilken adgang det er til å endre sammensetningen, samt den avkastningsgaranti som i tilfelle er knyttet til porteføljen.

§ 4–15 tredje ledd skal lyde:

Er avkastningen på investeringsporteføljen i en regnskapsperiode ikke så stor som forutsatt i premieberegningss grunnlaget for pensjonsordningen, skal differansen kreves dekket ved overføring fra premiefondet eller tilskudd fra forsikringstakeren. Pensjonsinnretningen svarer overfor de forsikrede for at differansen blir dekket.

§ 4–16 første ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsinnretningen skal opprette og føre egen konto for forsikringskapitalen knyttet til hver pensjonsordning.

§ 4–16 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

Ved flytting av pensjonsordningen som omfatter den oppsatte rettighet i medhold av § 6–11, skal pensjonsinnretningen som pensjonsordningen flyttes fra, informere den fratrådte arbeidstaker.

§ 4–17 skal lyde:

§ 4–17. Flytting av pensjonsordning

Pensjonsordningen og dens midler kan flyttes til annen pensjonsinnretning etter reglene i kapittel 6.

Kapittel 5 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 5. Fellesordning for premieberegning for pensjonsordninger med ytelsesbasert foretakspensjon

Nåværende §§ 10A–1 til 10A–7 blir ny §§ 5–1 til 5–7.

§ 5–2 annet ledd skal lyde:

Premier beregnes etter § 5–3 hvis ikke noe annet følger av reglene i §§ 5–4 og 5–5 om fellesordning for premieberegning.

§ 5–4 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i kapittel 3 er ikke til hinder for at det opprettes fellesordninger som består av flere pensjonsordninger, for at premie for den enkelte pensjonsordning som inngår i en fellesordning, skal bli fastsatt ved beregning basert på prinsipper som vil motvirke at pensjonskostnaden for de enkelte medlemmer for tilsvarende pensjonsrettigheter vil variere med medlemmenes kjønn og alder.

§ 5–5 første ledd første punktum skal lyde:

En fellesordning opprettet etter § 5–4 skal hvert år tilføres premie tilsvarende summen av ordinær årspremie fastsatt etter forsikringsteknisk beregning for samtlige pensjonsordninger som inngår i fellesordningen.

§ 5–5 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen om reguleringspremie som nevnt i § 5–3 annet ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning.

§ 5–5 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Ved gjennomsnittsberegning skal fellesordningen hvert år tilføres reguleringspremier tilsvarende summen av årlig reguleringspremie etter § 5–3 annet ledd for samtlige pensjonsordninger som inngår i fellesordningen.

§ 5–5 sjette ledd skal lyde:

Det skal fastsettes i forsikringsavtalen i hvilken utstrekning premier som nevnt i § 5–3 tredje ledd skal beregnes særskilt for hver pensjonsordning eller helt eller delvis ved gjennomsnittsberegning som nevnt i første ledd.

Kapittel 6 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 6. Flytting

Nåværende §§ 11–1 til 11–14 blir ny §§ 6–1 til 6–14.

§ 6–1 første og annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder flytting mellom pensjonsinnretninger av:

- a) pensjonsordninger i henhold til foretakspensjonsloven,
- b) pensjonsordninger i henhold til tjenstepensjonsloven
- c) pensjonsordninger i henhold til innskuddspensjonsloven,
- d) pensjonsordninger som omfattes av kapittel 4,
- e) andre kollektive pensjonsordninger,
- f) fripoliser, pensjonsbevis, pensjonskapitalbevis og tilsvarende individuelle pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger,
- g) individuelle pensjonsavtaler (pensjonsforsikrings- og livrentekontrakter, og andre pensjonsavtaler),
- h) andre livsforsikringskontrakter.

Kontrakt som nevnt i første ledd bokstav a til h kan flyttes til annen pensjonsinnretning. Med flytting menes oppsigelse av kontrakten for overføring av tilhørende midler til en tilsvarende kontrakt opprettet i en annen pensjonsinnretning.

§ 6–1 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for sammenslåing og omdanning av fripoliser, pensjonsbevis, pensjonskapitalbevis og andre individuelle pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger.

§ 6–2 første ledd skal lyde:

For foretak som flytter pensjonsordning som nevnt i § 6–1 første ledd bokstav a til d eller en kollektiv livrenteordning, gjelder reglene i §§ 6–2 til 6–10.

§ 6–5 annet ledd skal lyde:

Første ledd er ikke til hinder for at det avtales at oppsigelsesfristen ikke skal utløpe før ved første kvartalsskifte, halvårsskifte eller årsskifte for pensjonsordninger med årspremie beregnet etter reglene i § 4–6.

§ 6–7 tredje ledd skal lyde:

Ved flytting overføres den forsikringskapital som er knyttet til pensjonsordningen beregnet på tidspunktet for oppsigelsestidens utløp. Pensjonsordningens andel av overskudd i flytteåret frem til tidspunktet for oppsigelsestidens utløp omfattes også.

§ 6–8 første ledd skal lyde:

Premiereserve for uføreytelser til medlemmer som er blitt uføre før utløpet av oppsigelsesfristen, skal fastsettes på grunnlag av det beregningsgrunnlag som gjaldt for pensjonsordningen ved utløpet av oppsigelsesfristen. Fastsatt uføregrad legges til grunn selv om uføregraden blir fastsatt etter dette tidspunktet.

§ 6–9 første ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsordningens midler beregnet etter reglene i §§ 6–7 og 6–8 skal overføres i penger.

§ 6–9 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom oppgjørsfristen etter § 6–6 er oversittet, og dette ikke skyldes forhold på forsikringstakers eller den mottakende pensjonsinnretningens side, skal det svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., fra utløpet av oppgjørsfristen og frem til den dag midlene blir overført.

§ 6–10 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Er overført premiereserve ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene til de enkelte medlemmer eller pensjonister etter beregningsgrunnlaget i pensjonsinnretningen det flyttes til, skal manglende premiereserve tilføres fra premiefondet. Resten dekkes i tilfelle ved overførte tilleggsavsetninger eller ved overføringer fra foretaket.

Er overført premiereserve knyttet til medlemmenes og pensjonistenes rett til opptjent pensjon større enn nødvendig for å sikre deres rettigheter etter beregningsgrunnlaget i pensjonsinnretningen det flyttes til, skal overskytende premiereserve benyttes til engangspremie for tillegg til pensjonsytelsene. I kommunale pensjonsordninger skal overskytende premiereserve overføres til premiefondet.

§ 6–11 skal lyde:

§ 6–11. *Flytting av pensjonsrettigheter utgått fra kollektive pensjonsordninger*

Ved flytting av en kommunal pensjonsordning skal oppsatte pensjonsrettigheter i pensjonsordningen med tilhørende midler, samtidig overføres til den nye pensjonsinnretningen. Bestemmelsene i § 6–3, § 6–5 tredje og fjerde ledd, § 6–7 første, tredje og fjerde ledd, § 6–8, § 6–9 og § 6–10 første til fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Ved flytting av andre pensjonsordninger overføres ikke pensjonsrettigheter knyttet til fripoliser, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis til den nye pensjonsinnretningen, med mindre den som har rett til fripolisen, pensjonsbeviset eller pensjonskapitalbeviset krever det etter reglene i § 6–13.

§ 6–12 skal lyde:

§ 6–12. Flytting ved medregning av tidligere tjenestetid

Blir en arbeidstaker medlem av pensjonsordning med foretakspensjon som har bestemmelser om medregning av tjenestetid, gjelder reglene i foretakspensjonsloven §§ 4–11 til 4–13. Ved beregningen av de midler som skal overføres, gjelder § 6–7 første, tredje og fjerde ledd tilsvarende. For øvrig gjelder § 6–5 fjerde ledd, § 6–9 og § 6–10 første til fjerde ledd tilsvarende så langt de passer.

§ 6–13 skal lyde:

§ 6–13. Flytting av fripolise, pensjonsbevis og pensjonskapitalbevis

Den som har rett til pensjonsrettigheter knyttet til fripolise, pensjonsbevis eller pensjonskapitalbevis, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinnretning. Oppsigelsesfristen ved flytting er én måned.

Bestemmelsene om formkrav til oppsigelse i § 6–5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 6–5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 6–6 gjelder tilsvarende.

Ved beregning, oppgjør og anvendelse av de midler som skal overføres, gjelder bestemmelsene i §§ 6–7, 6–8, 6–9 og 6–10 første, annet, fjerde og femte ledd tilsvarende. Er overført premiereserve ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene etter en fripolise, skal manglende premiereserve dekkes ved overførte tilleggsavsetninger.

§ 6–14 første til fjerde ledd skal lyde:

Den som har en individuell pensjonsavtale, eller en individuell livrenteforsikring, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinnretning. Oppsigelsesfristen ved flytting er én måned.

Bestemmelsene om formkrav til oppsigelse i § 6–5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 6–5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 6–6 gjelder tilsvarende.

Ved beregningen av de midler som skal overføres, gjelder bestemmelsene i §§ 6–7 og 6–8. Oppgjør foretas etter reglene i § 6–9.

Overførte midler skal anvendes til å sikre rettighetene etter den nye pensjonsavtalen etter reglene i § 6–10 første og annet ledd. Er premiereserve for pensjonsforsikring ikke tilstrekkelig til å sikre rettighetene etter den nye kontrakten, kan resten dekkes ved overføring fra premiefondet eller i tilfelle fra tilleggsavsetninger knyttet til forsikringen. Overskytende premiereserve benyttes til å øke ytelsene, med mindre forsikringstakeren krever at midlene skal overføres til premiefond.

Kapittel 7 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 7. Skadeforsikring

Nåværende §§ 12–1 til 12–7 blir ny §§ 7–1 til 7–7.

§ 7–5 femte ledd første punktum skal lyde:

Foretaket skal gi melding til Finanstilsynet om fastsatte premietariffer for livsforsikringer som nevnt i finansforetaksloven § 2–14 annet ledd og om prinsippene for utformingen av slike premietariffer.

§§ 12–8 til 12–16 oppheves.

Nåværende §§ 12–17 til 12–19 blir nye §§ 7–8 til 7–10.

Kapittel 13 oppheves.

Kapittel 14 oppheves.

Kapittel 8 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 8. Unntaksbestemmelser

Nåværende §§ 15–1 til 15–8 blir ny §§ 8–1 til 8–8

§ 8–2 skal lyde:

§ 8–2. Husdyrforsikring

Denne lovens bestemmelser kommer ikke til anvendelse på forsikring av husdyr administrert av slakterier eller meierier. De skal imidlertid årlig sende inn oppgave over virksomheten til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan, hvis det er påkrevet av hensyn til forsikringstakerne, bestemme at også disse ordninger skal være undergitt denne loven helt eller delvis.

§ 8–8 skal lyde:

§ 8–8. Andre unntak

Kongen kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra loven for forsikringsforetak som ifølge sine vedtekter bare kan overta direkte forsikring for en nærmere angitt krets av forsikringstakere, og eventuelt gjenforsikring i tillegg.

Finanstilsynet avgjør i tvilstilfelle om et foretak faller inn under første ledd.

Kapittel 9 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 9. Straffebestemmelser

Nåværende § 16–1 blir ny § 9–1.

Kapittel 10 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 10. Ikrafttredelses- og overgangsregler

Nåværende §§ 17–1 til 17–3 blir ny §§ 10–1 til 10–3.

I følgende bestemmelser skal begrepet «selskap» endres til «foretak», begrepet «forsikringsselskap» endres til «forsikringsforetak», begrepet «livsforsikringsselskap» endres til «livsforsikringsforetak» og begrepet «skadeforsikringsselskap» endres til «skadeforsikringsforetak»:

- a) § 2–3 tredje ledd
- b) § 3–2
- c) § 3–3 første, annet, tredje, femte og sjette ledd
- d) § 3–4
- e) § 3–5
- f) § 3–7 første ledd
- g) § 3–12 første ledd første punktum og annet ledd
- h) § 3–14 første og tredje ledd
- i) § 3–16 annet og tredje ledd
- j) § 3–24 første ledd annet punktum
- k) § 3–25
- l) § 4–1 første ledd
- m) § 4–3
- n) § 6–1 tredje ledd
- o) § 7–1
- p) § 7–2
- q) § 7–3
- r) § 7–4
- s) § 7–5 første, annet, tredje, fjerde ledd og syvende ledd
- t) § 7–6 første og annet ledd
- u) § 7–7 annet ledd
- v) § 7–9
- w) § 8–4
- x) § 8–6
- y) § 8–7
- z) § 8–8 tredje ledd

18. des. Nr. 1949 2014

Forskrift om endring i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 18. desember 2014 med heimel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5 og § 5a, og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk gjøres det følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Omsetningsavgift på jordbruksvarer

Produsentar som omsetter jordbruksvarer, skal svara avgift etter desse satsane:

- a) Mjølk: 6 øre pr. liter

b) Kjøtt av storfe og kalv:	maks. 150 øre pr. kg
c) Kjøtt av sau og lam:	maks. 150 øre pr. kg
d) Svinekjøtt:	maks. 150 øre pr. kg
e) Egg:	80 øre pr. kg
f) Kjøtt av kylling:	24 øre pr. kg
g) Kjøtt av kalkun:	24 øre pr. kg
h) Korn og oljefrø:	maks. 5 øre pr. kg

Omsetningsrådet fastsett omsetningsavgifta innafor maksimalsatsane i første ledd bokstav b, c, d og h.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

16. mars Nr. 241 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 7 og § 19. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 7 femte ledd (endret) skal lyde:
Faktoren er fastsatt til 0,85.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

17. mars Nr. 242 2015

Forskrift om bruksklasse, tillatt totalvekt og tillatt vogntoglengde for normaltransport, tømmertransport og kjøring med modulvogntog på riksveg (Vegliste riksveg)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 17. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–3 nr. 2 bokstav a. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

1. Riksvegliste for normaltransport

Østfold

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E6	Riksgr./Svinesund–Akershus gr./Smørbekk	Bk10		50	19,50
E6	arm til Moss lufthavn Rygge	Bk10		50	19,50
E18	Riksgr./Ørje–Akershus gr./Brekke	Bk10		50	19,50
19	Patterød X E6/Fv. 120–Moss fk.	Bk10		50	19,50
21	Svinesundparken X E6–Halden N X Fv. 22	Bk10		50	19,50
22	Bergenshus X Rv. 111–Akershus gr./Krokedal	Bk10		50	19,50
110	Jonsten rkj.–Rakkestadsvingen X Rv. 111	Bk10		50	19,50
111	Øra–Bergenshus X Rv. 22	Bk10		50	19,50

Akershus

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E6	Østfold gr./Smørbekk–Oslo gr./Myrer	Bk10		50	19,50
E6	Oslo gr./Tangerud–Hedmark gr./Budalen	Bk10		50	19,50
E16	Oppland gr./Leirsjøen–Lundbykrysset	Bk10		50	19,50
E16	Gardermoen flypl.–X E6	Bk10		50	19,50
E16	Skibakk X E6/Fv. 452–Hedmark gr./Dysterud	Bk10		50	19,50

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Kjørbo X E18–Buskerud gr./Sollihøgda	Bk10		50	19,50
E18	Østfold gr./Brekka–Oslo gr./Mastemyr	Bk10		50	19,50
E18	Oslo gr./Lysaker bru–Buskerud gr./Padderudvann	Bk10		50	19,50
4	Oslo gr./Gjelleråsen–Oppland gr./Varpet	Bk10		50	19,50
22	Hvam X E6–Østfold gr./Krokedal	Bk10		50	19,50
23	Vassum X E6–Buskerud gr./Oslofjorden	Bk10		50	19,50
120	Mosesvingen X Rv. 22–Skedsmovollen X E6	Bk10		50	19,50
150	Oslo gr./Granfosstunnelen–Lysaker X E18	Bk10		50	19,50
159	Oslo gr./Robsrudenga X E6–Tangen N X Rv. 22	Bk10		50	19,50
159	Robsrudskogen rkj.–Oslo gr. (Starv.)	Bk10		50	19,50
163	Oslo gr./Tangerud S–Robsrud V X Rv. 159	Bk10		50	19,50

Oslo

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Akershus gr./Åsland–Ryen–Akershus gr./Tangerud	Bk10		50	19,50
E6	Arm X E6 rkj. Ryen–X arm E6 Gamlebyen (Svartdalstunnelen)	Bk10		50	19,50
E6	Arm Alnabru X E6–Sørenga X E18	Bk10		50	19,50
E18	Akershus gr./Mastemyr–Akershus gr./Lysaker bru	Bk10		50	19,50
E18	Arm til Vippetangen via Skipperg. og Akershusstranda	Bk10		50	19,50
4	Sinsen S V rkj. Fagerheimg.–Sinsenkrysset–Akershus/Gjelleråsen	Bk10		50	19,50
150	«Ring 3» Hovin (Ulvensplitten) X E6–Akershus gr./Granfosstunnelen	Bk10		50	19,50
159	Karihaugen X E6–Akershus gr./Robsrudenga	Bk10		50	19,50
162	«Ring 1» Grønli–Vaterland Ø- Filipstad X E18	Bk10		50	19,50
163	Økern V X Rv. 150–Akershus gr./Tangerud	Bk10		50	19,50
191	Trosterud X E6–Nylandskrysset X Rv. 163	Bk10		50	19,50
191	Arm X 191 Kjelsrud–Alna (Alfasetv. til Terminalområdet)	Bk10		50	19,50

Hedmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Akershus gr./Budalen–Oppland gr./Mjøsbrua	Bk10		50	19,50
E6	Arm til Brumunddal sentrum (Nils Amblisv.)	Bk10		50	19,50
E16	Akershus gr./Dysterud–Riksgr./Riksåsen	Bk10		50	19,50
2	Riksgr. Magnor–Kongsvinger S X E16 (Sundehjørnet)	Bk10		50	19,50
2	Kongsvinger Ø–X E16 (Hov)–Glåmbrua Ø X Rv. 25 (Elverum)	Bk10		50	19,50
3	Kolomoen X E6–Sør-Trøndelag gr./Gardli	Bk10		50	19,50
3	Arm til Alvdal sentrum (Steia)	Bk10		50	19,50
25	Hamar X Fv. 222–Ånestad X Rv. 3	Bk10		50	19,50
25	Terningmoen X Rv. 3–Riksgr./Bergulvkjølen	Bk10		50	19,50

Oppland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Hedmark gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		50	19,50

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Arm til Lillehammer sentrum X Fv. 213	Bk10		50	19,50
E16	Sogn og Fjordane gr.–Buskerud gr.	Bk10		50	19,50
E16	Buskerud gr.–Akershus gr.	Bk10		50	19,50
E136	Dombås X E6–Møre og Romsdal gr.	Bk10		50	19,50
4	Akershus gr.–Biri X E6	Bk10		50	19,50
15	Otta X E6–Sogn og Fjordane gr.	Bk10		50	19,50

Buskerud

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Oppland gr.–Akershus gr.	Bk10		50	19,50
E16	Nymoen–Hov–Oppland gr.	Bk10		50	19,50
E18	Akershus gr.–Vestfold gr.	Bk10		50	19,50
E134	Bangeløkka–Telemark gr.	Bk10		50	19,50
7	Ve X E16–Gol–Hordaland gr.	Bk10		50	19,50
23	Akershus gr. Oslofjordtunnelen–Kjellstad	Bk10		50	19,50
35	Haug (Langebru)–Styggedal X E16	Bk10		50	19,50
52	Gol V X Rv. 7–Sogn og Fjordane gr.	Bk10		50	19,50
282	Bangeløkka X E18/E134–Brakerøya X E18	Bk10		50	19,50

Vestfold

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Buskerud gr.–Solum Telemark gr.	Bk10		50	19,50
E18	Fokserød X E18–Sandefjord lufthavn Torp	Bk10		50	19,50
19	Horten ferje–Undrumsdal X E18	Bk10		50	19,50
40	Fk. Revet Larvik–X E18 Bommestad	Bk10		50	19,50

Telemark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Vestfold gr.–Aust-Agder gr.	Bk10		50	19,50
E134	Buskerud gr.–Hordaland gr.	Bk10		50	19,50
E134	Omkjøringsveg/Turistveg over Våglid tunnelen	Bk6		28	12,40
9	Aust-Agder gr.–Tallaksbru X E134	Bk10		50	19,50
36	Skjelsvik X Fv. 354–Seljord X E134	Bk10		50	19,50
41	Aust-Agder gr.–Brunkeberg X E134	Bk10		50	19,50
354	X E18 Rugtvedt–X Tangenv. (Breviksterminalen)–X E18 Heistad	Bk10		50	19,50

Aust-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Telemark gr.–Vest-Agder gr.	Bk10		50	19,50
9	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10		50	19,50
41	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10		50	19,50
420	Øygardsdalen–Vest-Agder gr.	Bk10		50	19,50

Vest-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Aust-Agder gr.–Kristiansand	Bk10		50	19,50
E39	Kristiansand–Rogaland gr.	Bk10		50	19,50
9	Kristiansand–Aust-Agder gr.	Bk10		50	19,50
41	Timenes X E18–Aust-Agder gr.	Bk10		50	19,50
420	Aust-Agder gr.–Dyreparken	Bk10		50	19,50
451	Kryss Rv. 41–Kjevik flypl.	Bk10		50	19,50

Rogaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E39	Vest-Agder gr./Uran–Stavanger–Mortavika fk.	Bk10		50	19,50
E39	Arsvågen fk.–Hordaland gr./Fjon	Bk10		50	19,50
E39	Våland S X E39–Kiellandsmyr X Rv. 509	Bk10		50	19,50
E39	Arm Mortavika P-plass	Bk10		50	19,50
E39	Arm Arsvågen P-plass	Bk10		50	19,50
E134	Hordaland gr./Fikse–Haugesund lufthavn, Karmøy	Bk10		50	19,50
E134	Nygård X E134–Husøy Hamneterminal	Bk10		50	19,50
13	Hove X E39–Hogstadkrossen X Fv. 516	Bk10		50	19,50
13	Hogstadkrossen–Ims–Høle krk. X kv. Omkjøring vogntog: Fv. 316 Vatnekrossen–Hommelands og Fv. 508 Hommelands–Høle	BkT8		50	12,40
13	Høle krk. X kv.–Lauvvik fk.–Ones fk.–Torgerkrossen X Rv. 13	Bk10		50	19,50
13	Torgerkrossen X Rv. 13–Hjelmeland–Hordaland gr./Uføreberget	Bk10		50	19,50
42	Krossmoen X E39–Eie–Holeviga (tidl. Eigersund ferjeterminal)	Bk10		50	19,50
44	Skjæveland X Fv. 325–Soma X E39	Bk10		50	19,50
509	Stangeland (Stangeland skule) X E39–Soma (Soma gravlund) X Rv. 44	Bk10		50	19,50
509	Forus N X E39–Solasplassen X E39–Tananger–Sundekrossen–Kiellandsmyr X E39	Bk10		50	19,50
509	Sømmevågen X Rv. 509–Stavanger lufthavn	Bk10		50	19,50

Hordaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Sogn og Fjordane gr./Gudvangen–Voss N (Ringheim rkj.)–Vågsbotn X E39	Bk10		50	19,50
E16	Nygårdstangen X E39–Vestre Strømkai X Fv. 585	Bk10		50	19,50
E16	Arm Sivle X E16–Stalheim/Brekke X E16 (Stalheimskleiva)	Bk10		50	12,40
E16	Arm Bergen busst.–Bergen jb.st.	Bk10		50	19,50
E16	Arm til Permanenten	Bk10		50	19,50
E16	Arm Pauls krk. X Rv. 555–Permanent Ø	Bk10		50	19,50
E39	Rogaland gr./Fjon–Sandvikvåg fk.–Haljem fk.–Vågsbotn–Knarvik X Fv. 57–Sogn og Fjordane gr./Jernfjell	Bk10		50	19,50
E39	Meatjønn aust X E39–Skjersholmane fk.	Bk10		50	19,50
E134	Telemark gr./Ståvatn–Rogaland gr./Fikse	Bk10		50	19,50
E134	Haukeli X E134–Midtlæger X E134	Bk10		50	12,40
E134	Austmannali X E134–Nyastøl X E134	Bk10		50	12,40

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E134	Hordaland br.st.–Seljestadjuv X E134	Bk10		50	12,40
E134	Langebø S X E134–Rullestadvatnet X E134	Bk10		50	19,50
E134	Åkrafjordtunet X arm–Tjelmeland N X kv.	Bk10		50	19,50
7	Buskerud gr./Halne–Brimnes–Bu X Rv. 13 (Hardangerbrua)	Bk10		50	19,50
13	Rogaland gr./Uføreberget–Horda X E134	Bk10		50	19,50
13	Jøsandal X E134–Bu–Granvin X Fv. 7–Voss N X E16	Bk10		50	19,50
13	Vinje X E16–Sogn og Fjordane gr./Vikafjell	Bk10		50	19,50
13	Kinsarvik X Rv. 13–Kinsarvik fk.	Bk10		50	19,50
13	Brynagjelet X Rv. 13–Sverresplass X E16	Bk10		50	19,50
555	Nygårdstangen X E39–Beinastaden X Fv. 561	Bk10		50	19,50
555	Arm Nygårdstunnel–Dokkeskjærskaien–Jekteviken X Fv. 555	Bk10		50	19,50
555	Arm Puddefjordbrua–Dokkeskjærskaien	Bk10		50	19,50
555	Arm til Sartor terminal	Bk10		50	19,50
580	Hopskrysset X E39–Flesland	Bk10		50	19,50

Sogn og Fjordane

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Oppland gr./Fossebakken–Hordaland gr./Gudvangen	Bk10		50	19,50
E39	Hordaland gr./Jernfjell–Oppedal fk.–Lavik fk.–Anda fk.–Lote fk.–Hjelle–Kjøspollen X Rv. 15–Møre og Romsdal gr./Kvivsv.	Bk10		50	19,50
5	Håbakken X E16–Fodnes fk.–Manheller fk.–Fugleskjærskai Florø	Bk10		50	19,50
5	Kaupangsenteret X Rv. 5–Kaupanger fk.	Bk10		50	19,50
5	Lærdalsøyri X Rv. 5–Lærdal fk.	Bk10		50	19,50
13	Hordaland gr./Vikafjellet–Vangsnes fk.–Dragsvik fk.	Bk10		50	19,50
15	Oppland gr./Oppljostunnelen–Stryn–Kjøspollen X E39	Bk10		50	19,50
15	Eid krk. X E39–Måløy S X Fv. 616	Bk10		50	19,50
52	Buskerud gr./Eldrehaugen–Borlaug X E16	Bk10		50	19,50
55	Stedje rkj. X Rv. 5 (Sogndal)–Hella fk.	Bk10		50	19,50
651	Hjelle X E39–Møre og Romsdal gr./Stigedalen	Bk10		20	19,50

Møre og Romsdal

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E39	Sogn og Fjordane gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		50	19,50
E39	Arm Brastad–Skorgeneset	Bk10		50	19,50
E39	Arm til Molde lufthavn, Årø	Bk10		50	19,50
E136	Oppland gr.–Spjelkavika–Skutvika	Bk10		50	19,50
70	Sør-Trøndelag gr.–Sunndalsøra–Kristiansund	Bk10		50	19,50
651	Sogn og Fjordane gr.–Volda	Bk10		50	19,50
658	Ålesund aust–Ålesund lufthavn, Vigra	Bk10		50	19,50
658	Arm til Flatholmen	Bk10		50	19,50
681	X Rv. 70–Kristiansund lufthavn, Kvernberget	Bk10		50	19,50

Sør-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Oppland gr.–Nord-Trøndelag gr.	Bk10		50	19,50
E6	Olav Trygvassonsg.–Sentralst.	Bk10		50	19,50
E6	Bakke bru V–Brattørbrua	Bk10		50	19,50
E6	Brattørbrua	Bk6		28	19,50
E6	Brattørbrua–Brattøra Tollbua	Bk10		50	19,50
E6	Sentralst.–Gryta X Rv. 706	Bk10		50	19,50
E6	Sluppen S–Bakke bru Ø rkj.	Bk10		50	19,50
E39	Klett X E6–Møre og Romsdal gr./Engdalen	Bk10		50	19,50
3	Hedmark gr.–Ulsberg X E6	Bk10		50	19,50
70	Oppdal X E6–Møre og Romsdal gr./Gråura	Bk10		50	19,50
706	Fossestuv. X Fv. 902–Rotvoll rkj.	Bk10		50	19,50
706	Steinberget rkj.–Ilaparken rkj.	Bk10		50	19,50
706	Sluppen bru	Bk10		50	19,50
706	Sluppen bru–Sluppenv. Ø X E6	Bk10		50	19,50
706	Pirbrua V rkj.–X Dyre Halses g.	Bk10		50	19,50

Nord-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Sør-Trøndelag gr.–Nordland gr.	Bk10		50	19,50
E6	Arm Vist–Gevika	Bk10		50	19,50
E14	Stjørdal X E6–Riksgr. Sverige	Bk10		50	19,50

Nordland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Nord-Trøndelag gr./Smalvatnet–Troms gr./Gratangseidet	Bk10		50	19,50
E6	Arm Båfjellmo bru X arm–Båfjellmo bru X Rv. 73	Bk10		50	19,50
E6	Arm Mobekk bru X kv.–Mo jernbanest.	Bk10		50	19,50
E6	Arm Fauske st.	Bk10		50	19,50
E6	Arm Fauske N–Fauske godst. X kv.	Bk10		50	19,50
E6	Arm Fagerneskaia	Bk10		50	19,50
E6	Arm Narvik–Narvik st.	Bk10		50	19,50
E10	Riksgr. Bjørnfjell–Troms gr./Langvatnet	Bk10		50	19,50
E10	Troms gr./Sandtor–Lødingen X Rv. 85	Bk10		50	19,50
E10	Troms gr./Sandtorg–Lødingen X Rv. 85	Bk10		50	19,50
E10	Lødingen X Rv. 85–Troms gr./Austerdalen	Bk10		50	19,50
E10	Troms gr./Sørdalstunnelen–Å P-plass	Bk10		50	19,50
E10	Arm Moskenes fk.	Bk10		50	19,50
E12	Tverrånes X E6–Umbuktu Riksgr.	Bk10		50	19,50
12	Tverrånes X E6–Vikaåsen–Toranes kai	Bk10		50	19,50
73	Båfjellmo X E6–Riksgr. Krutvatn	Bk10		50	19,50
77	Storjord X E6–Riksgr. Graddis	Bk10		50	19,50
80	Fauske rkj. X E6–Bodø lufthavn	Bk10		50	19,50
80	Stormyra X Rv. 80–jernbanest.–Bodø fk.	Bk10		50	19,50
85	Bognes X E6–Kåringen X E10	Bk10		50	19,50
85	Troms gr./Austpollen–Sortland bru X Fv. 82	Bk10		50	19,50
827	Sommerset X E6–Sætran X E6	Bk10		50	19,50
833	Nautå bru X E10–Evenes flypl.	Bk10		50	19,50

Troms

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Nordland gr./Gratangseid–Finnmark gr./Alteidet	Bk10		50	19,50
E8	Riksgr. Galgjavri–X Rv. 862 Terjevika	Bk10		50	19,50
E8	Arm til Olderbakken X E6	Bk10		50	19,50
E8	Arm Sandvikeid–Ramfjordnes	BkT8		50	19,50
E8	Arm Tromsdalen–Ishavskatedralen	Bk10		50	19,50
E8	Arm til Tromsøysundv./Fv. 53	Bk10		50	19,50
E10	Nordland gr./Langvatnet–Nordland gr./Sandtorg	Bk10		50	19,50
E10	Nordland gr./Austerdalen–Gullesfjordbotn X Rv. 85	Bk10		50	19,50
E10	Gullesfjordbotn X Rv. 85–Nordland gr./Sørdalstunnelen	Bk10		50	19,50
E10	Arm til gml. Lilleng fk.	Bk10		50	19,50
E10	Arm til gml. Steinsland fk.	Bk10		50	19,50
83	Kjeldsund bru V X Rv. 83–Sama rkj. Fv. 867/Fv. 83	Bk10		50	19,50
85	Bogvika X E6–Sortland N	Bk10		50	19,50
85	Nordland gr./Austerdalen–Gullesfjordbotn X E10	Bk10		50	19,50
853	Andselv X E6–Bardufoss lufthavn	Bk10		50	19,50
862	Terjevika X E8–Tromsø lufthavn	Bk10		50	19,50
862	Gjæverbukta X Rv. 862–rkj. Ringsv. X ved Jekta	Bk10		50	19,50

Finnmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Troms gr./Alteidet–Kirkenes nye kai	Bk10		50	19,50
E6	Arm Altagårdsskog–Bukta ds-kai	Bk10		50	19,50
E69	Olderfjord X E6–Nordkapp	Bk10		50	19,50
E69	Arm til Honningsvåg	Bk10		50	19,50
E75	Riksgr. Finland/Utsjoki–Vardø ds-kai	Bk10		50	19,50
E75	Arm Vadsø gravpl. X E6–Vadsø ds-kai	Bk10		50	19,50
E105	Bjørkheim X E6–Storskog tollst.	Bk10		50	19,50
92	Gievdneguoikka–Riksgr. Karigasniemi	Bk10		50	19,50
93	Gakori X E6–Riksgr. Kivilompolo	Bk10		50	19,50
94	Skaidi X E6–Hammerfest kai	Bk10		50	19,50
94	Havnev. (Fv. 94)–Leirvikabasen	Bk10		50	19,50
881	Elvebakken X E6–Alta lufthavn	Bk10		50	19,50
887	Høybuktmoen V X E6–Kirkenes lufthavn	Bk10		50	19,50
892	Lakselv X E6–Banak flypl.	Bk10		50	19,50
893	Nedre Neiden X E6–Riksgr. Neiden	Bk10		50	19,50

*2. Riksvegliste for transport av tømmer**Østfold*

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Riksgr./Svinesund–Akershus gr./Smørbekk	Bk10		60	24,00
E18	Riksgr./Ørje–Akershus gr./Brekke	Bk10		60	24,00
19	Patterød X E6/Fv. 120–Moss fk.	Bk10		60	24,00
21	Svinesundparken X E6–Halden X Fv. 22	Bk10		60	24,00
22	Bergenhus X Rv. 111–Homstvedt X E18	Bk10		60	24,00
22	Laugslett X E18–Akershus gr./Krokedal	Bk10		60	24,00
110	Jonsten X E6/Fv. 118–Rakkestadsvingen X Rv. 111	Bk10		60	24,00

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
111	Øra–Bergenshus X Rv. 22/Fv. 124	Bk10		60	24,00

Akershus

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Østfold gr./Smørbekk–Oslo gr./Myrer	Bk10		60	24,00
E6	Oslo gr./Tangerud–Hedmark gr./Budalen	Bk10		60	24,00
E16	Oppland gr./Leirsjøen–Lundebykrysset	Bk10		60	24,00
E16	Gardermoen flypl.–X E6	Bk10		60	24,00
E16	Skibakk X E6/Fv. 452–Hedmark gr./Dysterud	Bk10		60	24,00
E16	X Fv. 616 (Bærumsv.)–Buskerud gr./Sollihøgda	Bk10		60	22,00
E16	Kjørbo X E18–X Fv. 616 (Bærumsv.)	Bk10		60	24,00
E18	Østfold gr./Brekka–Vinterbro X E6	Bk10		60	24,00
E18	Vinterbro X E6–Oslo gr. Mastemyr	Bk10		60	24,00
E18	Oslo gr./Lysaker bru–Buskerud gr./Padderudvann	Bk10		60	24,00
4	Oslo gr./Gjelleråsen–Oppland gr./Varpet	Bk10		60	24,00
22	Hvam X E6–Kringen X Fv. 170	Bk10		60	24,00
22	Kringen X Fv. 170–Østfold gr./Krokedal	Bk10		60	22,00
23	Vassum X E6–Buskerud gr./Oslofjorden	Bk10		60	24,00
120	Mosesvingen X Rv. 22–Skedsmovollen X E6	Bk10		60	24,00
150	Oslo gr./Granfosstunnelen–Lysaker X E18	Bk10		60	24,00
159	Oslo gr./Robsrudenga X E6–Tangen N X Rv. 22	Bk10		60	24,00
159	Robsrudskogen rkj.–Oslo gr. (Starv.)	Bk10		60	24,00
163	Oslo gr./Tangerud S–Postterminalen Robsrud– Robsrud V X Rv. 159	Bk10		60	24,00

Oslo

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Akershus gr./Åsland–Ryen–Akershus gr./Tangerud	Bk10		60	24,00
E6	Arm X E6 rkj. Ryen–X Arm E6 Gamlebyen (Svartdalstunnelen)	Bk10		60	24,00
E6	Arm Alnabru X E6–Sørenga X E18	Bk10		60	24,00
E18	Akershus gr./Mastemyr–X E6 Sørenga	Bk10		60	24,00
E18	X E6 Sørenga Akershus gr./Lysaker bru	Bk10		60	24,00
E18	Arm til Vipptangen via Skipperg. og Akershusstranda	Bk10		60	24,00
4	Sinsen S V rkj. Fagerheimg.–Sinsenkrysset	Bk10		50	19,50
4	Sinsenkrysset–Akershus gr./Gjelleråsen	Bk10		60	24,00
150	«Ring 3» Hovin (Ulvensplitten) X E6–Akershus gr./Granfosstunnelen	Bk10		60	24,00
150	Rampe Sinsen SV rkj. Fagerheimg.– Sinsenkrysset	Bk10		50	19,50
150	Rampe Sinsenkrysset–Akershus gr./Gjelleråsen	Bk10		60	24,00
159	Karihaugen X E6–Akershus gr./Robsrudenga	Bk10		60	24,00
162	«Ring 1» Grønli–Vaterland Ø–Filipstad X E18	Bk10		50	19,50
163	Økern V X Rv. 150–Akershus gr. Tangerud X E6	Bk10		60	24,00
191	Trosterud X E6–Nylandskrysset X Rv. 163	Bk10		60	24,00
191	Arm X Rv. 191 Kjelsrud–Alna (Alfasetv. til Terminalområdet)	Bk10		60	24,00

Hedmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Akershus gr./Budalen–Oppland gr./Mjøsbrua	Bk10		60	24,00
E6	Arm til Brumunddal sentrum (Nils Amblisv.)	Bk10		60	24,00
E16	Akershus gr./Dysterud–Riksgr./Riksåsen	Bk10		60	24,00
2	Riksgr. Magnor–Kongsvinger S X E16 (Sundehjørnet)	Bk10		60	24,00
2	Kongsvinger Ø X E16 (Hov)–Glåmbrua Ø X Rv. 25 (Elverum)	Bk10		60	24,00
3	Kolomoen X E6–Sør-Trøndelag gr./Gardli	Bk10		60	24,00
3	Arm til Alvdal sentrum (Steia)	Bk10		60	24,00
25	Hamar X Fv. 222–Ånestad X Rv. 3	Bk10		60	24,00
25	Terningmoen X Rv. 3–Riksgr./Bergulvkjølen	Bk10		60	24,00

Oppland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Hedmark gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		60	24,00
E6	Arm til Lillehammer Sentrum X Fv. 213	Bk10		60	24,00
E16	Sogn og Fjordane gr.–Buskerud gr.	Bk10		60	24,00
E16	Buskerud gr.–Akershus gr.	Bk10		60	24,00
E136	Dombås X E6–Møre og Romsdal gr.	Bk10		60	24,00
4	Akershus gr.–Biri X E6	Bk10		60	24,00
15	Otta X E6–Sogn og Fjordane gr.	Bk10		60	24,00

Buskerud

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Akershus gr.–Oppland gr.	Bk10		60	24,00
E16	Nymoen–Hov–Oppland gr.	Bk10		60	24,00
E18	Akershus gr.–Vestfold gr.	Bk10		60	24,00
E134	Bangeløkka–Telemark gr.	Bk10		60	24,00
7	Ve–Gol–Hordaland gr.	Bk10		60	24,00
23	Akershus gr. Oslofjordtunnelen–Kjellstad	Bk10		60	24,00
35	Haug (Langebru)–Styggedal X E16	Bk10		60	24,00
52	Gol V X Rv. 7–Tuv Ø	Bk10		60	24,00
52	Tuv Ø–Sogn og Fjordane gr.	Bk10		50	19,50
282	Bangeløkka X E18/E134–over Strømsø bru til X kommunal veg til Holmen kai	Bk10		60	24,00
282	Holmen bru (Bragerne-sløpet)	Bk10		50	24,00
282	X rkj. ved Holmen bru N–Brakerøya X Rv. 283	Bk10		60	24,00
	<i>Omkj. Holmen bru:</i>	Bk10		60	24,00
	<i>Fv. 282/Fv. 283: Bangeløkka–Øvre Sund–Bragerøya X E18/Rv. 282</i>				

Vestfold

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Buskerud gr.–Solum Telemark gr.	Bk10		60	24,00
E18	Fokserød X E18–Sandefjord lufthavn Torp	Bk10		60	24,00
19	Horten ferje–Undrumsdal X E18	Bk10		60	24,00
40	Fk. Revet Larvik–X E18 Bommestad	Bk10		60	24,00

Telemark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Vestfold gr.–Aust-Agder gr.	Bk10		60	24,00
E134	Buskerud gr.–Hordaland gr.	Bk10		60	24,00
E134	Omkjøringsveg/Turistveg over Vågslidtunnelen	Bk6		28	12,40
9	Aust-Agder gr.–Tallaksbru (X E134)	Bk10		60	24,00
36	Skjelsvik X Fv. 354–Seljord X E134	Bk10		60	24,00
41	Aust-Agder gr.–X Fv. 355	Bk10		60	24,00
41	X Fv. 355–X Fv. 358 (Tveitsund bru)	Bk10		50	24,00
41	X Fv. 358–Brunkeberg X E134	Bk10		60	24,00
41	Karlsrud–Sundet (over Sundebrui)	Bk10		56	24,00
354	X E18 Heistad–Tangenv. (Breviksterminalen)	Bk10		60	24,00
354	X E18 Rugtvedt–rkj. Fv. 352 (Sundbyv.)	Bk10		60	24,00
354	Breviksbrua	Bk10		50	24,00

Aust-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Telemark gr.–Vest-Agder gr.	Bk10		60	24,00
9	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10		60	24,00
41	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10		60	24,00
420	Øygardsdalen–Vest-Agder gr.	Bk10		60	24,00

Vest-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Aust-Agder gr.–Kristiansand	Bk10		60	24,00
E39	Kristiansand–Rogaland gr.	Bk10		60	24,00
9	Kristiansand–Aust-Agder gr.	Bk10		60	24,00
41	Timenes X E18–X Fv. 2	Bk10		60	24,00
41	X Fv. 2–Rv. 451 (over Kjevik bru)	Bk10		50	24,00
41	X Rv. 451–Aust-Agder gr.	Bk10		60	24,00
420	Aust-Agder gr.–Dyreparken	Bk10		60	24,00
451	X Rv. 41–Kjevik flypl.	Bk10		50	24,00

Rogaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E39	Vest-Agder gr./Uran–Mortavika fk.	Bk10		60	24,00
E39	Arsvågen fk.–Hordaland gr./Fjon	Bk10		60	22,00
E39	Våland S X E39–Kiellandsmyr X Rv. 509	Bk10		60	24,00
E39	Arm Mortavika P-plass	Bk10		60	24,00
E39	Arm Arsvågen P-plass	Bk10		60	22,00
E134	Hordaland gr./Fikse–Haugesund lufthavn Karmøy	Bk10		50	19,50
E134	Nygård X E134–Husøy Hamneterminal	Bk10		50	19,50
13	Hove X E39–Hogstadkrossen	Bk10		50	19,50
13	Hogstadkrossen–Ims–Høle krk. X kv. Omkjøring vogntog: Fv. 316 Vatnekrossen– Hommeland og Fv. 508 Hommeland–Høle	BkT8		50	12,40
13	Høle krk. X kv.–Lauvvik fk.–Oanes fk.– Torgerkrossen X Rv. 13–Hordaland gr./Uføreberget	Bk10		50	19,50
42	Krossmoen X E39–Eie–Holeviga (tidl. Eigersund ferjeterminal)	Bk10		50	19,50

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
44	Skjæveland X Fv. 325–Soma X E39	Bk10		50	19,50
509	Stangeland (Stangeland skole) X E39–Soma (Soma gravlund) X Rv. 44	Bk10		50	19,50
509	Forus N–Solasplassen X E39–Tananger–Sundekrossen–Kiellandsmyr X E39	Bk10		50	19,50
509	Sømmevågen X Rv. 509–Stavanger lufthavn	Bk10		50	19,50

Hordaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Sogn og Fjordane gr./Gudvangen–Voss N (Ringheim rkj.)	Bk10		50	19,50
E16	Voss N (Ringheim rkj.)–Vågsbotn X E39	Bk10		60	22,00
E16	Nygårdstangen X E39–Vestre Strømkai X Fv. 585	Bk10		50	19,50
E16	Arm Sivle X E16–Stalheim/Brekke X E16 (Stalheimskleiva)	Bk10		50	12,40
E16	Arm Bergen busst.–Bergen j.b.st.	Bk10		50	19,50
E16	Arm til Permanenten	Bk10		50	19,50
E16	Arm Pauls krk. X Rv. 555–Permanenten Ø	Bk10		50	19,50
E39	Rogaland gr./Fjon–Sandvikvåg fk.–Haljem fk.–Vågsbotn–Knarvik X Fv. 57	Bk10		60	22,00
E39	Knarvik X Fv. 57–Sogn og Fjordane gr./Jernfjell	Bk10		50	19,50
E39	Meatjønn aust X E39–Skjersholmane fk.	Bk10		50	19,50
E134	Telemark gr./Ståvatn–Jøsendal X Rv. 13	Bk10		50	19,50
E134	Jøsendal X Rv. 13–Rogaland gr./Fikse	Bk10		50	19,50
E134	Haukeli X E134–Midtlæger X E134	Bk10		50	12,40
E134	Austmannali X E134–Nyastøl X E134	Bk10		50	12,40
E134	Hordaland br.st.–Seljestadjuv X E134	Bk10		50	12,40
E134	Langebø S X E134–Rullestadvatnet X E134	Bk10		50	19,50
E134	Åkrafjordtunet X arm–Tjelmeland N X kv.	Bk10		50	19,50
7	Buskerud gr./Halne–Brimnes fk.–Bu X Rv. 13 (Hardangerbrua)	Bk10		50	19,50
13	Rogaland gr./Uføreberget–Horda X E134	Bk10		50	19,50
13	Jøsendal X E134–Bu–Granvin X Fv. 7	Bk10		50	19,50
13	Granvin X Fv. 7–Voss N X E16	Bk10		60	22,00
13	Vinje X E16–Voss fjellandsby	Bk10		50	19,50
13	Voss fjellandsby X Rv. 13–Sogn og fjordane gr./Vikafjell	Bk10		50	19,50
13	Kinsarvik X Rv. 13–Kinsarvik fk.	Bk10		50	19,50
13	Brynagjelet X Rv. 13–Sverresplass X E16	Bk10		50	19,50
555	Nygårdstangen X E39–Beinastaden X Fv. 561	Bk10		50	19,50
555	Arm Nygårdstunnel–Dokkeskjærskaien–Jekteviken X Fv. 555	Bk10		50	19,50
555	Arm Puddefjordbrua–Dokkeskjærskaien	Bk10		50	19,50
555	Arm til Sartor terminal	Bk10		50	19,50
562	Nøstebryggen fk.–X Rv. 555 Nøstet	Bk10		50	19,50
580	Hopskrysset X E39–Flesland	Bk10		50	19,50

Sogn og Fjordane

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E16	Oppland gr./Fossebakken–Hordaland gr./Gudvangen	Bk10		60	19,50

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E39	Hordaland gr./Jernfjell–Oppedal fk.–Lavik fk.–Anda fk.–Lote fk.–Hjelle–Kjøspollen X Rv. 15–Møre og Romsdal gr./Kvivsv.	Bk10		50	19,50
5	Håbakken X E16–Fodnes fk.–Manheller fk.–Fugleskjærskaiia Florø	Bk10		50	19,50
5	Kaupangsenteret X Rv. 5–Kaupanger fk.	Bk10		50	19,50
5	Lærdalsøyri X Rv. 5–Lærdal fk.	Bk10		50	19,50
13	Hordaland gr./Vikafjellet–Vangsnes fk.–Dragsvik fk.	Bk10		50	19,50
15	Oppland gr./Oppljostunnelen–Stryn–Kjøspollen X E39	Bk10		50	19,50
15	Eid krk. X E39–Måløy N X Rv. 616	Bk10		50	19,50
52	Buskerud gr./Eldrehaugen–Borlaug X E16	Bk10		50	19,50
55	Stedje rkj. X Rv. 5 (Sogndal)–Hella fk.	Bk10		50	19,50
651	Hjelle X E39–Møre og Romsdal gr./Stigedalen	Bk10		50	19,50

Møre og Romsdal

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E39	Sogn og Fjordane gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		50	24,00
E39	Arm Brastad–Skorgeneset	Bk10		50	24,00
E39	Arm til Molde lufthavn, Årø	Bk10		50	24,00
E136	Oppland gr.–Spjelkavika–Skutvika	Bk10		50	24,00
70	Sør-Trøndelag gr.–Sunndalsøra–Kristiansund	Bk10		50	24,00
651	Sogn og Fjordane gr.–Volda	Bk10		50	24,00
658	Ålesund aust–Ålesund lufthavn, Vigra	Bk10		50	24,00
658	Arm til Flatholmen	Bk10		50	24,00
681	X Rv. 70–Kristiansund lufthavn, Kvernberget	Bk10		50	24,00

Sør-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Oppland gr.–Støren X Fv. 30	Bk10		50	24,00
E6	Støren X Fv. 30–Nord-Trøndelag gr.	Bk10		60	24,00
E6	Olav Trygvassongsg.–Sentralst.	Bk10		50	19,50
E6	Bakke bru V–Brattørbrua	Bk10		50	19,50
E6	Brattørbrua	Bk6		28	19,50
E6	Brattørbrua–Brattøra Tollbua	Bk10		50	19,50
E6	Sentralst.–Gryta X Rv. 706	Bk10		50	19,50
E6	Sluppen S–Bakke bru Ø rkj.	Bk10		50	19,50
E39	Klett X E6–Forve X Fv. 470	Bk10		60	24,00
E39	Forve X Fv. 470–Møre og Romsdal gr./Engdalen	Bk10		50	24,00
3	Hedmark gr.–Ulsberg X E6	Bk10		60	24,00
70	Oppdal X E6–Møre og Romsdal gr./Gråura	Bk10		50	24,00
706	Fossestuv. X Fv. 902–Rotvoll rkj.	Bk10		50	19,50
706	Steinberget rkj.–Ilaparken rkj.	Bk10		50	19,50
706	Sluppen bru–Sluppenv. Ø X E6	Bk10		50	19,50
706	Pirbrua V rkj.–X Dyre Halses g.	Bk10		50	19,50
706	Havneg. rkj.–NSB rampe	Bk10		50	19,50

Nord-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Sør-Trøndelag gr.–Nordland gr.	Bk10		60	24,00
E6	Vist–Gevika	Bk10		60	24,00
E14	Stjørdal X E6–Riksgr. Sverige	Bk10		60	24,00

Nordland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Nord-Trøndelag gr./Smalvatnet–Båfjellmo (Trofors) X Rv. 73	Bk10		60	24,00
E6	Båfjellmo (Trofors) X Rv. 73–Mo i Rana X E12	Bk10		50	24,00
E6	Mo i Rana X E12–Salten verk	Bk10		60	24,00
E6	Salten verk–Troms gr./Gratangseidet	Bk10		50	24,00
E6	Arm Båfjellmo X E6–X Rv. 73	Bk10		60	24,00
E6	Arm Mobekk bru X kv.–Mo jernbanest.	Bk10		50	24,00
E6	Arm Fauske st.	Bk10		60	24,00
E6	Arm Fauske N–Fauske godsterminal X kv.	Bk10		60	24,00
E6	Arm Fagerneskaia	Bk10		50	24,00
E6	Arm Narvik–Narvik st.	Bk10		50	24,00
E10	Riksgr. Bjørnfjell–Troms gr./Langvatnet	Bk10		50	24,00
E10	Troms gr./Sandtorg–Lødingen X Rv. 85	Bk10		50	24,00
E10	Lødingen X Rv. 85–Troms gr./Austerdalen	Bk10		56	24,00
E10	Troms gr./Sørdalstunnelen–Å P-plass	Bk10		50	24,00
E10	Arm Moskenes fk.	Bk10		50	22,00
E12	Tverrånes X E6–Umbukta Riksgr.	Bk10		60	24,00
12	Tverrånes X E6–Vikaåsen–Toranes kai	Bk10		60	24,00
73	Båfjellmo (Trofors) X E6–Riksgr. Krutvatn	Bk10		60	24,00
77	Storjord X E6–Riksgr. Graddis	Bk10		50	22,00
80	Fauske rkj. X E6–Bodø lufthavn	Bk10		50	24,00
80	Stormyra X Rv. 80–jernbanest.–Bodø fk.	Bk10		50	24,00
85	Bognes X E6–Kåringen X E10	Bk10		56	24,00
85	Troms gr./Austpollen–Sortland bru X Fv. 82	Bk10		56	24,00
827	Sommerset X E6–Sætran X E6	Bk10		50	24,00
833	Nautå bru X E10–Evenes flypl.	Bk10		50	19,50

Troms

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Nordland gr./Gratangseid–Olderbakken X E8	Bk10		50	24,00
E6	Olderbakken X E8–Storslett X Fv. 865	Bk10		50	22,00
E6	Storslett X Fv. 865–Finnmark gr./Alteidet	Bk10		50	24,00
E6	Rampe Olderbakken X E8	Bk10		50	19,50
E8	Riksgr. Galgjavri–X Rv. 862 Terjevika	Bk10		60	24,00
E8	Arm til Olderbakken X E6	Bk10		50	22,00
E8	Arm Sandvikeid–Ramfjordnes	BkT8		50	19,50
E8	Arm Tromsdalen–Ishavskatedralen	Bk10		50	24,00
E8	Arm til X E8 Tromsøysundv./Fv. 53	Bk10		50	19,50
E10	Nordland gr./Langvatnet–Nordland gr./Sandtorg	Bk10		50	24,00
E10	Nordland gr./Austerdalen–Gullesfjordbotn X Rv. 85–Nordland gr./Sørdalstunnelen	Bk10		56	24,00
E10	Arm til Lilleng fk.	Bk10		50	22,00
E10	Arm til Steinsland fk.	Bk10		50	22,00
83	Kjeldsundbr V X Rv. 83–Sama rkj. Fv. 867/Fv. 83	Bk10		50	24,00
85	Gullesfjordbotn X E10–Nordland gr./Austpollen	Bk10		56	24,00

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
853	Andselv X E6–Bardufoss lufthavn	Bk10		50	24,00
862	Terjevika X E8–Trømsø lufthavn	Bk10		60	24,00
862	Gjæverbukta X Rv. 862–rkj. Ringv. X ved Jekta	Bk10		60	24,00

Finnmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Troms gr./Alteidet–Kirkenes nye kai	Bk10		50	24,00
E6	Arm Altagårdsskog–Bukta ds-kai	Bk10		50	24,00
E69	Olderfjord X E6–Nordkapp	Bk10		50	24,00
E69	Arm til Honningsvåg	Bk10		50	24,00
E75	Riksgr. Finland/Utsjoki–Vardø ds-kai	Bk10		50	24,00
E75	Arm Vadsø gravpl. X E6–Vadsø ds-kai	Bk10		50	24,00
E105	Bjørkheim X E6–Storskog tollst.	Bk10		50	24,00
92	Gievdneuoikka–Riksgr. Karigasniemi	Bk10		50	24,00
93	Gakori X E6–Riksgr. Kivilompolo	Bk10		50	24,00
94	Skaidi X E6–Hammerfest kai	Bk10		50	24,00
94	Havnev. (Fv. 94)–Leirvikbasen	Bk10		50	24,00
881	Elvebakken X E6–Alta lufthavn	Bk10		50	24,00
887	Høybuktmoen X E6–Kirkenes lufthavn	Bk10		50	24,00
892	Lakselv kryss X E6–Banak flypl.	Bk10		50	24,00
893	Nedre Neiden X E6–Riksgr. Neiden	Bk10		60	24,00

*3. Riksvegliste for modulvogntog**Østfold*

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Riksgr./Svinesund–Akershus gr./Smørbekk	Bk10		60	25,25
E18	Riksgr./Ørje–Akershus gr./Brekke	Bk10		60	25,25
19	Patterød X E6/Rv. 120–Moss fk.	Bk10		60	25,25
21	Svinesundparken X E6–Halden N X Fv. 22	Bk10		60	25,25
22	X E18 (Laugslettkrysset)–Kirkev. 2A (Trøgstad)	Bk10		60	25,25
110	Jonsten X E6/Fv. 118–Rakkestadsvingen X Rv. 111	Bk10		60	25,25
111	X kv. Ørav.–Rudskogen Næringspark	Bk10		60	25,25

Akershus

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Østfold gr./Smørbekk–Oslo gr./Myrer	Bk10		60	25,25
E6	Oslo gr./Tangerud–Hedmark gr./Budalen	Bk10		60	25,25
E16	Lundebygkrysset–Gardermoen flypl.–X E6	Bk10		60	25,25
E16	Skibakk X E6/Fv. 452–Hedmark gr./Dysterud	Bk10		60	25,25
E16	Kjørbo X E18–X Fv. 616 (Bærumsv.)	Bk10		60	25,25
E18	Østfold gr./Brekka–Vinterbro X E6	Bk10		60	25,25
E18	Oslo gr./Lysaker bru–Buskerud gr./Padderudvann	Bk10		60	25,25
4	Oslo gr./Gjelleråsen–Oppland gr./Varpet	Bk10		60	25,25
22	Hvam X E6–X Fv. 383 (Trondheimsv.)	Bk10		60	25,25
22	Mosesvingen X Rv. 120–X Fv. 170 Kringen	Bk10		60	25,25
120	Mosesvingen X Rv. 22–Skedsmovollen X E6	Bk10		60	25,25
159	Oslo gr./Robsrudenga X E6–Tangen N X Rv. 22	Bk10		60	25,25
163	Postterminalen–Robsrud V X Rv. 159	Bk10		60	25,25

Oslo

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E6	Akershus gr./Åsland–Ryen–Akershus gr./Tangerud	Bk10		60	25,25
E6	Arm X E6 rkj. Ryen–X arm E6 Gamlebyen (Svartdalsstunnelen)	Bk10		60	25,25
E6	Arm Alnabru X E6–Sørenga X E18	Bk10		60	25,25
E18	Sørenga X E6–Akershus gr./Lysaker bru	Bk10		60	25,25
4	X Rv. 150 Sinsen–Akershus/Gjelleråsen	Bk10		60	25,25
150	«Ring 3» Hovin (Ulvensplitten) X E6–Rv. 4 Sinsen	Bk10		60	25,25
159	Karihaugen X E6–Akershus gr./Robsrudenga	Bk10		60	25,25
163	Økern V X Rv. 150–X kv. Jernkroken	Bk10		60	25,25
163	X Rv. 150 «Ring 3»–X kv. Selma Ellefsens vei	Bk10		60	25,25
191	Trosterud X E6–Nylandskrysset X Rv. 163	Bk10		60	25,25
191	arm X 191 Kjelsrud–Alna (Alfasetv. til Terminalområdet)	Bk10		60	25,25

Hedmark

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E6	Akershus gr./Budalen–Oppland gr./Mjøsbrua	Bk10		60	25,25
E6	Arm til Brumunddal sentrum (Nils Amblisv.)	Bk10		60	25,25
E16	Akershus gr./Dysterud–Kongsvinger Ø X Rv. 2(Hov)	Bk10		60	25,25
2	Riksgr. Magnor–Kongsvinger S X E16 (Sundehjørnet)	Bk10		60	25,25
2	Kongsvinger Ø X E16 (Hov)–Glåmbrua Ø X Rv. 25 (Elverum)	Bk10		60	25,25
3	Kolomoen X E6–X Rv. 25 Terningmoen–kv. Tiurv.	Bk10		60	25,25
25	Hamar X E6–Ånestad X Rv. 3	Bk10		60	25,25
25	Terningmoen X Rv. 3–Riksgr./Bergulvkjølen	Bk10		60	25,25
	<i>Ved over 1 døgns driftsstans på Dovrebanen tillates:</i>				
3	Elverum–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		50	25,25
	<i>Når jernbanestrekningen igjen åpnes for trafikk, kan bare påstartede transporter gjennomføres</i>				

Oppland

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E6	Hedmark gr./Mjøsbrua–X Fv. 255	Bk10		60	25,25
4	Akershus gr.–Biri X E6	Bk10		60	25,25
33	X Rv. 4–kv. Rambekkv.	Bk10		60	25,25
	<i>Ved over 1 døgns driftsstans på Dovrebanen tillates:</i>				
E6	Lillehammer–Sør-Trøndelag gr.	Bk10		50	25,25
	<i>Når jernbanestrekningen igjen åpnes for trafikk, kan bare påstartede transporter gjennomføres</i>				

Buskerud

Riksveg nr.	Strekning	Bruks-klasse	Bruks-klasse vinter	Maks. totalvekt tonn	Tillatt vogntoglengde meter
E18	Akershus gr.–Vestfold gr.	Bk10		60	25,25

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E134	Bangeløkka–X Rv. 282	Bk10		60	25,25
E134	X E18 (Bangeløkka)–X Fv. 28 (Mjøndalen)	Bk10		60	25,25
E134	X Fv. 28 (Mjøndalen)–X Fv. 28 (Losmoen)	Bk10		60	25,25
23	X Rv. 282–Røykenv. 18	Bk10		60	25,25
282	Brakerøya X E18–X kv. Kjerraten	Bk10		60	25,25
282	X E134–X kv. Kjerraten	Bk10		60	25,25
282	X E18/E134–Strømsø bru–X kv. til Holmen kai	Bk10		60	25,25

Vestfold

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Buskerud gr.–Telemark gr.	Bk10		60	25,25
19	Horten ferje–Undrumsdal X E18	Bk10		60	25,25
40	Fk. Revet Larvik–X E18 Bommestad	Bk10		60	25,25

Telemark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Vestfold gr.–Aust-Agder gr.	Bk10		60	25,25
36	X E18 Skjelsvik- X kv. Kjørbekkdalen	Bk10		60	25,25
354	X E18 Rugtvedt–X Fv. 352 Stathelle	Bk10		60	25,25
354	X E18 Kjørholt–Tangenv. (Breviksterminalen)	Bk10		60	25,25

Aust-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Telemark gr.–Vest Agder gr.	Bk10		60	25,25

Vest-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E18	Aust-Agder gr.–Kristiansand	Bk10		60	25,25
E39	Kristiansand kai–kv. (Mjåvannsv.)	Bk10		60	25,25

Rogaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
Ingen strekninger					

Hordaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
Ingen strekninger					

Sogn og Fjordane

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
<i>Ingen strekninger</i>					

Møre og Romsdal

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
<i>Ingen strekninger</i>					

Sør-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Klett X E39–Omkjøringsv.–Nord-Trøndelag gr.	Bk10		60	25,25
E39	Klett X E6–Bårdshaug X Fv. 710	Bk10		60	25,25
706	X E6 (Okstadbakken)–X Rotvoll X E6	Bk10		60	25,25
<i>Ved over 1 døgn driftsstans på Dovrebanen tillates:</i>					
E6	Sør-Trøndelag gr.–Klett	Bk10		50	25,25
3	Sør-Trøndelag gr.–X E6	Bk10		50	25,25
<i>Når jernbanestrekningen igjen åpnes for trafikk, kan bare påstartede transporter gjennomføres</i>					

Nord-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Sør-Trøndelag gr.–Egge rkj. X Fv. 285	Bk10		60	25,25
E14	Stjørdal X E6–Riksgr. Storlien	Bk10		60	25,25

Nordland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Nord-Trøndelag gr.–Båfjellmo (Trofors)	Bk10		60	25,25
E6	Tverrånes X E12–X kv. Industriparkv.	Bk10		60	25,25
E12	Tverrånes X E6–Umbukta Riksgr.	Bk10		60	25,25
12	Tverrånes X E6–Vikaåsen–Toranes kai	Bk10		60	25,25
73	Båfjellmo (Trofors) X E6–Riksgr. Krutvatn	Bk10		60	25,25

Troms

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks- klasse</i>	<i>Bruks- klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Olderbakken X E8–Fv. 295	Bk10		60	25,25
E6	Olderbakken X E8–Skibotnterminalen	Bk10		60	25,25
E6	X E8 Skibotn sørover til Nallovuohppa (omlastingsplass)	Bk10		60	25,25
E6	X Fv. 295 (Nordkjosbotn)–Stormoen avfallsdeponi	Bk10		60	25,25
E8	Riksgr. Galgjavri–X Rv. 862 Terjevika	Bk10		60	25,25
862	Terjevika X E8–Tromsø lufthavn	Bk10		60	25,25

Finnmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Strekning</i>	<i>Bruks-klasse</i>	<i>Bruks-klasse vinter</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Karasjok X Rv. 92–Lakselv X Fv. 98	Bk10		50	25,25
E6	X Fv. 98 Tana bru–X E75 Varangerbotn	Bk10		50	25,25
E6	Varangerbotn X E75–Kirkenes Hurtigrutekai	Bk10		60	25,25
E75	Riksgr. Finland/Utsjoki–Tana bru X Fv. 98	Bk10		60	25,25
E75	Varangerbotn X E6–Vardø kai	Bk10		50	25,25
92	Karasjokk X E6–Riksgr. Karigasniemi	Bk10		50	25,25
93	Riksgr. Finnland Kivilompolo–omlastingsplass (300 m inn på norsk side)	Bk10		60	25,25
892	Lakselv kryss X E6–Banak flypl.	Bk10		50	25,25
893	Nedre Neiden X E6–Riksgr. Neiden	Bk10		60	25,25

4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2015. Samtidig oppheves forskrift 23. september 2014 nr. 1236 om bruksklasse, tillatt totalvekt og tillatt vogntoglengde for normaltransport, tømmertransport og kjøring med modulvogntog på riksveg (Vegliste riksveg).

17. mars Nr. 243 2015
Forskrift om bruksklasse, tillatt vogntoglengde og veggruppe for spesialtransport på riksveg (Vegliste spesialtransport)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 17. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–3 nr. 2 bokstav a. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

- Veggruppe A:** Veger som har bruer med flere kjørefelt, nyere bruer med ett kjørefelt eller veger som ikke har bruer.
- Veggruppe B:** Øvrige bruer med ett kjørefelt.
- Veggruppe IKKE:** Veger som det må søkes dispensasjon for i hvert enkelt tilfelle.

1. Vegliste spesialtransport*Østfold*

<i>Riks-veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Riksgr./Svinesund–Akershus gr./Smørbekk	Bk10	A	19,50
E18	Riksgr./Ørje–Akershus gr./Brekke	Bk10	A	19,50
19	Patterød X E6/Fv. 120–Moss Fk.	Bk10	A	19,50
21	Svinesundparken X E6–Halden N X Fv. 22	Bk10	A	19,50
22	Bergenhus X Rv. 111–Holmstvedt X E18	Bk10	A	19,50
22	Laugslett X E18–Akershus gr./Krokedal	Bk10	A	19,50
110	Jonsten X E6/Fv. 118–Rakkestadsvingen X Rv. 111	Bk10	A	19,50
111	Rakkestadsvingen X Rv. 110 – Bergenhus X Rv. 22/Fv. 124	Bk10	A	19,50
111	Øra–Rakkestadsvingen X Rv. 110	Bk10	A	19,50

Akershus

<i>Riks-veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
E6	Østfold gr./Smørbekk–Oslo gr./Myrer	Bk10	A	19,50
E6	Oslo gr./Tangerud–Hedmark gr./Budalen	Bk10	A	19,50
E16	Oppland gr./Leirsjøen–Lundbykrysset X E6	Bk10	A	19,50

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E16	Gardermoen Flypl.–X E6	Bk10	A	19,50
E16	Skibakk X E6/Fv. 452–Hedmark gr./Dysterud	Bk10	A	19,50
E16	Kjørbo X E18–Buskerud gr./Sollihøgda	Bk10	A	19,50
E18	Østfold gr./Brekka–Oslo gr./Mastemyr	Bk10	A	19,50
E18	Oslo gr./Lysaker bru–Buskerud gr./Padderudvann	Bk10	A	19,50
4	Oslo gr./Gjelleråsen–Oppland gr./Varpet	Bk10	A	19,50
22	Hvam X E6–Østfold gr./Krokedal	Bk10	A	19,50
23	Vassum X E6–Buskerud gr./Oslofjorden	Bk10	A	19,50
120	Mosesvingen X Rv. 22–Skedsmovollen X E6	Bk10	A	19,50
150	Oslo gr./Granfosstunnelen–Lysaker X E18	Bk10	A	19,50
159	Oslo gr./Robsrudenga X E6–Tangen N X Rv. 22	Bk10	A	19,50
159	Robsrudskogen rkj.–Oslo gr. (Starv.)	Bk10	A	19,50
163	Oslo gr./Tangerud S–Robsrud V X Rv. 159	Bk10	A	19,50

Oslo

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Akershus gr./Åsland–Ryen	Bk10	A	19,50
E6	Ryen–Akershus gr./Tangerud	Bk10	A	19,50
E6	Arm X E6 rkj. Ryen–X arm E6 Gamlebyen (Svartdalstunnelen)	Bk10	A	19,50
E18	Arm Alnabru X E6–Sørenga X E18	Bk10	A	19,50
E18	Akershus gr./Mastemyr–Akershus gr./Lysaker bru	Bk10	A	19,50
E18	Arm til Vippetangen via Skipperg. og Akershusstranda	Bk10	A	19,50
4	Rampe Sinsen S V Rkj. Fagerheimgt–Sinsenkrysset	Bk10	IKKE	19,50
4	Sinsenkrysset–Akershus/Gjelleråsen	Bk10	A	19,50
150	«Ring 3» Hovin (Ulvensplitten) X E6–Akershus gr./Granfosstunnelen	Bk10	A	19,50
159	Karihaugen X E6–Akershus gr./Robsrudenga	Bk10	A	19,50
162	«Ring 1» Grønliater Vaterland Ø X Rv. 4–Filipstad X E18	Bk10	IKKE	19,50
163	Økern V X Rv. 150–Akershus gr./Tangerud	Bk10	A	19,50
191	Trosterud X E6–Nylandskrysset X Rv. 163	Bk10	A	19,50
191	Arm X Rv. 191 Kjelsrud–Alna (Alfasetv. til Terminalområdet)	Bk10	A	19,50

Hedmark

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Akershus gr./Budalen–Oppland gr./Mjøsbrua	Bk10	A	19,50
E6	Arm til Brumunddal sentrum (Nils Amblisv.)	Bk10	A	19,50
E16	Akershus gr./Dysterud–Riksgr./Riksåsen	Bk10	A	19,50
2	Riksgr. Magnor–Kongsvinger S X E16 (Sundehjørnet)	Bk10	A	19,50
2	Kongsvinger Ø X E16 (Hov)–Glåmbrua Ø X Rv. 25(Elverum)	Bk10	A	19,50
3	Kolomoen X E6–Sør-Trøndelag gr./Gardli	Bk10	A	19,50
3	Arm til Alvdal sentrum (Steia)	Bk10	A	19,50
25	Hamar X Fv. 222–Hamar X E6	Bk10	A	19,50
25	Hamar X E6–Riksgr./Bergulvkjølen	Bk10	A	19,50

Oppland

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Hedmark gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10	A	19,50
E6	Arm til Lillehammer Sentrum X Fv. 213	Bk10	A	19,50
E16	Sogn og Fjordane gr.–Buskerud gr.	Bk10	A	19,50
E16	Buskerud gr.–Akershus gr.	Bk10	A	19,50
E136	Dombås Krk. X E6–Møre og Romsdal gr.	Bk10	A	19,50
4	Akershus gr.–Biri X E6	Bk10	A	19,50
15	Otta X E6–Sogn og Fjordane gr.	Bk10	A	19,50

Buskerud

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E16	Oppland gr.–Akershus gr.	Bk10	A	19,50
E16	Nymoen–Hov–Oppland gr.	Bk10	A	19,50
E18	Akershus gr.–Vestfold gr.	Bk10	A	19,50
E134	Bangeløkka–Telemark gr.	Bk10	A	19,50
7	Ve X E16–Gol–Hordaland gr.	Bk10	A	19,50
23	Akershus gr. Oslofjordtunnelen–Kjellstad	Bk10	A	19,50
35	Haug (Langebru)–Styggedal/X E16	Bk10	A	19,50
52	Gol V–Sogn og Fjordane gr.	Bk10	A	19,50
282	Bangeløkka X E18/E134–over Strømsø bru til X kommunal veg til Holmen kai <i>Totalvekt over 50 tonn: fv.282/fv.283: Bangeløkka–Øvre Sund–Bragerøya, X E18/rv.282</i>	Bk10	A	19,50
282	Holmen bru (Bragerøya)	Bk10	IKKE	19,50
282	X rkj. ved Holmen bru N–Brakerøya X Rv. 283/E18	Bk10	A	19,50

Vestfold

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E18	Buskerud gr.–Solum Telemark gr.	Bk10	A	19,50
E18	Fokserød X E18–Sandefjord lufthav., Torp	Bk10	A	19,50
19	Horten Fk.–Undrumsdal X E18	Bk10	A	19,50
40	Fk. Revet Larvik–X E18 Bommestad	Bk10	A	19,50

Telemark

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E18	Vestfold gr.–Aust-Agder gr.	Bk10	A	19,50
E134	Buskerud gr.–øst for Vågslidtunnelen	Bk10	A	19,50
E134	Øst for Vågslidtunnelen–Hordaland gr.	Bk10	IKKE	19,50
E134	Omkjøringsveg/turistveg over Vågslidtunnelen	Bk6	IKKE	12,40
9	Aust-Agder gr.–Tallaksbru (X E134)	Bk10	A	19,50
36	Skjelsvik (X Fv. 354)–Seljord (X E134)	Bk10	A	19,50
41	Aust-Agder gr.–Brunkeberg (X E134) unntatt	Bk10	A	19,50
41	Arm Karlsrud-Sundet (Sundebrui)	Bk10	B	19,50
354	X E18 Rugtvedt–Tangenv. (Breviksterminalen)–X E18 Heistad	Bk10	A	19,50

Aust-Agder

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E18	Telemark gr.–Vest Agder gr.	Bk10	A	19,50
9	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10	A	19,50
41	Vest-Agder gr.–Telemark gr.	Bk10	A	19,50
420	Øygardsdalen–Vest-Agder gr.	Bk10	A	19,50

Vest-Agder

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E18	Aust-Agder gr.–Kristiansand	Bk10	A	19,50
E39	Kristiansand–Rogaland gr.	Bk10	A	19,50
9	Kristiansand–Aust-Agder gr.	Bk10	A	19,50
41	Timenes X E18–Aust-Agder gr.	Bk10	A	19,50
420	Aust-Agder gr.–Dyreparken	Bk10	A	19,50
451	X Rv. 41–Kjevik Flypl.	Bk10	A	19,50

Rogaland

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E39	Vest-Agder gr./Uran–Stavanger–Mortavika Fk.	Bk10	A	19,50
E39	Arsvågen Fk.–Hordaland gr./Fjon	Bk10	A	19,50
E39	Våland S X E39–Kiellandsmyr X Rv. 509	Bk10	A	19,50
E39	Arm Mortavika P-plass	Bk10	A	19,50
E39	Arm Arsvågen P-plass	Bk10	A	19,50
E134	Hordaland gr./Fikse–Haugesund lufthavn, Karmøy	Bk10	A	19,50
E134	Arm Nygård X E134–Husøy Hamneterminal	Bk10	A	19,50
13	Hove X E39–Hogstadkrossen	Bk10	A	19,50
13	Hogstadkrossen–Ims–Høle Krk. X Kv. Omkjøring vogntog: Fv. 316 Vatnekrossen–Hommeland og Fv. 508 Hommeland–Høle	T8	IKKE	12,40
13	Høle Krk. X Kv.–Lauvvik Fk.–Oanes Fk.–Torgerkrossen X Rv. 13	Bk10	A	19,50
13	Torgerkrossen X Rv. 13–Hjelmeland–Hordaland gr./Uføreberget	Bk10	IKKE	19,50
42	Krossmoen X E39–Eie–Holeviga (tidl. Egersund ferjeterminal)	Bk10	A	19,50
44	Skjæveland X Fv. 325–Soma X E39	Bk10	A	19,50
509	Stangeland (Stangeland skule) X E39–Soma (Soma gravlund) X Rv. 44	Bk10	A	19,50
509	Forus N–Solasplitten X E39–Tananger–Sundekrossen– Kiellandsmyr X E39	Bk10	A	19,50
509	Sømmevågen X Rv. 509–Stavanger lufthavn	Bk10	A	19,50

Hordaland

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E16	Sogn og Fjordane gr./Gudvangen–Voss N–Vågsbotn X E39	Bk10	A	19,50
E16	Nygårdstangen X E39–Vestre Strømkai X Fv. 585	Bk10	A	19,50

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E16	Arm Sivle X E16–Stalheim/Brekke X E16 (Stalheimskleiva)	Bk10	IKKE	12,40
E16	Arm Bergen busst.–Bergen jb.st.	Bk10	A	19,50
E16	Arm til Permanenten	Bk10	A	19,50
E16	Arm Pauls Krk. X Rv. 555–Permanenten Ø	Bk10	A	19,50
E39	Rogaland gr./Fjon–Sandvikvåg Fk.–Haljem Fk.– Vågsbotn–Knarvik X Fv. 57	Bk10	A	19,50
E39	Knarvik X Fv. 57–Sogn og Fjordane gr./Jernfjell	Bk10	A	19,50
E39	Meatjønn aust X E39–Skjersholmane Fk.	Bk10	A	19,50
E134	Telemark gr./Ståvatn–Jøsendal X Rv. 13	Bk10	IKKE	19,50
E134	Jøsendal X Rv. 13–Rogaland gr./Fikse	Bk10	A	19,50
E134	Haukeli X E134–Midtlæger X E134	Bk10	IKKE	12,40
E134	Austmannali X E134–Nyastøl X E134	Bk10	IKKE	12,40
E134	Hordaland br.st–Seljestadjuv X E134	Bk10	IKKE	12,40
E134	Langebø S X E134–Rullestadvatnet X E134	Bk10	IKKE	19,50
E134	Åkrafjordtunet X arm–Tjelmeland N X Kv.	Bk10	IKKE	19,50
7	Buskerud gr./Halne–Brimnes–Bu X Rv. 13 (Hardangerbrua)	Bk10	A	19,50
13	Rogaland gr./Uføreberget–Horda X E134	Bk10	IKKE	19,50
13	Jøsendal X E134–Bu–Granvin X Fv. 7	Bk10	A	19,50
13	Granvin X Fv. 7–Voss N X E16	Bk10	A	19,50
13	Vinje X E16–Voss fjellandsby	Bk10	A	19,50
13	Voss fjellandsby X Rv. 13–Sogn og Fjordane gr./Vikafjell	Bk10	IKKE	19,50
13	Kinsarvik X Rv. 13–Kinsarvik Fk.	Bk10	A	19,50
13	Brynagelet X Rv. 13–Sverresplass X E16	Bk10	A	19,50
555	Nygårdstangen X E39–Beinastaden X Fv. 561	Bk10	A	19,50
555	Arm Nygårdstunnel–Dokkeskjærskaien–Jekteviken X Fv. 555	Bk10	A	19,50
555	Arm Puddefjordbrua–Dokkeskjærskaien	Bk10	A	19,50
555	Arm til Sartor terminal	Bk10	A	19,50
580	Hopskrysset X E39–Flesland	Bk10	A	19,50

Sogn og Fjordane

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E16	Oppland gr./Fossebakken–Hordaland gr./Gudvangen	Bk10	A	19,50
E39	Hordaland gr./Jernfjell–Oppedal Fk.–Lavik Fk.–Anda Fk.– Lote Fk.–Hjelle–Kjøspollen X Rv. 15–Møre og Romsdal gr./Kvivsv.	Bk10	A	19,50
5	Håbakken X E16–Fodnes Fk.–Manheller Fk.– Fugleskjærskaiia Florø	Bk10	A	19,50
5	Kaupangsenteret X Rv. 5–Kaupanger Fk.	Bk10	A	19,50
5	Lærdalsøyri X Rv. 5–Lærdal Fk.	Bk10	A	19,50
13	Hordaland gr./Vikafjellet–Vangsnes Fk.–Dragsvik Fk.	Bk10	IKKE	19,50
15	Oppland gr./Oppljostunnelen–Stryn–Kjøspollen X E39	Bk10	A	19,50
15	Eid Krk. X E39–Måløy N X Fv. 616	Bk10	A	19,50
52	Buskerud gr./Eldrehaugen–Borlaug X E16	Bk10	A	19,50
55	Stedje rkj. X Rv. 5 (Sogndal)–Hella Fk.	Bk10	A	19,50
651	Hjelle X E39–Møre og Romsdal gr./Stigedalen	Bk10	A	19,50

Møre og Romsdal

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E39	Sogn og Fjordane gr.–Sør-Trøndelag gr.	Bk10	A	19,50
E39	Arm Brastad–Skorgeneset	Bk10	A	19,50
E39	Arm til Molde lufthavn, Årø	Bk10	A	19,50
E136	Oppland gr.–Spjelkavik–Skutvika	Bk10	A	19,50
70	Sør-Trøndelag gr.–Sunndalsøra–Kristiansund	Bk10	A	19,50
651	Sogn og Fjordane gr.–Volda	Bk10	A	19,50
658	Ålesund aust–Ålesund lufthavn, Vigra	Bk10	A	19,50
658	Arm til Flatholmen	Bk10	A	19,50
681	X Rv. 70–Kristiansund lufthavn, Kvernberget	Bk10	A	19,50

Sør-Trøndelag

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Oppland gr.–Nord-Trøndelag gr.	Bk10	A	19,50
E6	Olav Trygvassonsgt.–Sentralst.	Bk10	A	19,50
E6	Bakke bru V–Brattørbrua	Bk10	A	19,50
E6	Brattørbrua	Bk6	Ikke	19,50
E6	Brattørbrua–Brattøra Tollbua	Bk10	A	19,50
E6	Sentralst.–Gryta X Rv. 706	Bk10	A	19,50
E6	Sluppen S–Bakke bru Ø rkj.	Bk10	A	19,50
E39	Klett X E6–Møre og Romsdal gr./Engdalen	Bk10	A	19,50
3	Hedmark gr.–Ulsberg X E6	Bk10	A	19,50
70	Oppdal X E6–Møre og Romsdal gr./Gråura	Bk10	A	19,50
706	Fossestuv. X Fv. 902–Rotvoll rkj.	Bk10	A	19,50
706	Steinberget rkj.–Ilaparken rkj.	Bk10	A	19,50
706	Sluppen bru	Bk10	Ikke	19,50
706	Sluppen bru–Sluppenv. Ø X E6	Bk10	A	19,50
706	Pirbrua V rkj.–X Dyre Halses g.	Bk10	A	19,50
706	Havneg. rkj.–NSB rampe	Bk10	A	19,50

Nord-Trøndelag

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Sør-Trøndelag gr.–Stjørdal–Skogn–Harran sentrum	Bk10	A	19,50
E6	Harran sentrum–Nordland gr.	Bk10	B	19,50
E6	Arm Vist–Gevika	Bk10	A	19,50
E14	Stjørdal X E6–Riksgr. Sverige	Bk10	A	19,50

Nordland

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Nord-Trøndelag gr./Smalvatnet–Troms gr./Gratangseidet	Bk10	A	19,50
E6	Arm Båfjellmo bru X arm–Båfjellmo bru X Rv. 73	Bk10	A	19,50
E6	Arm Mobekk bru X kv.–Mo jernbanest.	Bk10	A	19,50
E6	Arm Fauske st.	Bk10	A	19,50
E6	Arm Fauske N–Fauske godst. X Kv.	Bk10	A	19,50
E6	Arm Fagerneskaia	Bk10	A	19,50
E6	Arm Narvik–Narvik st.	Bk10	A	19,50
E10	Riksgr. Bjørnfjell–Troms gr./Langvatnet	Bk10	A	19,50

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E10	Troms gr./Sandtor–Lødingen X Rv. 85	Bk10	A	19,50
E10	Troms gr./Sandtorg–Lødingen X Rv. 85	Bk10	A	19,50
E10	Lødingen X Rv. 85–Troms gr./Austerdalen	Bk10	A	19,50
E10	Troms gr./Sørdalstunnelen–Å P-plass	Bk10	A	19,50
E10	Arm Moskenes Fk.	Bk10	A	19,50
E12	Tverrånes X E6–Umbukta Riksgr.	Bk10	A	19,50
12	Tverrånes X E6–Vikaåsen–Toranes kai	Bk10	A	19,50
73	Båfjellmo (Trofors) X E6–Hattfjelldal	Bk10	A	19,50
73	Hattfjelldal–Riksgr. Krutvatn	Bk10	B	19,50
77	Storjord X E6–Riksgr. Graddis	Bk10	A	19,50
80	Fauske rkj. X E6–Bodø lufthavn	Bk10	A	19,50
80	Stormyra X Rv. 80–jernbanest.–Bodø Fk.	Bk10	A	19,50
85	Bognes X E6–Kåringen X E10	Bk10	A	19,50
85	Troms gr./Austpollen–Sortland bru X Fv. 82	Bk10	A	19,50
827	Sommerset X E6–Sætran X E6	Bk10	A	19,50
833	Nautå bru X E10–Evenes Flypl.	Bk10	A	19,50

Troms

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Nordland gr./Gratangseid–Olderbakken X E8–Storslett X Fv. 352	Bk10	A	19,50
E6	Nordreisa bruer, Storslett	Bk10	B	19,50
E6	Storslett X Fv. 865–Finnmark gr./Alteidet	Bk10	A	19,50
E6	Rampe Olderbakken X E8	Bk10	A	19,50
E8	Riksgr. Galgjavri–X Rv. 862 Terjevika	Bk10	A	19,50
E8	Arm til Olderbakken X E6	Bk10	A	19,50
E8	Arm Sandvikeid–Ramfjordnes	BkT8	A	19,50
E8	Arm Tromsdalen–Ishavskatedralen	Bk10	A	19,50
E8	Arm til Tromsøysundv./Fv. 53	Bk10	A	19,50
E10	Nordland gr./Langvatnet–Nordland gr./Sandtorg	Bk10	A	19,50
E10	Nordland gr./Austerdalen–Nordland gr./Sørdalstunnelen	Bk10	A	19,50
E10	Arm til Lilleng Fk.	Bk10	A	19,50
E10	Arm til gml. Steinsland Fk.	Bk10	A	19,50
83	Kjeldsundbr V X Rv. 83–Sama rkj. Fv. 867/Fv. 83	Bk10	A	19,50
85	Bogvika/X E6–Sortland N	Bk10	A	19,50
85	Nordland gr./Austerdalen–Gullesfjordbotn X Rv. 85	Bk10	A	19,50
853	Andselv X E6–Bardufoss lufthavn	Bk10	A	19,50
862	Terjevika X E8–Tromsø lufthavn	Bk10	A	19,50
862	Gjæverbukta X Rv. 862–rkj. Ringv. X v/Jekta	Bk10	A	19,50

Finnmark

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E6	Troms gr./Alteidet–Tana bru V	Bk10	A	19,50
E6	Tana bru	Bk10	B	19,50
E6	Tana bru Ø–Kirkenes nye kai	Bk10	A	19,50
E6	Arm Altagårdsskog–Bukta ds-kai	Bk10	A	19,50
E6	Troms gr./Alteidet–Kirkenes nye kai	Bk10	A	19,50
E69	Olderfjord X E6–Nordkapp	Bk10	A	19,50
E69	Arm til Honningsvåg	Bk10	A	19,50
E75	Riksgr. Finland/Utsjoki (samelandsbrua)	Bk10	A	19,50

<i>Riks- veg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
E75	Riksgr. Finland/Utsjoki-Vardø ds-kai	Bk10	A	19,50
E75	Arm Vadsø gravpl. X E6–Vadsø ds-kai	Bk10	A	19,50
E105	Bjørkheim X E6–Storskog tollst.	Bk10	A	19,50
92	Gievdneguoikka–Riksgr. Karigasniemi	Bk10	A	19,50
93	Gakori X E6–Riksgr. Kivilompolo	Bk10	A	19,50
94	Skaidi X E6–Hammerfest kai	Bk10	A	19,50
94	Havnev. (Fv. 94)–Leirvikabasen	Bk10	A	19,50
881	Elvebakken X E6–Alta lufthavn	Bk10	A	19,50
887	Høybuktnoen V X E6–Kirkenes lufthavn	Bk10	A	19,50
892	Lakselv kryss X E6–Banak Flypl.	Bk10	A	19,50
893	Nedre Neiden X E6–Riksgr. Neiden	Bk10	A	19,50

2. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 1. april 2015. Fra samme dato oppheves forskrift 23. september 2014 nr. 1237 om bruksklasse, tillatt vogntoglengde og veggruppe for spesialtransport for riksveg (Vegliste riksveg spesialtransport).

17. mars Nr. 244 2015

Forskrift om endring i forskrift om bruk av sorteringsristsystem i fiske med stormasket trål

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 17. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 16, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3, forskrift 21. september 1994 nr. 881 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard § 6a, lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og forskrift 21. september 1994 nr. 882 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann § 6a. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1786 om bruk av sorteringsristsystem i fiske med stormasket trål gjøres følgende endringer:

§ 13 (endret) skal lyde:

§ 13. Montering

Sorteringsristsystemet, som består av en nettseksjon der sorteringsrist eller sorteringsristkassett, løftepanel, ledepanel og en forlengelse er montert, skal monteres inn mellom trålens belg og trålens forlengelse eller sekk.

I en to-panels nettseksjon skal sorteringsrist systemet monteres på følgende måte:

- 1) Sorteringsrist eller sorteringsristkassett, løftepanel og ledepanel monteres inn i nettseksjonen som vist på figur 1, 2, 6c og 6d i vedlegg 3. Sorteringsristens fremre 130 cm eller sorteringsristkassettens fremre 135 cm innmonteres over en seksjonslengde på maksimalt 112 cm uten sorteringsristkassett og 118 cm med sorteringsristkassett målt på strukket lin fra sorteringsristens eller sorteringsristkassettens festepunkt (A1 og A2/B1 og B2) (figur 6a–d i vedlegg 3) mot sideleis til tangerende punkt på lin i forkant av sorteringsristen eller sorteringsristkassetten.
- 2) For å holde sorteringsristsystemet i rett posisjon skal det på hver side monteres en 7 mm stålkjetting eller tau av typen Dynex, Spectra eller tilsvarende, som festes til sorteringsristens eller sorteringsristkassettens øvre fremre hjørner og i sideleisen (sammenføyning mellom overpanelet og underpanelet) bak risten som vist på figurene 1, 2 og 9 i vedlegg 3.
- 3) I nettseksjonen der sorteringsristen eller sorteringsristkassetten er montert, skal det monteres fløytkuler for å nøytralisere vekten av sorteringsristen eller sorteringsristkassetten, slik det fremgår av § 14 e). Fløytkulene skal være 8" (200 mm) i diameter.

I en fire-panels nettseksjon skal sorteringsristsystemet monteres på følgende måte:

- 1) Sorteringsrist eller sorteringsristkassett, løftepanel og ledepanel monteres inn i nettseksjonen som vist på figur 1–3 i vedlegg 3.1. Sorteringsristen monteres i henhold til skisse i figur 3 og 4 i vedlegg 3.1. Innmontering i lengderetning over 1450 mm (ca. 10,5#) uten kassett og 1600 mm (ca. 11,5#) med kassett. Antall masker sorteringsristen innmonteres over i T-retning skal være 18 masker uten kassett og 18,5 masker med kassett.
- 2) I nettseksjonen der sorteringsristen eller sorteringsristkassetten er montert, skal det monteres fløytkuler for å nøytralisere vekten av sorteringsristen eller sorteringsristkassetten, slik det fremgår av § 14 e). Fløytkulene skal være 8" (200 mm) i diameter.

§ 14 bokstav a) første ledd (endret) skal lyde:

a) Risten og kassetten

Risten som benyttes skal ha følgende minimum lengde og bredde:

Ramme lengde: 1650 mm

Ramme bredde: 1234 mm

§ 14 bokstav b) (endret) skal lyde:

b) Nettseksjonen

To- og firepanels nettseksjon skal være utformet som vist i vedlegg 3 figurene 1–4 (to-panel) eller vedlegg 3.1 figur 1 (fire-panel).

En to-panels nettseksjon skal utformes på følgende måte:

- 1) Nettseksjonen skal ha en maskevidde på 135 mm. Nettseksjonen skal bestå av 2 deler, en skråskåret nettseksjon foran en rettskåret nettseksjon.
- 2) Den skråskårne nettseksjonens omkrets skal være 160 masker (2 x 80 masker) i forkant, skråskåret ned til 100 masker (2 x 50 #). I denne delen av forlengelsen skal det fortrinnsvis benyttes samme maskevidde og materiale som i belgen, men med dobbel tråd. Bakerste del av nettseksjonen skal gå over i en rettskåret del med en omkrets på 104 masker (2 x 52 #) og med en minimum lengde på 22,5 masker. I bakerste del av forlengelsen kan det benyttes P.E. (coulene) eller P.A. (nylon) som materiale.
- 3) Den rettskårne nettseksjonen hvor sorteringsristen eller sorteringsristkassetten, løftepanelet, ledepanelet og støttekjettingene/støttetauene skal være innmontert, skal være formet som en sylinder med omkrets i forkant og bakkant på 104 masker (2 x 52#) og en lengde på 60 masker i minimum 135 mm maskevidde.
- 4) På undersiden av nettseksjonen kan det festes en slitematte eller et slitenett på inntil 2 meters lengde dersom matten eller nettet kun festes i forkant og langs sidene. Forkant av matten eller nettet festes i forkant 1 meter fremfor sorteringsristens bakkant.

En fire-panels nettseksjon skal være utformet på følgende måte:

- 1) Nettseksjonen skal ha en maskevidde på 135 mm. Nettseksjonen skal bestå av 2 deler, en skråskåret nettseksjon foran en rettskåret nettseksjon.
- 2) Den skråskårne delen av nettseksjonen skal bestå av fire sider for kobling mot to- eller fire-panels trålbelt. Den skal ha en omkrets i forkant på 4 x 40 frie masker (160 frie masker) skråskjæres ned til 4 x 26 frie masker i bakkant (104 frie masker). For overgang til to-panels trålbelt skal sidepanelene skråskjæres fra 26 frie masker i bakkant til 0 frie masker i forkant. Omkretsen i forkant vil da være 2 x 80 frie masker (totalt 160 frie masker). I denne delen av forlengelsen skal det fortrinnsvis benyttes samme maskevidde og materiale som i belgen, men med dobbel tråd.
- 3) Den rettskårne delen av nettseksjonen hvor sorteringsristen eller sorteringsristkassetten, løftepanelet og ledepanelet skal være innmontert, skal være formet med fire like store sider, med omkrets på 4 x 26 frie masker (totalt 104 frie masker) og en lengde på 50,5 masker i minimum 135 mm maskevidde.
- 4) På undersiden av nettseksjonen kan det festes en slitematte eller et slitenett på inntil 2 meters lengde dersom matten eller nettet kun festes i forkant og langs sidene. Forkant av matten eller nettet festes i forkant 1 meter fremfor sorteringsristens bakkant.

§ 14 bokstav c) (endret) skal lyde:

c) Løftepanel

Løftepanelet i en to-panels nettseksjon skal være innmontert i underpanelet og langs stolpe opp mot sideleis. Deretter skal løftepanelet være montert langs 6 masker i sideleis før det monteres ned langs stolpe mot bunnen i underpanelet. Det skal være 4 masker mellom bakerste punkt for løftepanel langs leis og fremre hjørner av sorteringsrist. Maskevidden i løftepanelet skal være maksimum 60 mm, og løftepanelet skal ha en minimum og maksimum bredde på henholdsvis 45 masker i for- og bakkant og 115 masker på midten. Under løftepanelets fremre del skal det være montert 5 fløytkuler. Løftepanelet skal være laget i P.E. (coulene), jf. figur 7, vedlegg 3.

Løftepanelet i en fire-panels nettseksjon skal lages av kvadratmasket lin eller nett med maksimum maskevidde på 80 mm og minimum 60 mm. Løftepanelet skal være innmontert i underpanelet og opp langs stolpene til midten av sidepanelene for så å følge stolpene ned til bunnpanelet. Det skal være 6 masker mellom toppen av løftepanelet til fremre hjørner av sorteringsristen. Løftepanelet skal ha en maksimum bredde tilsvarende ristens bredde. Under midten av løftepanelet skal det være montert tre fløytkuler på 8 tommer (200 mm) jevnt fordelt i panelets bredde. Løftepanelet skal være laget i P.E. (coulene).

§ 14 bokstav d) (endret) skal lyde:

d) Ledepanel

Ledepanelet i en to-panels nettseksjon skal ha en bredde på 60 masker og en lengde som tilsvarer lengden av stolpene i nettseksjonen det er montert langs, pluss 10 %. Ledepanelet skal ha en maskevidde på maksimum 60 mm og skal være laget i P.E. (coulene), jf. figur 8 i vedlegg 3.

Ledepanelet i en fire-panels nettseksjon skal ha en maksimum bredde tilsvarende ristens bredde og en lengde som tilsvarer lengden av stolpene i nettseksjonen det er montert langs. Ledepanelet skal lages i kvadratmasket lin eller nett og skal ha en maskevidde på maksimum 80 mm og minimum 60 mm og skal være laget i P.E. (coulene).

§ 14 bokstav f) (endret) skal lyde:

f) Støttekjettinger/støttetau

I en to-panels nettseksjon skal det på hver side av sorteringsristen eller sorteringsristkassetten monteres en støttekjetting eller et støttetau som beskrevet i § 13 andre ledd nr. 2. Kjettingene eller tauene skal monteres i sorteringsristens eller sorteringsristkassetten øvre hjørner og bakover for feste i sideleis (sammenføyning mellom overpanelet og underpanelet.). Støttekjettingene eller støttetauene skal være festet i leisen 0 til 35 cm foran bakenden på nettseksjonen. Lengden på støttekjettingen eller støttetauene skal være 112 cm uten kassett og 118 cm med sorteringsristkassett pluss lengden fra sorteringsristen eller sorteringsristkassetten festepunkt i leis til støttekjettingens eller støttetauets festepunkt i leis. For å ha et stødig festepunkt til støttekjetting eller støttetau i leis, kan det bendsles fast en 20 til 25 cm lang kjetting fra bakenden av nettseksjonen og forover. Lengden på støttekjettingen eller støttetauet måles fra innsiden av enden av GM-lås på risten til innsiden av enden av GM-lås som er festet i leis.

§ 14 bokstav g) oppheves.

§ 17 bokstav b) (endret) skal lyde:

b) Nettseksjonen

To- og firepanels nettseksjon skal være utformet som vist i vedlegg 7 figurene 1, 2 og 5 (to-panel) eller vedlegg 3.1 figur 1 (fire-panel).

En to-panels nettseksjon skal utformes på følgende måte:

- 1) Sorteringsristsystemet nettseksjonen skal ha en maskevidde på 135 mm. Nettseksjonen skal bestå av 2 deler, en skråskåret nettseksjon foran en rettskåret nettseksjon.
- 2) Den skråskårne delen av nettseksjonen skal ha en omkrets i forkant på totalt 2 x 80 masker (160 masker), og skjæres ned til 2 x 50 masker i bakkant (100 masker). Dette gir en lengde på 45 masker.
- 3) Den rettskårne delen av nettseksjonen hvor sorteringsrister, ledepanel og fiskeutslipp skal være innmontert, skal ha en omkrets på totalt 2 x 50 masker (100 masker) og en minimum lengde på 70 masker.

En fire-panels nettseksjon skal utformes på følgende måte:

- 1) Sorteringsristsystemet nettseksjonen skal ha en maskevidde på 135 mm. Nettseksjonen skal bestå av 2 deler, en skråskåret nettseksjon foran en rettskåret nettseksjon.
- 2) Den skråskårne delen skal bestå av fire like store sider og skal gi en omkrets i forkant på 4 x 40 frie masker (160 frie masker) for kobling mot fire-panels trålbelt, og skjæres ned til 4 x 24 frie masker (96 frie masker) i bakkant. Dette gir en lengde på 45 masker. For overgang til to-panels trålbelt skal sidepanelene skråskjæres fra 26 frie masker i bakkant til 0 frie masker i forkant. Omkretsen i forkant vil da være 2 x 80 frie masker (160 frie masker).
- 3) Den rettskårne delen av nettseksjonen hvor sorteringsrister ledepanel og fiskeutslipp skal være innmontert, skal ha en omkrets på 4 x 24 frie masker (96 frie masker) og en minimum lengde på 40,5 masker.

§ 17 bokstav c) (endret) skal lyde:

c) Ledepanel

Ledepanelet i en to-panels nettseksjon skal ha en bredde på 60 masker og en lengde som tilsvarer lengden av stolpene i nettseksjonen det er montert langs, pluss 10 %. Ledepanelet skal ha en maskevidde på maksimum 60 mm og skal være laget i P.E. (coulene).

Ledepanelet i en fire-panels nettseksjon skal ha en maksimum bredde tilsvarende ristens bredde og en lengde som tilsvarer lengden av stolpene i nettseksjonen det er montert langs. Ledepanelet skal lages i kvadratmasket lin eller nett og skal ha en maskevidde på maksimum 80 mm og minimum 60 mm og skal være laget i P.E. (coulene).

§ 17 bokstav d) (endret) skal lyde:

d) Fiskeutslipp

I nettseksjonens rettskårne del skal det være fiskeutslipp i over- og underpanelet. Fiskeutslippet utformes som vist i vedlegg 7 figur 2 og vedlegg 7.1 figur 1. Alt lin i det indikerte området skal fjernes. På to-panels nettseksjon skal det lages en leis på 2 masker i fiskeutslippets langsgående (N-retningen) kanter.

§ 18 (endret) skal lyde:

§ 18. Montering

Sorteringsristsystemet, som består av en forlengelse, en nettseksjon, to sorteringsrister og to ledepanel, skal monteres inn mellom trålens belg og trålens forlengelse eller sekk som vist i vedlegg 7 og 7.1.

Ledepanelene skal monteres inn i nettseksjonen som vist i vedleggene. Ledepanelenes forkant skal festes til ristenes sjakler. Ledepanelenes bakkant skal festes til bakkant av fiskeutslippet. Ledepanelenes sider festes til nettseksjonens sider.

Hver sorteringsrist skal være innmontert over 8 hele masker. Disse maskene skal ikke overstige 132 cm målt fra midt på første knute i første maske til midt på siste knute i siste maske. Første og siste knute er de knutene som er i knuterekken, i T-retningen, fra endene av maskene som er montert til endene på risten. Disse knuterekkene skal danne utgangspunkt for tellingen av masker vedrørende sorteringsristenes innmontering i nettseksjonen, se vedlegg 7 figur 6.

For to-panels nettseksjon skal det være 9 frie masker fra hjørnet av sorteringsristen og videre maskerett i T-retningen til sideleis, vedlegg 7 figur 5 og 6. Avstanden mellom sorteringsristene skal være totalt 7 masker talt fra bakkant av fremste rist til forkant på bakerste rist.

For fire-panels nettseksjon skal det være 18 frie masker i T-retning fra enden av sorteringsristen til maskerekken som tangerer masken som er montert til bakkanten av sorteringsristen. Avstanden mellom sorteringsristene skal være totalt 7 masker talt fra bakkant av fremste rist til forkant på bakerste rist.

Det kan benyttes et tilstrekkelig antall fløytkuler for å nøytralisere ristenes vekt i vann under forutsetning av at det benyttes samme type kuler med likt antall på hver side, og at de festes i sideleisene på to-panels nettseksjon og midt på sidepanelene i fire-panels nettseksjon.

Det kan lages utslipp for stein, svamp eller lignende i underpanelet av nettseksjonen. Utslipet skal da være minimum ti åpne masker foran fremre festepunkt til risten i underpanelet og skal ha en maksimum bredde lik ristens bredde.

Det er ikke tillatt å ha noen form for slitematter festet til underpanelet i nettseksjonen hvor sorteringsristene er montert.

Ved en eventuell stenging av utslippet for stein, svamp eller lignende kan det benyttes nett eller slitematte festet til undersiden av utslippet.

Vedlegget sjette ledd skal lyde:

For å lese vedleggene se her:



II

Forskriften trer i kraft straks.

18. mars Nr. 245 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 18. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12, § 14 og § 16, lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 § 11. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy over 15 meter største lengde som fisker med ringnot eller line og som vil delta i fisket, må sende påmelding til Fiskeridirektoratet faksnr. 55 23 80 90, på følgende e-post: postmottak@fiskeridir.no, eller pr. brev: Postboks 185 Sentrum, 5804 Bergen. Frist for påmelding for fartøy som fisker med ringnot er 16. mars 2015 og frist for påmelding for fartøy som fisker med line er torsdag 30. april 2015.

II

Forskriften trer i kraft straks.

18. mars Nr. 246 2015

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 18. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 9 første og annet ledd (endret) skal lyde:

Det er tillatt å bruke rundstropper i trål og snurrevad.

Ved bruk av stormasket trål og snurrevad er det bare tillatt å bruke rundstropper på poser som er laget i diamantasket lin eller nett når disse brukes slik som anvist nedenfor:

- a) Avstanden mellom hver rundstropp skal være minst 1 meter.
- b) Rundstroppene skal være festet utvendig på tvers av fiskeposen langs samme maskeomfar og skal ha minst to festepunkter.

§ 15 bokstav a første ledd (endret) skal lyde:

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet diamantmasket knuteløst nett.

Spesifikasjonen «Utforming og innmontering av snurrevadpose med kvadratiske masker» (Vedlegg 1) som vist til i § 3 nr. 1 bokstav b (endret) skal lyde:

Vedlegg 1. Spesifikasjoner for utforming og montering av kvadratmaskepose for snurrevad for fartøy over/under 15 meter

Innledning

En snurrevadpose med kvadratiske masker kan enten være en to- eller firepanelspose. En topanels pose består av to identiske panel – et overpanel og et underpanel. En firepanelspose består av identiske over- og underpanel samt to kileformete sidepanel. Det er valgfritt hvorvidt en vil bruke to- eller firepanelsposer.

Forpart

I fremste del av snurrevadposen skal det monteres en forlengelse med vanlige masker i polyetylen (PE), og med fri lengde over 5 masker. Trådykkelse velges fritt. Forlengelsen skal ha en minimum maskevidde på 130 mm, og kan ha en omkrets på 80–120 frie masker på eller over 15 meter og 60–100 frie masker for fartøy under 15 meter. Maskene i forlengelsens bakpart skal maskebindes mot kvadratmaskeseksjonen, og maskene i forlengelsen skal fordeles jevnt over hele kvadratmaskeposens omkrets (kiler inkludert).

Sammenføyningen mellom posens forlengelse (forpart) og resten av redskapen kan skje ved maskebinding eller ved at tau tres gjennom maskene i sammenføyningen. Ved forskjell i antall masker foran eller bak sammenføyningen, skal overskytende masker fordeles jevnt over hele omkretsen, uavhengig av om det maskebindes eller benyttes tau. Dersom det benyttes tau, skal tauets lengde være minimum 70 % av omkretsen av forlengelsen målt på strukket lin.

Seksjon med kvadratiske masker

Panel med kvadratiske masker skal lages av flettet knuteløst nett av enten polyamid (PA), polyetylen (PE), polypropylen (PP), eller polyester (PES). Minimum maskevidde i denne seksjonen skal være 125 mm. Det skal benyttes enkel flettet tråd med tykkelse på opp til 7,5 mm for maskevidder mellom 125 og 145 mm. Ved maskevidder fra og med 145 mm og oppover kan det benyttes enkel flettet tråd med tykkelse på opptil 11 mm. For fartøy på eller over 15 meter skal over- og underpanelet hver for seg ha en lengde på minimum 12,5 meter, og en bredde på minimum 2,5 meter og maksimum 4 meter. For fartøy under 15 meter skal over- og underpanelet hver for seg ha en lengde på minimum 7,5 meter og en bredde på minimum 1,9 meter og maksimum 4 meter. Uavhengig av kvadratmaskepanelenes lengde og bredde målt i meter, skal:

- over- og underpanelet av kvadratmasker være like i lengde og bredde,
- maskevidden være den samme i over- og underpanelet
- bredde på kvadratmaskepanelet i over- og underpanelet i form av frie masker være det samme i hele panelenes lengde.

Panelet med kvadratiske masker lages ved at nettet skjæres stolperett (AB-kutt), og sammenføres med forpart og løft slik at stolpene kun går på tvers av og langs av posen. Dersom seksjonen av kvadratmasker til over- og underpanelet lages av et sammenhengende nettstykke, skal det lages en falsk leis bestående av to stolper i tverretningen slik at posen får to like panel. Samtlige stolperækker som går på tvers av posen skal danne sammenhengende hele sirkler, det vil si at stolpene ligger overfor hverandre i sideleisen.

Løft

I bakkant av seksjon med kvadratiske masker skal det monteres et løft eller pumpeskjørt. Maskevidden skal være minimum 130 mm. Under fiske skal løftet snøres sammen maksimum 30 cm bak sammenføyning mellom kvadratmaskeseksjon og løft. Løftet eller pumpeskjørtets bakkant skal være åpent under fiske.

Utforming av løft eller løft med innmontert presenning eller pumpeskjørt samt maskevidde tilpasses fartøyets behov.

Firepanels snurrevadposer

Firepanels snurrevadposer skal ha samme over- og underpanel som topanels snurrevadposer, men skal i tillegg ha sidepanel mellom over- og underpanel, et på hver side av posen. Posen skal bestå av A) forpart med sidepanel B) seksjon med kvadratiske masker med kileformete sidepanel og C) løft som beskrevet under.

Kileformet sidepanel

Sidepanelene består av to deler; A) en del som inngår i den rettskårne forparten som skal ha samme lengde som snurrevadposens forpart, og som ikke nødvendigvis må være adskilt fra forpartens over- og underpanel med leiser, og B) et kileformet panel som skal ha samme totale lengde som seksjon med kvadratiske masker. Kilens forpart skal lages av samme nett-type som forpart i over- og underpanel og ha en bredde på maksimum 25 masker og maksimum 21 frie

masker, det vil si at det må tas inn minimum to masker i hver leis når sidepanelene sammenføres med over- og underpanelet. Den kileformete delen av sidepanelet skal være laget av vanlige masker (diamantmasker) i knute eller knuteløst lin, med minimum maskevidde på 130 mm, og fritt valg med hensyn tråddykkelse.

Kilens bredde i bakkant skal være totalt 4 masker og 1 eller ingen frie masker.

Kilen avsluttes jevnt med og i bakkant av seksjon med kvadratmasker. Her settes det et kraftig bendsel som innbefatter alle tre panelene på hver side (over to stolper fra overpanel pluss de siste fire maskene i sidepanelet pluss to stolper fra underpanelet).

Figurer



II

Forskriften trer i kraft straks.

20. mars Nr. 247 2015

Ikraftsetting av lov 20. mars 2015 nr. 14 om endringer i studentsamskipnadsloven

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 20. mars 2015 med hjemmel i lov 20. mars 2015 nr. 14 om endringer i studentsamskipnadsloven del II. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 24. mars 2015 kl.15.05.

Loven trer i kraft straks.

13. mars Nr. 266 2015

Forskrift om endring i tjenesteordning for menighetsprester

Hjemmel: Fastsett av Kulturdepartementet 13. mars 2015 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 34, jf. delegeringsvedtak 8. juni 2012 nr. 505. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I tjenesteordning 19. oktober 1990 nr. 4983 for menighetsprester gjøres følgende endring:

§ 19 oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2015.

13. mars Nr. 267 2015

Forskrift om endring i tjenesteordning for biskoper

Hjemmel: Fastsett av Kulturdepartementet 13. mars 2015 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 34, jf. delegeringsvedtak 8. juni 2012 nr. 505. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I tjenesteordning 6. juni 1997 nr. 1055 for biskoper gjøres følgende endring:

§ 25 oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2015.

16. mars Nr. 268 2015

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 16. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 16. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 7. mars 2015 nr. 205 om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 gjøres følgende endring:

§ 1 (endret) skal lyde:

§ 1. Stengt område – Fugløybanken i Troms og Lopp havet i Finnmark

Det er forbudt å fiske lodde med not innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

- 1 Nord 70 grader 17,4 minutter, øst 19 grader 30,0 minutter,
 - 2 Nord 70 grader 34,6 minutter, øst 19 grader 30,0 minutter,
 - 3 Nord 70 grader 39,2 minutter, øst 20 grader 05,7 minutter,
 - 4 Nord 70 grader 27,0 minutter, øst 20 grader 08,0 minutter,
 - 5 Nord 70 grader 35,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter,
 - 6 Nord 70 grader 13,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter,
- herfra videre til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

18. mars Nr. 269 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 18. mars 2015 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 19. desember 2014 nr. 1901 om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 3 (ny) skal lyde:

§ 3. Kvoter tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til fiske følgende kvanta tildelt Grønland fra Russland i Norges økonomiske sone nord for 62° N:

- a) 5 100 tonn torsk
- b) 500 tonn hyse.

Gjeldende § 3 – § 7 blir nye § 4 – § 8.

II

Forskriften trer i kraft straks.

19. mars Nr. 270 2015

Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m.

Hjemmel: Fastsett av Vegdirektoratet 19. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 24 jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endringer:

§ 6–1 femte ledd skal lyde:

Undervisning i førstehjelp kan bare gis av personer med instruktørgodkjenning fra Norsk Førstehjelpsråd. Kravene til undervisningspersonell i første, andre og fjerde ledd behøver ikke være oppfylt for å kunne undervise i førstehjelp.

§ 9–12 første ledd skal lyde:

Ved utvidelse fra klasse A2 til klasse A skal eleven gjennomføre obligatorisk kurs jf. § 9–13.

§ 27–1 andre ledd skal lyde:

Personer som tidligere har gjennomført kurs i sikring av last er fritatt fra kurset jf. § 27–1 eller § 27–2. Personer som ikke har gjennomført kurset, men som har eller har hatt førerrett i klassene C1 eller C som egen førerkortklasse på førerkortet, er fritatt fra kurset ved erverv av førerrett i klassene BE, D1E, DE og T.

§ 29–1 tredje ledd skal lyde:

Dersom den teoretiske eller den praktiske prøven ikke består, kan ny prøve ikke avlegges før det har gått henholdsvis to eller fire uker. Dette gjelder ikke ved ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll i klassene A1, A2 og A.

§ 29–2 første ledd skal lyde:

Praktisk førerprøve kan avlegges når kandidaten tilfredsstiller kravene til alder, vandel, obligatorisk opplæring, helse og syn som er fastsatt for den aktuelle førerkortklassen, jf. forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. kapittel 3 og 5. I klassene AM og S kan teoretisk førerprøve avlegges når kravene er tilfredsstilt. Førerprøven i klasse AM 147 kan likevel avlegges selv om ikke obligatorisk opplæring i trinn 4 er gjennomført, jf. § 13–5 tredje ledd. Ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll i klassene A1, A2 og A kan avlegges 6 måneder før oppnådd minstealder for førerkortklassen. For å avlegge ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll i klassene A1, A2 og A må kandidaten ha gjennomført obligatorisk opplæring i trinn 2.

§ 30–1 første, syvende og åttende ledd skal lyde:

Førerprøven for motorsykkel består av en teoretisk og en praktisk prøve. Den praktiske prøven er delt i en ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll og en trafikal prøve med kontroll før kjøring. Den teoretiske prøven for motorsykkel er lik, består teoretisk prøve gjelder for klassene A1, A2 og A. Ved utvidelse fra klasse A1 til A, A1 til A2 og A2 til A avlegges kun praktisk prøve.

Til den praktiske prøven skal det settes av 65 minutter hvor 20 minutter anvendes til ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll og 45 minutter anvendes til trafikal prøve med kontroll før kjøring.

Ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll gjennomføres på avsperrt område og skal være bestått før trafikal prøve med kontroll før kjøring. Ferdighetsprøve med sikkerhetskontroll er gyldig ut samme kalenderår som den er bestått.

§ 30–14 andre ledd skal lyde:

Den praktiske prøven avlegges på traktor med tilkoplet tilhenger. Traktor til førerprøven skal ha 4 hjul, være registrert for to personer, ha konstruktiv fart på mellom 38 og 50 km/t, ha koplingspedal og ha tillatt totalvekt på minst 7000 kg. Tilhengeren skal ha tillatt totalvekt på over 4000 kg, og så høye lemmer at det ikke er mulig å få utsyn bakover fra førerplassen uten å måtte bruke sidespeilene. Vogntoget må ha en lengde på minst 8 meter, og ha en samlet tillatt totalvekt på minst 12 000 kg. Tilhengeren skal være lastet med flere kolli som er sikret med alminnelig sikringsutstyr. Vekten av lasten må utgjøre minst 50 % av tillatt nyttelast inntil aktuell totalvekt er 7000 kg, likevel være minst 2000 kg. Aktuell totalvekt skal være minst 4000 kg.

II

Forskriften trer i kraft 23. mars 2015.

19. mars Nr. 271 2015

Forskrift om endring i forskrift om førerkort m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 19. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 24 jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endring:

§ 14–2 sjette ledd skal lyde:

Gebyrsatsene er som følger:

1. Teoretisk prøve	kr	560,–
2. Praktisk prøve, klasse B, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1; D1E	kr	980,–
3. Praktisk prøve, klasse S	kr	1000,–
4. Praktisk prøve, ferdighetsprøve klasse A, A2, A1	kr	310,–
5. Praktisk prøve, trafikal prøve klasse A, A2, A1	kr	690,–
6. Praktisk prøve, klasse T, BE	kr	840,–
7. Praktisk prøve, utrykningskompetanse	kr	980,–
8. Produksjon av førerkort/kompetansebevis	kr	260,–
9. Fotografering	kr	70,–

II

Forskriften trer i kraft 23. mars 2015.

20. mars Nr. 272 2015

Forskrift om endring i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 9–2, § 9–3 og § 9–4, jf. delegeringsvedtak 21. desember 2007 nr. 1708. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer gjøres følgende endring:

§ 15 skal lyde:

§ 15. *Krav til auksjonsdeltaker*

For å delta på auksjon, må virksomheten registrere seg innen kunngjort frist og vurderes kredittverdig av Landbruksdirektoratet. I vurderingen skal det legges vekt på virksomhetens betalingsevne og -vilje. Landbruksdirektoratet kan videre vektlegge sin generelle tillit til virksomheten. Dersom virksomheten ikke vurderes å være kredittverdig, skal den stille bankgaranti for det beløp som ønskes disponert i auksjonen.

Budgiver innenfor kvotene for svingelfrø, engrappfrø og raigrasfrø må være registrert som såvareforretning.

Budgiver innenfor kvotene for eplesoft/-konsentrat fra EU og EFTA må oppfylle vilkårene i forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer § 18b første ledd.

II

Forskriften trer i kraft straks.

20. mars Nr. 273 2015**Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 45zx (direktiv 2007/46/EF som endret ved forordning (EU) nr. 1171/2014). Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Direktiv 2007/46/EF med vedlegg (rammedirektivet), med unntak av artiklene 34, 36, 46–51 og kapittel XV, som endret ved forordningene forordning (EF) nr. 1060/2008, forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009, forordning (EF) nr. 385/2009, forordning (EF) nr. 595/2009, forordning (EF) nr. 661/2009, direktiv 2010/19/EU som endret ved beslutning 2011/415/EU, forordning (EU) nr. 371/2010, forordning (EU) nr. 183/2011, forordning (EU) nr. 582/2011, forordning (EU) nr. 678/2011, forordning (EU) nr. 65/2012, forordning (EU) nr. 1229/2012, forordning (EU) nr. 1230/2012, forordning (EU) nr. 143/2013, forordning (EU) nr. 171/2013, forordning (EU) nr. 195/2013, forordning (EU) nr. 133/2014, forordning (EU) nr. 136/2014, forordning (EU) nr. 214/2014 forordning (EU) nr. 540/2014, forordning 627/2014 og forordning (EU) nr. 1171/2014 gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av bestemmelsene i denne forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

20. mars Nr. 274 2015**Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) 2015/342 og beslutning (EU) 2015/349). Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes forordning (EU) 2015/342 kronologisk til listen over rettsakter som endrer forordning (EF) nr. 798/2008.

I § 2 tilføyes forordning (EU) 2015/342 kronologisk til listen over forordninger.

II

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (beslutning 2007/777/EF sist endret ved beslutning (EU) 2015/349 og beslutning 2000/572/EF sist endret ved beslutning (EU) 2015/216).

Vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. De regionaliserte områder i tredjestater som fastsatt i vedleggene II og III og som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar til EØS-området (beslutning 2007/777/EF, sist endret ved beslutning (EU) 2015/349).



III

Endringene trer i kraft 23. mars 2015.

Forordninger

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer i delen om «Forordninger»:

Innledningsteksten under «Forordninger» skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon dansk konsolidert versjon av grunnrettsakten, forordning (EF) nr. 798/2008. At versjonen er konsolidert betyr at endringene av grunnrettsakten er innarbeidet. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011, forordning (EU) nr. 110/2012, forordning (EU) nr. 393/2012, forordning (EU) nr. 532/2012, forordning (EU) nr. 1162/2012, forordning (EU) nr. 88/2013, forordning (EU) nr. 191/2013, forordning (EU) nr. 437/2013, forordning (EU) nr. 519/2013, forordning (EU) nr. 556/2013, forordning (EU) nr. 866/2013, forordning (EU) nr. 1204/2013, forordning (EU) nr. 166/2014, forordning (EU) nr. 952/2014, forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243 og forordning (EU) 2015/342. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243 og forordning (EU) 2015/342 er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon. Nedenfor gjengis også forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243 og forordning (EU) 2015/342. Endringen som følger av forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243 og forordning (EU) 2015/342 er innarbeidet i listen over tredjestater, områder eller soner.

Etter forordning (EF) 2015/243 tilføyes:



For å lese forordning (EU) 2015/342 (dansk utgave) se her:

Liste over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) 2015/342):



20. mars Nr. 275 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 12, § 14 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 § 11. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som fisker med ringnot og som har fått adgang til å delta i forsøksfisket etter § 5, kan i perioden fra og med 25. juni til og med 31. oktober fiske og lande inntil 20 tonn makrellstørje i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. mars Nr. 276 2015

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 22. mars 2015 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 25b og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 11. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 2–5 nytt annet ledd skal lyde:

Sykepleiere med helsesøsterutdanning og jordmødre med autorisasjon eller lisens etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v., gis rett til å rekvirere alle typer prevensjonsmidler til kvinner fra fylte 16 år, samt legemidler til bruk i praksis som er nødvendig for administrering av prevensjonsmidlene.

§ 2–5 tidligere annet ledd 4. punktum blir nytt § 2–5 tredje ledd og skal lyde:

Det kreves at sykepleier med helsesøsterutdanning og jordmor har gjennomført relevant utdanning i temaene samliv, seksualitet og prevensjon, og at den enkelte har id-nummer som sykepleier med helsesøsterutdanning eller jordmor i det offentlige Helsepersonellregisteret.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

23. mars Nr. 277 2015

Forskrift om endring i animaliehygieneforskriften og animaliekontrollforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 andre ledd jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 12 og del 6.1 nr. 17 (forordning (EU) nr. 633/2014). Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.1 nr. 17 tilføyes følgende endringsforordning:
forordning (EU) nr. 633/2014

§ 1 første ledd skal lyde:

§ 1. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 853/2004 og tilhørende forordninger

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 6.1 nr. 17 (forordning (EF) nr. 853/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1662/2006, forordning (EF) nr. 1243/2007, forordning (EF) nr. 1020/2008, forordning (EF) nr. 1161/2009, forordning (EU) nr. 558/2010, forordning (EU) nr. 150/2011, forordning (EU) nr. 16/2012, forordning (EU) nr. 1276/2011, forordning (EU) nr. 786/2013 og forordning (EU) nr. 633/2014) om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 12 tilføyes følgende endringsforordning:
forordning (EU) nr. 633/2014

§ 1 andre ledd skal lyde:

Bestemmelser som utfyller og endrer forordning (EF) nr. 854/2004 er gitt i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften), jf. forordning (EF)

nr. 2074/2005 om gjennomføringstiltak for visse produkter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 og for organiseringen av offentlig kontroll i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004, om unntak fra europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004, og om endring av forordning (EF) nr. 853/2004 og forordning (EF) nr. 854/2004 og jf. forordning (EU) nr. 633/2014 som endrer vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 og vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 hva gjelder spesifikke krav ved håndtering av viltelevende storvilt og post-mortem inspeksjon av viltelevende vilt.

III

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften) avsnitt «Forordninger» gjøres følgende endringer:

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 853/2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 6.1 nr. 17 (forordning (EF) nr. 853/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 2074/2005, forordning (EF) nr. 2076/2005, forordning (EF) nr. 1662/2006, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 1243/2007, forordning (EF) nr. 1020/2008, forordning (EF) nr. 1161/2009, forordning (EU) nr. 558/2010, forordning (EU) nr. 150/2011, forordning (EU) nr. 16/2012, forordning (EU) nr. 1276/2011, forordning (EU) nr. 786/2013 og forordning (EU) nr. 633/2014) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg I til EØS-avtalen.

Forordning (EU) nr. 853/2004 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 633/2014.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M16** Kommisjonsforordning (EU) nr. 633/2014 av 13. juni 2014

I vedlegg III avsnitt IV kapittel II skal punkt 8 lyde:

► **M16**

«8. Uflådd viltelevende storvilt kan dessuten

- a) flås og omsettes bare dersom
 - i) det før flåing lagres og håndteres atskilt fra andre næringsmidler, og ikke er fryst,
 - ii) det etter flåingen gjennomgår en siste kontroll ved et viltbehandlingsanlegg i samsvar med forordning (EF) nr. 854/2004,
- b) sendes til et viltbehandlingsanlegg i en annen medlemsstat bare dersom det under transport til viltbehandlingsanlegget ledsages av et sertifikat som er i samsvar med modellen i vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 636/2014,* utstedt og underskrevet av en offentlig veterinær, som bekrefter at kravene i nr. 4 om at det eventuelt skal foreligge en erklæring, og at relevante deler av kroppen medfølger, oppfylles.

Dersom viltbehandlingsanlegget, som er i nærheten av jaktområdet, er i en annen medlemsstat, behøver ikke transport til dette viltbehandlingsanlegget ledsages av sertifikatet, men av erklæringen fra den utdannede personen som nevnt i nr. 2, for å etterkomme artikkel 3 nr. 1 i direktiv 89/662/EØF, idet det tas hensyn til dyrehelsetilstanden i opprinnelsesmedlemsstaten. ◀ **M16**

* ► **M16** EUT L 175 af 14.6.2014, s. 16.» ◀ **M16**

I avsnittet «Forordninger i pdf» gjøres følgende endringer:

Oversikten «forordninger i pdf» og alle forordningene fjernes.

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften) avsnitt «Forordninger» gjøres følgende endringer:

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 854/2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføring av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 12 (forordning (EF) nr. 854/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 2074/2005, forordning (EF) nr. 2076/2005, forordning (EF) nr. 1663/2006, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 1021/2008, forordning (EU) nr. 505/2010,

forordning (EU) nr. 739/2011 og forordning (EU) nr. 633/2014) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg I til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 854/2004 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 633/2014.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M14** Kommisjonsforordning (EU) nr. 633/2014 av 13. juni 2014

I vedlegg I avsnitt IV kapittel VIII del A skal følgende punkt tilføyes:

► **M14**

«2a. Den offentlige veterinæren skal kontrollere at et hygiesertifikat som er i samsvar med modellen i vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 636/2014* eller erklæringen(e) ledsager det uflådde viltlevende viltet som transporteres til viltbehandlingsanlegget fra en annen medlemsstats territorium i samsvar med avsnitt IV kapittel II nr. 8 bokstav b) i vedlegg III til forordning (EF) nr. 853/2004. Den offentlige veterinæren skal ta hensyn til innholdet i sertifikatet eller erklæringen(e). ◀ **M16**

* ► **M16** EUT L 175 af 14.6.2014, s. 16.» ◀ **M14**

23. mars Nr. 278 2015

Forskrift om endring i forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag

Hjemmel: Fastsatt av Miljødirektoratet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk mv. (lakse- og innlandsfiskeloven) § 3, jf. delegeringsvedtak 27. november 1992 nr. 864, jf. forskrift 20. juni 2003 nr. 736 om åpning for fiske etter anadrome laksefisk (åpningsforskriften) § 1 og § 4 og lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 15 og § 16. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I vedlegget til forskrift 10. mai 2012 nr. 438 om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag gjøres følgende endring:

Fylke/ Kommune	V.nr.	Vassdrag	Fisketid L: laks Ø: sjørret R: sjørøye	Spesielle bestemmelser
<i>Troms</i>				
Storfjord	205.Z	Skibotn	L: 01.06–22.08 Ø: 01.06–22.08 R: 01.06–22.08	
Storfjord	204.Z	Signaldalselva	L: 01.06–22.08 Ø: 01.06–22.08 R: 01.06–22.08	
Storfjord	204.8Z	Kitdalselva	L: 01.06–22.08 Ø: 01.06–22.08 R: 01.06–22.08	
<i>Nordland</i>				
Rana	156.Z	Ranavassdraget	L: 25.06–23.09 R: 25.06–23.09	Etter 15/8 er det ikke tillat å fiske mellom kl. 00:00–05:00. Etter 15/9 er fiske ovenfor Kobbforsen forbeholdt bevaringstiltak for sjørret.
<i>Nord-Trøndelag</i>				
Steinkjer	128.3Z	Figga	L: 01.07–01.08	Døgnavote per fisker: 1 laks
Steinkjer	128.Z	Steinkjerelva med Byaelva	L: 01.07–15.08	Døgnavote per fisker: 1 laks
Steinkjer	128.ZXY1	Steinkjerelva med Byaelva (hovedstreng)	L: 01.07–15.08	Døgnavote per fisker: 1 laks
Steinkjer	128.ZY1	Steinkjerelva/Ogna (sidevassdrag)	L: 01.07–01.08	Døgnavote per fisker: 1 laks
<i>Møre og Romsdal</i>				
Rauma	103.42Z	Breivikelva		

<i>Fylke/ Kommune</i>	<i>V.nr.</i>	<i>Vassdrag</i>	<i>Fisketid L:laks Ø:sjørret R:sjørøye</i>	<i>Spesielle bestemmelser</i>
Rauma	103.2Z	Innfjordelva		
Rauma	103.4Z	Hensvassdraget/Isa/ Glutra		
Rauma	103.1Z	Måna		
Rauma	103.Z	Raumavassdraget		
Rauma	103.ZY1	Raumavassdraget/ Istra (sidevassdrag)		
Rauma	103.5Z	Skorgeelva		

II

Forskriften trer i kraft 23. mars 2015.

23. mars Nr. 279 2015

Forskrift om endring i forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen

Hjemmel: Fastsatt av Miljødirektoratet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk mv. (lakse- og innlandsfiskloven) § 33, jf. delegeringsvedtak 27. november 1992 nr. 864, jf. forskrift 20. juni 2003 nr. 736 om åpning for fiske etter anadrome laksefisk (åpningsforskriften) § 1 og § 4 og lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 15 og § 16. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 10. mai 2012 nr. 431 om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen gjøres følgende endringer i § 4:

<i>Fylker og avgrensninger</i>	<i>Fisketid i ordinær sesong</i>	<i>Fisketid i utvidet sesong</i>
<i>Møre og Romsdal (regionene Fjordene i Møre og Romsdal og Kysten av Møre og Romsdal)</i>		
<i>Region Fjordene i Møre og Romsdal:</i>		
<i>Unntak:</i>		
Romsdalsfjorden innenfor en linje trukket fra Vågstranda til Okseneset.	Åpnes ikke	01.10–28.02

II

Forskriften trer i kraft 23. mars 2015.

23. mars Nr. 280 2015

Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzz (forordning (EU) nr. 696/2014). Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93), nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 endret ved forordning (EU) nr. 178/2010 og forordning (EU) nr. 519/2014), nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010, forordning (EU) nr. 165/2010, forordning (EU) nr. 420/2011, forordning (EU) nr. 835/2011, forordning (EU) nr. 1258/2011, forordning (EU) nr. 1259/2011, forordning (EU) nr. 594/2012, forordning (EU) nr. 1058/2012, forordning (EU) nr. 1067/2013, forordning (EU) nr. 212/2014, forordning (EU) nr. 488/2014, og forordning (EU) nr. 696/2014), nr. 54zzzo (forordning (EF) nr. 1882/2006), nr. 54zzzp (forordning (EF) nr. 333/2007 som endret ved forordning (EU) nr. 836/2011), nr. 70 (forordning (EU) nr. 589/2014) og kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF).

- I § 3 første ledd tilføyes som nytt strekpunkt:
- forordning (EU) nr. 696/2014

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1881/2006 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010, forordning (EU) nr. 165/2010, forordning (EU) nr. 420/2011, forordning (EU) nr. 835/2011, forordning (EU) nr. 1258/2011, forordning (EU) nr. 1259/2011, forordning (EU) nr. 594/2012, forordning (EU) nr. 1058/2012, forordning (EU) nr. 1067/2013, forordning (EU) nr. 212/2014, forordning (EU) nr. 488/2014 og forordning (EU) nr. 696/2014) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 1881/2006 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 696/2014.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M15** Kommisjonsforordning (EU) nr. 696/2014

Følgende endringer konsolideres som M15:

I vedlegget til forordning (EF) nr. 1881/2006 gjøres følgende endringer:

Nytt avsnitt 8 «naturlige plantegifter» som lyder:

► **M15**

Del 8: Naturlige plantegifter

8.1	Erukasyre	
8.1.1	Vegetabilske oljer og fettstoffer	50**
8.1.2	Næringsmidler som er tilsatt vegetabilske oljer og fettstoffer med unntak av næringsmidler som fremgår av pkt. 8.1.3	50**
8.1.3	Morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spebarn og småbarn	10**

** Grenseverdien gjelder for innholdet av erukasyre beregnet på grunnlag av den samlede mengden fettsyrer i næringsmiddelets fettkomponent

◀ **M15**

23. mars Nr. 281 2015

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) og forskrift om krav til sykkel

Hjemmel: Fastsett av Vegdirektoratet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–5 nr. 12 nytt annet ledd skal lyde:

Som sykkel regnes også kjøretøy som nevnt i første ledd og som er utstyrt med elektrisk hjelpemotor med maksimal nominell effekt på høyst 0,25 kW hvor hjelpemotorens effekt reduseres gradvis og opphører når kjøretøyet oppnår en hastighet på 25 km/t, eller tidligere hvis syklisten slutter å trå/veive. Det tillates at kjøretøyet har fremdrift kun ved motorkraft opp til 6 km/t. Kjøretøy som nevnt i dette ledd anses ikke som motorvogn etter vegtrafikkloven § 2.

§ 2–5 nr. 12 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

Sykkel med to sitteplasser kan ha elektrisk hjelpemotor med nominell effekt på høyst 0,5 kW når det kan dokumenteres at kjøretøyet er tildelt eller utlånt som hjelpemiddel fra Arbeids- og velferdsetaten. Det er tilstrekkelig

at én av syklistene trår/veiver for at hjelpemotoren skal gi effekt. For øvrig gjelder kravene i forrige ledd. Kjøretøy som nevnt i dette ledd anses ikke som motorvogn etter vegtrafikkloven § 2.

§ 2–5 nr. 12 nytt fjerde ledd skal lyde:

Sykkel som tilfredsstiller kravene i NS-EN 15194 anses å oppfylle definisjonen i annet ledd.

II

I forskrift 19. februar 1990 nr. 119 om krav til sykkel gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Som sykkel regnes også kjøretøy som nevnt i første ledd og som er utstyrt med elektrisk hjelpemotor med maksimal nominell effekt på høyst 0,25 kW hvor hjelpemotorens effekt reduseres gradvis og opphører når kjøretøyet oppnår en hastighet på 25 km/t, eller tidligere hvis syklisten slutter å trå/veive. Det tillates at kjøretøyet har fremdrift kun ved motorkraft opp til 6 km/t. Kjøretøy som nevnt i dette ledd anses ikke som motorvogn etter vegtrafikkloven § 2.

§ 2 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

Sykkel med to sitteplasser kan ha elektrisk hjelpemotor med nominell effekt på høyst 0,5 kW når det kan dokumenteres at kjøretøyet er tildelt eller utlånt som hjelpemiddel fra Arbeids- og velferdsetaten. Det er tilstrekkelig at én av syklistene trår/veiver for at hjelpemotoren skal gi effekt. For øvrig gjelder kravene i forrige ledd. Kjøretøy som nevnt i dette ledd anses ikke som motorvogn etter vegtrafikkloven § 2.

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Sykkel som tilfredsstiller kravene i NS-EN 15194 anses å oppfylle definisjonen i annet ledd.

III

Endringene trer i kraft straks.

25. mars Nr. 282 2015

Forskrift om regulering av fangst av hval i 2015

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 25. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 § 16, § 34, § 36 og § 47. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

§ 1. *Forbud*

Det er forbudt å drive fangst av hval.

§ 2. *Kvote*

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy som har fått tillatelse hos Fiskeridirektoratet fange til sammen 1286 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskevernsonen ved Svalbard, i fiskerisonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann innenfor IWC-områdene ESB, EW, EN og CM.

Det kan drives fri fangst innenfor totalkvoten på 1286 vågehval.

§ 3. *Fangststart*

Fangst av vågehval kan påbegynnes 1. april.

Fiskeridirektoratet stopper fangsten når forholdene tilsier det.

§ 4. *Ferds skriver/inspektør/observatør*

Fartøy som deltar i fangst av vågehval skal ha installert ferds skriver. Ferds skriver skal være godkjent av Fiskeridirektoratet og installert av installatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan pålegge fartøyet å ha inspektør eller observatør om bord under fangsten.

§ 5. *Oppgaveplikt*

Fartøy som ikke omfattes av plikten til elektronisk fangstrapportering skal føre fangstdagbok utgitt av Fiskeridirektoratet. Fangstdagboken skal føres fortløpende.

Fangstdagboken skal innen åtte dager etter avsluttet fangstsesong være sendt eller overlevert Fiskeridirektoratet.

Fartøy som ikke rapporterer elektronisk skal hver mandag innen kl. 1400 rapportere siste ukes fangst til Norges Råfisklag, Svolvær.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om innhenting av data fra ferds skriver.

§ 6. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften eller fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten.

§ 7. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

26. mars Nr. 283 2015**Forskrift om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy m.m.**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 26. mars 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 19 første og annet ledd og § 43, jf. delegeringsvedtak 12. mars 2009 nr. 297. Kunngjort 27. mars 2015 kl.15.05.

I

I forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endring:

§ 31 annet ledd skal lyde:

Kravet til bremseprøver i § 8 annet ledd bokstav a, annet punktum, og kravet til kompetanse i § 11 syvende ledd og § 12 annet ledd trer i kraft 8. juni 2015. Kravet om bremsekurs i § 12 annet ledd nr. 4 bokstav e, og kravet om kalibrering i § 8 tredje ledd, tredje punktum trer i kraft 1. juli 2015. Kravet om gasslekkasjesøkeverktøy i § 8 annet ledd bokstav k og kravet om spesialtilpasset slitasjetester i § 8 annet ledd bokstav l trer i kraft 1. januar 2019.

II

I forskrift 1. november 2012 nr. 1039 om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endring:

Del II første ledd skal lyde:

Endringene i § 24 første ledd bokstav g, § 30 første ledd, § 31 tredje ledd og i vedlegg 1, trer i kraft 8. juni 2015.

III

I forskrift 3. september 2014 nr. 1146 om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endring:

Del II første ledd skal lyde:

Endringene trer i kraft 8. juni 2015.

IV

Endringene trer i kraft straks.

10. mars Nr. 301 2015**Forskrift om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettsjenester**

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 10. mars 2015 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 9–1 bokstav g og i, jf. lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettsjenester gjøres følgende endringer:

§ 1–3. Definisjonene «CONTRL», «Komponentkode», «MSCONS», «PRODAT» og «UTILTS» oppheves.

§ 1–3. Definisjonen «avregningsdata for regulerkraftbalanse» skal lyde:

Avregningsdata for regulerkraftbalanse: Verdier for innmating og uttak per nettavregningsområde fordelt på:

1. sum per time av timemålte verdier for innmating for det enkelte produksjonsanlegg,
2. sum per time av timemålte verdier for uttak for hver balanseansvarlig fordelt på den enkelte kraftleverandør,
3. volumandel av den justerte innmatingsprofil per time for hver balanseansvarlig fordelt på den enkelte kraftleverandør,
4. estimert nettap per time for nettselskapets balanseansvarlige eventuelt anført på kraftleverandør og
5. det totale uttaket til og innmatingen per time fra tilgrensede nettavregningsområder.

§ 1–3. Ny definisjon «nettavregningsområde» skal lyde:

Nettavregningsområde: Et område fastsatt av avregningsansvarlig hvor uttak, innmating og utveksling av kraft med tilgrensede nettavregningsområder kan måles.

§ 1–4 skal lyde:

§ 1–4. Elektronisk informasjonsutveksling

a. Meldingsformat

Meldinger etter denne forskrift skal oversendes i henhold til Ediel.

b. Utvekslingsprotokoll

Ediel-meldinger etter denne forskrift skal kunne sendes og mottas med utvekslingsprotokoll godkjent av Systemstøtten for Ediel.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan fatte vedtak om utvekslingsprotokoll for å sende og motta Ediel-meldinger etter denne forskrift.

c. Systemstøtten for Ediels godkjennelse

Det kreves godkjennelse av Systemstøtten for Ediel for å kunne utveksle Ediel-meldinger etter denne forskrift. Det kan i godkjennelsen settes vilkår om bruk av bestemte utvekslingsprotokoller for å sende og motta Ediel-meldinger.

d. Systemstøtten for Ediels adresseregister

Det kreves registrering med oppdatert adresseinformasjon i Systemstøtten for Ediels adresseregister for å kunne utveksle Ediel-meldinger etter denne forskrift.

Vesentlige endringer i Ediel skal forelegges Norges vassdrags- og energidirektorat i god tid før implementering. Norges vassdrags- og energidirektorat kan fatte vedtak om endring av Ediel.

Ny § 1–5 skal lyde:

§ 1–5. Nettavregningsområde

Avregningsansvarlig skal etablere og oppdatere nettavregningsområder i forbindelse med regulerkraftavregning. I arbeidet med å etablere nettavregningsområder skal avregningsansvarlig konsultere systemansvarlig og nettselskaper som bidrar med nødvendige opplysninger.

Et nettavregningsområde skal til enhver tid kun tilordnes ett elspotområde.

§ 2–9 oppheves.

Ny § 3–4 skal lyde:

§ 3–4. Måling av produksjon

For nye produksjonsanlegg eller ved utskifting av måler på eksisterende produksjonsanlegg, skal måling etableres for netto produksjon.

Dersom etablering av netto måling etter første ledd medfører en urimelig høy kostnad, kan måling etableres et annet sted.

Med netto produksjon etter første ledd menes brutto produksjon i et kraftverk, referert til generatorklemme, minus forbruk i eventuelt hjelpeutstyr i forbindelse med produksjon av elektrisk energi, tap i hovedtransformatoren relatert til produksjonen i kraftverket og energi fra eventuell hjelpegenerator.

Dersom innrapporterte måldata baserer seg på måling etablert på generatorklemme, skal det trekkes i fra 2 %, eller korrigeres med en korreksjonsfaktor. Dersom innrapporterte måldata baserer seg på måling etablert på et annet sted i kraftverket, skal det korrigeres med en korreksjonsfaktor.

Korreksjonsfaktor kan utarbeides av kraftverkseier og nettselskap i fellesskap.

Korreksjonsfaktoren skal reflektere det faktiske forbruket og nettapet.

§ 3–11 oppheves.

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. Betalingsforpliktelser og tilgodehavender i regulerkraftmarkedet

Avregningsansvarlig skal beregne betalingsforpliktelser eller tilgodehavender for hver enkelt balanseansvarlig på bakgrunn av hver enkelt balanseansvarliges separate regulerkraftbalanser for kraftforbruk og kraftproduksjon. Regulerkraftubalanser ved kraftforbruk skal avregnes etter prisene i regulerkraftmarkedet. Regulerkraftubalanser ved kraftproduksjon skal avregnes etter prisene i spotmarkedet når ubalanser reduserer den totale ubalansen i systemet, mens ubalanser som øker den totale ubalansen i systemet skal avregnes etter prisene i regulerkraftmarkedet.

Kraftstasjoner med en samlet installert ytelse under 3 MW skal ved avregning behandles som forbruk etter første ledd annet punktum.

Betalingsforpliktelser eller tilgodehavender skal innen 18 kalenderdager etter hvert driftsdøgn gjøres kjent for hver enkelt balanseansvarlig.

§ 5–4 skal lyde:

§ 5–4. Nettselskapets oversendelse av avregningsdata og informasjon om forbruk

Nettselskapet skal for hver balanseansvarlig i sitt nett sende melding til avregningsansvarlig som inneholder avregningsdata for regulerkraftbalanse.

Avregningsdata for regulerkraftbalanse skal oversendes innen tre virkedager etter avregningsukens slutt. Avregningsansvarlig skal deretter uten ugrunnet opphold gjøre avregningsdata for regulerkraftbalanse tilgjengelig for den enkelte balanseansvarlige.

Nettselskapet skal sende melding til den enkelte balanseansvarlige som inneholder informasjon om det totale forbruket i nettet for foregående døgn. Meldingen skal være sendt innen klokken 10.00 påfølgende virkedag.

§ 5–7 skal lyde:

§ 5–7. Avtale om regulerkraftavregning

Balanseansvarlig og avregningsansvarlig skal regulere forhold i forbindelse med avregning av regulerkraft i en egen avtale.

Håndtering av balanseansvaret kan settes bort til tredjepart som har avtale etter første ledd.

Avtalene skal ivareta hensynet til et effektivt kraftmarked og likebehandling av partene i markedet. Avregningsansvarlig skal forelegge avtalene for Norges vassdrags- og energidirektorat.

Gjeldende § 5–9 oppheves. Ny § 5–9 skal lyde:

§ 5–9. Bortsetting av oppgaver

Avregningsansvarlig kan overlate til tredjepart å utføre oppgaver i forbindelse med koordinering av regulerkraftavregning.

Følgende oppgaver kan ikke overlates til tredjepart etter første ledd:

- a) inngåelse og endring av avtale jf. § 5–7 første ledd,
- b) fastsetting av ekstraordinært krav til sikkerhetsstillelse fra balanseansvarlig for regulerkraftoppgjør,
- c) suspensjon eller ekskludering av balanseansvarlig fra regulerkraftavregningen og handel i engrosmarkedet for kraft og
- d) annen avgjørelse i forbindelse med koordinering av regulerkraftavregning som innebærer utøvelse av offentlig myndighet og er bestemmende for rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte aktører.

§ 6–8 oppheves.

II

Ny § 3–4 trer i kraft 1. juli 2015.

Ny § 1–5 trer i kraft fra den tid NVE bestemmer.

§ 2–9, § 3–11 og § 6–8 oppheves fra den tid NVE bestemmer.

Endringene i § 1–3, § 1–4, § 5–2, § 5–4, § 5–7 og § 5–9 trer i kraft fra den tid NVE bestemmer.

19. mars Nr. 302 2015

Forskrift om endring i forskrift om fastsettelse av opplag i nyhets- og aktualitetsmedier

Hjemmel: Fastsatt av Medietilsynet 19. mars 2015 med hjemmel i forskrift 25. mars 2014 nr. 332 om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier § 16 og Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 17. september 2014 nr. 1207 om fastsettelse av opplag i nyhets- og aktualitetsmedier gjøres følgende endringer:

Ny tittel skal lyde:

Forskrift om fastsettelse av opplag og utgaver i nyhets- og aktualitetsmedier

§ 1 første og andre ledd skal lyde:

Denne forskriften gir regler for fastsettelse av gjennomsnittlig nettoopplag og antall utgaver for nyhets- og aktualitetsmedier som er kvalifisert for produksjonstilskudd. Virkeområde er avgrenset til medier som fyller vilkårene i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier § 3.

Formålet med forskriften er å fastsette opplag og antall utgaver for tildeling av produksjonstilskudd til tilskuddsberettigede nyhets- og aktualitetsmedier.

§ 2 femte ledd skal lyde:

Andre digitale produkter er digitale utgivelser som skiller seg vesentlig fra medieselskapets hovedmedium. Opplag for andre digitale produkter fastsettes for seg.

§ 2 sjettede ledd skal lyde:

Nettoopplag er fastsatt opplag etter reglene i denne forskriften § 3. Nettoopplag omfatter eksemplarer solgt i abonnement og løssalg, og frieksemplarer til ansatte, avisbud, kunder og liknende. Nettoopplag består av papirutgaver, digitale utgaver og kombinasjoner av disse. Nettoopplag for hverdager og søndager fastsettes hver for seg. Nettoopplag

for hovedmediet og tilknyttede medieprodukter, jf. forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier § 2, andre og tredje ledd, fastsettes hver for seg.

§ 2 nytt syvende ledd skal lyde:

En utgave kan publiseres digitalt eller på papir. En utgave av en kontinuerlig oppdatert nettavis er minimum et døgn produksjon. En ny digital utgave foreligger når minimum 50 % av det egenproduserte stoffet på frontsidene er skiftet ut.

§ 3 nr. 1 første ledd skal lyde:

1. *Abonnement:* Opplag i abonnement er lik alle betalte abonnementsinntekter delt på mediets gjennomsnittlige abonnementspris samme år. Solgte abonnementer av papiraviser og e-aviser likebehandles ved beregning av opplag når disse selges uavhengig av hverandre. Dersom abonnenten kjøper e-avisen som et tillegg til papiravisen, blir det beregnet opplag for den andelen av e-avisens fullpris som kunden betaler. Abonnement gitt som gave uten betingelser betalt av andre, skal telles med i opplaget. Tilbudsabonnement eller annet abonnement som delvis blir betalt av mottakeren og delvis av andre, eventuelt av avisen selv, teller i nettoopplaget bare med den delen som mottakeren betaler.

§ 3 nr. 3 skal lyde:

3. *Frieksemplarer til ansatte, avisbud, annonsører, eiere, osv:* Det skal legges til et prosenttillegg for papireksemplarer distribuert til ansatte, avisbud, annonsører, eiere, styremedlemmer, osv. etter tabellen under. Tillegget beregnes ut fra faktisk distribuerte papireksemplarer. Prosenttillegget skal benyttes fullt ut, og høyeste tall benyttes.

Mindre enn	5 000	i opplag	300	ekspl. eller maks	9,0 %
5 000	– 9 999	i opplag	450	ekspl. eller maks	8,0 %
10 000	– 19 999	i opplag	800	ekspl. eller maks	6,0 %
20 000	– 49 999	i opplag	1 200	ekspl. eller maks	4,5 %
50 000	– 199 999	i opplag	2 250	ekspl. eller maks	3,5 %
Mer enn	200 000	i opplag	7 000	ekspl. eller maks	2,9 %

Frieksemplarer for digitale utgaver skal være lik 2 prosent av det digitale opplaget beregnet etter pkt. 1 og 2 over.

Kollektivt betalte en bloc abonnement skal ikke telle med i de første 1 000 eksemplarer ved fastsettelse av avisens nettoopplag.

Nyhets- og aktualitetsmediet kan selges med rabatt inklusive eventuelle tilleggssytelser på inntil 50 prosent av ordinær abonnementspris for tilsvarende abonnementstype uten at det får konsekvenser for beregning av opplag. Dersom prisen kunden betaler er lavere enn 50 prosent av fullpris, er opplaget lik det innbetalte beløpets andel av full pris. Det kan bare gis slik rabatt på et av produktene ved salg av produktkombinasjoner. Slike produktkombinasjoner kan bestå av papiravis, e-avis eller andre digitale produkter. Rabatten skal beregnes av ordinær fullpris for kjøp av produktet som selvstendig produkt, ikke pris for kjøp av produktet som et tillegg til hovedmediet.

Prisen for kombinasjoner av ulike produkttyper må være lik de offisielle prisene for det enkelte produkt i medieselskapets prisliste for å få fullt tellende opplag. Ved reduksjon av prisen vil opplaget bli tilsvarende redusert.

Inntekter fra salg av papiraviser og inntekter fra salg av digitale publikasjoner skal skilles fra hverandre i selskapets bokføring av abonnements- og løssalgsinntekter.

§ 3 nr. 4 og 5 oppheves.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Fastsettelse av digitale utgaver

En oppdatert digital utgave skal ha minimum 50 prosent nytt og egenprodusert redaksjonelt innhold fra en utgave til den neste.

Det er ikke anledning til å øke antall utgivelser ved å fordele innhold i volum som har blitt publisert i få utgaver på mange utgaver. Hvis det digitale produktet er en kontinuerlig oppdatert nettavis, vil startpunktet for beregning av en utgave være snittet av siste års dagsproduksjon.

Hvis hovedmediet kommer ut som en kombinasjon av papirutgaver og digitale utgaver, må de digitale utgavens redaksjonelle innhold i volum utgjøre minst 50 prosent av papirutgavens redaksjonelle innhold.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Overgangsordninger

Det er ikke lenger anledning til å sette antall frieksemplarer lik antall budruter og legge dette til opplaget. Aviser som får en reduksjon i antall frieksemplarer som følge av dette, kan fordele reduksjonen likt i 2014, 2015 og 2016 etter avtale med Norsk Opplagskontroll AS.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Saksbehandling

Medier som mottar produksjonstilskudd må ha avgitt opplysninger om opplag på fastsatt skjema til Norsk Opplagskontroll AS. Tidsfrist for innlevering av skjema bekjentgjøres av Norsk Opplagskontroll. Norsk Opplagskontroll skal publisere en veiledning for utfylling av skjemaet. Norsk Opplagskontroll skal levere innstilling til fastsettelse av opplag til Medietilsynet senest 1. mars det påfølgende året. Medietilsynet vedtar opplag for medieselskaper som søker om produksjonstilskudd samtidig som vedtak om tildelt produksjonstilskudd finner sted.

Ny § 7 skal lyde:

§ 7. Søknad om produksjonstilskudd

Søknad om produksjonstilskudd skal leveres på skjema fastsatt av Medietilsynet.

Søknaden om produksjonstilskudd skal attesteres av revisor. Revisor skal attestere for at alle opplysninger hentet fra søkerens regnskaper og opplysninger om utbetalt utbytte eller konsernbidrag er korrekte. Revisor skal også attestere for at opplysninger om tilleggsvirksomhet, statlig driftsstøtte fra andre kilder og offentlige eierandeler i medieselskapet er korrekte. For søkere eid av konserner skal revisor også attestere for at det er oppgitt korrekt administrasjons- og serviceavgift til dekning av konsernets felleskostnader.

Forvaltningsloven kommer til anvendelse på Medietilsynets saksbehandling etter denne forskriften.

Nåværende § 7 blir ny § 10.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. Kontroll

Medier som søker om produksjonstilskudd for første gang får stedlig kontroll gjennomført av Norsk Opplagskontroll de to første årene de er i tilskuddsordningen. Norsk Opplagskontroll skal gjennomføre stedlig kontroll hos alle medier som mottar produksjonstilskudd minst hvert sjette år.

Ny § 9 skal lyde:

§ 9. Klageadgang

Enkeltvedtak truffet av Medietilsynet i henhold til denne forskriften kan påklages til Klagenemnda for mediasaker.

II

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder for behandling av søknader om produksjonstilskudd fra og med 2015.

20. mars Nr. 303 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, jf. forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 12 tredje ledd. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd fjerde setning (ny) skal lyde:

Fisket etter sei i EU-sonen i ICES' statistikkområde VIa nord for 56° 30' N stoppes med virkning fra fredag 20. mars klokken 23.59.

II

Forskriften trer i kraft straks.

21. mars Nr. 304 2015

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 16. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 7. mars 2015 nr. 205 om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 gjøres følgende endring:

§ 1 (endret) skal lyde:

§ 1. Stengt område – Fugløybanken i Troms og Lopp havet i Finnmark

Det er forbudt å fiske lodde med not innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 17,4 minutter, øst 19 grader 30,0 minutter
 2. Nord 70 grader 32,0 minutter, øst 19 grader 30,0 minutter
 3. Nord 70 grader 32,0 minutter, øst 20 grader 06,7 minutter
 4. Nord 70 grader 27,0 minutter, øst 20 grader 08,0 minutter
 5. Nord 70 grader 35,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter
 6. Nord 70 grader 13,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter
- herfra videre til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

24. mars Nr. 305 2015

Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet

Hjemmel: Fastsett av styret ved Det teologiske Menighetsfakultet 24. mars 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 2. november 2005 nr. 1367 om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet gjøres følgende endring:

§ 30 skal lyde:

§ 30. Trekk under eksamen

En student kan trekke seg fra påbegynt skriftlig eksamen og hjemmeeksamen. Trekk fra skriftlig eksamen skal meldes til hovedvakten i eksamenslokalet, og trekk fra hjemmeeksamen skal meldes til eksamenskontoret. Trekk under eksamen anses som ikke bestått og blir regnet som ett eksamensforsøk.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2015.

25. mars Nr. 306 2015

Forskrift om endring i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 25. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 13 (forordning (EU) nr. 967/2014). Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr gjøres følgende endring:

§ 3 ny bokstav am skal lyde:

am) forordning (EU) nr. 967/2014

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

I tabell 1 i konsolidert oversettelse av forordning (EU) nr. 37/2010 gjøres følgende endring:

Tekst om det nye stoffet lufenuron settes inn alfabetisk med følgende tekst:

Lufenuron (RS- isomerer)	Lufenuron (RS- isomerer)	Fisk	1 350 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold	Ingen angivelse	Anti- parasittære legemidler/ midler mot ekto- parasitter	Forordning (EU) nr. 967/2014
--------------------------------	--------------------------------	------	----------------	---	--------------------	--	------------------------------------

25. mars Nr. 307 2015**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 25. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 107 og 108 (forordning (EU) nr. 669/2014 og forordning (EU) nr. 754/2014). Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endring:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EU) nr. 669/2014 og forordning (EU) nr. 754/2014.

Til slutt i oppstillingen i § 3 første ledd skal følgende tilføyes:

- forordning (EU) nr. 669/2014 og
- forordning (EU) nr. 754/2014

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Tabeller

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003 erstattes med konsolidert tabell:

**25. mars Nr. 308 2015****Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 8 og § 19. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 8 andre ledd (endret) skal lyde:

Maksimalkvoten er satt til 300 tonn. Maksimalkvoten økes til 600 tonn fra og med 25. mars. Ingen fartøy kan starte på økt maksimalkvote uten å ha meldt fra til Norges sildesalgslag.

§ 13 Overskriften (endret) skal lyde:

§ 13. Utseilingsfrist og utseilingsstopp

§ 13 femte ledd (ny) skal lyde:

Ingen fartøy kan starte ny tur etter 25. mars uten å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Norges sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 309 2015**Forskrift om endring i forskrift 9. juli 1993 nr. 596 om fartsområde for passasjerskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister (NIS)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mars 2015 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 4 annet ledd. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

I

I forskrift 9. juli 1993 nr. 596 om begrensning av fartsområde for passasjerskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister (NIS) gjøres følgende endringer:

Ny overskrift skal lyde:

Forskrift om særskilt fartsområde for passasjerskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister (NIS)

Nytt kapittel I skal lyde:

Kapittel I. Generelle bestemmelser

Ny § 1 skal lyde:

§ 1. Anvendelse

Denne forskriften kommer til anvendelse på passasjerskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister.

Nåværende § 1 blir ny § 2.

Nåværende § 2 blir ny § 3 og skal lyde:

§ 3. Endring i fartsområdebegrensningen

Nærings- og fiskeridepartementet kan ved forskrift endre fartsområdebegrensningen angitt i § 2 når det finnes å foreligge konkurransevridding i disfavør av skip registrert i norsk ordinært skipsregister og konkurransevriddingen anses å være et resultat av andre staters tiltak eller konkurransevriddende ordninger.

Nytt kapittel II skal lyde:

Kapittel II. Særbestemmelser for cruiseskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. Anvendelse

Dette kapittelet kommer til anvendelse på cruiseskip registrert i norsk internasjonalt skipsregister.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Definisjon

Med cruiseskip menes i denne forskriften passasjerskip som har lugarkapasitet til samtlige passasjerer og seiler med et konkret tilbudt turprogram. Skipsruten må innebære minst en nattseilas og være av minimum 24 timers varighet.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. Vilkår for å føre passasjerer mellom norske og utenlandske havner

- Cruiseskip som omfattes av dette kapittelet tillates å føre passasjerer mellom norske havner dersom det anløper tilsammen minst to utenlandske havner før eller etter anløp av en eller flere norske havner,
- Passasjerene har ikke anledning til å kjøpe billetter kun mellom norske havner,
- Passasjerene kan gå om bord eller forlate cruiseskipet i norsk havn dersom billetten inkluderer anløp av minst to utenlandske havner.

Nytt kapittel III skal lyde:

Kapittel III. Straff og ikrafttredelse

Nåværende § 3 blir ny § 7.

Nåværende § 4 blir ny § 8.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 310 2015

Delegering av myndighet til Nærings- og fiskeridepartementet etter lov om internasjonalt skipsregister § 4 annet ledd

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mars 2015 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om internasjonalt skipsregister § 4. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 31. mars 2015 kl.14.10.

Delegering av Kongens myndighet etter lov om norsk internasjonalt skipsregister (NIS-loven) § 4 andre ledd til Nærings- og fiskeridepartementet.

27. mars Nr. 311 2015**Ikraftsetting av lov 27. mars 2015 nr. 15 om endringer i straffeprosessloven (besøksforbud)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mars 2015 med hjemmel i lov 27. mars 2015 nr. 15 om endringer i straffeprosessloven (besøksforbud) del II. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 1. april 2015 kl.09.30.

Loven trer i kraft straks.

20. mars Nr. 312 2015**Forskrift om endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. mars 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 21–4. Kunngjort 7. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 2. oktober 2009 nr. 1285 om elektronisk kommunikasjon ved innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten gjøres følgende endringer:

Tittelen på forskriften skal lyde:

Forskrift 2. oktober 2009 nr. 1285 om elektronisk kommunikasjon med Arbeids- og velferdsetaten

§ 1 skal lyde:

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å etablere og videreutvikle elektronisk kommunikasjon mellom leger og Arbeids- og velferdsetaten.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder det til enhver tid gjeldende informasjonssett av «Vurdering av arbeidsmulighet/Sykmelding» og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet» jf. folketrygdloven § 21–4 annet ledd.

Forskriften gjelder også elektronisk toveis-kommunikasjon i form av dialogmeldinger, som for eksempel forespørsel om pasient, innkalling til og svar på innkalling til dialogmøte og mottak av oppfølgingsplan fra arbeidsgiver.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Pålegg om elektronisk kommunikasjon med Arbeids- og velferdsetaten

Leger skal sende inn opplysninger som nevnt i § 2 elektronisk over linje til Arbeids- og velferdsetaten.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Formkrav

Arbeids- og velferdsdirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om innsending av helseopplysninger og bruk av dialogmeldinger som nevnt i § 2, herunder på hvilken måte opplysningene skal sendes, samt definere hvilke nødvendige opplysninger som til enhver tid skal inngå i informasjonssettene «Vurdering av arbeidsmulighet/Sykmelding» og «Legeerklæring ved arbeidsuførhet».

Aktuelle dialogmeldinger som nevnt i § 2 utformes av Arbeids- og velferdsdirektoratet i henhold til gjeldende meldingsstandards i Norsk Helsenet.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Unntak

Når særlige grunner foreligger, kan Arbeids- og velferdsdirektoratet, eller det organ direktoratet bestemmer, etter søknad fra den enkelte lege, gjøre unntak fra kravet om elektronisk kommunikasjon.

Nærmere bestemmelser fastsettes av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Manglende oppfyllelse av forskriften

Innsending av opplysninger som nevnt i § 2 på annen måte enn elektronisk over linje medfører at Arbeids- og velferdsetaten ikke er pliktig til å utbetale honorar for disse.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2015.

Eksisterende systemstøtte for elektronisk innsending av erklæringer og uttalelser til Arbeids- og velferdsetaten kan likevel benyttes fram til 1. mars 2016.

25. mars Nr. 313 2015

Forskrift om endring i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 25. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 90 (forordning (EU) nr. 1135/2014), nr. 91 (forordning (EU) nr. 1154/2014), nr. 92 (forordning (EU) nr. 1226/2014), nr. 93 (forordning (EU) nr. 1228/2014), nr. 94 (forordning (EU) nr. 1229/2014), nr. 54zzzzzb (forordning (EU) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010 og forordning (EU) nr. 686/2014) og nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010 som endret ved forordning (EU) nr. 686/2014). Kunngjort 7. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler gjøres følgende endringer:
EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzt (forordning (EF) nr. 1924/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 109/2008, forordning (EU) nr. 116/2010, forordning (EU) nr. 1169/2011 og forordning (EU) nr. 1047/2012), nr. 54zzzzy (forordning (EU) nr. 957/2010), nr. 54zzzzz (forordning (EU) nr. 958/2010), nr. 54zzzzu (forordning (EU) nr. 1161/2010), nr. 54zzzzv (forordning (EU) nr. 1162/2010), nr. 54zzzzw (beslutning 2009/980/EU som endret ved beslutning 2010/770/EU), nr. 54zzzzza (forordning (EF) nr. 353/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 1169/2009), nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010 og forordning (EU) nr. 686/2014), nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009), nr. 54zzzzzg (forordning (EF) nr. 1168/2009), nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010), nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010), nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010 som endret ved forordning (EU) nr. 686/2014), nr. 54zzzzzo (forordning (EU) nr. 379/2012), nr. 54zzzzzp (forordning (EU) nr. 432/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 536/2013, forordning (EU) nr. 851/2013, forordning (EU) nr. 1018/2013 og forordning (EU) nr. 40/2014), nr. 57 (forordning (EU) nr. 432/2011), nr. 58 (forordning (EU) nr. 440/2011), nr. 59 (forordning (EU) nr. 665/2011), nr. 60 (forordning (EU) nr. 666/2011), nr. 65 (forordning (EU) nr. 1160/2011), nr. 66 (forordning (EU) nr. 1170/2011), nr. 67 (forordning (EU) nr. 1171/2011), nr. 71 (forordning (EU) nr. 378/2012), nr. 72 (forordning (EU) nr. 1048/2012), nr. 78 (forordning (EU) nr. 851/2013), nr. 79 (forordning (EU) nr. 1017/2013), nr. 80 (forordning (EU) nr. 1066/2013), nr. 81 (forordning (EU) nr. 155/2014), nr. 82 (forordning (EU) nr. 175/2014), nr. 83 (forordning (EU) nr. 907/2013), nr. 85 (forordning (EU) nr. 40/2014), nr. 90 (forordning (EU) nr. 1135/2014), nr. 91 (forordning (EU) nr. 1154/2014), nr. 92 (forordning (EU) nr. 1226/2014), nr. 93 (forordning (EU) nr. 1228/2014) og nr. 94 (forordning (EU) nr. 1229/2014).

§ 2 skal lyde:

§ 2. Avgjørelser av søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 13(5) i forordning (EF) nr. 1924/2006

EØS-avtalen vedlegg II, kapittel XII nr. 54zzzzz (forordning (EU) nr. 958/2010), nr. 54zzzzu (forordning (EU) nr. 1161/2010), nr. 54zzzzw (beslutning 2009/980/EU som endret ved beslutning 2010/770/EU), nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), nr. 54zzzzzg (forordning (EF) nr. 1168/2009), nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010), nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010), nr. 54zzzzzo (forordning (EU) nr. 379/2012), nr. 57 (forordning (EU) nr. 432/2011), nr. 60 (forordning (EU) nr. 666/2011), nr. 67 (forordning (EU) nr. 1171/2011), nr. 78 (forordning (EU) nr. 851/2013), nr. 79 (forordning (EU) nr. 1017/2013), nr. 80 (forordning (EU) nr. 1066/2013), nr. 81 (forordning (EU) nr. 155/2014), nr. 82 (forordning (EU) nr. 175/2014), nr. 85 (forordning (EU) nr. 40/2014), nr. 91 (forordning (EU) nr. 1154/2014) og nr. 94 (forordning (EU) nr. 1229/2014) om innvilgelse og avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Avgjørelser av søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 14 i forordning (EF) nr. 1924/2006

EØS-avtalen vedlegg II, kapittel XII nr. 54zzzzy (forordning (EU) nr. 957/2010), nr. 54zzzzv (forordning (EU) nr. 1162/2010), nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010 og forordning (EU) nr. 686/2014), nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009), nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010 som endret ved forordning (EU) nr. 686/2014), nr. 58 (forordning (EU) nr. 440/2011), nr. 59 (forordning (EU) nr. 665/2011), nr. 65 (forordning (EU) nr. 1160/2011), nr. 66 (forordning (EU) nr. 1170/2011), nr. 71 (forordning (EU) nr. 378/2012), nr. 72 (forordning (EU) nr. 1048/2012), nr. 90 (forordning (EU) nr. 1135/2014), nr. 92 (forordning (EU) nr. 1226/2014) og nr. 93 (forordning (EU) nr. 1228/2014) om innvilgelse og avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns

utvikling og helse, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger og vedtak

Endringer som gjøres i punktet «Forordninger og vedtak»:

I den konsoliderte forordning (EF) nr. 983/2009 gjøres følgende endringer.

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 983/2009. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 376/2010 og forordning (EU) nr. 686/2014. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzb er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M2** Kommisjonsforordning (EU) nr. 686/2014

I vedlegget med tillatte helsepåstander i forordning (EU) nr. 983/2009 gjøres følgende endringer (endringene angis som ► **M2** og ◄ **M2**, henholdsvis før og etter den enkelte endringen):

Teksten i første rad i femte kolonne (vilkår for bruk av påstanden) endres til:

► **M2** Forbrukeren informeres om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak på 1,5–3 g fytosteroler. Det kan vises til omfanget av virkningen bare for næringsmidler i følgende kategorier: smørbare fettstoffer, meieriprodukter, majones og salatdressinger. Når det vises til omfanget av virkningen, skal forbrukeren opplyses om området «7 til 10 %» for næringsmidler som gir et daglig inntak på 1,5–2,4 gram fytosteroler, eller området «10 til 12,5 %» for næringsmidler som gir et daglig inntak på 2,5–3 gram fytosteroler, og at det tar «2 til 3 uker» før virkningen oppnås. ◄ **M2**

Teksten i første rad i syvende kolonne (EFSA-uttalelse) endres til:

► **M2** Q–2008–085 Q–2009–00530 og Q–2009–00718 Q–2011–01241 ◄ **M2**

Teksten i andre rad i femte kolonne (vilkår for bruk av påstanden) endres til:

► **M2** Forbrukeren skal informeres om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak på 1,5–3 g fytostanoler. Det kan vises til omfanget av virkningen bare for næringsmidler i følgende kategorier: smørbare fettstoffer, meieriprodukter, majones og salatdressinger. Når det vises til omfanget av virkningen, skal forbrukeren opplyses om området «7 til 10 %» for næringsmidler som gir et daglig inntak på 1,5–2,4 gram fytostanoler, eller «10 til 12,5 %» for næringsmidler som gir et daglig inntak på 2,5–3 gram fytostanoler, og at det tar «2 til 3 uker» før virkningen oppnås. ◄ **M2**

Teksten i andre rad syvende kolonne (EFSA-uttalelse) endres til:

► **M2** Q–2008–118 Q–2009–00530 og Q–2009–00718 Q–2011–00851 Q–2011–01241 ◄ **M2**

I forordning (EU) nr. 384/2010 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 384/2010. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 686/2014. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzk er innarbeidet nedenfor.

Konsolideringsoversikt til forordning (EU) nr. 384/2010 skal lyde:

► **M1** Forordning (EU) nr. 686/2014

I vedlegget til forordning (EF) nr. 384/2010 gjøres følgende endringer (endringene skal angis som ► **M1** og ◄ **M1**, henholdsvis før og etter den enkelte endringen.)

Teksten i vedlegg I i femte kolonne (bruksvilkår for påstanden) endres til:

► **M1** Forbrukerne vert informerte om at den gunstige verknaden vert oppnådd ved eit dagleg inntak på 1,5–3 g fytosterolar/fytostanolar. Det kan visast til omfanget av verknaden berre for næringsmiddel innanfor følgjande grupper: gule smørbare feittstoff, meieriprodukt, majones og salatdressingar. Når det vert vist til omfanget av verknaden, skal forbrukaren opplysast om skalaen «7 til 10 %» for næringsmiddel som gjev eit dagleg inntak på 1,5–2,4 g

fyttosterolar/fytostanolar, og skalaen «10 til 12,5 %» for næringsmiddel som gjev eit dagleg inntak på 2,5–3 g fyttosterolar/fytostanolar, og at det tek «2 til 3 veker» før verknaden vert oppnådd. ◀M1

Teksten i syvende kolonne (referansenummeret til EFSA-fråsegna) endres til:

▶M1 Q–2008–779 Q–2009–00530 og Q–2009–00718 Q–2011–01241 ◀M1

Følgende forordninger skal tilføyes i kronologisk rekkefølge:

Forordning (EU) nr. 1135/2014

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1135/2014 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 90.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1135/2014

av 24. oktober 2014

om godkjenning av en helsepåstand om næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan inngi søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter å ha mottatt en søknad fra Rank Nutrition Ltd, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi uttalelse om en helsepåstand om økt konsentrasjon av folat hos gravide gjennom ekstra folattilskudd og redusert risiko for nevrallrørsdefekter. (Spørsmål nr. EFSA-Q–2013–00265).² Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Tilskudd av folinsyre øker konsentrasjonen av folat i røde blodlegemer hos gravide. Lav konsentrasjon av folat i røde blodlegemer hos gravide øker faren for nevrallrørsdefekter hos det voksende fosteret.»
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 26. juli 2013 uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at det på grunnlag av de opplysningene som var blitt framlagt, kunne fastslås en årsakssammenheng mellom økt konsentrasjon av folat hos gravide gjennom ekstra folattilskudd og redusert risiko for nevrallrørseffekter. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør følgelig anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på unionslisten over tillatte påstander.
- 7) Ved artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsatt at en positiv uttalelse om godkjenning av en helsepåstand, skal inneholde bestemte opplysninger. Disse opplysningene bør derfor angis i vedlegget til denne forordning for den påstanden som godkjennes, og bør, dersom det er relevant, omfatte påstandens reviderte ordlyd, særlige bruksvilkår i forbindelse med påstanden og eventuelt bruksvilkår eller bruksrestriksjoner for næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller en tilleggsadvarsel, i samsvar med reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i tråd med uttalelsene fra Myndigheten.
- 8) Forordning (EF) nr. 1924/2006 har blant annet til formål å sikre at helsepåstander er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukeren, og at det i den forbindelse tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av dem. Dersom ordlyden i påstander har samme betydning for forbrukerne som en godkjent helsepåstand, fordi de viser samme forhold mellom en næringsmiddelkategori, et næringsmiddel eller en av dets bestanddeler og helse, bør de omfattes av de samme bruksvilkårene som er angitt i vedlegget til denne forordning.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

¹ EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

² EFSA Journal 2013, 11(7): 3328.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Næringsmidler som bringes i omsetning i Den europeiske union, kan gjøres til gjenstand for helsepåstanden oppført i vedlegget til denne forordning i henhold til vilkårene fastsatt i nevnte vedlegg.

2. Helsepåstanden nevnt i nr. 1, skal føres opp på unionslisten over tillatte påstander i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utferdiget i Brussel, 24. oktober 2014.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg Tillatt helsepåstand

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller nærings- middelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggs- angivelse eller -ad- varsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdoms- risiko	Rank Nutrition Ltd, Long Barn, Etchden Court, Bethersden, Kent, TN26 3DP, United Kingdom.	Folinsyre	Ekstra tilskudd av folinsyre øker konsentras- jonen av folat hos gravide. Lav konsentras- jon av folat hos gravide øker faren for nevralrørs- effekter hos det voksende fosteret.	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som minst inneholder en dose på 400 µg folinsyre per dag. Forbrukeren skal informeres om at målgruppen er kvinner i fertil alder, og at den gunstige virkningen oppnås ved ekstra tilskudd av 400 µg folinsyre per dag i minst én måned før og opp til tre måneder etter befruktningen		Q–2013– 00265

Forordning (EU) nr. 1154/2014

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1154/2014 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 91.

*KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1154/2014
av 29. oktober 2014*

*om avslag på godkjenning av visse andre helsepåstander om næringsmidler enn dem som viser til
redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse*

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan inngi søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten», for vitenskapelig vurdering, samt til Kommisjonen og medlemsstatene til orientering.
- 3) Myndigheten skal avgi uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter en søknad fra EJP Pharmaceutical Ltd, inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av sink og forebygging av dårlig ånde (spørsmål nr. EFSA-Q-2010-01092).² Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Forebygger dårlig ånde ved å nøytralisere flyktig svovelinnhold i munnen og munnhulen».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 1. juni 2011 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at påstanden «forebygger dårlig ånde ved å nøytralisere flyktig svovelinnhold i munnen og munnhulen», handler om lukten av dårlig ånde snarere enn om en kroppsfunksjon slik det er fastsatt i artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1924/2006. I forbindelse med evalueringen av påstanden ble søkeren anmodet om å redegjøre for hvordan den foreslåtte påstanden kan knyttes til en kroppsfunksjon. Søkeren argumenterte med at produksjonen av flyktig svovelinnhold og halitosis som skyldes bakterieflora i munnen og munnhulen, henger sammen med munnens og munnhulens funksjon og følgelig er en kroppsfunksjon. Myndigheten fastslo likevel at dokumentasjonen som var lagt fram, ikke beviste at den kjemiske nøytraliseringen av flyktig svovelinnhold i munnen for å forbedre dårlig ånde, utgjør en fysiologisk virkning som er knyttet til en kroppsfunksjon. Søkeren har således ikke dokumentert at sink har en fysiologisk virkning som er knyttet til en kroppsfunksjon, slik det er fastsatt i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 7) Etter en søknad fra Leiber GmbH, inngitt i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Yestimun® og forsvaret mot sykdomsframkallende stoffer i øvre luftveier (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-00761).³ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Daglig inntak av Yestimun® bidrar til å opprettholde kroppens forsvar mot sykdomsframkallende stoffer».
- 8) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 8. april 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av Yestimun® ((1,3)-(1,6)-β-D-glukaner fra celleveggen hos ølgjær) og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 9) Etter en søknad fra Vivatch, inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Transitech® og forbedring av tarmfunksjonen, som opprettholdes etter at inntaket av næringsmiddelet har opphørt (spørsmål nr. EFSA-Q-2013-00087).⁴ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Forbedrer passasjen gjennom tarmkanalen og regulerer den varig.»
- 10) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 13. juni 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av Transitech® og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 11) Etter en søknad fra Clasado Limited, inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Bimuno® GOS og reduserte mage- og tarmlager (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-01007).⁵ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Regelmessig daglig inntak av 1,37 g galakto-oligosakkarider fra Bimuno® kan redusere mage- og tarmlager».
- 12) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 18. juni 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at helsepåstanden om Bimuno® GOS og reduserte mage- og tarmlager i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006 allerede hadde fått en uttalelse med negativt utfall⁶ av Myndigheten, og at tilleggsopplysningene som søkeren hadde lagt fram, ikke kunne brukes som vitenskapelig dokumentasjon for

denne påstanden. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.

- 13) Etter en søknad fra Fuko Pharma Ltd, inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningen av *Lactobacillus rhamnosus* GG og opprettholdelse av normal avføring ved antibiotikabehandling (spørsmål nr. EFSA-Q-2013-00015).⁷ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «*Lactobacillus rhamnosus* GG sørger for å opprettholde normal avføring i forbindelse med oral antibiotikabehandling».
- 14) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 18. juni 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntaket av *Lactobacillus rhamnosus* GG og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 15) Etter en søknad fra Gelita AG, inngitt i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av VeriSol®P og en forandring i hudens elastisitet som fører til forbedret hudfunksjon (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-00839).⁸ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Karakteristisk kollagenpeptidblanding (kollagenhydrolysat) som har en gunstig fysiologisk virkning for å opprettholde hudens helse, noe som vises gjennom økt hudelastisitet og færre dype rynker takket være at blandingen bidrar til en normal kollagen- og elastinsyntese».
- 16) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 20. juni 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntaket av VeriSol®P og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 17) Etter en søknad fra Pharnatoka S.A.S., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av proantocyanidiner i Urell® og redusert bakteriell kolonisering i urinveiene (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-00700).⁹ Helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde blant annet følgende ordlyd: «Proantocyanidiner fra Urell® bidrar til å styrke forsvaret mot bakterielle sykdomsframkallende stoffer i de nedre urinveiene».
- 18) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 26. juli 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntaket av proantocyanidiner i Urell® og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 19) Etter en søknad fra Institute of Cellular Pharmacology (ICP) Ltd, inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Preservation® og rask gjenoppretting av cellenes aktivitet etter stress (spørsmål nr. EFSA-Q-2013-00021).¹⁰ Helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Forbedrer den fysiologiske responsen på stress ved å framskynde aktiveringen av hetsjokk-proteiner (HSP-er) og opprettholder et effektivt HSP-nivå, slik at organismen er aktivert dersom cellen skulle utsettes for enda mer stress».
- 20) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 26. juli 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte at den påståtte virkningen som søkeren refererte til, er generell og uspesifisert, og at de henvisningene som søkeren la fram, ikke inneholdt opplysninger som kunne danne grunnlag for å fastslå en spesifikk gunstig fysiologisk virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 21) Helsepåstandene som omfattes av denne forordning, er helsepåstander som omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, som omfattes av overgangsperioden fastsatt i artikkel 28 nr. 5 i nevnte forordning inntil listen over tillatte helsepåstander vedtas, forutsatt at de oppfyller kravene i nevnte forordning.
- 22) Listen over tillatte helsepåstander er fastsatt ved kommisjonsforordning (EU) nr. 432/2012¹¹ og har vært anvendt siden 14. desember 2012. Når det gjelder påstander nevnt i artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006 som Myndigheten ikke har vurdert, eller Kommisjonen ikke har ferdigbehandlet innen 14. desember 2012, og som i kraft av denne forordning ikke er oppført på listen over tillatte helsepåstander, bør det fastsettes en overgangsperiode der de fortsatt kan anvendes, slik at både driftsansvarlige for næringsmiddelforetak og vedkommende nasjonale myndigheter kan tilpasse seg forbudet mot slike påstander.
- 23) De merknadene som Kommisjonen har mottatt fra søkere og allmennheten i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelse av tiltakene i denne forordning.
- 24) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 EFSA Journal 2011, 9(6): 2169.

3 EFSA Journal 2013, 11(4): 3159.

4 EFSA Journal 2013, 11(6): 3258.

5 EFSA Journal 2013, 11(6): 3259.

6 EFSA Journal 2011, 9(12): 2472.

7 EFSA Journal 2013, 11(6): 3256.

8 EFSA Journal 2013, 11(6): 3257.

9 EFSA Journal 2013, 11(7): 3326.

10 EFSA Journal 2013, 11(7): 3330.

- 11 Kommisjonsforordning (EU) nr. 432/2012 av 16. mai 2012 om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse (EUT L 136 av 25.5.2012, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Helsepåstandene oppført i vedlegget til denne forordning, skal ikke oppføres på Unionens liste over tillatte påstander som fastsatt i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

2. Helsepåstander nevnt i nr. 1, og som var i bruk før ikrafttreddelsen av denne forordning, kan imidlertid fortsatt brukes i høyst seks måneder etter ikrafttreddelsen av denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. oktober 2014.

For Kommisjonen
President
José Manuel BARROSO

Vedlegg
Avslåtte helsepåstander

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Sink	Forebygger dårlig ånde ved å nøytralisere flyktig svovelinnhold i munnen og munnhulen.	Q-2010-01092
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Yestimun®	Daglig inntak av Yestimun® bidrar til å opprettholde kroppens forsvar mot sykdomsframkallende stoffer.	Q-2012-00761
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Transitech®	Forbedrer passasjen gjennom tarmkanalen og regulerer den varig	Q-2013-00087
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Bimuno® GOS	Regelmessig daglig inntak av 1,37 g galakto-oligosakkarider fra Bimuno® kan redusere mage- og tarmplager.	Q-2012-01007
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en	<i>Lactobacillus rhamnosus</i> GG	<i>Lactobacillus rhamnosus</i> GG for å opprettholde normal avføring i forbindelse med oral antibiotikabehandling.	Q-2013-00015

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett			
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	VeriSol®P	Karakteristisk kollagenpeptidblanding (kollagenhydrolysat) som har en gunstig fysiologisk virkning for å opprettholde hudens helse, noe som vises gjennom økt hudelastisitet og færre dype rynker takket være at blandingen bidrar til en normal kollagen- og elastinsyntese.	Q-2012-00839
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Proantocyanidiner i Urell®	Proantocyanidiner fra Urell® bidrar til å styrke forsvaret mot bakterielle sykdomsframkallende stoffer i de nedre urinveiene.	Q-2012-00700
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Preservation®	Forbedrer den fysiologiske responsen på stress ved å framskynde aktiveringen av hetesjokk-proteiner (HSP-er) og opprettholder et effektivt HSP-nivå, slik at organismen er aktivert dersom cellen skulle utsettes for enda mer stress.	Q-2013-00021

Forordning (EU) nr. 1226/2014

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1226/2014 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 92.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1226/2014

av 17. november 2014

om godkjenning av en helsepåstand om næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan inngi søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.

- 5) Etter en søknad fra Lactalis B&C, inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om «smørbart fett med lavt innhold av fett og transfett og høyt innhold av umettede fettsyrer og omega-3-fettsyrer» og senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00458).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Det å erstatte fett med høyt innhold av mettede fettsyrer / transfettsyrer med fett med høyt innhold av umettede fettsyrer bidrar til å senke konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet. LDL-kolesterol er en risikofaktor for hjerte- og karsykdommer».
- 6) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 25. mai 2011, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, er fastslått en årsakssammenheng mellom inntak av blandinger av mettede fettsyrer (SFAer) og en økt konsentrasjon av LDL-kolesterol i blodet, og at erstatning, gram for gram, av blandinger av mettede fettsyrer med cis-enummettede fettsyrer og/eller cis-flerumettede fettsyrer i næringsmidler eller kosten, senker konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør følgelig anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på unionslisten over tillatte påstander. Myndigheten anså ikke den kliniske intervensjonsundersøkelsen, som søkeren hevdet eiendomsrett til, som nødvendig for å komme frem til sin konklusjon. Det vurderes følgelig at kravet fastsatt i artikkel 21 nr. 1 bokstav c) i forordning (EF) nr. 1924/2006 ikke er oppfylt, og sikring av data underlagt eiendomsrett derfor ikke bør innvilges.
- 7) Myndigheten konkluderte i sin uttalelse at for at påstanden skal kunne brukes, bør betydelige mengder mettede fettsyrer erstattes, gram per gram, med enumettede og/eller flerumettede fettsyrer i næringsmidler eller kosten. For å sikre at et næringsmiddel har et betydelig innhold av enumettede og/eller flerumettede fettsyrer bør bruken av påstanden begrenses til fett og oljer, og bruksvilkårene bør fastsettes i samsvar med ernæringspåstanden «RIK PÅ UMETTET FETT» fastsatt i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 8) Ved artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsatt at en uttalelse som er positiv til godkjenning av en helsepåstand, skal inneholde bestemte opplysninger. De nevnte nærmere opplysningene bør følgelig angis i vedlegget til denne forordning for den påstanden som godkjennes, og bør, dersom det er relevant, omfatte påstandens reviderte ordlyd, særlige bruksvilkår i forbindelse med påstanden og eventuelt bruksvilkår eller bruksrestriksjoner for næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller en tilleggsadvarsel, i samsvar med reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i tråd med uttalelsene fra Myndigheten.
- 9) Forordning (EF) nr. 1924/2006 har blant annet til formål å sikre at helsepåstander er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukeren, og at det i den forbindelse tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av dem. Dersom ordlyden i påstander har den samme betydning for forbrukerne som en godkjent helsepåstand, fordi de viser samme forhold mellom en næringsmiddelkategori, et næringsmiddel eller en av dets bestanddeler, og helsen, bør de derfor omfattes av de samme bruksvilkårene som er angitt i vedlegget til denne forordning.
- 10) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkere og allmennheten i henhold til artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelse av tiltakene i denne forordning.
- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –
 - 1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.
 - 2 EFSA Journal 2011; 9(5):2168.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Næringsmidler på markedet i Den europeiske union kan gjøres til gjenstand for helsepåstandene oppført i vedlegget til denne forordning i samsvar med vilkårene fastsatt i vedlegget.
2. Helsepåstanden omhandlet i nr. 1 skal tas med i Unionens liste over tillatte påstander i samsvar med artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utferdiget i Brussel, 17. november 2014.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President

*Vedlegg
Tillatte helsepåstander*

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller nærings- middelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggs- angivelse eller -ad- varsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdoms- risiko	Lactalis B&C, ZA Les Placis, 35230 Bourgbarré, France	Enumettede og/eller flerumettede fettsyrer	Det å erstatte mettet fett med umettet fett i kosten har vist seg å senke/ redusere kolesterol- konsentras- jonen i blodet. En høy kolesterol- konsentras- jon er en risikofaktor for utviklingen av koronar hjertes- ykdom	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som er rike på umettede fettsyrer i henhold til påstanden RIK PÅ UMETTET FETT i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006	Påstanden kan brukes bare om fett og olje.	Q–2009– 00458

Forordning (EU) nr. 1228/2014

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1228/2014 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 93.

*KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1228/2014
av 17. november 2014*

*om godkjenning og avslag på godkjenning av visse helsepåstander om næringsmidler som viser til
redusert sykdomsrisiko*

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan inngi søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.

- 5) Etter en søknad fra Abtei Pharma Vertriebs GmbH, inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av tyggetabletter som inneholder kalsium og vitamin D3 og beintap (spørsmål nr. EFSA–Q–2008–721).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Tyggetabletter med kalsium og vitamin D øker beintettheten hos kvinner som er 50 år eller eldre. Tyggetabletter kan følgelig redusere risikoen for osteoporoserelaterte brudd».
- 6) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 7. august 2009, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, ikke var fastslått noen årsakssammenheng mellom inntak av kalsium, enten alene eller i kombinasjon med vitamin D, og redusert tap av beinmineraltetthet hos postmenopausale kvinner. Et redusert tap av beinmineraltetthet kan bidra til redusert risiko for beinbrudd. To helsepåstander som gjenspeiler denne konklusjonen, bør følgelig anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på unionslisten over tillatte påstander. Myndigheten konkluderte imidlertid med at framlagt dokumentasjon var utilstrekkelig til å fastsette vilkår for bruk av påstandene. Kommisjonen henvendte seg deretter til Myndigheten på nytt for å innhente flere uttalelser slik at de som er ansvarlige for risikohåndteringen, skulle kunne fastsette egnede vilkår for bruk for de relevante helsepåstandene. Myndigheten fastslo i sin uttalelse, som Kommisjonen og medlemsstatene mottok 17. mai 2010 (spørsmål nr. EFSA–Q–2009–00940),³ at minst 1 200 mg kalsium fra alle kilder eller minst 1 200 mg kalsium og 800 I.U. (20 µg) vitamin D fra alle kilder bør inntas daglig for å oppnå den påståtte virkningen.
- 7) Når helsepåstanden gjelder bare kalsium bør det, for å sikre at et næringsmiddel gir en betydelig mengde av kalsium, fastsettes bruksvilkår som bare tillater at påstanden gjelder næringsmidler som minst inneholder 400 mg kalsium per porsjonsenhet.
- 8) Tatt i betraktning det høye innholdet av vitamin D som må inntas for å oppnå den påståtte virkningen (20 µg) når helsepåstanden gjelder kombinasjonen av kalsium og vitamin D, bør bruken av påstanden begrenses til kosttilskudd. For å sikre at et kosttilskudd gir en betydelig mengde av kalsium og vitamin D i forbindelse med denne påstanden, bør det fastsettes bruksvilkår som bare tillater at påstanden gjelder kosttilskudd som minst inneholder 400 mg kalsium og 15 µg vitamin D per porsjonsenhet.
- 9) Etter en søknad fra DSM Nutritional Products Europe AG, inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av vitamin D og risikoen for å falle for menn og kvinner som er 60 år eller eldre (spørsmål nr. EFSA–Q–2010–01233).⁴ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Vitamin D reduserer risikoen for å falle. Fall er en risikofaktor for beinbrudd».
- 10) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 30. september 2011, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av vitamin D og en redusert risiko for å falle, som er forbundet med ustøhet og muskelsvekkelse. Redusert risiko for fall hos menn og kvinner som er 60 år eller eldre er positivt for menneskers helse ved at risikoen for beinbrudd reduseres. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør følgelig anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på unionslisten over tillatte påstander.
- 11) Myndigheten fastslo i sin uttalelse at 800 I.U. (20 µg) vitamin D, fra alle kilder, bør inntas daglig for å oppnå den påståtte virkningen. Tatt i betraktning det høye innholdet av vitamin D som må inntas for å oppnå den påståtte virkningen (20 µg), bør bruken av påstanden begrenses til kosttilskudd. For å sikre at et kosttilskudd gir en betydelig mengde av vitamin D i forbindelse med denne påstanden, bør det fastsettes bruksvilkår som bare tillater at påstanden gjelder kosttilskudd som minst inneholder 15 µg vitamin D per porsjonsenhet.
- 12) Ved artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsatt at en uttalelse som er positiv til godkjenning av en helsepåstand, skal inneholde bestemte opplysninger. De nevnte nærmere opplysningene bør følgelig angis i vedlegg I til denne forordning for de påstandene som godkjennes, og bør, dersom det er relevant, omfatte påstandens reviderte ordlyd, særlige bruksvilkår i forbindelse med påstanden og eventuelt bruksvilkår eller bruksrestriksjoner for næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller en tilleggsadvarsel, i samsvar med reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i tråd med uttalelsene fra myndigheten.
- 13) Forordning (EF) nr. 1924/2006 har blant annet til formål å sikre at helsepåstander er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukeren, og at det i den forbindelse tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av dem. Dersom ordlyden i påstander har den samme betydning for forbrukerne som en godkjent helsepåstand, fordi de viser samme forhold mellom en næringsmiddelkategori, et næringsmiddel eller en av dets bestanddeler, og helsen, bør de derfor omfattes av de samme bruksvilkårene som er angitt i vedlegg I til denne forordning.
- 14) Etter en søknad fra GP International Holding B.V., inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av glukosaminhydroklorid og langsommere nedbryting av brusk (spørsmål nr. EFSA–Q–2009–00412).⁵ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Bremser/reduserer nedbrytingen av brusk i muskel- og skjelettsystemet og reduserer dermed risikoen for osteoartritt».
- 15) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 29. oktober 2009, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, ikke var fastslått noen årsakssammenheng mellom inntak av glukosaminhydroklorid og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.

- 16) Etter en søknad fra European Natural Soyfood Manufacturers Association (ENSA), the European Vegetable Protein Federation (EUVEPRO) and the Soya Protein Association (SPA), inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av isolert soyaprotein på senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet (spørsmål nr. EFSA-Q-2011-00784).⁶ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Den proteinrike delen av soyabønner har vist seg å senke/ redusere kolesterolkonsentrasjonen i blodet, senking av kolesterolkonsentrasjonen i blodet kan redusere risikoen for (koronar) hjertesykdom».
- 17) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 2. februar 2012, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, ikke var fastslått noen årsakssammenheng mellom inntak av isolert soyaprotein, som definert av søkeren, og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 18) Etter en søknad fra Health Concern B.V., inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om en kombinasjon av fytosteroler og Cholesternorm®mix og senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00237, EFSA-Q-2011-01114).⁷ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Aktivt kolesterolsenkende».
- 19) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 17. juli 2012, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, ikke var fastslått noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av fytosteroler og Cholesternorm®mix og den påståtte virkningen under de foreslåtte bruksvilkårene. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 20) Etter en søknad fra Minami Nutrition Health BVBA, inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av eikosapentaensyre (EPA) og en reduksjon av forholdet mellom arakidonsyre (AA) og EPA i blodet hos barn med ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-00573).⁸ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «EPA har vist seg å redusere forholdet mellom AA og EPA i blodet. Et høyt AA/EPA-nivå er en risikofaktor for å utvikle oppmerksomhetsproblemer hos barn med ADHD-lignende symptomer. Disse barna kjennetegnes også ved mindre hyperaktivitet og/eller samtidig opposisjonell atferd».
- 21) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 8. april 2013, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, at målgruppen for påstanden er en sykdomsrammet befolkningsgruppe (dvs. barn med ADHD) og at den påståtte virkningen vedrører behandling av en sykdom.
- 22) Forordning (EF) nr. 1924/2006 supplerer de alminnelige prinsippene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF av 20. mars 2000 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklamering for næringsmidler.⁹ I henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2000/13/EF skal merkingen ikke tilskrive næringsmiddelet evne til å forebygge, behandle eller helbrede en sykdom hos mennesker eller gi inntrykk av slike egenskaper. Siden det er forbudt å tilskrive næringsmidler medisinske egenskaper, bør påstanden om virkningene av eikosapentaensyre (EPA) og en reduksjon av forholdet mellom arakidonsyre (AA) og EPA i blodet hos barn med ADHD ikke godkjennes.
- 23) Etter en søknad fra McNeil Nutritionals og Raisio Nutrition Ltd, inngitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om inntak av 2 g fytostanoler (som fytostanolestere) daglig som en del av en kost med lavt innhold av mettet fett gir en to ganger så stor senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet sammenlignet med inntak av en kost med lavt innhold av mettet fett alene (spørsmål nr. EFSA-Q-2012-00915).¹⁰ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Inntak av 2 g fytostanoler (som fytostanolestere) daglig som en del av en kost med lavt innhold av mettet fett gir en to ganger så stor senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet sammenlignet med inntak av en kost med lavt innhold av mettet fett alene. En høy kolesterolkonsentrasjon er en risikofaktor for utviklingen av koronar hjertesykdom».
- 24) I sin uttalelse, som ble mottatt av Kommisjonen og medlemsstatene 8. februar 2013, konkluderte Myndigheten at det på grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, ikke var fastslått at inntak av 2 g fytostanoler (som fytostanolestere) daglig som en del av en kost med lavt innhold av mettet fett gir en to ganger så stor senking av konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet sammenlignet med inntak av en kost med lavt innhold av mettet fett alene. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 25) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkere og allmennheten i henhold til artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelse av tiltakene i denne forordning.
- 26) Tilsetning eller bruk av stoffer i næringsmidler er regulert av særlig EU-regelverk og nasjonal lovgivning, det samme er klassifisering av produkter som næringsmidler eller legemidler. En beslutning om en helsepåstand i henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 som for eksempel oppføring på listen over tillatte påstander nevnt i artikkel 14 nr. 1 i nevnte forordning, utgjør verken en tillatelse til å markedsføre det stoffet påstanden gjelder, en beslutning om hvorvidt stoffet kan brukes i næringsmidler, eller en klassifisering av et visst produkt som næringsmiddel.
- 27) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

- 1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.
- 2 EFSA Journal (2009) 1180, 1–13.
- 3 EFSA Journal (2010);8(5):1609.
- 4 EFSA Journal (2011);9(9):2382.
- 5 EFSA Journal 2009;7(10):1358.
- 6 EFSA Journal 2012;10(2):2555.
- 7 EFSA Journal 2012;10(7):2810.
- 8 EFSA Journal 2013;11(4):3161.
- 9 EFT L 109 av 6.5.2000, s. 29.
- 10 EFSA Journal 2013;11(4):3160.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Næringsmidler på markedet i Den europeiske union kan gjøres til gjenstand for helsepåstandene oppført i vedlegg I til denne forordning i samsvar med vilkårene fastsatt i vedlegget.
2. Helsepåstandene omhandlet i nr. 1 skal tas med i Unionens liste over tillatte påstander i samsvar med artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Helsepåstandene oppført i vedlegg II til denne forordning skal ikke tas med i Unionens liste over tillatte påstander, som fastsatt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.
Utferdiget i Brussel, 17. november 2014.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President

Vedlegg I
Tillatte helsepåstander

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller nærings- middelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggs- angivelse eller -ad- varsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdoms- risiko	Abtei Pharma Vertriebs GmbH, Abtei 1, 37696, Marien- münster, Tyskland.	Kalsium	Kalsium bidrar til å redusere tapet av beinmineral hos postmeno- pausale kvinner. Lav beinmineral- tetthet er en risikofaktor for osteo- porose- relaterte beinbrudd	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som minst inneholder en dose på 400 mg kalsium per porsjonsenhet. Forbrukeren skal informeres om at påstanden er særlig rettet mot kvinner som er 50 år eller eldre, og	For næringsmidler med tilsatt kalsium kan påstanden bare brukes om dem som har kvinner som er 50 år og eldre, som målgruppe	Q–2008– 721 Q–2009– 00940

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller nærings- middelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggs- angivelse eller -ad- varsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdoms- risiko	Abtei Pharma Vertriebs GmbH, Abtei 1, 37696, Marienmünste- r, Tyskland.	Kalsium og vitamin D	Kalsium og vitamin D bidrar til å redusere tapet av beinmineral hos post- meno- pausale kvinner. Lav beinmineral- tetthet er en risikofaktor for osteo- porose- relaterte beinbrudd	at den fordelaktige virkningen oppnås ved et daglig inntak på minst 1 200 mg kalsium fra alle kilder. Påstanden kan brukes bare om kosttilskudd som minst inneholder 400 mg kalsium og 15 µg vitamin D per daglige dose. Forbrukeren skal informeres om at påstanden er særlig rettet mot kvinner som er 50 år eller eldre, og at den fordelaktige virkningen oppnås ved et daglig inntak på minst 1 200 mg kalsium og 20 µg vitamin D fra alle kilder.	For kosttilskudd med tilsatt kalsium og vitamin D kan påstanden bare brukes for dem som har kvinner som er 50 år og eldre, som målgruppe	Q–2008– 721 Q–2009– 00940
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdoms- risiko	DSM Nutritional Products Europe AG, P.O. Box 2676, 4002 Basel, Sveits.	Vitamin D	Vitamin D bidrar til å reduserer risikoen for å falle, som er forbundet med ustøhet og muskels- vekkelse. Fall er en risikofaktor for	Påstanden kan brukes bare om kosttilskudd som minst inneholder 15 µg vitamin D per daglige dose. Forbrukerne skal opplyses om at den	For kosttilskudd med tilsatt vitamin D kan påstanden bare brukes om dem som har menn og kvinner som er 60 år og eldre, som målgruppe	Q–2010– 01233

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller -advarsel</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
			beinbrudd blant menn og kvinner som er 60 år eller eldre	gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak på 20 µg vitamin D fra alle kilder.		

Vedlegg II
Avslåtte helsepåstander

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Glukosaminhydroklorid	Bremser/reduserer nedbrytingen av brusk i muskel- og skjelettsystemet og reduserer dermed risikoen for osteoartritt.	Q–2009–00412
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Isolert soyaprotein	Den proteinrike delen av soyabønnten har vist seg å senke/redusere kolesterolkonsentrasjonen i blodet, senking av kolesterolkonsentrasjonen i blodet kan redusere risikoen for (koronar) hjertesykdom.	Q–2011–00784
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Fytosteroler i kombinasjon med Cholesternorm®mix	Aktivt kolesterolsenkende.	Q–2009–00237 Q–2011–01114
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Eikosapentaensyre (EPA)	EPA har vist seg å redusere forholdet mellom AA og EPA i blodet. Et høyt AA/EPA-nivå er en risikofaktor for å utvikle oppmerksomhetsproblemer hos barn med ADHD-lignende symptomer. Disse barna kjennetegnes også ved mindre hyperaktivitet og/eller samtidig opposisjonell atferd.	Q–2012–00573
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Fytostanoler (som fytostanolestere)	Inntak av 2 g fytostanoler (som fytostanolestere) daglig som en del av en kost med lavt innhold av mettet fett gir en to ganger så stor senking av	Q–2012–00915

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
		konsentrasjonen av LDL-kolesterol i blodet sammenlignet med inntak av en kost med lavt innhold av mettet fett alene. En høy kolesterolkonsentrasjon er en risikofaktor for utvikling av koronar hjertesykdom.	

Forordning (EU) nr. 1229/2014

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1229/2014 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 94.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1229/2014

av 17. november 2014

om avslag på godkjenning av visse andre helsepåstander om næringsmidler enn dem som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan inngi søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddelsikkerhet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten», for vitenskapelig vurdering samt til Kommisjonen og medlemsstatene til orientering.
- 3) Myndigheten skal avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter en søknad fra Italsur S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål og beskyttelse av fettstoffer i blodet mot oksidativ skade (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00574).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 30. oktober 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 7) Etter en søknad fra Italsur S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold og beskyttelse av fettstoffer i blodet mot oksidativ skade (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00575).³ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade».
- 8) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 30. oktober 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 9) Etter en søknad fra Italsur S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål og opprettholdelse av en normal konsentrasjon av LDL-

kolesterol i blodet (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00576).⁴ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Opprettholder normal kolesterolkonsentrasjon i blodet».

- 10) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 30. oktober 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 11) Etter en søknad fra Italsur S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold og opprettholdelse av en normal konsentrasjon av LDL-kolesterol i blodet (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00579).⁵ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Opprettholder normale kolesterolkonsentrasjoner i blodet».
- 12) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 30. oktober 2013 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 13) Etter en søknad fra Omikron Italia S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av diosmin, trokserutin og hesperidin og opprettholdelse av normal venøs-kappilær permeabilitet (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00353).⁶ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «En flavenoidblanding som inneholder 300 mg diosmin, 300 mg trokserutin og 100 mg hesperidin er et nyttig hjelpestoff til opprettholdelse av fysiologisk venøs-kappilær permeabilitet».
- 14) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 13. januar 2014 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av diosmin, trokserutin and hesperidin og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 15) Etter en søknad fra Omikron Italia S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av en kombinasjon av diosmin, trokserutin og hesperidin og opprettholdelse av fysiologisk venetonus (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00354).⁷ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «En flavenoidblanding som inneholder 300 mg diosmin, 300 mg trokserutin og 100 mg hesperidin er et nyttig hjelpestoff til opprettholdelse av fysiologisk venetonus».
- 16) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 13. januar 2014 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte dataene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av en kombinasjon av diosmin, trokserutin and hesperidin og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 17) Etter en søknad fra Italsur S.r.l., inngitt i samsvar med artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av byggsuppen «Orzotto» og beskyttelse av fettstoffer i blodet mot oksidativ skade (spørsmål nr. EFSA–Q–2013–00578).⁸ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade».
- 18) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 10. januar 2014 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, som konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom inntak av byggsuppen «Orzotto» og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 19) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 EFSA Journal (2013) 11(10):3413.

3 EFSA Journal (2013) 11(10):3414.

4 EFSA Journal (2013) 11(10):3415.

5 EFSA Journal (2013) 11(10):3416.

6 EFSA Journal (2014) 12(1):3511.

7 EFSA Journal 2014, 12(1):3512.

8 EFSA Journal 2014, 12(1):3519.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Helsepåstandene oppført i vedlegget til denne forordning skal ikke oppføres på Unionens liste over tillatte påstander som fastsatt i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.
Utferdiget i Brussel, 17. november 2014.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President

Vedlegg
Avslåtte helsepåstander

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål	Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade	Q-2013-00574
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold	Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade	Q-2013-00575
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av svartkål, «trefarget» mangold, «tofarget» spinat og savoykål	Opprettholder normal kolesterolkonsentrasjon i blodet	Q-2013-00576
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av rød spinat, grønn spinat, rød sikori, grønn sikori, grønn bladbete, rød bladbete, rød mangold, gul mangold og hvit mangold	Opprettholder normale kolesterolkonsentrasjoner i blodet	Q-2013-00579
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av diosmin, trokserutin og hesperidin	En flavenoidblanding som inneholder 300 mg diosmin, 300 mg trokserutin og 100 mg hesperidin er et nyttig hjelpstoff til opprettholdelse av fysiologisk venøs- kappilær permeabilitet	Q-2013-00353
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	En kombinasjon av diosmin, trokserutin og hesperidin	En flavenoidblanding som inneholder 300 mg diosmin, 300 mg trokserutin og 100 mg hesperidin er et nyttig hjelpstoff til opprettholdelse av fysiologisk venetonus	Q-2013-00354

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data underlagt eiendomsrett	Byggsuppen «Orzotto»	Bidrar til å beskytte fettstoffer i blodet mot oksidativ skade	Q-2013-00578

30. mars Nr. 314 2015

Forskrift om endring i forskrift om sertifisering av besetningsmedlemmer

Hjemmel: Fastsett av Luftfartstilsynet 30. mars 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–1 annet ledd, § 5–3, § 5–4 første ledd, § 15–4 og § 16–1 første ledd, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321 og forskrift 16. juli 2013 nr. 916 om sertifisering av besetningsmedlemmer § 3a.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66ne (forordning (EU) nr. 1178/2011, som endret ved forordning (EU) nr. 290/2012, forordning (EU) nr. 70/2014 og forordning (EU) nr. 245/2014). Kunngjort 7. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 16. juli 2013 nr. 916 om sertifisering av besetningsmedlemmer gjøres følgende endringer:

Ny § 1a skal lyde:

§ 1a. Nasjonal gjennomføring

Forordning (EU) 2015/445 av 17. mars 2015 som endrer forordning (EU) nr. 1178/2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for flygebesetning i sivil luftfart gjelder som norsk rett.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Overgangsbestemmelser

Bestemmelser i forordning (EU) nr. 1178/2011 vedlegg (Annex) I som først skal gjelde fra 8. april 2018:

- Bestemmelser om ballong og seilfly.
 - Bestemmelser i kapittel (Subpart) B om lette luftfartøy.
 - Kapittel (Subpart) I FCL.800, FCL.805 og FCL.815 om særskilte rettigheter.
 - Bestemmelser i kapittel (Subpart) J avsnitt (Section) 10 om instruktørrettigheter for fjellflyvning.
- Øvrige bestemmelser i forordning (EU) nr. 1178/2011 som først skal gjelde fra 8. april 2018:
- Bestemmelser i vedlegg (Annex) VI og VII så langt det gjelder treningsorganisasjoner som kun tilbyr trening for sertifikatene LAPL, BPL og SPL.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Oppheving av forskrifter

Forskrift 20. november 2009 nr. 1407 om sertifisering av flygere og krav til flygetreningsorganisasjoner for fly og helikopter (JAR-FCL-forskriften) oppheves fra 8. april 2016.

Forskrift 20. desember 2000 nr. 1674 om flygeskoler, registrerte fasiliteter (RFs) for flygende personell (BSL C 10-1a) oppheves fra 8. april 2018.

II

Forskriften trer i kraft 7. april 2015.

Forordninger

Under «Forordninger» tilføyes følgende:

Forordning (EU) 2015/445

Se her for å lese forordning (EU) 2015/445:

Engelsk versjon.



4. mars Nr. 322 2015**Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Nordland**

Hjemmel: Fastsett av styret for Universitetet i Nordland 4. mars 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 20. juni 2012 nr. 723 om studier og eksamener ved Universitetet i Nordland gjøres følgende endring:

§ 9–1 nr. 3 skal lyde:

3. Ved eksamen der det ikke benyttes ekstern sensor skal det være to interne sensorer, hvorav en skal fungere som medsensor. Medsensor skal delta ved utarbeidelse av eksamensoppgaver og vurderingskriterier. Medsensor skal også delta ved vurdering av eksamensbesvarelsene. Dersom det er flere enn 15 besvarelses, kan medsensor vurdere en andel av besvarelsene. En slik andel skal være minst 15 % av besvarelsene, dog ikke færre enn 15 besvarelses. De besvarelsene som medsensor skal vurdere, velges tilfeldig blant besvarelsene.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2015.

23. mars Nr. 323 2015**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzr (forordning (EU) nr. 957/2014, forordning (EU) nr. 969/2014, forordning (EU) nr. 1084/2014, forordning (EU) nr. 1092/2014 og forordning (EU) nr. 1093/2014) og nr. 69 (forordning (EU) nr. 957/2014 og forordning (EU) nr. 966/2014). Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzr (forordning (EF) nr. 1333/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 238/2010, forordning (EU) nr. 1129/2011, forordning (EU) nr. 1130/2011, forordning (EU) nr. 1131/2011, forordning (EU) nr. 232/2012, forordning (EU) nr. 380/2012, forordning (EU) nr. 470/2012, forordning (EU) nr. 471/2012, forordning (EU) nr. 472/2012, forordning (EU) nr. 570/2012, forordning (EU) nr. 583/2012, forordning (EU) nr. 675/2012, forordning (EU) nr. 1049/2012, forordning (EU) nr. 1057/2012, forordning (EU) nr. 1147/2012, forordning (EU) nr. 1148/2012, forordning (EU) nr. 1149/2012, forordning (EU) nr. 1166/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 244/2013, forordning (EU) nr. 256/2013, forordning (EU) nr. 438/2013, forordning (EU) nr. 509/2013, forordning (EU) nr. 510/2013, forordning (EU) nr. 723/2013, forordning (EU) nr. 738/2013, forordning (EU) nr. 739/2013, forordning (EU) nr. 816/2013, forordning (EU) nr. 913/2013, forordning (EU) nr. 1068/2013, forordning (EU) nr. 817/2013, forordning (EU) nr. 818/2013, forordning (EU) nr. 1069/2013, forordning (EU) nr. 1274/2013, forordning (EU) nr. 59/2014, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 505/2014, forordning (EU) nr. 506/2014, forordning (EU) nr. 601/2014, forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014, forordning (EU) nr. 969/2014, forordning (EU) nr. 1084/2014, forordning (EU) nr. 1092/2014 og forordning (EU) nr. 1093/2014), nr. 54zzzzt (forordning (EU) nr. 257/2010) og nr. 69 (forordning (EU) nr. 231/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 1050/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 497/2013, forordning (EU) nr. 724/2013, forordning (EU) nr. 739/2013, forordning (EU) nr. 816/2013, forordning (EU) nr. 817/2013, forordning (EU) nr. 1274/2013, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 506/2014, forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014 og forordning (EU) nr. 966/2014).

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzr (forordning (EF) nr. 1333/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 238/2010, forordning (EU) nr. 1129/2011, forordning (EU) nr. 1130/2011, forordning (EU) nr. 1131/2011, forordning (EU) nr. 232/2012, forordning (EU) nr. 380/2012, forordning (EU) nr. 470/2012, forordning (EU) nr. 471/2012, forordning (EU) nr. 472/2012, forordning (EU) nr. 570/2012, forordning (EU) nr. 583/2012, forordning (EU) nr. 675/2012, forordning (EU) nr. 1049/2012, forordning (EU) nr. 1057/2012, forordning (EU) nr. 1147/2012, forordning (EU) nr. 1148/2012, forordning (EU) nr. 1149/2012, forordning (EU) nr. 1166/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 244/2013, forordning (EU) nr. 256/2013, forordning (EU) nr. 438/2013, forordning (EU) nr. 509/2013, forordning (EU) nr. 510/2013, forordning (EU) nr. 723/2013, forordning (EU) nr. 738/2013, forordning (EU) nr. 739/2013, forordning (EU) nr. 816/2013, forordning (EU) nr. 913/2013, forordning (EU) nr. 1068/2013, forordning (EU) nr. 817/2013, forordning (EU) nr. 818/2013, forordning (EU) nr. 1069/2013, forordning (EU) nr. 1274/2013, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 506/2014, forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014 og forordning (EU) nr. 966/2014).

1274/2013, forordning (EU) nr. 59/2014, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 505/2014, forordning (EU) nr. 506/2014, forordning (EU) nr. 601/2014, forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014, forordning (EU) nr. 969/2014, forordning (EU) nr. 1084/2014, forordning (EU) nr. 1092/2014 og forordning (EU) nr. 1093/2014) om tilsetningsstoffer til næringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 1 annet ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 69 (forordning (EU) nr. 231/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 1050/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 497/2013, forordning (EU) nr. 724/2013, forordning (EU) nr. 739/2013, forordning (EU) nr. 816/2013, forordning (EU) nr. 817/2013, forordning (EU) nr. 1274/2013, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 506/2014) og forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014 og forordning (EU) nr. 966/2014) om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres i punktet «Forordninger»

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon en uoffisiell norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1333/2008. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret av forordning (EU) nr. 238/2010, forordning (EU) nr. 1129/2011, forordning (EU) nr. 1130/2011, forordning (EU) nr. 1131/2011, forordning (EU) nr. 232/2012, forordning (EU) nr. 380/2012, forordning (EU) nr. 470/2012, forordning (EU) nr. 471/2012, forordning (EU) nr. 472/2012, forordning (EU) nr. 570/2012, forordning (EU) nr. 583/2012, forordning (EU) nr. 675/2012, forordning (EU) nr. 1049/2012, forordning (EU) nr. 1057/2012, forordning (EU) nr. 1147/2012, forordning (EU) nr. 1148/2012, forordning (EU) nr. 1149/2012, forordning (EU) nr. 1166/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 244/2013, forordning (EU) nr. 256/2013, forordning (EU) nr. 438/2013, forordning (EU) nr. 509/2013, forordning (EU) nr. 510/2013, forordning (EU) nr. 723/2013, forordning (EU) nr. 738/2013, forordning (EU) nr. 739/2013, forordning (EU) nr. 816/2013, forordning (EU) nr. 913/2013, forordning (EU) nr. 1068/2013, forordning (EU) nr. 817/2013, forordning (EU) nr. 818/2013, forordning (EU) nr. 1069/2013, forordning (EU) nr. 1274/2013, forordning (EU) nr. 59/2014, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014, forordning (EU) nr. 505/2014, forordning (EU) nr. 506/2014, forordning (EU) nr. 601/2014, forordning (EU) nr. 923/2014, forordning (EU) nr. 957/2014, forordning (EU) nr. 966/2014, forordning (EU) nr. 969/2014, forordning (EU) nr. 1084/2014, forordning (EU) nr. 1092/2014 og forordning (EU) nr. 1093/2014). Alle endringer av grunnrettsakten og de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzr er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

- **M45** Forordning (EU) nr. 957/2014
- **M46** Forordning (EU) nr. 969/2014
- **M47** Forordning (EU) nr. 1084/2014
- **M48** Forordning (EU) nr. 1092/2014
- **M49** Forordning (EU) nr. 1093/2014

I forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 957/2014:

I vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer:

1) I del B punkt 3 «Andre tilsetningsstoffer enn fargestoffer og søtstoffer» slettes posten for tilsetningsstoff E 912

► **M45** _____ ◀ **M45**

2) In del E, næringsmiddelkategori 4.1.1 «Hele ferske frukter og grønnsaker» slettes posten for tilsetningsstoff E 912.

► **M45** _____ ◀ **M45**

I forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 969/2014:

I vedlegg II del E til forordning (EF) nr. 1333/2008 innsettes følgende post i næringsmiddelkategorien 04.2.4.1 «Bearbejdede produkter av frukt og grønnsaker, unntatt kompott» etter posten for E 333:

► M46	E 401	Natriumal-	2400	(82):	Bare spiseferdige
		ginat			ferdigpakke, kjølte,

					ubearbeidede frukter og grønnsaker og ferdigpakke- de ubearbeidede og skrelte poteter
					(82): Kan bare brukes i kombinasjon med E 302 som overflatebehandlingsmidler og i en mengde på høyst 800 mg/kg av E 302 i det endelige næringsmiddelet. ◀M46

I forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 1084/2014:

I del E i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 innsettes følgende post i kategorien 07.1 «Brød og rundstykker» etter posten for tilsetningsstoff E 338–452:

▶ M47	E 450	Difosfater	12 000	(4)	Bare kjølte, ferdigpakke- de, gjærbaserte ferdige pizza-, pai- og tertedeiger og lignende produkter ◀M47
-------	-------	------------	--------	-----	---

I forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 1092/2014:

I del E i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal postene for E 951, E 961 og E 962 i næringsmiddelkategorien 04.2.5.3 «Andre smørbare produkter av frukt eller grønnsaker» lyde:

▶ M48	E 951	Aspartam	1 000		Bare smørbare produkter av frukt og grønnsaker og smørpålegg på basis av tørket frukt, med redusert energiinnhold eller uten tilsatt sukker
	E 961	Neotam	32		Bare smørbare produkter av frukt og grønnsaker og smørpålegg på basis av tørket frukt, med redusert energiinnhold eller uten tilsatt sukker
	E 962	Salt av aspartam og acesulfam	1 000	(11)b (49) (50)	Bare smørbare produkter av frukt og grønnsaker og smørpålegg på basis av tørket frukt, med redusert energiinnhold eller uten tilsatt sukker ◀M48

I forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 1093/2014:

I del E i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 gjøres følgende endringer i næringsmiddelkategorien 1.7.2 «Modnet ost»:

1) Posten for E 120 skal lyde:

▶ M49	E 120	Kochenille, karminsyre, karminer	125	(83)	Bare ost med rød marmorering og ost tilsatt rød pesto ◀M49
-------	-------	----------------------------------	-----	------	--

2) Posten for E 141 skal lyde:

▶ M49	E 141	Klorofyll- og klorofyllin-kobber-komplekser	<i>quantum satis</i>		Bare Sage Derby-ost, ost tilsatt grønn og rød pesto, ost tilsatt wasabi og urteost med grønn marmorering ◀M49
-------	-------	---	----------------------	--	---

3) Den første posten for E 160b som angir et høyeste tillatte innhold på 15 mg/l eller mg/kg, skal lyde:

▶ M49	E 160b	Annatto-ekstrakter,	15		Bare modnet oransje, gul og hvitaktig ost og ost tilsatt rød og grønn pesto ◀M49
-------	--------	---------------------	----	--	--

bixin, norbixin

4) Posten for E 160c skal lyde:

► M49	E 160c	Paprika- ekstrakt, capsantin, capsorubin	<i>quantum satis</i>	Bare modnet oransje, gul og hvitaktig ost og ost tilsatt rød pesto ◀ M49
--------------	--------	---	--------------------------	---

I den konsoliderte versjonen av forordning (EU) nr. 231/2012 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 231/2012. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret av forordning (EU) nr. 1050/2012, forordning (EU) nr. 25/2013, forordning (EU) nr. 817/2013 og forordning (EU) nr. 1274, forordning (EU) nr. 264/2014, forordning (EU) nr. 298/2014, forordning (EU) nr. 497/2014 og forordning (EU) nr. 506/2014 og forordning (EU) nr. 923/2014. Alle endringer av grunnrettsakten og de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 69 er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

- **M15** Forordning (EU) nr. 957/2014
- **M16** Forordning (EU) nr. 966/2014

I vedlegget til forordning (EU) nr. 231/2012 gjøres følgende endringer:

I forordning (EU) nr. 231/2012 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 957/2014:

I vedlegg II til forordning (EU) nr. 231/2012 utgår posten for E 912.

► **M15** ————— ◀ **M15**

I forordning (EU) nr. 231/2012 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 966/2014:

I oppføringen for E 282 kalsiumpropionat i vedlegget til forordning (EU) nr. 231/2012 skal spesifikasjonen for renhetsgraden av fluorid lyde:

► M16 Fluorid	Ikke over 20 mg/kg ◀ M16
----------------------	---------------------------------

23. mars Nr. 324 2015

Forskrift om endring i forskrift om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzs (forordning (EU) nr. 1098/2014). Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningene skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54q (forordning (EF) nr. 2232/96 som endret ved forordning (EF) nr. 1334/2008), nr. 54zg (forordning (EF) nr. 1565/2000), nr. 54zy (forordning (EF) nr. 622/2002), nr. 54zzp (forordning (EF) nr. 2065/2003), nr. 54zzx (forordning (EF) nr. 627/2006), nr. 54zzzzs (forordning (EF) nr. 1334/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 872/2012, forordning (EU) nr. 545/2013, forordning (EU) nr. 985/2013, forordning (EU) nr. 246/2014 og forordning (EU) nr. 1098/2014), nr. 54zzzzzzr (forordning (EU) nr. 873/2012) og nr. 84 (forordning (EU) nr. 1321/2013).

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzs (forordning (EF) nr. 1334/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 872/2012, forordning (EU) nr. 545/2013, forordning (EU) nr. 985/2013, forordning (EU) nr. 246/2014 og forordning (EU) nr. 1098/2014) om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til

anvendelse i og på næringsmidler og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96 og forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene i punkt I ovenfor trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres i avsnittet «Forordninger»:

I punktet om Konsolidert forordning (EF) nr. 1334/2008 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon en uoffisiell norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1334/2008. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret av forordning (EU) nr. 872/2012, forordning (EU) nr. 545/2013, forordning (EU) nr. 985/2013, forordning (EU) nr. 246/2014 og forordning (EU) nr. 1098/2014. Alle endringer av grunnrettsakten og de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzs er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► M5 Forordning (EU) nr. 1098/2014

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008 (forordning (EU) nr. 872/2012), vedlegg (Unionsliste over aromaer og kildematerialer) del A avsnitt 2 tabell 1 gjøres følgende endringer:

(1) Posten for FL-no 14.041 skal lyde:

► M5	pyrrol	109–97–7	1314	2318	JECF A/EF SA ◀ M5
14.041					

(2) Posten for FL-no 14.085 skal lyde:

► M5	2-acetyl-5-metylpyrrol	6982–72–5			EFSA ◀ M5
14.085					

(3) Posten for FL-no 15.010 skal lyde:

► M5	2-acetyl-2-tiazolin	29926–41–8	1759	2335	EFSA ◀ M5
15.010					

(4) Posten for FL-no 15.054 skal lyde:

► M5	dihydro-2,4,6-trietyl- 1,3,5(4H)-ditiazin	54717–17–8		Blanding av diastereo- isomerer (R/R), (R/S), (S/R) & (S/S))	EFSA ◀ M5
15.054					

(5) Posten for FL-no 15.055 skal lyde:

► M5	[2S-(2a,4a,8ab)]2,4- dimetyl(4H)pyrrolidino[1,2 e]-1,3,5-ditiazin	116505–60–3	1763		EFSA ◀ M5
15.055					

(6) Posten for FL-no 15.086 skal lyde:

► M5	2-metyl-2-tiazolin	2346–00–1			EFSA ◀ M5
15.086					

(7) Posten for FL-no 15.128 skal lyde:

► M5 15.128	2-propionyl-2-tiazolin	29926–42–9	1760	EFSA ◄ M5
-----------------------	------------------------	------------	------	---------------------

(8) Posten for FL-no 15.135 skal lyde:

► M5 15.135	etyltialdin	54717–14–5	Minst 90 %, sekundære bestanddeler mindre enn 5 % 3,5-dietyl-1,2,4-tritiolan, mindre enn 2 % tialdin, mindre enn 3 % andre urenheter.	EFSA ◄ M5
-----------------------	-------------	------------	---	---------------------

24. mars Nr. 325 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 6 og § 19. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 gjøres følgende endring:

§ 6 tredje ledd (endret) skal lyde:

Faktoren er fastsatt til 1,26.

II

Forskriften trer i kraft straks.

26. mars Nr. 326 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mars 2015 med hjemmel i forskrift 19. desember 2014 nr. 1843 om regulering av fisket etter makrell i 2015 § 29. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 19. desember 2014 nr. 1843 om regulering av fisket etter makrell i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd (endret) skal lyde:

Av kvantumet angitt i første ledd punkt 1 kan:

- 47 450 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde VIa (nord for 56° 30' N), og hvorav 18 852 tonn kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IIa, og VII d, e, f og h.
- inntil 3 000 tonn fiskes i ICES' statistikkområde IIIa.

§ 6 (endret) skal lyde:

§ 6. Gruppekvoter for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1823 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften) og forskrift 10. februar 2011 nr. 593 om fiske med landnot ved fiske med fartøy som ikke er merkeregistrert (forskrift om landnotfiske, ikke merkeregistrert), kan fiske og lande totalt 45 328 tonn makrell, hvorav:

- a) fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde, og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil 6 993 tonn.
- b) fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil 22 333 tonn.
- c) fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil 15 252 tonn.

- d) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 650 tonn.
- e) Ikke-mannetalsførte fiskere som fisker med landnot, jf. forskrift om landnotfiske, ikke merkeregistrert, kan fiske og lande inntil 100 tonn makrell.

§ 13 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	70,73	39,30
10–12,99	1,5455	90,01	50,01
13–14,99	4,7956	279,30	155,17

§ 13 annet ledd (endret) skal lyde:

For fartøy nevnt i første ledd er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 58,240 tonn. Kvoteenheten for beregning av garantert kvote er 32,356 tonn.

§ 15 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	33,38
10–12,99	1,5455	42,47
13–14,99	4,7956	131,79
15–17,99	6,7983	186,83
18–21,35	10,6632	293,05

§ 15 annet ledd (endret) skal lyde:

For fartøy på eller over 13 meter største lengde er kvoteenheten for beregning av fartøykvoten satt til 27,482 tonn.

§ 17 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99 meter	1,2714	59,69	45,91
10–10,99 meter	2,2249	104,45	80,35
11–14,99 meter	2,2249	104,45	80,35
15–21,35 meter	2,708	127,13	97,79

§ 17 annet ledd (endret) skal lyde:

For fartøy med adgang til å delta med garn og snøre er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 46,946 tonn. Kvoteenheten for beregning av garantert kvote er 36,112 tonn.

II

Forskriften trer i kraft straks.

26. mars Nr. 327 2015

Forskrift om endring i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 26. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 42, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 8, § 12 og § 25. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 5. januar 2015 nr. 11 om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd (endret) skal lyde:

Ved beregning av fartøykvoter i Nordsjøen for små ringnotfartøy anvendes faktor 1,82. Av den totale fartøykvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 0,75 fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb x.

§ 2 første ledd (endret) skal lyde:

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med ringnottillatelse skal det anvendes faktor 2,49 i Nordsjøen. Av den totale fartøykvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 1,15 fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb.

§ 3 (endret) skal lyde:

§ 3. Kvotefaktor for fartøy i trålgruppen

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse anvendes faktor 0,79 i Nordsjøen. Av den totale fartøykvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 0,36 fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb.

II

Forskriften trer i kraft straks.

26. mars Nr. 328 2015

Forskrift om endring forskrift om kvotefaktorer i fisket etter makrell i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12 og forskrift 19. desember 2014 nr. 1843 om regulering av fisket etter makrell i 2015 § 8 og § 10. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 2. januar 2015 nr. 2 om kvotefaktorer i fisket etter makrell i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 1 (endret) skal lyde:

§ 1. Kvotefaktor for fartøy med ringnottillatelse

Ved beregning av kvoter på makrell for fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4–1, skal det benyttes faktor 4,05.

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. Kvotefaktor for små ringnotfartøy mellom 21,35 og 28 meter

Ved beregning av kvoter på makrell for små ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1823 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften) § 18, skal det benyttes faktor 3,78.

§ 3 (endret) skal lyde:

§ 3. Kvotefaktor for fartøy med makrelltråltillatelse

Ved beregning av kvoter for fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 2–21, skal det benyttes faktor 0,83.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 329 2015

Forskrift om endring i REACH-forskriften (godkjenning for bruk av DEHP og DBP)

Hjemmel: Fastsatt av Miljødirektoratet 27. mars 2015 med hjemmel i forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) § 4, jf. lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd og § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27 og § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc bokstav g. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) gjøres følgende endring:

I vedlegget skal nytt nr. 3 lyde:

3. *Tildeling av en godkjenning for bruker av DEHP og DBP*

Miljødirektoratet tildeler Roxel (UK Rocket Motors) Ltd en godkjenning for bruk av di(2-etylheksyl) ftalat (DEHP), CAS-nr. 117-81-7 og dibutyl ftalat (DBP), CAS- nr. 84-74-2. Godkjenningen gjelder bare bruk som nevnt i artikkel 1 i Kommisjonens vedtak 17. mars 2015 om tildeling av en godkjenning for bruk av DEHP og DBP i henhold til REACH-forordningen. Godkjenningen tildeles på de vilkår som fremgår av artikkel 1 og 3 i Kommisjonens vedtak.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under overskriften «EU-kommisjonens vedtak etter REACH-forordningen avdeling VII kapittel 2» legges følgende vedtak til:

Vedtak 17. mars 2015 om tildeling av en godkjenning for bruker av di(2-etylheksyl) ftalat (DEHP) og dibutyl ftalat (DBP) i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006.

For å lese vedtaket se her:



27. mars Nr. 330 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2015 med hjemmel i forskrift 15. desember 2014 nr. 1612 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 8. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 15. desember 2014 nr. 1612 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 3 Periodisering (endret) skal lyde:

Den samlede kvoten på 6 346 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

<i>Periode:</i>	<i>Periodekvote:</i>
1. januar–5. april	2 116 tonn
6. april–16. august	2 115 tonn
17. august–31. desember	2 115 tonn

§ 4 Maksimalkvote (endret) skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

<i>Periode:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
1. januar–5. april	28 tonn
6. april–16. august	20 tonn
17. august–31. desember	20 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 331 2015

Forskrift om maksimalkvoter i fisket etter tobis i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2015 med hjemmel i forskrift 10. mars 2015 nr. 208 om regulering av fisket etter tobis i 2015 § 2 fjerde ledd og § 6 andre ledd og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

§ 1. Maksimalkvoter i fisket etter tobis

Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse i fisket etter tobis i Norges økonomiske sone beregnes ved å bruke faktoren 3,4.

Fartøyets kvoter beregnes ved å multiplisere fartøyets basiskvote med faktoren angitt i første ledd.

§ 2. Faktisk lastekapasitet

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan i fisket etter tobis ta om bord og levere fangst per tur lik fartøyets faktiske lastekapasitet, dog ikke ut over størrelsesbegrensning angitt i § 2–7 og § 2–11 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

27. mars Nr. 332 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 27. mars 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 § 34. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 17 første og andre ledd skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og største lengde er som følger:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Største lengde</i>	<i>Kvoteenhet (garantert kvote)</i>	<i>Kvoteenhet (maksimalkvote)</i>
Under 11 m	Under 11 m	31,2934	50,0695
	Over 11 m	26,0778	35,4659
11–14,9 m	Under 11 m	22,9516	
	Over 11 m	21,9083	
15–20,9 m	Under 11 m	22,9437	
	Over 11 m	21,9008	
21–27,9 m	Under 11 m	21,2745	
	Over 11 m	21,0659	

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote største lengde under 11 m</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 11 m</i>	<i>Garantert kvote største lengde over 11 m</i>	<i>Maksimalkvote største lengde over 11 m</i>
under 7 meter	1,21	37,9	60,6	31,6	42,9
7–7,9	1,43	44,7	71,6	37,3	50,7
8–8,9	1,70	53,2	85,1	44,3	60,3
9–9,9	2,08	65,1	104,1	54,2	73,8
10–10,9	2,25	70,4	112,7	58,7	79,8
11–11,9	3,06	70,2	–	67,0	–
12–12,9	3,63	83,3	–	79,5	–
13–13,9	4,40	101,0	–	96,4	–
14–14,9	5,01	115,0	–	109,8	–
15–15,9	5,92	135,8	–	129,7	–
16–16,9	6,59	151,2	–	144,3	–
17–17,9	7,27	166,8	–	159,2	–
18–18,9	8,03	184,2	–	175,9	–
19–19,9	8,71	199,8	–	190,8	–
20–20,9	9,31	213,6	–	203,9	–
21–21,9	8,91	189,6	–	187,7	–
22–22,9	9,30	197,9	–	195,9	–
23–23,9	9,67	205,7	–	203,7	–
24–24,9	10,04	213,6	–	211,5	–
25–25,9	10,34	220,0	–	217,8	–
26–26,9	10,73	228,3	–	226,0	–
27–27,9	11,02	234,4	–	232,1	–

§ 22 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Største lengde</i>	<i>Ordinær garantert kvote</i>	<i>Ordinær maksimalkvote</i>	<i>Garantert kvote i virkeområdet</i>	<i>Maksimalkvote i virkeområdet</i>
Under 8 m	15	34	27	46
8–9,99 m	21	48	33	60
10 m og over	24	55	36	67

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mars Nr. 333 2015

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 16. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 7. mars 2015 nr. 205 om stenging av et område for fiske etter lodde i 2015 gjøres følgende endring:

§ 1 (endret) skal lyde:

§ 1. Stengt område – Fugløybanken i Troms og Lopp havet i Finnmark

Det er forbudt å fiske lodde med not innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 13,0 minutter, øst 19 grader 14,4 minutter
2. Nord 70 grader 32,0 minutter, øst 19 grader 30,0 minutter
3. Nord 70 grader 32,0 minutter, øst 20 grader 06,7 minutter
4. Nord 70 grader 27,0 minutter, øst 20 grader 08,0 minutter
5. Nord 70 grader 35,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter
6. Nord 70 grader 13,0 minutter, øst 21 grader 12,0 minutter

herfra videre til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. mars Nr. 334 2015

Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 30. mars 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) 2015/525). Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 11, kap. II nr. 31j, nr. 31o (forordning (EF) nr. 152/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 278/2012, forordning (EU) nr. 51/2013 og forordning (EU) nr. 691/2013), nr. 47, vedlegg II kap. XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 208/2011, forordning (EU) nr. 880/2011, forordning (EU) nr. 563/2012 og forordning (EU) nr. 72/2013), nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011 og forordning (EU) nr. 294/2012), vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 150 (forordning (EU) nr. 702/2013), vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 41 og nr. 47 (forordning (EU) nr. 415/2013), vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 514/2012, forordning (EU) nr. 889/2012, forordning (EU) nr. 1235/2012, forordning (EU) nr. 91/2013, forordning (EU) nr. 270/2013, forordning (EU) nr. 618/2013, forordning (EU) nr. 925/2013, forordning (EU) nr. 1355/2013, forordning (EU) nr. 323/2014, forordning (EU) nr. 718/2014, forordning (EU) nr. 1021/2014, forordning (EU) nr. 1295/2014 og forordning (EU) 2015/525).

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011 og forordning (EU) nr. 294/2012), vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 514/2012, forordning (EU) nr. 889/2012, forordning (EU) nr. 1235/2012, forordning (EU) nr. 91/2013, forordning (EU) nr. 270/2013, forordning (EU) nr. 618/2013, forordning (EU) nr. 925/2013, forordning (EU) nr. 1355/2013, forordning (EU) nr. 323/2014, forordning (EU) nr. 718/2014, forordning (EU) nr. 1295/2014 og forordning (EU) 2015/525) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2015.

Forordninger

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer i den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 669/2009:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011 og forordning (EU) nr. 294/2012), vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 514/2012, forordning (EU) nr. 889/2012, forordning (EU) nr. 1235/2012, forordning (EU) nr. 91/2013, forordning (EU) nr. 270/2013, forordning (EU) nr. 618/2013, forordning (EU) nr. 925/2013, forordning (EU) nr. 1355/2013, forordning (EU) nr. 323/2014, forordning (EU) nr. 718/2014, forordning (EU) nr. 1021/2014, forordning (EU) nr. 1295/2014 og forordning (EU) 2015/525) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 669/2009 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) 2015/525.

I konsolideringsversikten tilføyes følgende:

► **M21** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/525 av 27. mars 2015

Vedlegg I skal lyde:

VEDLEGG I

Fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som skal underkastes en strengere kontroll på det utpekte innførselssted

► **M21**

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelsesstat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitetskontroller (%)</i>
Tørkede druer (vindruer) (<i>Næringsmidler</i>)	0806 20	08.06.2000	<i>Afghanistan</i>	Okratoksin A	50
Mandler, med skall	0802 11	08.02.1100	<i>Australia</i>	Aflatoksiner	20
Mandler, uten skall (<i>Næringsmidler</i>)	0802 12	08.02.1200			
Jordnøtter (peanøtter), med skall	1202 41 00	12.02.4110;	<i>Brasil</i>	Aflatoksiner	10
Jordnøtter (peanøtter), uten skall	1202 42 00	12.02.4190;			
Peanøttsmør	2008 11 10	12.02.4210;			
		12.02.4290			
		20.08.1110			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelsesstat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitetskontroller (%)</i>
Jordnøtter (peanøtter), tilberedt/konservert på annen måte (Fôrvarer og næringsmidler)	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
Langbønner (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) Auberginer (Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne grønnsaker)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 0709 30 00; ex 0710 80 95	ex 07.08.2009; ex 07.10.2209 07.09.3000; ex 07.10.8099	Kambodsja	Rester av plantevernmidler ^{2 3}	50
Kinesisk selleri (<i>Apium graveolens</i>) (Næringsmidler – friske eller kjølte urter)	ex 0709 40 00	ex 07.09.4010; ex 07.09.4021; ex 07.09.4022; ex 07.09.4023	Kambodsja	Rester av plantevernmidler ^{2 4}	50
<i>Brassica oleracea</i> (annet spiselig kål, kinesisk brokkoli) ⁵ (Næringsmidler – friske eller kjølte)	ex 0704 90 90	ex 07.04.9099	Kina	Rester av plantevernmidler ²	50
Te, også tilsatt smaksstoffer (Næringsmidler)	0902	09.02	Kina	Rester av plantevernmidler ^{2 6}	10
Auberginer Bitter melon (<i>Momordica charantia</i>) (Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne grønnsaker)	0709 30 00; ex 0710 80 95 ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	07.09.3000; ex 07.10.8099 ex 07.09.9990; ex 07.10.8099	Den dominikanske republikk	Rester av plantevernmidler ^{2 7}	10
Langbønner (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) Pepperfrukter (søte og annet) (<i>Capsicum</i> spp.) (Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne grønnsaker)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 0709 60 10; ex 0709 60 99; 0710 80 51; ex 0710 80 59	ex 07.08.2009; ex 07.10.2209 07.09.6010; 07.09.6020; ex 07.09.6090; 07.10.8095; ex 07.10.8099	Den dominikanske republikk	Rester av plantevernmidler ^{2 7}	20
Jordbær (friske) (Næringsmidler)	0810 10 00	08.10.1011; 08.10.1023; 08.10.1024; 08.10.1025; 08.10.1030; 08.10.1040	Egypt	Rester av plantevernmidler ^{2 8}	10

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelsesstat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitetskontroller (%)</i>
Pepperfrukter (søte og annet) (<i>Capsicum</i> spp.) (<i>Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne</i>)	0709 60 10; ex 0709 60 99; 0710 80 51; ex 0710 80 59	07.09.6010; 07.09.6020; ex 07.09.6090; 07.10.8095; ex 07.10.8099	<i>Egypt</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 9}	10
Betelblader (paanblader) (<i>Piper betle</i> L.) (<i>Næringsmidler</i>)	ex 1404 90 00	ex 14.04.9000	<i>India</i>	Salmonella ¹⁰	50
Sesamfrø (<i>Næringsmidler – friske eller kjølte</i>)	1207 40 90	12.07.4090	<i>India</i>	Salmonella ¹⁰	20
Pepperfrukter (søte), hele (<i>Capsicum annuum</i>)	0904 21 10	ex 09.04.2100	<i>India</i>	Aflatoksiner	20
Pepperfrukter (søte og annet), knust eller malt (<i>Capsicum annuum</i>)	ex 0904 22 00	ex 09.04.2200			
Pepperfrukter (annet enn søte), hele (<i>Capsicum annuum</i>)	0904 21 90	ex 09.04.2100			
Muskat (<i>Myristica fragrans</i>) (<i>Næringsmidler – tørkede krydder</i>)	0908 11 00; 0908 12 00	09.08.1100; 09.08.1200			
Enzymer; tilberedte enzymer (<i>Fôrvarer og næringsmidler</i>)	ex 35 07	ex 35.07	<i>India</i>	Kloramfenikol	50
Muskat (<i>Myristica fragrans</i>) (<i>Næringsmidler – tørkede krydder</i>)	0908 11 00; 0908 12 00	09.08.1100; 09.08.1200	<i>Indonesia</i>	Aflatoksiner	20
Erter m/belg (uskallede)	ex 0708 10 00	ex 07.08.1000	<i>Kenya</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 11}	10
Bønner m/belg (uskallede) (<i>Næringsmidler – friske eller kjølte</i>)	ex 0708 20 00	ex 07.08.2001; ex 07.08.2009			
Mynte (<i>Næringsmidler – friske eller kjølte urter</i>)	ex 1211 90 86; ex 2008 99 99	ex 12.11.9000; ex 20.08.9909	<i>Marokko</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 12}	10
Tørkede bønner (<i>Næringsmidler</i>)	0713 39 00	07.13.3900	<i>Nigeria</i>	Rester av plantevernmidler ²	50
Druer	0806 10 10	08.06.1011; 08.06.1019;	<i>Peru</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 13}	10

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelsesstat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitetskontroller (%)</i>
		08.06.1091; 08.06.1099			
<i>(Næringsmidler)</i>					
Vannmelon (<i>Egusi</i> , <i>Citrullus lanatus</i>) frø og produkter framstilt av dette	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	ex 12.07.7090; ex 11.06.3090; ex 20.08.9909	<i>Sierra Leone</i>	Aflatoksiner	50
<i>(Næringsmidler)</i>					
Jordnøtter (peanøtter), med skall	1202 41 00	12.02.4110; 12.02.4190	<i>Sudan</i>	Aflatoksiner	50
Jordnøtter (peanøtter), uten skall	1202 42 00	12.02.4210; 12.02.4290			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
Jordnøtter (peanøtter), tilberedt/konservert på annen måte	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Pepperfrukter (annet enn søte) (<i>Capsicum</i> spp.)	ex 0709 60 99	ex 07.09.6090	<i>Thailand</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 14}	10
<i>(Næringsmidler – friske eller kjølte)</i>					
Betelblader (paanblader) (<i>Piper betle</i> L.)	ex 1404 90 00	ex 14.04.9000	<i>Thailand</i>	Salmonella ¹⁰	50
<i>(Næringsmidler)</i>					
Langbønner (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	ex 07.08.2009; ex 07.10.2209	<i>Thailand</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 15}	20
Auberginer	0709 30 00; ex 0710 80 95	07.09.3000; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne grønnsaker)</i>					
Tørkede aprikoser	0813 10 00	08.13.1000	<i>Tyrkia</i>	Sulfitter ¹⁶	10
Aprikoser, tilberedt/konservert på annen måte	2008 50 61	ex 20.08.5000			
<i>(Næringsmidler)</i>					
Pepperfrukter (søte) (<i>Capsicum annuum</i>)	0709 60 10; 0710 80 51	07.09.6010; 07.09.6020; 07.10.8095	<i>Tyrkia</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 17}	10
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frosne grønnsaker)</i>					
Vinblader	ex 2008 99 99	ex 20.08.9909	<i>Tyrkia</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 18}	20
<i>(Næringsmidler)</i>					
Pistasjnøtter, med skall	0802 51 00	08.02.5100	<i>USA</i>	Aflatoksiner	20
Pistasjnøtter, uten skall	0802 52 00	08.02.5200			
<i>(Næringsmidler)</i>					
Tørkede aprikoser	0813 10 00	08.13.1000	<i>Usbekistan</i>	Sulfitter ¹⁶	50

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelsesstat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitetskontroller (%)</i>
Aprikoser, tilberedt/konservert på annen måte (<i>Næringsmidler</i>)	2008 50 61	ex 20.08.5000			
Tørkede druer (vindruer) (<i>Næringsmidler</i>)	0806 20	08.06.2000	<i>Usbekistan</i>	Okratoksin A	50
Korianderblader	ex 0709 99 90	ex 07.09.9990	<i>Vietnam</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 19}	20
Basilikum (Holy basil, Sweet basil)	ex 1211 90 86;	ex 12.11.9000;			
Mynte	ex 2008 99 99	ex 20.08.9909			
	ex 1211 90 86;	ex 12.11.9000;			
	ex 2008 99 99	ex 20.08.9909			
Persille	ex 0709 99 90	07.09.9920;			
		ex 07.09.9990			
(<i>Næringsmidler – friske eller kjølte urter</i>)					
Pitahaya (dragefrukt)	ex 0810 90 20	ex 08.10.9090	<i>Vietnam</i>	Rester av plantevernmidler ^{2 19}	20
Okra	ex 0709 99 90	ex 07.09.9990			
Pepperfrukter (annet enn søte) (<i>Capsicum</i> spp.) (<i>Næringsmidler – friske eller kjølte</i>)	ex 0709 60 99	ex 07.09.6090			

- 1 Når bare visse produkter i en underposisjon skal undersøkes, og det ikke finnes noen særskilt varenummer i tolltariffen, står det «ex» foran underposisjonen.
- 2 Som et minimum, rester av pesticider som listet opp i kommisjonens gjennomføringsforordning som er vedtatt med hjemmel i artikkel 29(2) i Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om grenseverdier for rester av plantevernmidler i eller på næringsmidler og fôr av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og endring av rådsdirektiv 91/414/EØF (OJ L 70, 16.3.2005, s. 1), som kan analyseres ved multirest-metoder basert på GC-MS OG LC-MS (pesticider som skal overvåkes i og på produkter av vegetabilsk opprinnelse). Se forordning (EU) nr. 400/2014, gjennomført i forskrift 3. mars 2015 nr. 182 om felles koordinert overvåkningsprogram for 2015, 2016 og 2017 for rester av plantevernmidler i næringsmidler.
- 3 Rester av: klorbufam.
- 4 Rester av: fentoat.
- 5 Arter av *Brassica oleracea* L. convar. *Botrytis* (L.) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar *alboglabra*. Også kjent som «Kai Lan», «Gai Lan», «Gailan», «Kailan», «Chinese bare Jielan».
- 6 Rester av: trifluralin.
- 7 Rester av: acefat, aldikarb (summen av aldikarb, dets sulfoksid og dets sulfon, uttrykt som aldikarb), amitraz (summen av metabolitter som inneholder en 2,4-dimetylanilin-enhet uttrykt som amitraz), diafentiuuron, dikofol (summen av p, p' og o,p' isomerer), ditiokarbamater (ditiokarbamater uttrykt som CS₂, inkludert maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram, ziram) og metiokarb (summen av metiokarb og metiokarb sulfoksid og sulfon, uttrykt som metiokarb).
- 8 Rester av: heksaflumuron, metiokarb (summen av metiokarb og metiokarb sulfoksid og sulfon, uttrykt som metiokarb), fentoat og tiofanatmetyl.
- 9 Rester av: dikofol (summen av p, p' og o, p' isomerer), dinotefuran, folpet, prokloraz (summen av prokloraz og dens metabolitter inneholdende 2,4,6-triklorofenol-gruppen, uttrykt som prokloraz), tiofanatmetyl og triforin.
- 10 Referansemetode EN/ISO 6579 eller annen sertifisert metode som er vurdert mot denne i henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2073/2005 (OJ L 338, 22.12.2005, s. 1).
- 11 Rester av: acefat og diafentiuuron.
- 12 Rester av: flubendiamid.
- 13 Rester av: etefon.
- 14 Rester av: formetanat (summen av formetanat og dets salter uttrykt som formetanat(hydroklorid)), protiofos og triforin.
- 15 Rester av: acefat, dikrotofos, protiofos, kvinalfos og triforin.
- 16 Referansemetoder EN 1988–1:1998, EN 1988–2:1998 eller ISO 5522:1981.
- 17 Rester av: diafentiuuron, formetanat (summen av formetanat og dets salter uttrykt som formetanat(hydroklorid)) og tiofanatmetyl.
- 18 Rester av: ditiokarbamater (ditiokarbamater uttrykt som CS₂, inkludert maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram, ziram) og metrafenon.
- 19 Rester av: ditiokarbamater (ditiokarbamater uttrykt som CS₂, inkludert maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram, ziram), fentoat og kvinalfos.

30. mars Nr. 335 2015**Forskrift om gjennomføring av det første fellesprosjektet som støtter gjennomføringen av ATM-masterplan**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 30. mars 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–3, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1265 og forskrift 19. desember 2014 nr. 1846 om etablering og gjennomføring av Det felles europeiske luftrom § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66uc (gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014). Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

§ 1. Gjennomføring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66uc (gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014) om opprettelse av det felles forsøksprosjektet som støtter gjennomføringen av den europeiske hovedplanen for lufttrafikkstyring gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Geografisk og saklig virkeområde

Forskriften gjelder funksjonalitet for lufttrafikkstyringen innenfor norsk område, samt områder hvor Norge i henhold til internasjonale konvensjoner og avtaler er forpliktet til å håndtere lufttrafikkstyringen, med mindre gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014 etter sitt eget innhold gir anvisning på et snevrere anvendelsesområde.

§ 3. Overtredelsesgebyr

Overtredelsesgebyr etter luftfartsloven § 13a–5 kan ilegges den som ikke oppfyller sine plikter i henhold til vedlegg til gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014 pkt. 1.3, 2.3, 3.3, 4.3, 5.3 og 6.3.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Se her for å lese gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2014:

**31. mars Nr. 336 2015****Forskrift om endring i forskrift om kvoter i fisket etter kolmule i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 12 og forskrift 22. desember 2014 nr. 1904 om regulering av fisket etter kolmule i 2015 § 6 og § 7. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 16. januar 2015 nr. 46 om kvoter i fisket etter kolmule i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Fartøyskvotene i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med kolmuletråltillatelse beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 8 064 tonn. Av den totale kvoten kan en fartøyskvote beregnet på grunnlag av en delkvoteenhet på 1 679 tonn fiskes i EU-sonen og en delkvoteenhet på 1 420 tonn fiskes i færøysk sone.

§ 2 første ledd skal lyde:

Maksimalkvoter i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse beregnes ved å bruke faktoren 3,84. Av den totale kvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 0,88 fiskes i EU-sonen og en delkvotefaktor på 0,7 fiskes i færøysk sone.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

31. mars Nr. 337 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 12 og forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 12. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 6 andre ledd skal lyde:

Fisket stoppes med virkning fra 31. mars 2015 kl. 23.59.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

31. mars Nr. 338 2015

Forskrift om endring i forskrift om fisket etter lodde i Barentshavet i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 31. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12 og forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 § 8 og § 19. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 16. desember 2014 nr. 1681 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2015 gjøres følgende endring:

§ 8 andre ledd skal lyde:

Maksimalkvoten er satt til 300 tonn. Maksimalkvoten økes til 600 tonn fra og med 25. mars. Fra og med 31. mars 2015 oppheves maksimalkvoten. Ingen fartøy kan starte fisket uten kvotebegrensning uten å ha meldt fra til Norges sildesalagslag.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. april Nr. 339 2015

Forskrift om endringer i forskrift 1. desember 2000 nr. 1208 om prioritering av helsetjenester, rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, rett til behandling i utlandet og om klagenemnd (prioriteringsforskriften)

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 10. april 2015 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 1–2 første ledd, § 2–1b sjette og syvende ledd, § 2–2 sjette ledd og § 7–2 andre ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 10. april 2015 kl.16.00.

I

I forskrift 1. desember 2000 nr. 1208 om prioritering av helsetjenester, rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, rett til behandling i utlandet og om klagenemnd (prioriteringsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten

Pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b andre ledd, når:

- a) pasienten, med det unntaket som er nevnt i § 3 andre ledd, kan ha forventet nytte av helsehjelpen og
- b) de forventede kostnadene står i et rimelig forhold til tiltakets effekt.

Med forventet nytte av helsehjelpen menes at kunnskapsbasert praksis tilsier at aktiv medisinsk eller tverrfaglig spesialisert helsehjelp kan bedre pasientens livslengde eller livskvalitet med en viss varighet, at tilstanden kan forverres uten helsehjelp eller at behandlingsmuligheter forspilles ved utsettelse av helsehjelpen.

Ny § 2a skal lyde:

§ 2a. Prioritering av pasienter med rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten

Spesialisthelsetjenesten skal prioritere pasienter med rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten ut fra alvorlighets- og hastegrad. I prioriteringen av pasienter skal det legges vekt på prognosetap med hensyn til livslengde og livskvalitet dersom helsehjelpen utsettes.

I § 3 første og andre ledd gjøres følgende endringer:

En pasient som har rett til nødvendig helsehjelp, men som ikke kan få helsehjelp fordi behandling ikke kan utføres forsvarlig i Norge etter akseptert metode, har rett til helsehjelp i utlandet, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b femte ledd. Det er en forutsetning at helsehjelpen kan utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode og at pasientens tilstand og den aktuelle behandlingen tilfredsstiller kravene i § 2.

I spesielle tilfeller kan enkeltpasienter med sjeldne sykdomstilfeller få eksperimentell eller utprøvende behandling i utlandet selv om vilkårene i § 2 ikke er oppfylt.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. Vurdering av og fastsettelse av frist for nødvendig helsehjelp

Den som er forpliktet til å foreta en vurdering av en pasient etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–2, skal vurdere om pasienter som henvises oppfyller vilkårene i § 2 og eventuelt i § 3. Dersom en pasient har rett til nødvendig helsehjelp, skal det fastsettes en frist, for når faglig forsvarlighet krever at spesialisthelsetjenesten senest må yte helsehjelp til vedkommende pasient for å oppfylle pasientens rettighet. Ved fristfastsettelsen skal prioritering gjøres etter § 2 a.

§ 4a første ledd oppheves. § 4a skal lyde:

§ 4a. Særskilt fristregel for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet

Fristen for oppfyllelse av rett til nødvendig helsehjelp som nevnt i § 4 første ledd annet punktum, skal ikke overstige 65 virkedager for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet. Fristen regnes fra den dato det er vurdert at pasienten har rett til nødvendig helsehjelp.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Informasjonsplikten

Den som har foretatt vurderingen av om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, eventuelt om pasienten har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, skal skriftlig informere pasienten om resultatet av vurderingene. Det skal også gis informasjon om retten til en ny vurdering etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–3 og klageretten etter pasient- og brukerrettighetsloven § 7–2, herunder om klagefrist og klageinstans.

Dersom pasienten har rett til nødvendig helsehjelp skal det presiseres om fristen etter § 4 eller § 4a gjelder oppstart av utredning eller behandling.

Dersom pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten skal pasienten også få informasjon om sted og tidspunkt for oppmøte. Dersom det er mulig skal pasienten få oppgitt en time for behandling eller utredning.

Dersom pasienten har rett til nødvendig helsehjelp skal pasienten også få informasjon om at spesialisthelsetjenesten skal kontakte HELFO ved fristbrudd eller forventet fristbrudd, jf. § 6, og at HELFO i så fall vil kontakte pasienten.

Henvisende instans skal få samme informasjon som pasienten.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. Fristbrudd

Det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion skal sørge for at pasienter som har rett til nødvendig helsehjelp etter § 2, eller har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, får tilbud om helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten innen den fristen som er fastsatt i medhold av § 4 eller § 4a.

Dersom spesialisthelsetjenesten ikke kan gi pasienten et tidspunkt for oppstart av utredning eller behandling før fristen for nødvendig helsehjelp senest skal gis, eller tidspunktet senere må endres slik at fristen ikke kan overholdes, eller dersom fristen er oversittet, skal spesialisthelsetjenesten umiddelbart kontakte HELFO, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b fjerde ledd. Dersom fristen er oversittet kan også pasienten kontakte HELFO.

HELFO skal uten opphold skaffe pasienten et tilbud fra offentlig tjenesteyter eller om nødvendig fra privat tjenesteyter i riket eller om nødvendig i utlandet. Pasienten kan ikke fritt velge tjenesteyter.

I § 7 første setning gjøres følgende endringer:

En pasient som er uenig i den vurdering som er foretatt etter § 2, § 2a, § 3, § 4 eller § 4a, eller som mener at det ikke er foretatt slike vurderinger, kan klage til Fylkesmannen, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 7–2.

II

Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

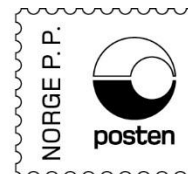
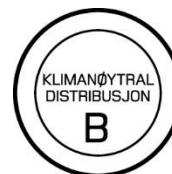
Nr. 2/2015 s. 260 (i forskrift 4. mars 2015 nr. 184 om endring i forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kosmetikk og kroppspfleieprodukter)

Under «Forordninger» punkt 1) skal stoffet C₁₈ - alkyltrimetylammoniumklorid benevnes som *Steartrimonium chloride* i kolonne c.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2015-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2013	11	1821	Forskrift nr. 844	1
2014	1	30	Forskrift nr. 1739	2
2014	17	2854	Forskrift nr. 1787	2
2015	2	260	Forskrift nr. 184	3

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo



NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata via nettsiden
www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

	Norge	Europa	Verden
Abonnement for 2015 koster Avd. I	kr 1622	kr 2423	kr 3350
Avd. I og II	kr 2020	kr 3500	kr 4952

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
– også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no